

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
October 2019

“મીઠા બાળકો - હિયર નો ઈવિલ....અહીં તમે સત્સંગમાં બેઠા છો, તમારે માયાવી કુસંગમાં નથી જવાનું, કુસંગ લાગવાથી જ સંશય ના રૂપમાં ઘુટકા આવે છે”

પ્રશ્ન :- આ સમયે કોઈપણ મનુષ્યને સ્પિરિચ્યુઅલ (આધ્યાત્મિક) નથી કહી શકતા - કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે બધા દેહ-અભિમાની છે. દેહ-અભિમાન વાળા આધ્યાત્મિક કેવી રીતે કહી શકાય. આધ્યાત્મિક પિતા તો એક જ નિરાકાર બાપ છે જે તમને પણ દેહી-અભિમાની બનવાની શિક્ષા આપે છે. સુપ્રીમ નું પદ પણ એક બાપને જ આપી શકીએ છે, બાપના સિવાય સુપ્રીમ કોઈને કહી નથી શકાતું.

ઓમ શાંતિ! બાળકો જ્યારે અહીં બેસી છો તો જાણો છો બાબા આપણા બાબા પણ છે, શિક્ષક પણ છે અને સદ્ગુરુ પણ છે. ત્રણેય ની આવશ્યકતા રહે છે. પહેલા બાપ, પછી ભણાવવા વાળા શિક્ષક અને પછી અંતમાં ગુરુ. અહીં યાદ પણ એવી રીતે કરવાનાં છે કારણ કે નવી વાત છે ને. બેહદ નાં બાપ પણ છે, બેહદ એટલે બધાનાં. અહીં જે પણ આવશે કહેશે આ સ્મૃતિ માં લાવો. આમાં કોઈને સંશય હોય તો હાથ ઉઠાવો. આ વન્ડરફુલ વાત છે ને. જન્મ-જન્માંતર ક્યારે આવું કોઈ મળ્યું હશે જેમને તમે બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ સમજો. એ પણ સુપ્રીમ. બેહદ નાં બાપ, બેહદ નાં શિક્ષક, બેહદ નાં સદ્ગુરુ. આવું ક્યારેય કોઈ મળ્યું? સિવાય આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ ક્યારેય મળી ન શકે. આમાં કોઈને સંશય હોય તો હાથ ઉઠાવે. અહીં બધા નિશ્ચય બુદ્ધિ થઈને બેઠા છે. મુખ્ય છે જ આ ત્રણ. બેહદ નાં બાપ નોલેજ પણ બેહદનું આપે છે. બેહદનું નોલેજ તો આ એક જ છે. હદનું નોલેજ તો તમે અનેક ભણતા આવ્યા છો. કોઈ વકીલ બને છે, કોઈ સર્જન બને છે કારણ કે અહીં તો ડોક્ટર, જજ, વકીલ વગેરે બધા જોઈએ ને. ત્યાં તો આવશ્યકતા જ નથી. ત્યાં દુઃખ ની કોઈ વાત જ નથી. તો હવે બાપ બેસી બેહદનું શિક્ષણ બાળકોને આપે છે. બેહદ નાં બાપ જ બેહદનું શિક્ષણ આપે છે પછી અડધો કલ્પ કોઈ શિક્ષણ તમારે ભણવાનું નથી હોતું. એક જ વાર શિક્ષણ મળે છે જે ૨૧ જન્મ માટે ફળીભૂત થાય છે અર્થાત્ તેનું ફળ મળે છે. ત્યાં તો ડોક્ટર, બેરિસ્ટર, જજ વગેરે હોતા નથી. આ તો નિશ્ચય છે ને. બરાબર આવું છે ને? ત્યાં દુઃખ હોતું નથી. કર્મભોગ હોતો નથી. બાપ કર્મોની ગતિ બેસીને સમજાવે છે. તેઓ ગીતા સંભળાવવા વાળા શું આમ સમજાવે છે? બાપ કહે છે હું આપ બાળકોને રાજયોગ શીખવાડું છું. એમાં તો લખી દીધું છે કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ. પરંતુ એ છે દૈવી ગુણ વાળા મનુષ્ય. શિવબાબા તો કોઈ નામ ધરતા નથી. એમનું બીજું કોઈ નામ નથી. બાપ કહે છે હું આ શરીર ઉધાર લઉં છું. આ શરીરરૂપી મકાન મારું નથી, આ પણ તેમનું મકાન છે. બારીઓ વગેરે બધું છે. તો બાપ સમજાવે છે હું તમારો બેહદ નો બાપ અર્થાત્ બધી આત્માઓનો બાપ છું, ભણાવું પણ છું આત્માઓને. આને કહેવાય છે સ્પિરિચ્યુઅલ ફાધર અર્થાત્ રુહાની બાપ બીજા કોઈને પણ રુહાની બાપ નહીં કહેશે. અહીં આપ બાળકો જાણો છો આ બેહદ નાં બાપ છે. હવે સ્પિરિચ્યુઅલ કોન્ફરન્સ થઈ રહી છે. હકીકતમાં સ્પિરિચ્યુઅલ કોન્ફરન્સ તો છે જ નહીં. તેઓ તો સાચાં સ્પિરિચ્યુઅલ છે નહીં. દેહ-અભિમાની છે. બાપ કહે છે - બાળકો, દેહી-અભિમાની ભવ. દેહનું અભિમાન છોડો. એવું થોડી જ કોઈને કહેશે. સ્પિરિચ્યુઅલ અક્ષર હવે નાખે છે. પહેલા ફક્ત રિલિજિયસ (ધાર્મિક) કોન્ફરન્સ કહેતા હતા. સ્પિરિચ્યુઅલ નો કોઈ અર્થ નહોતા સમજતા. સ્પિરિચ્યુઅલ ફાધર અર્થાત્ નિરાકારી ફાધર. તમે આત્માઓ છો સ્પિરિચ્યુઅલ. સ્પિરિચ્યુઅલ ફાધર આવીને તમને ભણાવે છે. આ સમજ બીજા કોઈ માં હોઈ ન શકે. બાપ પોતે બેસી બતાવે છે કે હું કોણ છું. ગીતામાં આ નથી. હું તમને બેહદ નું શિક્ષણ આપું છું. આમાં વકીલ, જજ, સર્જન વગેરેની આવશ્યકતા નથી કારણ કે ત્યાં તો એકદમ સુખ જ સુખ છે. દુઃખ નું નામ-નિશાન નથી હોતું. અહીં પછી સુખ નું નામ-નિશાન નથી, આને કહેવાય છે પ્રાયઃલોપ. સુખ તો કાગ વિષ્ટા સમાન છે. થોડું જ સુખ છે તો બેહદ સુખનું જ્ઞાન આપી કેવી રીતે સકે. પહેલાં જ્યારે દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું તો સત્યતા ૧૦૦ ટકા હતી. હવે તો જૂઠ જ જૂઠ છે.

આ છે બેહદનું નોલેજ. તમે જાણો છો આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ છે, જેનું બીજરૂપ હું છું. એમાં ઝાડ નું બધું નોલેજ છે. મનુષ્યોને આ નોલેજ નથી. હું ચૈતન્ય બીજરૂપ છું. મને કહેવાય જ છે જ્ઞાનનાં સાગર. જ્ઞાન થી સેકન્ડમાં ગતિ-સદ્ગતિ થાય છે. હું છું સર્વ નો બાપ. મને ઓળખવાથી આપ બાળકોને વારસો મળી જાય છે. પરંતુ રાજધાની છે ને. સ્વર્ગમાં પણ મર્તબા (પદવી) તો નંબરવાર બહુ જ છે. બાપ એક જ ભણતર ભણાવે છે. ભણવાવાળા તો નંબરવાર જ હોય છે. આમાં પછી બીજા કોઈ ભણતરની આવશ્યકતા નથી રહેતી. ત્યાં કોઈ બીમાર થતું નથી. પાઈ પૈસાની કમાણી માટે ભણવાનું નથી ભણતા. તમે અહીંથી બેહદ નો વારસો લઈ જાઓ છો. ત્યાં આ ખબર નહિ પડશે કે આ પદ અમને કોણે અપાવ્યું છે. આ તમે હમણાં સમજો છો. હદનું નોલેજ તો તમે ભણતા આવ્યા છો. હવે બેહદનું નોલેજ ભણાવવા વાળા ને જોઈ લીધા, જાણી લીધા. જાણો છો બાપ, બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે આવીને આપણને ભણાવે છે. સુપ્રીમ શિક્ષક છે, રાજયોગ શીખવાડે છે. સાચાં સદ્ગુરુ પણ છે. આ છે બેહદ નો રાજયોગ. તેઓ બેરિસ્ટરી, ડોક્ટરી જ

શીખવાડશે કારણ કે આ દુનિયા જ દુઃખની છે. તે બધું છે હદ નું ભણતર, આ છે બેહદ નું ભણતર. બાપ તમને બેહદ નું ભણતર ભણાવે છે. આ પણ જાણો છો આ બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ કલ્પ-કલ્પ આવે છે ફરી આ જ ભણતર ભણાવે છે સતયુગ-ત્રેતા માટે. ફરી પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. સુખની પ્રાલબ્ધ પૂરી થઈ જાય છે ડ્રામા અનુસાર. આ બેહદ નાં બાપ બેસી સમજાવે છે, એમને જ પતિત-પાવન કહેવાય છે. કૃષ્ણને ત્વમેવ માતા ય પિતા અથવા પતિત-પાવન કહેશું કે? આમનાં પદ અને તેમના પદમાં રાત-દિવસનો ફરક છે. હવે બાપ કહે છે મને ઓળખવાથી તમે સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ પામી શકો છો. હવે કૃષ્ણ ભગવાન જો હોત તો કોઈપણ ઝટ ઓળખી લે. કૃષ્ણનો જન્મ કોઈ દિવ્ય અલૌકિક નથી ગવાયો. ફક્ત પવિત્રતાથી થાય છે. બાપ તો કોઈનાં ગર્ભથી નથી નિકળતા. સમજાવે છે મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો, રુહ જ ભણે છે. બધા સંસ્કાર સારા કે ખરાબ રુહમાં જ રહે છે. જેમ-જેમ કર્મ કરે છે, એ અનુસાર એને શરીર મળે છે. કોઈ બહુ જ દુઃખ ભોગવે છે. કોઈ આંધળા, કોઈ બહેરા હોય છે. કહેશે ભુતકાળમાં આવાં કર્મ કર્યા છે જેનું આ ફળ છે. આત્માનાં કર્મો અનુસાર જ રોગી શરીર વગેરે મળે છે.

હવે આપ બાળકો જાણો છો - આપણને ભણાવવા વાળા છે ગોડ ફાધર. ગોડ શિક્ષક, ગોડ પ્રીસેપ્ટર (સદ્ગુરુ) છે. એમને કહેવાય છે ગોડ પરમ આત્મા. આને મળાવી પરમાત્મા કહે છે, સુપ્રીમ સોલ. બ્રહ્મા ને તો સુપ્રીમ નહીં કહેશું. સુપ્રીમ અર્થાત્ ઊંચેથી ઊંચા, પવિત્ર થી પવિત્ર. પદ તો દરેક નાં અલગ-અલગ છે. કૃષ્ણનું જે પદ છે એ બીજાને મળી નથી શકતું. વડાપ્રધાનનું પદ બીજાને થોડી આપશે. બાપનું પણ પદ અલગ છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર નું પણ અલગ છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર દેવતા છે, શિવ તો પરમાત્મા છે. બંનેને મળાવીને શિવશંકર કેવી રીતે કહેવાય. બંને અલગ-અલગ છે ને. ન સમજવા ના કારણે શિવ શંકર ને એક કહી દે છે. નામ પણ એવા રાખી દે છે. આ બધી વાતો બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. તમે જાણો છો આ બાબા પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. દરેક મનુષ્યને બાપ પણ હોય છે, શિક્ષક પણ હોય છે અને ગુરુ પણ હોય છે. જ્યારે વૃદ્ધ થાય છે તો ગુરુ કરે છે. આજકાલ તો નાનપણમાં જ ગુરુ કરાવી દે છે, સમજે છે જો ગુરુ નહીં કરશું તો અવજ્ઞા થઈ જશે. પહેલા ૬૦ વર્ષના પછી ગુરુ કરતા હતા. એ હોય છે વાનપ્રસ્થ અવસ્થા. નિર્વાણ અર્થાત્ વાણીથી પરે સ્વીટ શાંતિધામ, જ્યાં જવા માટે અડધો કલ્પ તમે મહેનત કરી છે. પરંતુ ખબર જ નથી તો કોઈ જઈ નથી શકતા. કોઈને રસ્તો બતાવી કેવી રીતે શકે. એકના સિવાય તો કોઈ રસ્તો બતાવી ન શકે. બધાની બુદ્ધિ એકસરખી નથી હોતી. કોઈ તો જાણે કથાઓ સાંભળે છે, ફાયદો કંઈ નથી. ઉન્નતિ કંઈ નથી. તમે હવે બગીચાનાં ફૂલ બનો છો. ફૂલ થી કાંટા બન્યા, હવે ફરી કાંટાથી ફૂલ બાપ બનાવે છે. તમે જ પૂજ્ય પછી પૂજારી બન્યા. ૮૪ જન્મ લેતા-લેતા સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન પતિત બની ગયા. બાપ એ સીડી આપી સમજાવી છે. હવે ફરી પતિત થી પાવન કેવી રીતે બનો છો, આ કોઈને પણ ખબર નથી. ગાએ પણ છે ને - પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને પાવન બનાવો પછી પાણીની નદીઓ, સાગર વગેરેને પતિત-પાવન સમજી કેમ જઈને સ્નાન કરો છો. ગંગાને પતિત-પાવની કહી દે છે. પરંતુ નદીઓ પણ ક્યાંથી નિકળી? સાગરથી જ નિકળે છે ને. આ બધી સાગરની સંતાન છે તો દરેક વાત સારી રીતે સમજવાની હોય છે.

અહીં તો આપ બાળકો સત્સંગમાં બેઠા છો. બહાર કુસંગમાં જાઓ છો તો તમને બહુજ ઊલટી વાતો સંભળાવશે. પછી આ આટલી બધી વાતો ભૂલી જશો. તો કુસંગમાં જવાથી ઘુટકા ખાવા લાગી જાઓ છો, સંશયની ત્યારે ખબર પડે છે. પરંતુ આ વાતો તો ભુલવી નહીં જોઈએ. બાબા આપણા બેહદ નાં બાબા પણ છે, શિક્ષક પણ છે, પાર પણ લઈ જાય છે, આ નિશ્ચયથી તમે આવ્યા છો. એ બધું જ છે શારીરિક લૌકિક ભણતર, લૌકિક ભાષાઓ. આ છે અલૌકિક. બાપ કહે છે મારો જન્મ પણ અલૌકિક છે. હું ઉધાર લઉં છું. જૂની જુતી લઉં છું. એ પણ જૂનામાં જૂની, સૌથી જૂની છે આ જુતી. બાપએ જે લીધી છે એને લોંગ બુટ કહે છે. આ કેટલી સહજ વાત છે. આતો કોઈ ભુલવાની નથી. પરંતુ માયા આટલી સહજ વાતો પણ ભુલાવી દે છે. બાપ, બાપ પણ છે, બેહદ નું શિક્ષણ દેવાવાળા પણ છે, જે બીજું કોઈ આપી ન શકે. બાબા કહે છે ભલે જઈને જુઓ ક્યાંથી મળે છે. બધા છે મનુષ્ય. તેઓ તો આ નોલેજ આપી ન શકે. ભગવાન એક જ રથ લે છે, જેને ભાગ્યશાળી રથ કહેવાય છે, જેમનામાં બાપની પ્રવેશતા થાય છે. પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી બનાવવા. એકદમ નજીક નો દાણો છે. બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ બને છે. શિવબાબા એમને પણ બનાવે છે, તમને પણ આમનાં દ્વારા વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. વિષ્ણુની પુરી સ્થાપન થાય છે, આને કહેવાય છે રાજયોગ, રાજાઈ સ્થાપન કરવા માટે. હમણાં અહીં સાંભળી તો બધા રહ્યા છે, પરંતુ બાબા જાણે છે ઘણાનાં કાને થી વહી જાય છે, કોઈ ધારણ કરી બીજાને સંભળાવી શકે છે. એમને કહેવાય છે મહારથી. સાંભળીને પછી ધારણ કરે છે, બીજાને પણ રુચિથી સમજાવે છે. મહારથી સમજાવવા વાળા હશે તો ઝટ સમજશે, ઘોડેસવાર થી ઓછુ, પ્યાદા થી એકદમ ઓછુ. આ તો બાપ જાણે છે કોણ મહારથી છે, કોણ ઘોડેસવાર છે. હવે આમાં મૂંઝાવાની તો વાત જ નથી. પરંતુ બાબા જોતા રહે છે બાળકો મૂંઝાય છે પછી ઝુટકા ખાતા રહે છે. આંખો બંધ કરી બેસે છે. કમાવા માં ક્યારે ઝુટકા આવે છે શું? ઝુટકા ખાતા રહેશે તો પછી ધારણા કેવી રીતે થશે. બગાસા થી બાબા સમજી જાય છે આ થાકેલા છે. કમાવા માં ક્યારે થાકતા નથી.

બગાસા છે આળસની નિશાની. કોઈને કોઈ વાતથી ઘુટકા અંદર ખાતા રહેવાવાળાને બગાસા બહુ જ આવે છે. હમણાં તમે બાપનાં ઘરમાં બેઠા છો, તો પરિવાર પણ છે, શિક્ષક પણ બનો છો, ગુરુ પણ બનો છો રસ્તો બતાવવા માટે. માસ્ટર ગુરુ કહેવાય છે. તો હવે બાપનો જમણો હાથ બનવું જોઈએ ને. જે ઘણા લોકોનું કલ્યાણ કરી શકે છે. બધાં ધંધામાં છે નુકસાન, સિવાય ધંધો નર થી નારાયણ બનવાનો. બધાની કમાણી ખતમ થઈ જાય છે. નર થી નારાયણ બનવાનો ધંધો બાપ જ શીખવાડે છે. તો પછી કયું ભણતર ભણવું જોઈએ. જેમની પાસે ધન બહુજ છે, એ સમજે છે સ્વર્ગ અહીં જ છે. બાપુ ગાંધીએ રામરાજ્ય સ્થાપન કર્યું? અરે, દુનિયા તો આ જૂની તમોપ્રધાન છે ને, વધારે જ દુઃખ વધતું જાય છે, આને રામરાજ્ય કેવી રીતે કહીશું. મનુષ્ય કેટલા બેસમજ બની ગયા છે. બેસમજને તમોપ્રધાન કહેવાય છે. સમજદાર હોય છે સતોપ્રધાન. આ ચક્ર ફરતું રહે છે, એમાં કંઈ પણ બાપને પૂછવાનું નથી રહેતું. બાપ ની ફરજ છે રચતા અને રચનાનું જ્ઞાન આપવાની. એ તો આપતા રહે છે. મુરલી માં બધું સમજાવતા રહે છે. બધી વાતોનો રિસ્પોન્સ મળી જાય છે. બાકી પૂછશે શું? બાપના સિવાય કોઈ સમજાવી જ નહીં શકે તો પૂછી પણ કેવી રીતે શકે. આ પણ તમે બોર્ડ પર લખી શકો છો એવરહેલ્ટી (સદા સ્વસ્થ), અવરવેલ્ટી (સદા સંપન્ન) ૨૧ જન્મ માટે બનવું છે તો આવીને સમજો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) બાપ જે સંભળાવે છે એને સાંભળીને સારી રીતે ધારણ કરવાનું છે. બીજાઓને રુચિ થી સંભળાવવાનું છે. એક કાન થી સાંભળી બીજા થી નિકાળવાનું નથી. કમાવા નાં સમયે ક્યારે બગાસા નથી લેવાના.
- 2) બાબાનો જમણો હાથ બની બહુ બધાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. નર થી નારાયણ બનવાનો અને બનાવવાનો ધંધો કરવાનો છે.

વરદાન :- ચલન અને ચહેરાથી પવિત્રતાના શ્રંગાર ની ઝલક દેખાડવા વાળા શ્રંગારી મૂર્ત ભવ:

પવિત્રતા બ્રાહ્મણ જીવનનો શ્રંગાર છે. દર સમયે પવિત્રતા નાં શ્રંગાર ની અનુભૂતિ ચહેરા અથવા ચલનથી બીજાઓને થાય. દ્રષ્ટિમાં, મુખમાં, હાથોમાં, પગમાં સદા પવિત્રતા નો શ્રંગાર પ્રત્યક્ષ હોય. દરેક વર્ણન કરે કે આમનાં ફીચર્સ (લક્ષણ) થી પવિત્રતા દેખાઈ આવે છે. નયનો માં પવિત્રતાની ઝલક છે, ચહેરા પર પવિત્રતા ની મુસ્કુરાહટ છે. બીજી કોઈ વાત એમને નજર ન આવે - આને જ કહે છે પવિત્રતા નાં શ્રંગાર થી શ્રંગારીત મુરત.

સ્લોગન :- વ્યર્થ સંબંધ-સંપર્ક પણ ખાતાને ખાલી કરી દે છે એટલે વ્યર્થ ને સમાપ્ત કરો.

“મીઠા બાળકો - તમારી બધાની પરસ્પર એક મત છે, તમે સ્વયંને આત્મા સમજી એક બાપ ને યાદ કરો છો તો બધા ભૂત ભાગી જાય છે”

પ્રશ્ન :- પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી બનવાનો મુખ્ય આધાર શું છે?

ઉત્તર :- જે બાબા સંભળાવે છે, એ એક-એક વાતને ધારણ કરવાંવાળા જ પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી બને છે. જજ કરો બાબા શું કહે છે અને રાવણ સંપ્રદાય વાળા શું કહે છે! બાપ જે નોલેજ આપે છે તેને બુદ્ધિમાં રાખવું, સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવું જ પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી બનવું છે. આ નોલેજ થી જ તમે ગુણવાન બની જાઓ છો.

ઓમ શાંતિ! રુહાની બાપ, અંગ્રેજીમાં કહેવાય છે સ્પિરિચ્યુઅલ ફાધર. સતયુગમાં જ્યારે તમે જશો તો ત્યાં અંગ્રેજી વગેરે બીજી કોઈ ભાષા તો હોતી નથી. તમે જાણો છો સતયુગમાં આપણું રાજ્ય હોય છે, ત્યાં આપણી જે ભાષા હશે તે જ ચાલશે. પછી તે ભાષા બદલાતી જાય છે. હમણાં તો અનેકાનેક ભાષાઓ છે. જેવાં-જેવાં રાજા તેવી-તેવી તેમની ભાષા ચાલે છે. હવે આ તો બધાં બાળકો જાણે છે, બધા સેવાકેન્દ્ર પર પણ જે બાળકો છે તેમની છે એક મત. સ્વયંને આત્મા સમજવાનું છે અને એક બાપને યાદ કરવાના છે જેથી ભૂત બધા ભાગી જાય. બાપ છે પતિત-પાવન. પાંચ ભૂતોની તો બધા માં પ્રવેશતા છે. આત્મામાં જ ભૂતોની પ્રવેશતા હોય છે પછી આ ભૂતો અથવા વિકારોનું નામ પણ આપવામાં આવે છે દેહ-અભિમાન, કામ, ક્રોધ, વગેરે. એવું નથી કે સર્વવ્યાપી કોઈ ઈશ્વર છે. ક્યારે પણ કોઈ કહે કે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે તો કહો સર્વવ્યાપી આત્માઓ છે અને આત્માઓમાં ૫ વિકાર સર્વવ્યાપી છે. બાકી એવું નથી કે પરમાત્મા સર્વમાં વિરાજમાન છે. પરમાત્મા માં પછી ૫ ભૂતોની પ્રવેશતા કેવી રીતે હોય! એક-એક વાતને સારી રીતે ધારણ કરવાથી તમે પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી બનો છો. દુનિયા વાળા રાવણ સંપ્રદાય શું કહે છે અને બાપ શું કહે છે, હવે જજ કરો. દરેકનાં શરીરમાં આત્મા છે. એ આત્મામાં ૫ વિકાર પ્રવેશ છે. શરીરમાં નહીં, આત્મામાં ૫ વિકાર અથવા ભૂત પ્રવેશ થાય છે. સતયુગમાં આ ૫ ભૂત નથી. નામ જ છે ડીટી વર્લ્ડ (દૈવી દુનિયા). આ છે ડેવિલ વર્લ્ડ (આસુરી દુનિયા). ડેવિલ કહેવાય છે અસુરને. કેટલું દિવસ અને રાત નું અંતર છે. હમણાં તમે પરિવર્તન થાઓ છો. ત્યાં તમારામાં કોઈ પણ વિકાર, કોઈ અવગુણ નથી રહેતાં. તમારામાં સંપૂર્ણ ગુણ હોય છે. તમે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ બનો છો. પહેલા હતા પછી ફરી નીચે ઉતરો છો. આ ચક્રની પણ હવે ખબર પડી છે. ૮૪ નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. આપણી આત્મા ને સ્વ નું દર્શન થયું છે અર્થાત્ આ ચક્ર નું નોલેજ મળ્યું છે. ઉઠતા, બેસતા, ચાલતા, તમારે આ નોલેજ બુદ્ધિમાં રાખવાનું છે. બાપ નોલેજ ભણાવે છે. આ રુહાની નોલેજ બાપ ભારતમાં જ આવીને આપે છે. કહે છે ને - આપણું ભારત. હકીકતમાં હિન્દુસ્તાન કહેવું ખોટું છે. તમે જાણો છો ભારત જ્યારે સ્વર્ગ હતું તો એકલું આપણું જ રાજ્ય હતું બીજો કોઈ ધર્મ ન હતો. નવી દુનિયા હતી. નવી દિલ્હી કહે છે ને. દિલ્હી નું નામ અસલ દિલ્હી ન હતું, પરિસ્તાન કહેતા હતા. હમણાં તો નવી દિલ્હી અને જૂની દિલ્હી કહે છે પછી ન જૂની, ન નવી દિલ્હી હશે. પરિસ્તાન કહેવાશે. દિલ્હીને કેપિટલ (રાજધાની) કહે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય હશે, બીજું કોઈ પણ નહીં હોય, આપણું જ રાજ્ય હશે. હમણાં તો રાજ્ય જ નથી એટલે કહે છે અમારો ભારત દેશ છે. રાજાઓ તો છે નહીં. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં બધું જ્ઞાન ચક્ર લગાવે છે. બરાબર પહેલા-પહેલા આ વિશ્વમાં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું બીજું કોઈ રાજ્ય નહોતું. જમુના નો કિનારો હતો, તેને પરિસ્તાન કહેવાતું હતું. દેવતાઓની કેપિટલ (રાજધાની) દિલ્હી જ રહે છે તો બધાએ ને ખેંચ થાય છે. સૌથી મોટી પણ છે. એકદમ સેન્ટર (મધ્ય) માં છે.

મીઠા-મીઠા બાળકો જાણે છે પાપ તો જરૂર થયા છે, પાપ આત્મા બની ગયા છીએ. સતયુગમાં હોય છે પુણ્ય આત્માઓ. બાપ જ આવીને પાવન બનાવે છે જેમની તમે શિવજયંતી પણ મનાવો છો. હવે જયંતી અક્ષર તો બધાને લાગે છે એટલા માટે પછી શિવરાત્રી કહે છે. રાત્રી નો અર્થ તો તમારા સિવાય બીજું કોઈ સમજી ન શકે. સારા-સારા વિદ્વાન વગેરે કોઈ પણ નથી જાણતા કે શિવરાત્રી શું છે તો મનાવે શું! બાપ એ સમજાવ્યું છે રાત્રી નો અર્થ શું છે? આ જે ૫ હજાર વર્ષનું ચક્ર છે એમાં સુખ અને દુઃખનો ખેલ છે, સુખને કહેવાય છે દિવસ, દુઃખને કહેવાય છે રાત. તો દિવસ ને રાત નાં વચમાં આવે છે સંગમ. અડધો કલ્પ છે અજવાળું, અડધો કલ્પ છે અંધકાર. ભક્તિમાં તો બહુ જ ટીક-ટીક ચાલે છે. આ છે સેકન્ડ ની વાત. એકદમ સહજ છે, સહજયોગ. તમારે પહેલા જવાનું છે મુક્તિધામ. પછી તમે જીવનમુક્તિ અને જીવનબંધમાં કેટલો સમય રહ્યાં છો. આ તો આપ બાળકોને યાદ છે છતાં પણ ઘડી-ઘડી ભૂલી જાઓ છો. બાપ સમજાવે છે યોગ અક્ષર છે ઠીક પરંતુ તેમનો છે શારીરિક યોગ. આ છે આત્માઓનો પરમાત્માની સાથે યોગ. સંન્યાસી લોકો અનેક પ્રકારનાં ઠહયોગ વગેરે શીખવાડે છે તો મનુષ્ય મૂઝાય છે. આપ બાળકોના બાપ પણ છે, તો શિક્ષક પણ છે, તો એમનાથી યોગ લગાડવો જોઈએ ને. શિક્ષક થી ભણવાનું હોય છે. બાળક જન્મ લે છે તો પહેલા બાપથી યોગ હોય છે પછી પાંચ વર્ષ પછી શિક્ષક થી યોગ લગાડવો પડે છે પછી વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં ગુરુથી યોગ લગાડવો પડે છે. ત્રણ મુખ્ય યાદ રહે છે. તે તો

અલગ-અલગ હોય છે. અહીંયા આ એક જ વાર બાપ આવી ને બાપ પણ બને છે, શિક્ષક પણ બને છે. વન્ડરફુલ છે ને. આવા બાપને તો જરૂર યાદ કરવા જોઈએ. જન્મ-જન્માંતર ત્રણેયને અલગ-અલગ યાદ કરતાં આવ્યા છો. સતયુગમાં પણ બાપથી યોગ હોય છે પછી શિક્ષક સાથે હોય છે. ભણવા તો જાઓ છો ને. બાકી ગુરુની ત્યાં આવશ્યકતા નથી રહેતી કારણ કે બધા સદ્ગતિમાં છે. આ બધી વાતો યાદ કરવામાં શું તકલીફ છે! એકદમ સહજ છે. આને કહેવાય છે સહજયોગ. પરંતુ આ છે અનકોમન (અસાધારણ). બાપ કહે છે હું આ ટેમ્પરરી ઉધાર લઉં છું, તે પણ કેટલા થોડા સમય માટે લઉં છું. ૬૦ વર્ષમાં વાનપ્રસ્થ અવસ્થા હોય છે. કહેવાય છે સાઠ તો લગી લાઠ. આ સમયે બધાને લાઠી લાગેલી છે. બધાં વાનપ્રસ્થ, નિર્વાણધામ માં જશે. તે છે સ્વીટ હોમ, સ્વીટેસ્ટ હોમ. એનાં માટે તો કેટલી અથવા ભક્તિ કરી છે. હવે ચક્ર ફરીને આવ્યા છો. મનુષ્યને આ કંઈ પણ ખબર નથી, એમ જ ગપ્પા મારે છે કે લાખો વર્ષનું ચક્ર છે. લાખો વર્ષની વાત હોય તો પછી આરામ મળી ન શકે. આરામ મળવો જ મુશ્કેલ થઈ જાય. તમને આરામ મળે છે, એને કહેવાય છે શાંતિધામ, નિરાકારી દુનિયા. આ છે સ્થૂળ સ્વીટ હોમ, એ છે મૂળ સ્વીટ હોમ. આત્મા એકદમ નાનું રોકેટ છે, આંનાથી ઝડપી ભાગવાવાળું કંઈ હોતું નથી. આ તો બધાથી તેજ છે. એક સેકન્ડમાં શરીર છૂટ્યું અને આ ભાગી, બીજું શરીર તો તૈયાર જ હોય છે. ડ્રામા અનુસાર પુરા સમય પર તેને જવાનું જ છે. ડ્રામા કેટલો એક્ચુરેટ છે. આમાં કોઈ ઇનએક્ચુરેસી છે નહીં. આ તમે જાણો છો. બાપ પણ ડ્રામા અનુસાર બિલકુલ એક્ચુરેટ સમય પર આવે છે. એક સેકન્ડનો પણ ફરક નથી પડી શકતો. ખબર કેવી રીતે પડે છે કે આમનામાં બાપ ભગવાન છે. જ્યારે નોલેજ આપે છે, બાળકોને બેસી સમજાવે છે. શિવરાત્રિ પણ મનાવે છે ને. હું શિવ ક્યારે, કેવી રીતે આવું છું, તે તમને ખબર નથી. શિવરાત્રિ, કૃષ્ણરાત્રિ મનાવે છે. રામની નથી મનાવતા કારણકે ફરક પડી જાય છે ને. શિવરાત્રિ ની સાથે કૃષ્ણની પણ રાત્રિ મનાવી લે છે. પરંતુ જાણતા કંઈ પણ નથી. અહિયાં છે જ આસુરી રાવણ રાજ્ય. આ સમજવાની વાતો છે. આતો છે બાબા, બુદ્ધા ને બાબા કહેશે. નાનાં બાળકને બાબા થોડી કહેવાય. કોઈ-કોઈ પ્રેમથી પણ બાળકને બાબા કહી દે છે. તો તેઓએ પણ કૃષ્ણને પ્રેમથી કહી દીધું છે. બાબા તો ત્યારે કહેવાય છે જ્યારે મોટા થાય અને પછી બાળકો પેદા કરે છે. કૃષ્ણ સ્વયં જ રાજકુમાર છે, તેમને બાળકો ક્યાંથી આવે. બાપ કહે જ છે હું વૃદ્ધનાં તનમાં આવું છું. શાસ્ત્રોમાં પણ છે પરંતુ શાસ્ત્રોની બધી વાતો એક્ચુરેટ નથી હોતી, કોઈ-કોઈ વાત ઠીક છે. બ્રહ્માની આયુ એટલે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ની આયુ કહેવાશે. તે તો જરૂર આ સમયે હશે. બ્રહ્માની આયુ મૃત્યુલોકમાં પૂરી થશે. આ કોઈ અમરલોક નથી. આને કહેવાય છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. આ સિવાય આપ બાળકોના બીજા કોઈની બુદ્ધિમાં ન હોઈ શકે.

બાપ બેસીને બતાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, તમે સ્વયંના જન્મોને નથી જાણતા, હું બતાવું છું કે તમે ૮૪ જન્મ લો છો. કેવી રીતે? એ પણ તમને ખબર પડી ગઈ છે. દરેક યુગની આયુ ૧૨૫૦ વર્ષ છે અને આટલા-આટલા જન્મ લીધા છે. ૮૪ જન્મો નો હિસાબ છે ને. ૮૪ લાખનો તો હિસાબ હોઈ ન શકે. આને કહેવાય છે ૮૪ નું ચક્ર, ૮૪ લાખની તો વાત જ યાદ ન આવે. અહીંયા કેટલું અપરંપાર દુઃખ છે. કેવા દુઃખ દેવાવાળા બાળકો પેદા થઈ રહ્યા છે. આને કહેવાય છે ઘોર નર્ક, બિલકુલ છી-છી દુનિયા છે. આપ બાળકો જાણો છો હવે આપણે નવી દુનિયામાં જવાની તૈયારી કરી રહ્યા છીએ. પાપ કપાઈ જાય તો આપણે પુણ્યાત્મા બની જઈએ. હવે કોઈ પાપ નથી કરવાનું. એક-બે પર કામ કટારી ચલાવવી - આ આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ દેવું છે. હવે આ રાવણ રાજ્ય પૂરું થાય છે. હમણાં છે કળયુગ નો અંત. આ મહાભારી લડાઈ છે અંતિમ. પછી કોઈ લડાઈ વગેરે હશે જ નહીં. ત્યાં કોઈ પણ યજ્ઞ રચાતા નથી. જ્યારે યજ્ઞ રચે છે તો એમાં હવન કરે છે. બાળકો પોતાની જૂની સામગ્રી બધી સ્વાહા કરી દે છે. હવે બાપએ સમજાવ્યું છે આ છે દુર જ્ઞાન યજ્ઞ. દુર શિવને કહેવાય છે. દુર માળા કહે છે ને. નિવૃત્તિ માર્ગ વાળાને પ્રવૃત્તિ માર્ગનાં રીતિ-રીવાજ ની કંઈપણ ખબર નથી. તેઓ તો ઘરબાર છોડી જંગલમાં ચાલ્યા જાય છે. નામ જ પડ્યું છે સંન્યાસ. કોનો સંન્યાસ? ઘરબાર નો. ખાલી હાથે નીકળે છે. પહેલા તો ગુરુ લોકો બહુ જ પરીક્ષા લે છે, કામ કરાવે છે. પહેલા ભિક્ષામાં ફક્ત લોટ લેતા હતા, રાંધેલું નહોતા લેતા. તેમને તો જંગલમાં જ રહેવાનું છે, ત્યાં કંદ-મૂળ-ફળ મળે છે. આ પણ ગાયન છે, જ્યારે સતોપ્રધાન સંન્યાસી હોય છે ત્યારે આ ખાય છે. હમણાં ની તો વાત નહીં પૂછો, શું-શું કરતા રહે છે. આનું નામ જ છે વિશશ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા). તે છે વાઇસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા). તો સ્વયંને વિશશ (વિકારી) સમજવું જોઈએ ને. બાપ કહે છે સતયુગને કહેવાય છે શિવાલય, નિર્વિકારી દુનિયા. અહીંયા તો બધાં છે પતિત મનુષ્ય એટલે દેવી-દેવતાને બદલે નામ જ હિન્દુ રાખી દીધું છે. બાપ તો બધી વાતો સમજાવતા રહે છે. તમે અસલમાં છો જ બેહદ બાપ નાં બાળકો. એ તો તમને ૨૧ જન્મોનો વારસો આપે છે. તો બાપ મીઠા-મીઠા બાળકો ને સમજાવે છે - જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ તમારા માથા પર છે. પાપોથી મુક્ત થવા માટે જ તમે બોલાવો છો. સાધુ-સંત વગેરે બધા પોકારે છે - હે પતિત-પાવન. અર્થે કંઈ નથી સમજતા, એમ જ ગાતા રહે છે, તાળી વગાડતા રહે છે. તેમને કોઈ પૂછે - પરમાત્માથી યોગ કેવી રીતે લગાવીએ, તેમને કેવી રીતે મળીએ તો કહી દેશે સર્વવ્યાપી છે. શું આ જ રસ્તો બતાવે છે! કહી દે છે વેદ-શાસ્ત્ર વાંચવાથી ભગવાન મળશે. પરંતુ બાપ કહે છે - હું દર ૫ હજાર વર્ષ પછી ડ્રામા પ્લાન અનુસાર આવું છું. આ ડ્રામાનું રહસ્ય સિવાય બાપનાં બીજું કોઈ

નથી જાણતું. લાખો વર્ષનો ડ્રામા તો હોઈ ન શકે. હવે બાપ સમજાવે છે આ ૫ હજાર વર્ષની વાત છે. કલ્પ પહેલા પણ બાબાએ કહ્યું હતું કે મનમનાભવ. આ છે મહામંત્ર. માયા પર જીત પામવાનો મંત્ર છે. બાપ જ બેસીને અર્થ સમજાવે છે. બીજા કોઈ અર્થ નથી સમજાવતા. ગવાય પણ છે ને કે સર્વના સદ્ગતિ દાતા એક બાપ. કોઈ મનુષ્ય તો હોઈ ન શકે. દેવતાઓની પણ વાત નથી. ત્યાં તો સુખ જ સુખ છે, ત્યાં કોઈ ભક્તિ નથી કરતા. ભક્તિ કરાય છે ભગવાન ને મળવા માટે. સતયુગમાં ભક્તિ હોતી નથી કારણ કે ૨૧ જન્મોનો વારસો મળેલો છે. ત્યારે ગવાય પણ છે દુઃખમાં સિમરણ... અહીંયા તો અથાહ દુઃખ છે. ઘડી-ઘડી કહે છે ભગવાન રહમ કરો. આ કળયુગી દુઃખી દુનિયા સદેવ નથી રહેતી. સતયુગ-ત્રેતા ભૂતકાળ થઈ ગયું, ફરી થશે. લાખો વર્ષની તો વાત પણ યાદ નથી રહી શકતી. હવે બાપ તો બધું જ નોલેજ આપે છે, સ્વયંનો પણ પરિચય આપે છે અને રચનાં નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય પણ સમજાવે છે. ૫ હજાર વર્ષની વાત છે. આપ બાળકોના ધ્યાનમાં આવી ગયું છે. હમણાં તો પારકા રાજ્યમાં છો. તમારું સ્વયંનું રાજ્ય હતું. અહીંયા તો લડાઈથી પોતાનું રાજ્ય લે છે, હથિયારો થી, મારામારી થી પોતાનું રાજ્ય લે છે. આપ બાળકો તો યોગબળ થી સ્વયંનું રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યા છો. તમને સતોપ્રધાન દુનિયા જોઈએ. જૂની દુનિયા ખતમ થઈ, નવી દુનિયા બને છે, આને કહેવાય છે કળયુગી જૂની દુનિયા. સતયુગ છે નવી દુનિયા. આ પણ કોઈને ખબર નથી. સંન્યાસી કહી દે છે આ તમારી કલ્પના છે. અહીંયા જ સતયુગ છે, અહીંયા જ કળયુગ છે. હવે બાપ બેસીને સમજાવે છે એક પણ એવા નથી જે બાપને જાણતા હોય. જો કોઈ જાણતા હોત તો પરિચય આપે. સતયુગ-ત્રેતા શું ચીજ છે, કોઈને સમજમાં થોડી આવે છે. આપ બાળકો બાપ સારી રીતે સમજાવતા રહે છે. બાપ જ બધું જાણે છે, જાની જાનનહાર અર્થાત્ નોલેજકુલ છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ છે. જ્ઞાનનાં સાગર, સુખનાં સાગર છે. એમનાથી જ આપણને વારસો મળવાનો છે. બાપ નોલેજ માં આપ સમાન બનાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-ધ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) આ પાપોથી મુક્ત થવાનો સમય છે એટલે હમણાં કોઈપણ પાપ નથી કરવાનાં. જૂની બધી સામગ્રી આ રુદ્ર યજ્ઞમાં સ્વાહા કરવાની છે.
- 2) હમણાં વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે એટલે બાપ, શિક્ષક ની સાથે-સાથે સદ્ગુરુને પણ યાદ કરવાના છે. સ્વીટ હોમ માં જવા માટે આત્માને સતોપ્રધાન (પાવન) બનાવવાની છે.

વરદાન :- સમય ને શિક્ષક બનાવવાની બદલે બાપને શિક્ષક બનાવવા વાળા માસ્ટર રચયિતા ભવ:

ઘણા બાળકોને સેવાનો ઉમંગ છે પરંતુ વૈરાગ્ય વૃત્તિનું અટેન્શન નથી, એમાં અલબેલા પણ છે. ચાલશે... થાય છે... થઈ જશે... સમય આવશે તો ઠીક થઈ જશે... આવું વિચારવું અર્થાત્ સમયને સ્વયંનો શિક્ષક બનાવવો. બાળકો બાપને પણ દિલાસો આપે છે - ચિંતા નહીં કરો, સમય પર ઠીક થઈ જશે, કરી લઈશું. આગળ વધી જઈશું. પરંતુ તમે માસ્ટર રચયિતા છો, સમય તમારી રચના છે. રચના માસ્ટર રચયિતા ની શિક્ષક બને આ શોભે નહીં.

સ્લોગન :- બાપની પાલના નું રિટર્ન છે - સ્વ ને અને સર્વ ને પરિવર્તન કરવામાં સહયોગી બનવું.

“ મીઠા બાળકો - તમે માત - પિતા નાં સમ્મુખ આવ્યા છો , અપાર સુખ પામવા , બાપ તમને ધ નેરા દુઃખોથી નીકાળી ધ નેરા સુખોમાં લઈ જાય છે ”

પ્રશ્ન :- એક બાપ જ રિજર્વ (પુનર્જન્મ રહિત) માં રહે છે, પુનર્જન્મ નથી લેતા - શા માટે?

ઉત્તર :- કારણકે કોઈ તો તમને તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવવા વાળા જોઈએ. જો બાપ પણ પુનર્જન્મમાં આવે તો તમને કાળા થી ગોરા કોણ બનાવે એટલે બાપ રિજર્વ માં રહે છે.

પ્રશ્ન :- દેવતાઓ સદા સુખી કેમ છે?

ઉત્તર :- કારણકે પવિત્ર છે, પવિત્રતા નાં કારણે એમની ચલન સુધરેલી છે. જ્યાં પવિત્રતા છે ત્યાં સુખ-શાંતિ છે. મુખ્ય છે પવિત્રતા.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સમજાવે છે. એ બાપ પણ છે, માત-પિતા પણ છે. તમે ગાતા હતા ને - તુમ માત - પિતા હમ બા લ ક તેરે... બધા પુકારતા રહે છે. કોને પુકારે છે? પરમપિતા પરમાત્મા ને. બીજું એમને સમજમાં નથી આવતું કે એમની કૃપાથી સુખ ધનેરા કયા અને ક્યારે મળ્યા? સુખ ધનેરા કોને કહેવાય છે તે પણ નથી સમજતા. હમણાં તમે અહીં સામે બેઠા છો, જાણો છો અહીં કેટલા દુઃખ ધનેરા છે. આ છે દુઃખધામ. તે છે સુખધામ. કોઈની બુદ્ધિમાં નથી આવતું કે આપણે ૨૧ જનમ સ્વર્ગમાં બહુ જ સુખી રહીએ છીએ. તમને પણ પહેલા આ અનુભવ નહોતો. હવે તમે સમજો છો આપણે તે પરમપિતા પરમાત્મા, માતા-પિતાની સામે બેઠાં છીએ. જાણો છો આપણે ૨૧ જન્મોનાં માટે સ્વર્ગની બાદશાહી પ્રાપ્ત કરવા માટે જ અહીં આવ્યા છીએ. બાપને પણ જાણી લીધા અને બાપ દ્વારા આખા સૃષ્ટિ ચક્રને પણ સમજી લીધું છે. આપણે પહેલા ધનેરા સુખ માં હતા પછી દુઃખ માં આવ્યા, આં પણ નંબરવાર દરેકની બુદ્ધિમાં રહે છે. વિદ્યાર્થીને તો યાદ રહેવું જોઈએ પરંતુ બાબા જુએ છે ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે એટલે પછી મુરઝાઈ જાય છે. છુઈ-મુઈ (લજામણી) અવસ્થા થઈ જાય છે. માયા વાર કરી લે છે. તે જે ખુશી હોવી જોઈએ, તે નથી રહેતી. નંબરવાર પદ તો છે ને. સ્વર્ગમાં તો જાય છે પરંતુ ત્યાં પણ રાજા થી લઈને રંક સુધી રહે છે ને. એ ગરીબ પ્રજા, તે સાહુકાર પ્રજા. સ્વર્ગમાં પણ એવું છે તો નર્કમાં પણ એવું છે. ઊંચ અને નીચ. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે પુરુષાર્થ કરીએ છીએ - સુખ ધનેરા પામવા માટે. આ લક્ષ્મી-નારાયણને સૌથી વધારે સુખ ધનેરા છે ને. મુખ્ય છે પવિત્રતા ની વાત. પવિત્રતા વગર પીસ (શાંતિ) અને પ્રોસપર્ટી (સમૃદ્ધિ) મળી નથી સકતી. આમાં ચલન બહુ સારી જોઈએ. મનુષ્યની ચલન સુધરે છે પવિત્રતાથી. પવિત્ર છે તો એમને દેવતા કહેવાય છે. તમે અહીં આવ્યા છો દેવતા બનવા માટે. દેવતાઓ સદા સુખી હતા. મનુષ્ય કોઈ સદા સુખી હોઈ ન શકે. સુખ હોય જ છે દેવતાઓને. આ દેવતાઓની જ તમે પૂજા કરતા હતા ને કારણ કે પવિત્ર હતા. આખો ખેલ છે પવિત્રતા પર. વિઘ્ન પણ આમાં જ પડે છે. ઈચ્છે છે દુનિયામાં શાંતિ થાય. બાબા કહે છે સિવાય પવિત્રતાને શાંતિ ક્યારે થઈ ન શકે. પહેલા-પહેલા મુખ્ય છે જ પવિત્રતા ની વાત. પવિત્રતાથી જ સુધરેલી ચલન થાય છે. પતિત થવાથી પછી ચલન બગડે છે. સમજવું જોઈએ હવે આપણે ફરીથી દેવતા બનવાનું છે તો પવિત્રતા જરૂર જોઈએ. દેવતાઓ પવિત્ર છે ત્યારે તો અપવિત્ર મનુષ્ય એમની આગળ માથું નમાવે છે. મુખ્ય વાત છે પવિત્રતાની. પુકારે પણ એમ છે, હૈં પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો. બાપ કહે છે કામ મહાશત્રુ છે, આના પર જીત પામો. આના પર જીત પામવાથી જ તમે પવિત્ર બનશો. તમે જ્યારે પવિત્ર સતોપ્રધાન હતા તો શાંતિ હતી, સુખ પણ હતું. આપ બાળકોને હવે યાદ આવ્યું છે, કાલ ની તો વાત છે. તમે પવિત્ર હતા તો અથાહ સુખ-શાંતિ બધું હતું. હવે ફરી તમારે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું છે, આમાં પહેલી મુખ્ય વાત છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બનવાનું. આતો ગાયન છે, આ છે જ્ઞાન યજ્ઞ, આમાં વિઘ્ન તો જરૂર પડશે. પવિત્રતાની ઉપર કેટલું હેરાન કરે છે. આસુરી સંપ્રદાય અને દૈવી સંપ્રદાય પણ ગાયેલું છે. તમારી બુદ્ધિમાં છે સતયુગમાં આ દેવતા હતા. ભલે ચહેરો તો મનુષ્યનો છે પરંતુ તેમને દેવતા કહેવાય છે. ત્યાં છે સંપૂર્ણ સતોપ્રધાન. કોઈપણ ખામી ત્યાં હોતી નથી. દરેક ચીજ પરફેક્ટ (સંપૂર્ણ) હોય છે. બાપ પરફેક્ટ છે તો બાળકોને પણ પરફેક્ટ બનાવે છે. યોગબળથી તમે કેટલા પવિત્ર, બ્યુટીફુલ (સુંદર) બનો છો. આ મુસાફર તો સદા ગોરા છે, જે તમને શ્યામ થી આવીને સુંદર બનાવે છે.

ત્યાં નેચરલ બ્યુટી (કુદરતી સૌંદર્ય) હોય છે. સુંદર બનાવવાની આવશ્યકતા નથી રહેતી. સતોપ્રધાન હોય જ છે સુંદર. તેઓ ફરી તમોપ્રધાન થવાથી કાળા બની જાય છે. નામ જ છે શ્યામ અને સુંદર. કૃષ્ણને શ્યામ અને સુંદર કેમ કહે છે? એનો અર્થ ક્યારેય કોઈ બતાવી ન શકે, સિવાય બાપના. ભગવાન બાપ જે વાતો સંભળાવે છે તે બીજા કોઈ મનુષ્ય સંભળાવી નહીં શકે. ચિત્રોમાં સ્વદર્શન ચક્ર દેવતાઓને આપી દીધું છે. બાપ સમજાવે છે – મીઠા-મીઠા બાળકો, સ્વદર્શન ચક્રની તો દેવતાઓને આવશ્યકતા નથી. તેઓ શું કરશે શંખ વગેરે ને. સ્વદર્શન ચક્રધારી તમે બ્રાહ્મણ બાળકો છો. શંખધ્વનિ પણ તમારે કરવાની છે. તમે જાણો છો હવે વિશ્વમાં કેવી રીતે શાંતિ સ્થાપન થઈ રહી છે. સાથે ચલન પણ સારી જોઈએ. ભક્તિમાર્ગમાં પણ તમે દેવતાઓની આગળ જઈને પોતાની ચલનનું વર્ણન કરો છો ને. પરંતુ દેવતાઓ કોઈ તમારી ચલનને સુધારતા નથી. સુધારવા વાળા બીજા છે. એ શિવબાબા તો છે નિરાકાર. એમની આગળ એમ નહીં કહેશું કે આપ સર્વ ગુણ સંપન્ન છો... શિવની મહિમા જ અલગ છે. દેવતાઓની મહિમા ગાએ છે. પરંતુ અમે આવા કેવી રીતે બનીએ. આત્મા જ પવિત્ર અને અપવિત્ર બને છે ને. હમણાં તમારી આત્મા પવિત્ર બની રહી છે. જ્યારે આત્મા સંપૂર્ણ બની જશે તો પછી આ શરીર પતિત નહીં રહેશે ફરી જઈને પાવન શરીર લેશે. અહીં તો પાવન શરીર હોઈ ન શકે. પાવન શરીર ત્યારે હશે જ્યારે પ્રકૃતિ પણ સતોપ્રધાન હશે. નવી દુનિયામાં દરેક ચીજ સતોપ્રધાન હોય છે. હમણાં પાંચ તત્વ તમોપ્રધાન છે એટલે કેટલો ઉપદ્રવ થતો રહે છે. કેવી રીતે મનુષ્ય મરતા રહે છે. તીર્થયાત્રા પર જાય છે, કોઈ એકસીડન્ટ (અકસ્માત) થયું મરી જાય છે. જળ, પૃથ્વી વગેરે કેટલું નુકસાન કરે છે. આ બધાં તત્વ તમને મદદ કરે છે. વિનાશમાં અચાનક પુર આવી જાય, તોફાન આવે છે – આ છે કુદરતી આપદાઓ. તે બોમ્બ વગેરે બને છે, એ પણ ડ્રામા માં નુંધ છે. એને ઈશ્વરીય આપદાઓ નહીં કહેવાય. તે તો મનુષ્યનાં બનાવેલ છે. ભૂકંપ વગેરે કોઈ મનુષ્યનાં બનાવેલ નથી. આ આપદાઓ બધી પરસ્પર મળે છે, પૃથ્વીથી હળવાશ થાય છે. તમે જાણો છો કેવી રીતે બાબા આપણને એકદમ હલ્કા બનાવીને સાથે લઈ જાય છે નવી દુનિયા માં. માથું હલ્કું થવાથી પછી યુસ્ત થઈ જાય છે ને. તમને બાબા એકદમ હલ્કા કરી દે છે. બધાં દુઃખ દૂર થઈ જાય છે. હમણાં તમારા બધાનું માથું બહુ જ ભારે છે પછી બધાં હલ્કા, શાંત, સુખી થઈ જશે. જે, જે ધર્મ વાળા છે, બધાને ખુશી થવી જોઈએ, બાબા આવ્યા છે, બધાંની સદ્ગતિ કરવા. જ્યારે પૂરી સ્થાપના થઈ જાય છે ત્યારે પછી બધા ધર્મ વિનાશ થઈ જાય છે. પહેલા તમારી બુદ્ધિમાં આ ખ્યાલ પણ નહોતો. હવે સમજો, ગાયન પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. બાકી અનેક ધર્મ બધાં વિનાશ. આ કર્તવ્ય એક બાપ જ કરે છે, બીજા કોઈ કરી ન શકે. સિવાય એક શિવ બાબાના. આવો અલૌકિક જન્મ અને અલૌકિક કર્તવ્ય કોઈનું હોઈ ન શકે. બાપ છે ઊંચેથી ઊંચા. તો એમનું કર્તવ્ય પણ બહુ જ ઊંચું છે. કરનકરાવનહાર છે ને. તમે નોલેજ સંભળાવો છો બાપ આવેલા છે, આ સૃષ્ટિ થી પાપ આત્માનો બોજ ઉતારવા માટે. આતો ગાયન પણ છે ને - બાપ આવે છે એક ધર્મની સ્થાપના અને અનેક ધર્મો નો વિનાશ કરવા. તમને હવે કેટલા ઊંચ મહાત્મા બનાવી રહ્યા છે. મહાત્મા દેવતા વગર કોઈ હોતા નથી. અહીંયા તો અનેકોને મહાત્મા કહેતા રહે છે. પરંતુ મહાત્મા કહેવાય છે મહાન આત્માને. રામરાજ્ય કહેવાય જ છે સ્વર્ગ ને. ત્યાં રાવણ રાજ્ય જ નથી, તો વિકારનો સવાલ પણ નથી ઉઠી શકતો એટલે એમને કહેવાય છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. જેટલા સંપૂર્ણ બનશો એટલું બહુજ સમય સુખ પામશો. અપૂર્ણ તો એટલું સુખ પામી ન શકે. સ્કૂલમાં પણ કોઈ સંપૂર્ણ, કોઈ અપૂર્ણ હોય છે. ફરક દેખાઈ પડે છે. ડોક્ટર એટલે ડોક્ટર. પરંતુ કોઈ નો પગાર બહુ જ ઓછો, કોઈનો બહુ જ વધારે. તેવી જ રીતે દેવતાઓ તો દેવતાઓ હોય છે પરંતુ પદવીનો ફરક કેટલો પડી જાય છે. બાપ આવીને તમને ઉંચ ભણતર ભણાવે છે. કૃષ્ણ ને ક્યારેય ભગવાન નહીં કહી શકાય. કૃષ્ણને જ કહે છે શ્યામ સુંદર. શ્યામ કૃષ્ણ પણ દેખાડે છે. કૃષ્ણ શ્યામ થોડા જ હોય છે. નામ રૂપ તો બદલાઈ જાય છે ને. સો પણ આત્મા શ્યામ બને છે, ભિન્ન નામ, રૂપ, દેશ, કાળ. હવે તમને સમજાવાય છે, તમે સમજો છો બરાબર અમે શરૂ થી લઈને કેવી રીતે પાર્ટ માં આવ્યા છીએ. પહેલા દેવતા હતા પછી દેવતાથી અસુર બન્યા. બાપએ ૮૪ જન્મનું રહસ્ય પણ સમજાવ્યું છે, જેની બીજા કોઈને ખબર નથી. બાપ જ આવીને બધાં રહસ્ય સમજાવે છે. બાપ કહે છે - મારા લાડકા બાળકો, તમે મારી સાથે ઘરમાં રહેતા હતા ને. તમે ભાઈ-ભાઈ હતાં ને. બધી આત્માઓ હતી, શરીર નહોતું. બાપ હતા અને તમે ભાઈ-ભાઈ હતા. બીજો કોઈ સંબંધ નહોતો. બાપ તો પુનર્જન્મ માં આવતા નથી. એ તો ડ્રામા અનુસાર રિઝર્વ રહે છે. એમનો પાર્ટ જ એવો છે. તમે કેટલો સમય પુકાર્યો છે, એ પણ બાપએ બતાવ્યું છે. એવું નથી દ્વાપરથી પુકારવાનું શરૂ કર્યું છે. ના, બહુ જ સમયના પછી તમે પોકારવાનું શરૂ કર્યું છે. તમને તો બાપ સુખી બનાવે છે, અર્થાત્ સુખનો વારસો બાપ આપી રહ્યા છે. તમે પણ કહો છો બાબા અમે તમારી પાસે કલ્પ-કલ્પ અનેકવાર આવ્યા છીએ. આ ચક્ર ચાલતું જ રહે છે. દર ૫ હજાર વર્ષ પછી બાબા તમને મળીએ છે અને વારસો પામીએ છીએ. જે પણ બધા દેહધારી છે બધાં સ્ટુડન્ટ્સ (વિદ્યાર્થી) છે, ભણાવવા વાળા છે વિદેહી.

આ એમનો દેહ નથી. પોતે વિદેહી છે, અહીં આવીને દેહ ધારણ કરે છે. દેહ વગર બાળકોને ભણાવે કેવી રીતે. બધી રુહોનાં એ બાપ છે. ભક્તિમાર્ગમાં બધા એમને પોકારે છે, બરાબર રુદ્ર માળા ફેરવે છે. ઉપર માં છે ફૂલ અને યુગલ મેરુ. તેઓ તો એક જવા જ છે. ફૂલને કેમ નમસ્કાર કરે છે, એ પણ હમણાં તમને ખબર પડી છે માળા કોની ફેરવે છે. દેવતાઓની માળા ફેરવે છે કે તમારી ફેરવે છે? માળા દેવતાઓની છે કે તમારી છે? દેવતાઓની નહીં કહેશે. આ બ્રાહ્મણ જ છે જેમને બાપ બેસીને ભણાવે છે. બ્રાહ્મણથી ફરી તમે દેવતા બની જાઓ છો. હમણાં ભણો છો પછી ત્યાં જઈને દેવતા પદ પામો છો. માળા આપ બ્રાહ્મણોની છે, જે તમે બાપ દ્વારા ભણીને, મહેનત કરી ફરી દેવતા બની જાઓ છો. બલિહારી ભણાવવા વાળાની. બાપએ બાળકોની કેટલી સેવા કરી છે. ત્યાં તો કોઈ બાપને યાદ પણ નથી કરતાં. ભક્તિમાર્ગમાં તમે માળા ફેરવતા હતા. હવે એ ફૂલ આવીને તમને પણ ફૂલ બનાવે છે અર્થાત્ પોતાની માળા નાં દાણા બનાવે છે. તો ગુલ-ગુલ બનો છો ને. આત્માનું જ્ઞાન પણ હમણાં તમને મળે છે. આખી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન તમારી બુદ્ધિમાં છે. તમારી જ મહિમા છે. તમે બ્રાહ્મણ બેસી આપ સમાન બ્રાહ્મણ બનાવી પછી દેવી-દેવતા બનાવો છો. દેવતાઓ સ્વર્ગમાં રહે છે. તમે જ્યારે દેવતા બની જાઓ છો ત્યાં તમને પાસ્ટ (ભૂતકાળ), પ્રેઝન્ટ (વર્તમાન), ફ્યુચર (ભવિષ્ય) નું નોલેજ નહીં હોય.

હમણાં આપ બ્રાહ્મણ બાળકોને જ પાસ્ટ (ભૂતકાળ), પ્રેઝન્ટ (વર્તમાન), ફ્યુચર (ભવિષ્ય) નું જ્ઞાન મળે છે બીજા કોઈને પણ જ્ઞાન નથી મળતું. તમે બહુ-બહુ જ ભાગ્યશાળી છો. પરંતુ માયા ફરી ભુલાવી દે છે. તમને કોઈ આ બાબા નથી ભણાવતા. આ તો મનુષ્ય છે, આ પણ ભણી રહ્યા છે. આ તો સૌથી લાસ્ટ (છેલ્લાં) માં હતાં. સૌથી નંબરવન પતિત એ જ ફરી નંબરવન પાવન બને છે. કેટલા સુખી થાય છે. લક્ષ્ય-હેતુ સામે ઉભા છે. બાપ તમને કેટલા ઊંચ બનાવે છે. આયુશ્વન ભવ, પુત્રવાન ભવ.. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. બાપ કહે છે હું આશીર્વાદ આપું તો પછી બધાને આપતો રહું. હું તો આપ બાળકોને ભણાવવા આવું છું. ભણતર થી તમને બધાં આશીર્વાદ મળી જાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાના યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જેમ બાપ પરફેક્ટ (સંપૂર્ણ) છે - એમ સ્વયંને પરફેક્ટ બનાવવાનું છે. પવિત્રતાને ધારણ કરી પોતાની ચલન સુધારવાની છે, સાચી સુખ-શાંતિનો અનુભવ કરવાનો છે.
2. સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન બુદ્ધિ માં રાખી બ્રાહ્મણ સો દેવતા બનાવવાની સેવા કરવાની છે. પોતાનાં ઉંચ ભાગ્યને ક્યારેય ભૂલવાનું નથી.

વરદાન :- સાધનોની પ્રવૃત્તિમાં રહી કમળફૂલ સમાન ન્યારા અને પ્યારા રહેવાવાળા બેહદ નાં વૈરાગી ભવ : સાધનો મળ્યા છે તો એને બહુ દિલથી વાપરો, આ સાધન છે જ આપણા માટે. પરંતુ સાધનાને મર્જ નહીં કરો. પુરુ બેલેન્સ (સંતુલન) હોય. સાધન ખરાબ નથી, સાધન તો તમારા કર્મનું, યોગનું ફળ છે. પરંતુ સાધનની પ્રવૃત્તિમાં રહેતા કમળ પુષ્પ સમાન ન્યારા અને બાપનાં પ્યારા બનો. વાપરવા છતાં એનાં પ્રભાવ માં નહીં આવો. સાધનોમાં બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિ મર્જ ન હોય. પહેલા સ્વયંમાં એને ઈમર્જ કરો પછી વિશ્વમાં વાયુમંડળ ફેલાવો.

સ્લોગન :- પરેશાન ને પોતાની શાનમાં સ્થિત કરી દેવું એ જ સૌથી સારી સેવા છે.

“ મીઠા બાળકો - યાદ ની યાત્રા પર પૂરું એટેન્શન (ધ્યાન) દો, એ નાં થી જ તમે સતોપ્રધાન બનશો ”

પ્રશ્ન :- બાપ પોતાનાં બાળકો પર કઈ મહેર (કૃપા) કરે છે?

ઉત્તર :- બાપ બાળકોનાં કલ્યાણ માટે જે ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે, એ ડાયરેક્શન આપવું જ એમની મહેર (કૃપા) છે. બાપનું પહેલું ડાયરેક્શન છે - મીઠા બાળકો, દેહી-અભિમાની બનો. દેહી-અભિમાની બહુજ શાંત રહે છે એમનાં ખ્યાલ ક્યારે ઉલટા નથી ચાલી શકતા.

પ્રશ્ન :- બાળકોએ પરસ્પરમાં કયું સેમિનાર કરવું જોઈએ?

ઉત્તર :- જ્યારે પણ ચક્કર લગાડવા જાઓ છો તો યાદની રેસ(દૌડ) કરો અને પછી બેસીને પરસ્પરમાં સેમિનાર કરો કે કોણે કેટલો સમય બાપને યાદ કર્યા. અહીં યાદ માટે એકાંત પણ બહુ જ સારું છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બાળકોને પૂછે છે તમે શું કરી રહ્યા છો? રુહાની બાળકો કહેશે – બાબા, અમે જે સતોપ્રધાન હતા સો તમોપ્રધાન બન્યા છીએ ફરી બાબા તમારી શ્રીમત અનુસાર અમારે સતોપ્રધાન જરૂર બનવાનું છે. હવે બાબા તમે રસ્તો બતાવ્યો છે. આ કોઈ નવી વાત નથી. જૂનાંમાં જૂની વાત છે. બધાંથી જૂની છે યાદ ની યાત્રા, એમાં દેખાડો કરવાની વાત નથી. દરેક પોતાને અંદર થી પૂછે અમે ક્યાં સુધી બાપને યાદ કરીએ છીએ? ક્યાં સુધી સતોપ્રધાન બન્યા છીએ? શું પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છીએ? સતોપ્રધાન ત્યારે બનશો જ્યારે પાછળથી અંત આવશે. એનો પણ સાક્ષાત્કાર થતો રહેશે. કોઈ જે કંઈ કરે છે તો પોતાને માટે જ કરે છે. બાપ પણ કોઈ મહેર નથી કરતા. બાબા મહેર કરે છે જે બાળકોને ડાયરેક્શન દે છે, એમનાં જ કલ્યાણ અર્થ. બાપ તો છે જ કલ્યાણકારી. ઘણાં બાળક ઉલ્ટા જ્ઞાન માં આવી જાય છે. બાબા અનુભવ કરે છે – દેહ-અભિમાની મગરુર (ગમંડી) હોય છે. દેહી-અભિમાની બહુજ શાંત રહેશે. એમને ક્યારેય ઉલટા-સુલટા ખ્યાલ નહીં આવે. બાપ તો દરેક પ્રકારથી પુરુષાર્થ કરાવતા રહે છે. માયા પણ બહુ જ જબરદસ્ત છે સારા-સારા બાળકો પર પણ વાર કરી દે છે, એટલે બ્રાહ્મણોની માળા નથી બની સકતી. આજે બહુ જ સારી રીતે યાદ કરે છે, કાલે દેહ-અહંકારમાં એવા આવી જાય છે જાણે સાંડે (કાર્ચિંડો). કાર્ચિંડા ને અહંકાર બહુ હોય છે. એમાં એક કહેવત પણ છે – સુરમંડળ ના સાજ થી દેહ-અભિમાની કાર્ચિંડો સુ જાણે... દેહ-અભિમાન બહુ જ ખોટું છે. બહુજ મહેનત કરવી પડે છે. શિવબાબા તો કહે છે આઈ એમ મોસ્ટ ઓબીડિયન્ટ સર્વન્ટ (બહુજ આજ્ઞાકારી સેવક). એવું નહીં, પોતાને કહેવું સર્વન્ટ (સેવક) અને નવાબી (હુકુમ) ચલાવતા રહેવું. બાપ કહે છે – મીઠા-મીઠા બાળકો, સતોપ્રધાન જરૂર બનવાનું છે. આ તો બહુ જ સહજ છે, આમાં કોઈ ચુ-ચાં નથી. મુખથી કંઈ બોલવાનું નથી. ક્યાંય પણ જાઓ, અંદર માં યાદ કરવાનું છે. એવું નહીં અહિયાં બેસો છો તો બાબા મદદ કરે છે. બાપ તો આવ્યા જ છે મદદ કરવા. બાપને તો આ ખ્યાલ રહે છે – બાળકો, ક્યાંય કોઈ ગફલત ન કરે. માયા અહીંયા જ ધૂસા મારી દે છે. દેહ-અભિમાન બહુ-બહુ જ ખરાબ છે. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી બિલકુલ જ રસ્તા પર આવી પડે છે. બાબા કહે છે અહીં આવીને બેસો છો તો પણ મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ ને યાદ કરો. બાપ કહે છે હું જ પતિત-પાવન છું, મને યાદ કરવાથી, આ યોગઅગ્નિથી તમારા જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ ભસ્મ થશે. બાળકોની હમણાં એવી અવસ્થા થઈ નથી, જે કોઈને પણ સારી રીતે સમજાવી શકે. જ્ઞાન તલવારમાં પણ યોગનું બળ જોઈએ. નહીં તો તલવાર કોઈ કામની નથી રહેતી. મૂળ વાત છે જે યાદ ની યાત્રા. ઘણાં બાળકો ઉલ્ટા-સુલટા ધંધામાં લાગ્યા રહે છે. યાદ ની યાત્રા અને ભણવાનું ભણતા નથી એટલે આમાં સમય નથી મળતો. બાપ કહે છે એવી મહેનત નહીં કરો જે ધંધાદોરી ની પાછળ પોતાનું પદ ગુમાવી દો. પોતાનું ભવિષ્ય તો બનાવવાનું છે ને. પરંતુ સતોપ્રધાન બનવાનું છે. એમાં જ બહુ મહેનત છે. બહુજ મોટા-મોટા મ્યુઝિયમ વગેરે સંભાળવા વાળા છે પરંતુ યાદની યાત્રામાં નથી રહેતા. બાબાએ સમજાવ્યું છે યાદની યાત્રામાં ગરીબ, બાંધેલીઓ વધારે રહે છે. ઘડી-ઘડી શિવબાબા ને યાદ કરતા રહે છે. શિવબાબા અમારા આ બંધન ખલાસ કરો. અબળાઓ પર અત્યાચાર થાય છે, આ પણ ગાયન છે.

આપ બાળકોએ બહુજ મીઠા બનવાનું છે. સાચા-સાચા વિદ્યાર્થી બનો. સારા વિદ્યાર્થી જે હોય છે તે એકાંતમાં બગીચા માં જઈને ભણે છે. તમને પણ બાપ કહે છે ભલે ક્યાંય પણ ચક્ર લગાડવા જાઓ, સ્વયંને આત્મા સમજો

બાપ ને યાદ કરો. યાદ ની યાત્રા નો શોખ રાખો. તે ધન કમાવવાની તુલનામાં આ અવિનાશી ધન તો બહુ-બહુ જ ઊંચું છે. તે વિનાશી ધન તો પછી ખાખ થઈ જવાનું છે. બાબા જાણે છે - બાળકો સર્વિસ પુરી નથી કરતા, યાદમાં મુશ્કેલ રહે છે. સાચી સર્વિસ (સેવા) જે કરવી જોઈએ એ નથી કરતા. બાકી સ્થૂળ સર્વિસ માં ધ્યાન ચાલ્યું જાય છે. ભલે ડ્રામા અનુસાર થાય છે પરંતુ તો પણ બાપ પુરુષાર્થ તો કરાવશે ને. બાપ કહે છે કોઈપણ કામ કરો - કપડાં સીવો છો, બાપ ને યાદ કરો. યાદમાં જ માયા વિઘ્ન નાંખે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે રુસ્તમ થી માયા પણ રુસ્તમ થઈને લડે છે. બાબા પોતાનું પણ બતાવે છે. હું રુસ્તમ છું, જાણું છું હું બેગર (ગરીબ) થી પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનવા વાળો છું તો પણ માયા સામનો કરે છે. માયા કોઈને પણ છોડતી નથી. પહેલવાનો થી તો વધારે જ લડે છે. ઘણાં બાળકો પોતાનાં દેહનાં અહંકારમાં બહુ જ રહે છે. બાપ કેટલા નિરહંકારી રહે છે. કહે છે હું પણ આપ બાળકોને નમસ્તે કરવાવાળો સેવક છું. તેઓ તો પોતાને બહુ જ ઊંચા સમજે છે. આ દેહ-અહંકાર બધું છોડવાનું છે. ઘણાંમાં અહંકારનું ભૂત બેઠેલું છે. બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરતા રહો. અહીં તો બહુજ સારો ચાન્સ છે. હરવા-ફરવાનું પણ સારું છે. કુરસદ પણ છે, ભલે ચક્ર લગાવો પછી એક-બે ને પૂછો કેટલો સમય યાદમાં રહ્યા, બીજા કોઈ તરફ બુદ્ધિ તો નથી ગઈ? આ પરસ્પરમાં સેમિનાર કરવી જોઈએ. ભલે ફીમેલ (સ્ત્રી) અલગ, મેલ (પુરુષ) અલગ હોય. સ્ત્રી આગળ હોય, પુરુષ પાછળ હોય કારણ કે માતાઓની સંભાળ કરવાની છે એટલે માતાઓને આગળ રાખવાની છે. બહુ સારું એકાંત છે. સંન્યાસી પણ એકાંતમાં ચાલ્યા જાય છે. સતોપ્રધાન સંન્યાસી જે હતા એ બહુ જ નિડર રહેતા હતા. જાનવર, વગેરે કોઈનાં થી ડરતા નહોતા. એ નશામાં રહેતા હતા. હમણાં તમોપ્રધાન બની પડ્યા છે. દરેક ધર્મ જે સ્થાપન થાય છે, પહેલાં સતોપ્રધાન હોય છે, પછી રજો, તમો માં આવે છે. સંન્યાસી જે સતોપ્રધાન હતા એ બ્રહ્મની મસ્તીમાં મસ્ત રહેતા હતા. એમનાંમાં બહુ જ કશિશ થતી હતી. જંગલમાં ભોજન મળતું હતું. દિન-પ્રતિદિન તમોપ્રધાન થવાથી તાકાત ઓછી થતી જાય છે.

તો બાબા સલાહ દે છે - અહીં બાળકોએ પોતાની ઉન્નતિનો ચાન્સ બહુ સારો છે. અહીં તમે આવો જ છો કમાણી કરવા માટે. બાબા ને ફક્ત મળવાથી કમાણી થોડી જ થશે. બાપને યાદ કરશો તો કમાણી થશે. એવું નહીં સમજો બાબા આશીર્વાદ કરશે, કંઈ પણ નહીં. તે સાધુ લોકો વગેરે આશીર્વાદ કરે છે, પરંતુ તમારે નીચે ઉતરવાનું જ છે. હવે બાપ કહે છે - જિજ્ઞાસુ બનીને પોતાનો બુદ્ધિયોગ ઉપર લગાવો. જિજ્ઞાસુ ની વાર્તા છે ને. કહ્યું અમને કામ આપો. બાપ પણ કહે છે - તમને ડાયરેક્શન આપું છું, યાદમાં રહો તો બેડો પાર થઈ જશે. તમારે સતોપ્રધાન જરૂર બનવાનું છે. માયા કેટલું પણ માથું મારે અમે તો શ્રેષ્ઠ બાપને જરૂર યાદ કરશું. એવી રીતે અંદર માં બાપ ની મહિમા કરતા બાપ ને યાદ કરતા રહો. કોઈ પણ મનુષ્યને યાદ ન કરો. ભક્તિમાર્ગનાં જે રીત-રિવાજ છે એ જ્ઞાનમાર્ગમાં હોઈ ન શકે. બાપ શિક્ષણ આપે છે યાદની યાત્રામાં તીખા (આગળ) જવાનું છે. મૂળ વાત આ છે. સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બાપનું ડાયરેક્શન મળે છે - હરવા-ફરવા જાઓ છો તો પણ યાદમાં રહો. તો ઘર પણ યાદ રહેશે, રાજાઈ પણ યાદ રહેશે. એવું નહીં યાદ માં બેઠા-બેઠા પડી જવાનું છે. એ તો પછી હઠયોગ થઈ જાય છે. આ તો સીધી વાત છે - સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. ઘણાં બાળકો બેઠા-બેઠા પડી જાય છે એટલે બાબા તો કહે છે ચાલતા-ફરતા, ખાતા-પીતા યાદ માં રહો. એવું નહીં, બેઠા-બેઠા બેહોશ થઈ જાઓ. એનાંથી કંઈ તમારા પાપ નહીં કપાશે. આ પણ માયાનાં બહુ વિઘ્ન પડે છે. આ ભોગ વગેરેનો પણ રીત-રિવાજ છે, બાકી એમાં કંઈ છે નહીં. આ ન જ્ઞાન છે, ન યોગ છે. સાક્ષાત્કારની કોઈ આવશ્યકતા નથી. ઘણાને સાક્ષાત્કાર થયા, તેઓ આજે છે નહીં. માયા બહુ જ પ્રબળ છે. સાક્ષાત્કારની ક્યારેય આશ પણ ન રાખવી જોઈએ. આમાં તો બાપ ને યાદ કરવાનાં છે - સતોપ્રધાન બનવા માટે. ડ્રામાને પણ જાણો છો, આ અનાદિ ડ્રામા બનેલો છે, જે રીપીટ થતો રહે છે, એને પણ સમજવાનું છે અને બાપ જે ડાયરેક્શન આપે છે એનાં પર પણ ચાલવાનું છે. બાળકો જાણે છે - અમે ફરીથી આવ્યા છે રાજયોગ શીખવા. ભારતની જ વાત છે. આ જ તમોપ્રધાન બન્યું છે, પાછું એને જ સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બાપ પણ ભારતમાં જ આવીને બધાંની સદ્ગતિ કરે છે. આ બહુજ વન્ડરફુલ ખેલ છે. હવે બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો, સ્વયંને આત્મા સમજો. તમને ૮૪ નું ચક્ર લગાડતા પૂરા ૫ હજાર વર્ષ થયા છે. હવે ફરીથી પાછું જવાનું છે. આ વાતો બીજું કોઈ કહી ન શકે. આપ બાળકોમાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર નિશ્ચય બુદ્ધિ થતા જાય છે. આ બેહદની પાઠશાળા છે. બાળકો જાણે છે - બેહદ નાં બાપ આપણને ભણાવે છે, એ ઉસ્તાદ શિક્ષક છે, બહુ મોટા ઉસ્તાદ છે. બહુજ પ્રેમથી સમજાવે છે. કેટલા સારા-સારા બાળકો બહુજ આરામથી ૬ વાગ્યા સુધી સૂતેલા રહે છે. માયા એકદમ નાક થી પકડી લે છે. હુકુમ ચલાવતા રહે છે. શરુમાં તમે જ્યારે ભઠ્ઠીમાં હતા તો મમ્મા-બાબા પણ બધી સર્વિસ કરતા હતા. જેવા કર્મ

આપણે કરશું આપણને જોઈ બીજા કરશે. બાબા તો જાણે છે મહારથી, ઘોડેસવાર, ખ્યાદા નંબરવાર છે. ઘણાં બાળકો બહુ આરામથી રહે છે. અંદર સૂતેલા રહે છે. બહાર કોઈ પૂછે ફલાણા ક્યાં છે? તો કહેશે, છે નહીં. પરંતુ અંદર સૂતેલા પડ્યા છે. શું-શું થતું રહે છે, બાબા સમજાવે છે. સંપૂર્ણ તો કોઈપણ બન્યાં નથી, કેટલી ડીસસર્વિસ (બદનામ) કરી લે છે. નહીં તો બાપ માટે ગાયન છે - મારો કાં પ્રેમ કરો, અમે તમારો દરવાજો નહીં છોડશું. અહીં તો થોડી વાત પર રિસાઈ જાય છે. યોગની બહુ જ ખોટ છે. બાબા કેટલું બાળકોને સમજાવતા રહે છે, પરંતુ કોઈ માં તાકાત નથી જે લખે. યોગ હશે તો લખવામાં પણ તાકાત ભરાશે. બાપ કહે છે આ સારી રીતે સિદ્ધ કરો - ગીતાનાં ભગવાન શિવ છે, ન કે શ્રીકૃષ્ણ.

બાપ આવીને આપ બાળકોને બધી વાતોનો અર્થ સમજાવે છે. બાળકોને અહીં નશો ચઢે છે પછી બહાર જવાથી ખતમ. સમય ખોટી બહુજ કરે છે. અમે કમાણી કરી યજ્ઞને આપીએ, એવા ખ્યાલ રાખી પોતાનો સમય વેસ્ટ નથી કરવાનો. બાપ કહે છે હું તો આપ બાળકોનું કલ્યાણ કરવા માટે આવ્યો છું, તમે પછી પોતાનું નુકસાન કરી રહ્યા છો. યજ્ઞમાં તો જેમણે કલ્પ પહેલા મદદ કરી છે એ કરતા રહે છે, કરતા રહેશે. તમે કેમ માથું મારો છો - આ કરીયે, તે કરીયે. ડ્રામામાં નોંધ છે - જેમણે બીજ વાવ્યા છે, તે હમણાં પણ વાવશે. યજ્ઞનું તમે ચિંતન નહીં કરો. પોતાનું કલ્યાણ કરો. પોતાની મદદ કરો. ભગવાન ને તમે મદદ કરો છો શું? ભગવાન થી તો તમે લો છો કે આપો છો? આ ખ્યાલ પણ નહીં આવવો જોઈએ. બાબા તો કહે છે - લાડકા બાળકો, સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય. હમણાં તમે સંગમયુગ પર ઊભા છો. સંગમ પર જ તમે બંને તરફ જોઈ શકો છો. અહિયાં કેટલા બધાં મનુષ્ય છે, સતયુગમાં કેટલા થોડા મનુષ્ય હશે. આખો દિવસ સંગમ પર ઊભા રહેવું જોઈએ. બાબા આપણને શું થી શું બનાવે છે! બાપનો પાર્ટ કેટલો વન્ડરફુલ છે. હરો, ફરો યાદની યાત્રા માં રહો. ઘણાં બાળકો સમય વેસ્ટ કરે છે. યાદ ની યાત્રા થી જ બેડો પાર થવાનો છે. કલ્પ પહેલાં પણ બાળકોને આમ જ સમજાવ્યું હતું. ડ્રામા રીપીટ થતો રહે છે. ઉઠતા-બેસતા આખુ કલ્પવૃક્ષ બુદ્ધિમાં યાદ રહે, આ છે ભણતર. બાકી ધંધો, આદિ તો ભલે કરો. ભણવા માટે સમય કાઢવો જોઈએ. સ્વીટ બાપ અને સ્વર્ગ ને યાદ કરો. જેટલું યાદ કરશો તો અંત મતી સો ગતિ થઈ જશે. બસ બાબા, હવે તમારી પાસે આવ્યા કે આવ્યા. બાપની યાદમાં પછી શ્વાસ પણ સુખ વાળો થઈ જશે. બ્રહ્મ જ્ઞાનીઓનાં શ્વાસ પણ સુખ આપવા વાળા થઈ જાય છે. બ્રહ્મની યાદમાં રહે છે, પરંતુ બ્રહ્મલોક માં કોઈ જતા નથી. જાતે જ શરીર છોડી દે - આ થઈ શકે છે. કોઈ ઉપવાસ રાખીને શરીર છોડી દે છે, તેઓ દુઃખી થઈને મરે છે. બાપ તો કહે છે ખાઓ, પીઓ બાપને યાદ કરો તો અંત મતી સો ગતિ થઈ જશે. મરવાનું તો છે ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા યાદ રહે - જે કર્મ આપણે કરશું આપણને જોઈ બીજા કરશે.... આવું આરામ-પસંદ નથી બનવાનું જેથી ડીસસર્વિસ થાય. બહુ-બહુ જ નિરહંકારી રહેવાનું છે. પોતાને જ પોતે મદદ કરી પોતાનું કલ્યાણ કરવાનું છે.
2. ધંધા-દોરીમાં એવા વ્યસ્ત નથી થવાનું છે જે યાદ ની યાત્રા કે ભણવા માટે સમય જ ન મળે. દેહ-અભિમાન બહુ જ ખોટું અને ખરાબ છે, એને છોડી દેહી-અભિમાની રહેવાની મહેનત કરવાની છે.

વરદાન :- વિલ પાવર (આત્મવિશ્વાસ) દ્વારા સેકન્ડમાં વ્યર્થ ને ફુલસ્ટોપ લગાડવા વાળા અશરીરી ભવ : સેકન્ડમાં અશરીરી બનવાનું ફાઉન્ડેશન - આ બેહદની વૈરાગ્ય વૃત્તિ છે. આ વૈરાગ્ય એવી યોગ્ય ધરની છે એમાં જે પણ નાખો એનું ફળ તરત જ નિકળે છે. તો હવે એવો વિલપાવર હોય, જો સંકલ્પ કર્યો - વ્યર્થ સમાપ્ત, તો સેકન્ડમાં સમાપ્ત થઈ જાય. જ્યારે ઈચ્છો, જ્યાં ઈચ્છો, જે સ્થિતિમાં ઈચ્છો સેકન્ડમાં સેટ કરી લો, સેવા ખેંચે નહીં. સેકન્ડમાં ફુલસ્ટોપ લાગી જાય તો સહજ જ અશરીરી બની જશો.

સ્લોગન :- બાપ સમાન બનવું છે તો બિગડી ને બનાવવા વાળા બનો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યા છે તમને ગુલ-ગુલ (ફૂલ) બ ના વવા , તમે ફૂલ બાળકો ક્યારે ય કોઈને દુઃખ ન આપી શકો , સદા સુખ આપતા રહો ”

પ્રશ્ન :- કઈ એક વાતમાં આપ બાળકોએ બહુ-બહુ જ ખબરદારી રાખવાની છે?

ઉત્તર :- મન્સા-વાયા-કર્મણા સ્વયંની જુબાન (જીભ) પર બહુ જ ખબરદારી રાખવાની છે. બુદ્ધિથી વિકારી દુનિયાની બધી લોકલાજ કુળની મર્યાદાઓ ભૂલવાની છે. સ્વયંની તપાસ કરવાની છે કે અમે કેટલા દિવ્ય ગુણ ધારણ કર્યા છે? લક્ષ્મી-નારાયણ જેવા સિવિલાઈઝડ (ચરિત્રવાન) બન્યા છીએ? ક્યાં સુધી ગુલ-ગુલ (ફૂલ) બન્યા છીએ.

ઓમ શાંતિ ! શિવબાબા જાણે છે આ મારા બાળકો આત્માઓ છે. આપ બાળકોએ આત્મા સમજીને શરીરને ભૂલી શિવબાબા ને યાદ કરવાનાં છે. શિવબાબા કહે છે હું આપ બાળકોને ભણાવું છું. શિવબાબા પણ નિરાકાર છે, તમે આત્માઓ પણ નિરાકાર છો. અહિયાં આવીને પાઠ ભજવો છો. બાપ પણ આવીને પાઠ ભજવે છે. આ પણ તમે જાણો છો ડ્રામા પ્લાન અનુસાર બાપ આપણને આવીને ગુલ-ગુલ બનાવે છે. તો બધા અવગુણ ને છોડી ગુણવાન બનવું જોઈએ. ગુણવાન ક્યારેય કોઈને દુઃખ નથી આપતા. સાંભળ્યું-અણસાંભળ્યું નથી કરતા. કોઈ દુઃખી છે તો તેનું દુઃખ દૂર કરે છે. બાપ પણ આવે છે તો આખી દુનિયાનાં દુઃખ દૂર થવાના છે. બાપ તો શ્રીમત આપે છે, જેટલું બની શકે પુરુષાર્થ કરી બધાનાં દુઃખ દૂર કરતા રહો. પુરુષાર્થ થી જ સારું પદ મળશે. પુરુષાર્થ ન કરવાથી પદ ઓછું થઈ જશે. પછી કલ્પ-કલ્પાન્તરની ખોટ પડી જાય છે. બાપ બાળકોને દરેક વાત સમજાવે છે. બાળકો સ્વયંનું નુકસાન કરે - એ બાપ નથી ઈચ્છતા. દુનિયા વાળા ફાયદા અને નુકસાનને નથી જાણતા એટલે બાળકોએ સ્વયં પર રહેમ કરવાનું છે. શ્રીમત પર ચાલતા રહેવાનું છે. ભલે બુદ્ધિ અહીંયા-ત્યાં ભાગે છે તો પણ કોશિશ કરો અમે આવાં બેહદનાં બાપ ને કેમ નથી યાદ કરતાં, જે યાદ થી જ ઊંચ પદ મળે છે. ઓછામાં ઓછું સ્વર્ગમાં તો જાય છે. પરંતુ સ્વર્ગમાં ઊંચ પદ પામવાનું છે. બાળકોના મા-બાપ કહે છે ને - અમારા બાળક સ્કૂલમાં ભણીને ઊંચુ પદ પામે. અહીંયા તો કોઈને પણ ખબર નથી પડતી. તમારા સંબંધીઓ આ નથી જાણતા કે તમે કયું ભણતર ભણો છો. એ ભણતર માં તો મિત્ર-સંબંધીઓ બધા જાણે છે, આમાં કોઈ જાણે છે, કોઈ નથી જાણતું. કોઈનાં બાપ જાણે છે તો ભાઈ-બહેન નથી જાણતા. કોઈકની માં જાણે છે, તો બાપ નથી જાણતા કારણ કે આ વિચિત્ર ભણતર અને વિચિત્ર ભણાવવા વાળા છે. નંબરવાર સમજે છે, બાપ સમજાવે છે ભક્તિ તો તમે બહુ જ કરી છે. સો પણ નંબરવાર, જેમણે બહુજ ભક્તિ કરી છે તે પછી આ જ્ઞાન પણ લે છે. હવે ભક્તિની રીત-રિવાજ પૂરી થાય છે. પહેલા મીરા માટે કહેવાતું હતું તેણે લોકલાજ કુળની મર્યાદા છોડી. અહીંયા તો તમારે બધી વિકારી કુળની મર્યાદાઓ છોડવાની છે. બુદ્ધિથી બધાનો સંન્યાસ કરવાનો છે. આ વિકારી દુનિયામાં કોઈપણ સારું નથી લાગતું. વિકર્મ કરવાવાળા બિલકુલ સારા નથી લાગતા. તેઓ સ્વયં ની તકદીરને જ ખરાબ કરે છે. એવા કોઈ બાપ થોડી હશે જે બાળકો કોઈને હેરાન કરતા જોઈ પસંદ કરશે અથવા ન ભણતા પસંદ કરશે. આપ બાળકો જાણો છો ત્યાં આવા કોઈ બાળક હોતા નથી. નામ જ છે દેવી-દેવતા. કેટલું પવિત્ર નામ છે. સ્વયંની તપાસ કરવાની છે - અમારામાં દેવી ગુણ છે? સહનશીલ પણ બનવાનું હોય છે. બુદ્ધિયોગની વાત છે. આ લડાઈ તો બહુજ મીઠી છે. બાપને યાદ કરવામાં કોઈ લડાઈની વાત નથી. બાકી હા, આમાં માયા વિઘ્ન નામે છે. તેનાથી સંભાળ કરવાની છે. માયા પર વિજય તો તમારે જ પામવાનું છે. તમે જાણો છો કલ્પ-કલ્પ આપણે જે કંઈ કરતા આવ્યા છે, બિલકુલ એક્યુરેટ તેજ પુરુષાર્થ ચાલે છે જે કલ્પ-કલ્પ ચાલતો આવ્યો છે. તમે જાણો છો હમણાં આપણે પદ્માપદમ ભાગ્યશાળી બનીએ છીએ ફરી સતયુગમાં અથાહ સુખી રહીએ છીએ.

કલ્પ-કલ્પ બાપ આવી રીતે જ સમજાવે છે. આ કોઈ નવી વાત નથી, આ તો બહુ જૂની વાત છે. બાપ તો ઈચ્છે છે બાળકો પુરા ગુલ-ગુલ બને. લૌકિક બાપની પણ દિલ હોય ને - અમારા બાળકો ગુલ-ગુલ બને. પારલૌકિક બાપ તો આવે જ છે કાંટાને ફૂલ બનાવવા. તો એવા બનવું જોઈએ ને. મન્સા-વાયા-કર્મણા જુબાન પર પણ બહુ જ ખબરદારી રાખવી જોઈએ. દરેક કર્મેન્દ્રિયો પર બહુ જ ખબરદારી જોઈએ. માયા બહુ દગો આપવાવાળી છે.

તેનાથી પૂરી સંભાળ રાખવાની છે, ઉંચી મંઝિલ છે. અડધા કલ્પથી કિમિનલ દ્રષ્ટિ (કુદ્રષ્ટિ) બની છે. તેને એક જન્મ માં સિવિલ (પવિત્ર) બનાવવાની છે. જેમ આ લક્ષ્મી-નારાયણની છે. આ સર્વગુણસંપન્ન છે ને. ત્યાં કિમિનલ દ્રષ્ટિ (કુદ્રષ્ટિ) હોતી નથી. રાવણ જ નથી. આ કોઈ નવી વાત નથી. તમે અનેકવાર આ પદ પામ્યું છે. દુનિયાને તો બિલકુલ ખબર નથી કે આ શું ભણે છે. બાપ તમારી બધી આશાઓ પૂર્ણ કરવા આવે છે. અશુભ આશાઓ રાવણની હોય છે. તમારી છે શુભ આશાઓ. કિમિનલ (અપવિત્ર) કોઈપણ આશ ન હોવી જોઈએ. બાળકોએ સુખની લહેર માં લહેરાવાનું છે. તમારા અથાહ સુખોનું વર્ણન નથી કરી શકાતું, દુઃખોનું વર્ણન થાય છે, સુખનું વર્ણન થોડી થાય છે. આપ સર્વ બાળકોની એક જ આશા છે કે અમે પાવન બનીએ. કેવી રીતે પાવન બનશું? સો તો તમે જાણો છો કે પાવન બનાવવા વાળા એક બાપ જ છે, એમની યાદથી જ પાવન બનશું. ફર્સ્ટ નંબર નવી દુનિયામાં પાવન આ દેવી-દેવતા જ છે. પાવન બનવામાં જુઓ તાકાત કેટલી છે. તમે પાવન બની પાવન દુનિયાનું રાજ્ય પામો છો એટલે કહેવાય છે આ દેવતા ધર્મ માં તાકાત બહુ જ છે. આ તાકાત ક્યાંથી મળે છે? સર્વશક્તિમાન બાપથી. ઘર-ઘરમાં તમે મુખ્ય બે-ચાર ચિત્ર રાખી બહુ જ સર્વિસ (સેવા) કરી શકો છો. એ સમયે આવશે, કફર્યુ (બંધ) વગેરે એવું લાગી જશે, જે તમે ક્યાંય આવી જઈ પણ નહીં શકો.

તમે છો બ્રાહ્મણ સાચી ગીતા સંભળાવવા વાળા. નોલેજ તો બહુ જ સહજ છે, જેમનાં ઘરવાળા બધાં આવે છે, શાંતિ થઈ જાય છે, એમનાં માટે તો બહુ જ સહજ છે. બે-ચાર મુખ્ય ચિત્ર ઘરમાં રાખેલા હોય. આ ત્રિમૂર્તિ, ગોળો, ઝાડ અને સીડી આ ચિત્ર પણ બહુ છે. એમની સાથે ગીતાનાં ભગવાન કૃષ્ણ નથી, તે પણ ચિત્ર સારું છે. કેટલું સહજ છે, આમાં કોઈ પૈસા ખર્ચ નથી થતા. ચિત્ર તો રાખેલા છે. ચિત્રને જોવાથી જ જ્ઞાન સ્મૃતિમાં આવતું રહેશે. ઓરડો બનેલો હોય, ભલે તમે ત્યાં સૂઈ પણ જાઓ. જો શ્રીમત પર ચાલતા રહો તો તમે ઘણાંનું કલ્યાણ કરી શકો છો. કલ્યાણ કરતા પણ હશે છતાં પણ બાપ રિમાઈન્ડ (યાદ) કરાવે છે - આમ-આમ તમે કરી શકો છો. ઠાકોરજીની મૂર્તિ રાખો છો ને. આમાં તો છે સમજાવવાની વાતો. જન્મ-જન્માંતર તમે ભક્તિમાર્ગમાં મંદિરોમાં ભટકતા રહ્યા છો પરંતુ એ ખબર નથી કે આ કોણ છે? મંદિરોમાં દેવીઓની પૂજા કરે છે, તેમને પછી પાણીમાં જઈને ડૂબાડે છે. કેટલું અજ્ઞાન છે. પૂજ્ય ની, પૂજા કરી પછી તેમને ઉઠાવીને સમુદ્રમાં નાખી દે છે. ગણેશને, માં ને , સરસ્વતીને પણ ડૂબાડે છે. બાપ બેસી બાળકોને કલ્પ-કલ્પ આ વાત સમજાવે છે. રિચલાઈઝ (મહેસુસ) કરાવે છે - તમે આ શું કરી રહ્યા છો! બાળકોને તો નફરત આવી જોઈએ જ્યારે બાપ આટલું સમજાવતા રહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, તમે આ શું કરો છો! આને કહેવાય જ છે વિષય વૈતરણી નદી. એવું નથી, ત્યાં કોઈ ક્ષીર સાગર છે પરંતુ દરેક ચીજ ત્યાં અઢળક હોય છે. કોઈ ચીજ પર પૈસા નથી લાગતા. પૈસા તો ત્યાં હોતા જ નથી. સોનાનાં જ સિક્કા જોવામાં આવે છે જ્યારે મકાનોમાં જ સોનું લાગે છે, સોનાની ઈંટો લાગે છે. તો સિદ્ધ થાય છે ત્યાં સોનાં-ચાંદી નું મૂલ્ય જ નથી. અહીંયા તો જુઓ કેટલું મૂલ્ય છે. તમે જાણો છો એક-એક વાતમાં વન્ડર છે. મનુષ્ય તો મનુષ્ય જ છે, આ દેવતા પણ મનુષ્ય છે પરંતુ તેમનું નામ દેવતા છે. તેમની આગળ મનુષ્ય સ્વયંની ગંદકી જાહેર કરે છે - અમે પાપી નીચ છીએ, અમારામાં કોઈ ગુણ નથી. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં લક્ષ્ય-હેતું છે, અમે આ મનુષ્યથી દેવતા બનીએ છીએ. દેવતાઓમાં દૈવી ગુણ છે. આતો સમજે છે મંદિરોમાં જાય છે પરંતુ એ નથી સમજતા કે આપણ મનુષ્ય છે. અમે પણ મનુષ્ય છીએ પરંતુ આ દૈવી ગુણ વાળા છે, અમે આસુરી ગુણવાળા છીએ. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં આવે છે કે અમે કેટલા ના-લાયક હતા. એમની આગળ જઈને ગાતા હતા આપ સર્વ ગુણ સંપન્ન.. હવે બાપ સમજાવે છે આતો પાસ્ટ (ભૂતકાળ) માં થઈને ગયા છે. તેમનાંમાં દૈવી ગુણ હતા, અથાહ સુખ હતું. તેજ ફરી અથાહ દુઃખી બને છે. આ સમયે બધામાં પ વિકારોની પ્રવેશતા છે. હવે તમે વિચાર કરો છો, કેવી રીતે અમે ઉપર થી નીચે પડતા-પડતા એકદમ નીચે આવીને પડ્યા છીએ. ભારતવાસી કેટલા સાહુકાર હતા. હમણાં તો જુઓ કર્જો ઉપાડતાં રહે છે. તો આ બધી વાતો બાપ જ બેસીને સમજાવે છે બીજું કોઈ બતાવી ન શકે. ઋષિ-મુનિ પણ નેતી-નેતી કહેતા હતા અર્થાત્ અમે નથી જાણતા. હવે તમે સમજો છો કે તેઓ તો સાચું કહેતા હતા. ન બાપને, ન રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંતને જાણતા હતા. હમણાં પણ કોઈ નથી જાણતું, સિવાય આપ બાળકોનાં. મોટા-મોટા સંન્યાસી, મહાત્માઓ કોઈ નથી જાણતા. હકીકતમાં મહાન આત્મા તો લક્ષ્મી-નારાયણ છે ને. સદા પવિત્ર છે. આ પણ નહોતા જાણતા તો બીજું કોઈ કેવી રીતે જાણી શકે. કેટલી સહજ વાતો બાપ સમજાવે છે પરંતુ ઘણાં બાળકો ભૂલી જાય છે. કોઈ સારી રીતે ગુણ ધારણ કરે છે તો મીઠા લાગે છે. જેટલા બાળકોમાં મીઠા ગુણ દેખાય છે તો દિલમાં ખુશી થાય છે. કોઈ તો નામ બદનામ કરી દે છે. અહીંયા તો પછી બાપ, શિક્ષક, સદગુરુ છે - ત્રણેવ ની નિંદા કરાવે છે. સત્ત બાપ, સત્ત શિક્ષક અને સત્ત ગુરુની નિંદા કરાવવાથી પછી ત્રણ ઘણો દંડ પડી જાય છે. પરંતુ કોઈ બાળકોમાં કંઈ પણ સમજ નથી. બાપ સમજાવે છે

આવા પણ હશે જરૂર. માયા પણ કંઈ ઓછી નથી. અડધો કલ્પ પાપ આત્મા બનાવે છે. બાપ પછી અડધા કલ્પ માટે પુણ્ય આત્મા બનાવે છે. તે પણ નંબરવાર બનાવે છે. બનાવવા વાળા પણ બે છે - રામ અને રાવણ. રામને પરમાત્મા કહેવાય છે. રામ-રામ કહી પછી પાછળથી શિવને નમસ્કાર કરે છે. એ જ પરમાત્મા છે. પરમાત્મા નાં નામ ગણે છે. તમારે તો ગણવાની આવશ્યકતા નથી. આ લક્ષ્મી-નારાયણ પવિત્ર હતા ને. એમની દુનિયા હતી, જે ભૂતકાળ થઈ ગઈ છે. તેને સ્વર્ગ નવી દુનિયા કહેવાય છે. પછી જેમ જૂનું મકાન થાય છે તો તૂટવાને લાયક બની જાય છે. આ દુનિયા પણ આવી જ છે. હમણાં છે કલયુગ નો અંત. કેટલી સહજ વાતો છે સમજવાની. ધારણ કરવું અને કરાવવાનું છે. બાપ તો બધાને સમજાવવા માટે નહીં જાય. આપ બાળકો ઓન ગોડલી સર્વિસ (ઈશ્વરીય સેવા પર) છો. બાપ જે સર્વિસ (સેવા) શીખવાડે છે, તે સર્વિસ કરવાની છે. તમારી છે ગોડલી સર્વિસ ઓનલી (ઈશ્વરીય સેવા ફક્ત). તમારું નામ ઉંચું કરવા માટે બાબાએ કળશ તમને માતાઓને આપ્યો છે. એવું નથી કે પુરુષોને નથી મળતો. મળે તો બધાને છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે કેટલા સુખી સ્વર્ગવાસી હતા, ત્યાં કોઈ દુઃખી નહોતા. હમણાં છે સંગમયુગ ફરી આપણે તે નવી દુનિયાનાં માલિક બની રહ્યા છીએ. હમણાં છે કળયુગ જુની પતિત દુનિયા. બિલકુલ જ જાણે ભેંસ બુદ્ધિ મનુષ્ય છે. હવે તો આ બધી વાતોને ભૂલવું પડે છે. દેહ સહિત દેહનાં સર્વ સંબંધોને છોડી સ્વયંને આત્મા સમજવાનું છે. શરીરમાં આત્મા નથી તો શરીર કંઈ પણ કરી નહીં શકે. એ શરીર પર કેટલો મોહ રાખે છે, શરીર બળી ગયું, આત્માએ જઈને બીજું શરીર લીધું તો પણ ૧૨ મહિના જાણે હાથ હુસૈન મચાવતા રહે છે. હમણાં તમારી આત્મા શરીર છોડશે તો જરૂર ઉંચ ધરમાં જન્મ લેશે નંબરવાર. ઓછા જ્ઞાનવાળા સાધારણ કુળમાં જન્મ લેશે, ઉંચ જ્ઞાન વાળા ઉંચ કુળમાં જન્મ લેશે. ત્યાં સુખ પણ બહુ જ હોય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ જે સંભળાવે છે એને સાંભળ્યું - અણસાંભળ્યું નથી કરવાનું. ગુણવાન બની બધાને સુખ આપવાનું છે. પુરુષાર્થ કરી સૌનાં દુઃખ દૂર કરવાનાં છે.
2. વિકારોનાં વશ થઈને કોઈ પણ વિકર્મ નથી કરવાનાં. સહનશીલ બનવાનું છે. કોઈપણ ક્રિમિનલ (અશુદ્ધ વિકારી) આશ નથી રાખવાની.

વરદાન :- હું પણ ને “બાબા” માં સમાવી દેવા વાળા નિરંતર યોગી, સહજ યોગી ભવ :
જે બાળકો નો બાપથી દરેક શ્વાસ માં પ્રેમ છે, દરેક શ્વાસમાં બાબા-બાબા છે. એમને યોગની મહેનત નથી કરવી પડતી. યાદ નું પુફ (પ્રમાણ) છે - ક્યારેય મુખથી “હું” શબ્દ નહીં નિકળી શકે. બાબા-બાબા જ નિકળશે.” હું પણ” બાબા માં સમાઈ જાય. બાબા બેકબોન છે, બાબાએ કરાવ્યું, બાબા સદા સાથે છે, તમારી સાથે જ રહેવું, ખાવું, ચાલવું, ફરવું..... આ ઈમર્જ રૂપમાં સ્મૃતિ રહે ત્યારે કહેવાશે સહજયોગી.

સ્લોગન :- હું - હું કરવું એટલે માયારુપી બિલાડી નું આહવાન કરવું.

“ સંગમયુગ તન, મન, ધન અને સમય સફળ કરવાનો યુગ ”

આજે વિશ્વ કલ્યાણકારી બાપ પોતાનાં સહયોગી બાળકોને જોઈ રહ્યા છે. દરેક બાળકનાં દિલ માં બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાની લગન લાગેલી છે. બધાંનો એક જ શ્રેષ્ઠ સંકલ્પ છે અને બધાં આ જ કાર્યમાં ઉમંગ-ઉત્સાહથી લાગેલા છે. એક બાપથી લગન હોવાનાં કારણે સેવાથી પણ લગન લાગેલી છે. દિવસ-રાત સાકાર કર્મમાં કે સ્વપ્નમાં પણ બાપ અને સેવા એજ દેખાય છે, બાપનો સેવાથી પ્રેમ છે એટલે સ્નેહી સહયોગી બાળકો નો પણ પ્રેમ સેવાથી સારો છે. આ સ્નેહનું સબૂત છે અર્થાત્ પ્રમાણ છે. આવા સહયોગી બાળકોને જોઈ બાપદાદા પણ હર્ષિત થાય છે. પોતાનું શરીર તન-મન-ધન, સમય કેટલા પ્રેમથી સફળ કરી રહ્યા છે. પાપનાં ખાતા ને બદલે પુણ્યનાં ખાતામાં વર્તમાન પણ શ્રેષ્ઠ અને ભવિષ્યનાં માટે પણ જમા કરી રહ્યા છે. સંગમયુગ છે જ એક નું પદમગુણ જમા કરવાનો યુગ. તન સેવામાં લગાવો અને ૨૧ જન્મોનાં માટે સંપૂર્ણ નિરોગી તન પ્રાપ્ત કરો. કેવું પણ કમજોર તન હોય, રોગી હોય પરંતુ વાચા, કર્મણા નહીં તો મન્સા સેવા અંતિમ ઘડી સુધી પણ કરી શકો છો. પોતાની અતિન્દ્રિય સુખ-શાંતિની શક્તિ ચહેરાથી, નયનોથી દેખાડી શકો છો. જે સંપર્ક વાળા જોઈને એ જ કહે કે આતો વન્ડરફુલ પેશન્ટ (દર્દી) છે. ડોક્ટર પણ પેશન્ટને જોઈ હર્ષિત થઈ જાય. આમ તો ડોક્ટર પેશન્ટને (દર્દીને) ખુશી આપે છે, અપાવે છે પરંતુ તેઓ દેવાનાં બદલે લેવાનો અનુભવ કરે. કેવાં પણ બીમાર હોવ, જો બુદ્ધિ સાલિમ છે તો અંત ઘડી સુધી પણ સેવા કરી શકે છે કારણ કે આ જાણો છો કે આ તનની સેવાનું ફળ ૨૧ જન્મ ખાતા રહેશે. આવી રીતે તન થી, મન થી સ્વયં સદા મનનાં શાંતિ સ્વરૂપ બની, સદા દરેક સંકલ્પમાં શક્તિશાળી બની, શુભભાવના શુભકામના દ્વારા દાતા બની, સુખ-શાંતિની શક્તિની કિરણો વાયુમંડળમાં ફેલાવતા રહો. જ્યારે તમારી રચનાં સૂર્ય ચારે તરફ પ્રકાશની કિરણો ફેલાવતો રહે છે તો તમે માસ્ટર રચતા, માસ્ટર સર્વશક્તિમાન, વિદ્યાતા, વરદાતા, ભાગ્યવાન પ્રાપ્તિની કિરણો નથી ફેલાવી શકતા? સંકલ્પ શક્તિ અર્થાત્ મન દ્વારા એક સ્થાન પર હોવા છતાં પણ ચારે તરફ વાયબ્રેશન દ્વારા વાયુમંડળ બનાવી શકો છો. થોડા જ સમયની આ જન્મમાં મન દ્વારા સેવા કરવાથી ૨૧ જન્મ મન સદા સુખ-શાંતિ ની મોજ માં રહેશે. પછી અડધો કલ્પ ભક્તિ દ્વારા, ચિત્રો દ્વારા મનની શાંતિ આપવાનાં નિમિત્ત બનશે. ચિત્ર પણ એટલા શાંતિ, શક્તિ દેવાવાળા બનશે. તો એક જન્મનાં મનની સેવા, આખો કલ્પ ચૈતન્ય સ્વરૂપ થી અથવા ચિત્ર થી શાંતિનું સ્વરૂપ બનશે.

એવી રીતે ધન દ્વારા સેવાનાં નિમિત્ત બનવા વાળા ૨૧ જન્મ અગણિત ધનનાં માલિક બની જાય છે. સાથે-સાથે દ્વાપરથી અત્યાર સુધી પણ એવી આત્મા ક્યારેય ધનની ભિખારી નહીં બનશે. ૨૧ જન્મ રાજ્ય ભાગ્ય પામશે. જે ધન માટીનાં સમાન હશે અર્થાત્ એટલું સહજ અને અકીયાર હશે. તમારી પ્રજા ની પણ પ્રજા અર્થાત્ પ્રજાનાં સેવાધારી પણ અગણિત ધનનાં માલિક હશે. પરંતુ ૬૩ જન્મોમાં કોઈ જન્મ માં પણ ધનનાં ભિખારી નહીં બનશે. મજાથી દાળ-રોટી ખાવાવાળા હશે. ક્યારેય રોટલીનાં ભિખારી નહીં હશે. તો એક જન્મ દાતાનાં પ્રતિ ધન લગાડવાથી, દાતા પણ શું કરશે? સેવામાં લગાવશે. તમે તો બાપની ભંડારી માં નાંખો છો ને અને બાપ પછી સેવામાં લગાવે છે. તો સેવા અર્થ કે દાતાનાં અર્થ ધન લગાવવું અર્થાત્ પૂરો કલ્પ ભિખારી પણાથી બચવું. જેટલું લગાવો એટલું દ્વાપર થી કળયુગ સુધી પણ આરામથી ખાતા રહેશો. તો તન-મન-ધન અને સમય સફળ કરવાનો છે.

સમય લગાવવા વાળા એક તો સૃષ્ટિ ચક્રનાં સૌથી શ્રેષ્ઠ સમય સતયુગમાં આવે છે. સતોપ્રધાન યુગમાં આવે છે. જે સમયનું ભક્ત લોકો આજે પણ ગાયન કરતા રહે છે. સ્વર્ગનું ગાયન કરે છે ને. તો સતોપ્રધાન માં પણ વન-વન-વન એવા સમય પર અર્થાત્ પહેલા જન્મમાં, એવાં શ્રેષ્ઠ સમયનો અધિકાર પામવા વાળા, પહેલા નંબર વાળી આત્માની સાથે-સાથે જીવનનો સમય વિતાવવા વાળા હશે. એમની સાથે ભણવાવાળા, રમવાવાળા, ફરવાવાળા હશે. તો જે સંગમ પર પોતાનો સમય સફળ કરે છે એનું શ્રેષ્ઠ ફળ સંપૂર્ણ સુંદર, શ્રેષ્ઠ સમયનો અધિકાર પ્રાપ્ત થાય છે. જો સમય લગાવવામાં અલબેલા રહ્યા તો પહેલા નંબરવાળી આત્મા અર્થાત્ શ્રીકૃષ્ણ સ્વરૂપમાં, સ્વર્ગનાં પહેલા વર્ષમાં ન આવીને પાછળ-પાછળ નંબરવાર આવશે. આ છે સમય આપવાનું

મહત્વ. આપો શું છો અને લો શું છો? એટલે ચારે વાતોને સદા ચેક (તપાસ) કરો તન-મન-ધન, સમય ચારે જેટલું લગાવી શકો છો એટલું લગાવો છો? એવું તો નથી જેટલું લગાવી શકો એટલું નથી લગાવતા. યથાશક્તિ લગાવવાથી પ્રાપ્તિ પણ યથાશક્તિ થશે. સંપૂર્ણ નહીં થાય. તમે બ્રાહ્મણ આત્માઓ બધાને સંદેશમાં શું કહો છો? સંપૂર્ણ સુખ-શાંતિ તમારો જન્મ સિદ્ધ અધિકાર છે. એવું તો નથી કહેતા કે યથાશક્તિ તમારો અધિકાર છે. સંપૂર્ણ કહો છો ને. જ્યારે સંપૂર્ણ અધિકાર છે તો સંપૂર્ણ પ્રાપ્તિ કરવી એ જ બ્રાહ્મણ જીવન છે. અધૂરું છે તો ક્ષત્રિય છે. ચંદ્રવંશી અડધામાં આવે છે ને. તો યથાશક્તિ અર્થાત્ અધૂરાપણું અને બ્રાહ્મણ જીવન અર્થાત્ દરેક વાતમાં સંપૂર્ણ. તો સમજ્યા બાપદાદા બાળકોનો સહયોગ દેવાનો ચાર્ટ જોઈ રહ્યા છે. છે બધાં જ સહયોગી. જ્યારે સહયોગી બને છે ત્યારે સહજયોગી બને છે. બધાં સહયોગી, સહજયોગી, શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છો. બાપદાદા દરેક બાળકને સંપૂર્ણ અધિકારી આત્મા બનાવે છે. પછી યથાશક્તિ કેમ બનો છો? કે એમ વિચારો છો કોઈ તો બનશે. આવાં બનવા વાળા બહુ જ છે. તમે નથી? હમણાં પણ સંપૂર્ણ અધિકાર પામવાનો સમય છે. સંભળાવ્યું હતું ને - હજી ટૂંક લેટ (બહુ મોડું) નું બોર્ડ નથી લાગ્યું. લેટ અર્થાત્ પાછળ થી આવવા વાળા આગળ વધી શકે છે એટલે હજી પણ ગોલ્ડન ચાન્સ (તક) છે. જ્યારે ટૂંક લેટ નું બોર્ડ લાગી જશે પછી ગોલ્ડન ચાન્સ ની બદલે સિલ્વર થઈ જશે. તો શું કરવું જોઈએ? ગોલ્ડન ચાન્સ લેવા વાળા છો ને. ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમ યુગ) માં ન આવ્યાં તો બ્રાહ્મણ બની શું કર્યું? એટલે બાપદાદા સ્નેહી બાળકોને ફરી પણ સ્મૃતિ અપાવી રહ્યા છે, હજી બાપનાં સ્નેહનાં કારણે એકનું પદમગુણા મળવાનો ચાન્સ છે. હમણાં જેટલું છે સામે તેટલું નથી. એકનું પદમગુણા છે. પછી હિસાબ કિતાબ જેટલું અને તેટલું નો રહેશે. પરંતુ હમણાં ભોળાનાથનાં ભરપૂર ભંડાર ખુલેલા છે. જેટલા ઇચ્છો, જેટલું ઇચ્છો લઈ શકો છો. પછી કહેશે હવે સતયુગનાં નંબરવન ની સીટ ખાલી નથી એટલે બાપ સમાન સંપૂર્ણ બનો. મહત્વ ને જાણી મહાન બનો. ડબલ વિદેશી ગોલ્ડન ચાન્સ વાળા છો ને. જ્યારે આટલી લગનથી વધી રહ્યા છો, સ્નેહી છો, સહયોગી છો તો દરેક વાતમાં સંપૂર્ણ લક્ષ્ય દ્વારા સંપૂર્ણતા નાં લક્ષણ ધારણ કરો. લગન ન હોત તો અહીં કેવી રીતે પહોંચતા! જેમ ઉડતા-ઉડતા પહોંચી ગયા છો એમ જ સદા ઉડતી કળામાં ઉડતા રહો. શરીરથી પણ ઉડવાના અભ્યાસી છો. આત્મા પણ સદા ઉડતી રહે. આ જ બાપદાદાનો સ્નેહ છે. અચ્છા-

સદા સફળતા સ્વરૂપ બની સંકલ્પ, સમયને સફળ કરવા વાળા, દરેક કર્મમાં સેવાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ રાખવાવાળા, સદા સ્વયંને સંપન્ન બનાવી સંપૂર્ણ અધિકાર પામવા વાળા, મળેલા ગોલ્ડન ચાન્સ ને સદા લેવાવાળા, એવા ફોલો ફાધર કરવાવાળા, સપૂત બાળકોને, નંબરવન બાળકોને, બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને નમસ્તે.

કાઠમાંડું તથા વિદેશી ભાઈ-બહેનોનાં ગુપ્ત થી બાપદાદા ની પર્સનલ મુલાકાત

૧. બધાં સદા સ્વયંને વિશેષ આત્મા અનુભવ કરો છો? આખા વિશ્વમાં આવી વિશેષ આત્માઓ કેટલી હશે? જે કોટોમાં કોઈ ગાયન છે, તે કોણ છે? તમે છો ને. તો સદા સ્વયંને કોટોમાં કોઈ, કોઈમાં પણ કોઈ, એવી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ સમજો છો? ક્યારેય સ્વાપ્નમાં પણ એવું નહીં વિચાર્યું હોય કે આટલી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ બનશું પરંતુ સાકાર રૂપમાં અનુભવ કરી રહ્યા છો. તો સદા સ્વયંનું આ શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય સ્મૃતિમાં રહે છે? વાહ મારુ શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય. જે ભગવાને સ્વયં તમારું ભાગ્ય બનાવ્યું છે. ડાયરેક્ટ ભગવાને ભાગ્યની રેખા ખેંચી, એવું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય છે. જ્યારે આવું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય સ્મૃતિમાં રહે છે, તો ખુશીમાં બુદ્ધિરૂપી પગ આ પૃથ્વી પર નથી રહેતા. એવું સમજો છો ને. આમ પણ ફરિશ્તાઓનાં પગ ધરણી પર નથી હોતા. સદા ઉપર. તો તમારા બુદ્ધિરૂપી પગ ક્યાં રહે છે? નીચે ધરણી પર નહીં. દેહ-અભિમાન પણ ધરણી છે. દેહ-અભિમાનની ધરણી થી ઉપર રહેવાવાળા. એમને જ કહેવાય છે ફરિશ્તા. તો કેટલા ટાઈટલ છે - ભાગ્યવાન છો, ફરિશ્તા છો, સિકીલધા છો - જે પણ શ્રેષ્ઠ ટાઈટલ છે તે બધાં તમારા છે. તો આજ ખુશીમાં નાંચતા રહો. સિકીલધા ધરણી પર પગ નથી રાખતા, સદા ઝુલા (હીંચકો) માં રહે છે કારણ કે નીચે ધરણી પર રહેવાનાં અભ્યાસી તો ડૉઝ જન્મ રહ્યા. એનો અનુભવ કરીને જોઈ લીધું. ધરણી માં, માટીમાં રહેવાથી મેલા થઈ ગયા. અને હવે સિકીલધા બન્યા તો સદા ધરણીથી ઉપર રહેવું. મેલા નહીં, સદા સ્વચ્છ. સાચાં દિલ, સાફ દિલ વાળા બાળકો સદા બાપની સાથે રહે છે કારણ કે બાપ પણ સદા સ્વચ્છ છે ને. તો બાપની સાથે રહેવાવાળા પણ સદા સ્વચ્છ છે. બહુ જ સારું, મિલન મેળામાં પહોંચી ગયા. લગન એ મિલન મનાવવા માટે પહોંચાડી દીધા. બાપદાદા બાળકોને જોઈ ખુશ થાય છે કારણકે બાળકો નહીં તો બાપ પણ એકલા શું કરશે. ભલે પધાર્યા પોતાનાં ઘરમાં. ભક્ત લોકો યાત્રા પર નિકળે તો કેટલો કઠિન રસ્તો પાર કરે છે.

તમે તો કાઠમાંડુ થી બસમાં આવ્યા છો. મોજ મનાવતા પહોંચી ગયા. અચ્છા-

લંડન ગ્રુપ :- બધાં સ્નેહનાં સૂત્રમાં બંધાયેલા બાપની માળાનાં મણકા છો ને! માળાનું આટલું મહત્વ કેમ બન્યું છે? કારણ કે સ્નેહનું સૂત્ર સૌથી શ્રેષ્ઠ સૂત્ર છે. તો સ્નેહનાં સૂત્રમાં બધાં એક બાપનાં બન્યા છો એની યાદગાર માળા છે. જેમનાં એક બાપ બીજું ન કોઈ છે તેજ એક જ સ્નેહનાં સૂત્રમાં માળાનાં મણકા બની પરોવાઈ જાય છે. સૂત્ર એક છે અને દાણા અનેક છે. તો આ એક બાપનાં સ્નેહ ની નિશાની છે. તો એવાં પોતાને માળાનાં મણકા સમજો છો ને! કે સમજો છો ૧૦૮ માં તો બહુ જ થોડા આવશે? શું સમજો છો? આતો ૧૦૮ નાં નંબર નિમિત્ત માત્ર છે. જે પણ બાપનાં સ્નેહમાં સમાયેલા છે તે ગળાની માળાનાં મોતી છે જ. જે એક જ લગનમાં મગન રહેવાવાળા છે તો મગન અવસ્થા નિર્વિઘ્ન બનાવે છે અને નિર્વિઘ્ન આત્માઓનું જ ગાયન અને પૂજન થાય છે. સૌથી વધારે ગાયન કોણ કરે છે? જો એક બાળકનું પણ ગાયન ન કરે તો બાળક રિસાઈ જશે એટલે બાબા દરેક બાળક નું ગાયન કરે છે કારણકે દરેક બાળક પોતાનો અધિકાર સમજે છે. અધિકારના કારણે દરેક પોતાનો હક સમજે છે. બાપની ગતિ એટલી તીવ્ર છે જે બીજા કોઈ એટલી તીવ્ર ગતિ વાળા છે જ નહીં. એક જ સેકન્ડમાં અનેકોને રાજી કરી શકે છે. તો બાપ બાળકોથી વ્યસ્ત રહે અને બાળકો બાપ માં વ્યસ્ત રહે. બાપને બિઝનેસ (ધંધો) જ બાળકો નો છે.

અવિનાશી રત્ન બન્યા છો, એની મુબારક છે. ૧૦ વર્ષ કે ૧૫ વર્ષથી માયાને જીતી રહ્યા છો - એની મુબારક છે. આગળ સંગમયુગ પૂરો જ જીવતા રહો. બધાં પાક્કા છો એટલે બાપદાદા આવા પાક્કા બાળકોને જોઈ ખુશ છે. દરેક બાળક ની વિશેષતાએ બાપના બનાવ્યા છે, એવું કોઈ બાળક નથી જેમાં વિશેષતા ન હોય એટલે બાપદાદા દરેક બાળક ની વિશેષતા જોઈ સદા ખુશ થાય છે. નહીં તો કોટોમાં કોઈ, કોઈ માં કોઈ તમે જ કેમ બન્યાં? જરૂર કોઈ વિશેષતા છે. કોઈ કયું રત્ન છે, કોઈ કયું? ભિન્ન-ભિન્ન વિશેષતાઓનાં ૯ રત્ન ગવાય છે. દરેક રત્ન વિશેષ વિઘ્ન-વિનાશક હોય છે. તો તમે બધાં પણ વિઘ્ન-વિનાશક છો.

વિદેશી ભાઈ બહેનો ના યાદખ્યાર તથા પત્રોનો રેસ્ પોન્ડ (જવાબ) આપતાં

બધાં સ્નેહી બાળકોનો સ્નેહ મળ્યો. બધાંનાં દિલનાં ઉમંગ અને ઉત્સાહ બાપની પાસે પહોંચે છે અને જેમ ઉમંગ-ઉત્સાહથી આગળ વધી રહ્યા છો - સદા આગળ વધવા વાળા બાળકો પર બાપદાદા અને પરિવારની વિશેષ બ્લેસિંગ (આશીર્વાદ) છે. આ બ્લેસિંગ દ્વારા આગળ વધતા રહેશો અને બીજાને પણ આગળ વધારતા રહેશો. સારી સેવામાં રેસ કરી રહ્યા છો. જેમ ઉમંગ-ઉત્સાહ માં રેસ કરી રહ્યા છો એમ અવિનાશી ઉન્નતિને પામતા રહો. તો સારો નંબરમાં આગળ જશો. બધાં પોતાનાં નામ, વિશેષતા થી યાદ સ્વીકાર કરજો. હમણાં પણ બધાં બાળકો પોત-પોતાની વિશેષતા થી બાપદાદાની સમ્મુખ છે એટલે પદમગુણા યાદખ્યાર.

દાદી ચંદ્રમણિ એ પંજાબ જવાની છુટ્ટી લીધી

બધાં બાળકોને યાદ ખ્યાર પણ આપજો અને વિશેષ સંદેશ આપજો કે ઉડતી કળામાં જાય. બીજાને ઉડાવવા માટે સમર્થ સ્વરૂપ ધારણ કરો. કેવા પણ વાતાવરણમાં ઉડતી કળા દ્વારા અનેક આત્માઓને ઉડાવવાનો અનુભવ કરાવી શકો છો. એટલે બધાંને, યાદ અને સેવા સદા સાથે-સાથે ચાલતી રહે, એ વિશેષ સ્મૃતિ અપાવજો. બાકી તો બધાં સિકીલધા છે. સારી વિશેષતા વાળી આત્માઓ છે. બધાંને પોત-પોતાની વિશેષતા થી યાદ-ખ્યાર સ્વીકાર થાય. સારું છે ડબલ પાર્ટ ભજવી રહ્યા છો. બેહદની આત્માઓની આ નિશાની છે - જે સમયે જ્યાં આવશ્યકતા છે, ત્યાં પહોંચવું. અચ્છા!

વરદાન :- સેવામાં વિઘ્નોને ઉન્નતિની સીડી સમજી આગળ વધવા વાળા નિર્વિઘ્ન, સાચાં સેવાધારી ભવ : સેવા બ્રાહ્મણ જીવનને સદા નિર્વિઘ્ન બનાવવાનું સાધન પણ છે અને પછી સેવામાં જ વિઘ્નો નાં પેપર પણ વધારે આવે છે. નિર્વિઘ્ને સેવાધારી ને સાચાં સેવાધારી કહેવાય છે. વિઘ્ન આવવું એ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. આવવાનાં જ છે અને આવતા જ રહેશે કારણકે આ વિઘ્ન અથવા પેપર અનુભવી બનાવે છે. આને વિઘ્ન ન સમજી અનુભવની ઉન્નતિ થઈ રહી છે - આ ભાવથી જુઓ તો ઉન્નતિની સીડી અનુભવ થશે અને આગળ વધતા રહેશો.

સ્લોગન :- વિધ્ન રુપ નહી, વિધ્ન-વિનાશક બનો.

“ મીઠા બાળકો - સદા ખુશીમાં રહે તો યાદ ની યાત્રા સહજ થઈ જશે , યાદથી જ ૨૧ જન્મો માટે પુણ્ય આત્મા બનશો ”

પ્રશ્ન :- તમારા સૌથી સારા સર્વન્ટ (સેવક) અથવા ગુલામ કોણ છે.?

ઉત્તર :- નેચરલ કેલામીટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) અથવા સાયન્સની ઇન્વેન્શન (વિજ્ઞાનની શોધ), જેનાંથી આખા વિશ્વનો કિચડો સાફ થાય છે. આ તમારા સૌથી સારા સર્વન્ટ અથવા ગુલામ છે જે સફાઈ માં મદદગાર બને છે. આખી પ્રકૃતિ તમારા અધિકાર માં રહે છે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો શું કરી રહ્યા છો? યુદ્ધનાં મેદાનમાં ઊભા છો. ઊભા તો નથી, તમે તો બેઠા છો ને. તમારી સેના કેટલી સારી છે. આને કહેવાય છે રુહાની બાપની રુહાની સેના. રુહાની બાપની સાથે યોગ લગાવીને રાવણ પર જીત પામવાનો કેટલો સહજ પુરુષાર્થ કરાવો છો. તમને કહેવાય છે ગુપ્ત વોરિયર્સ (યોદ્ધા), ગુપ્ત મહાવીર. પાંચ વિકાર પર તમે વિજય પ્રાપ્ત કરો છો, તેમાં પણ પહેલા છે દેહ-અભિમાન. બાપ વિશ્વ પર જીત પામવા અને વિશ્વમાં શાંતિ સ્થાપન કરવા માટે કેટલી સહજ યુક્તિ બતાવે છે. આપ બાળકો વગર બીજું કોઈ નથી જાણતું. તમે વિશ્વમાં શાંતિનું રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યા છો. ત્યાં અશાંતિ, દુઃખ, રોગનું નામ-નિશાન નથી હોતું. આ ભણતર તમને નવી દુનિયાનાં માલિક બનાવે છે. બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, કામ પર જીત પામવાથી તમે ૨૧ જન્મોનાં માટે જગતજીત બનો છો. આ તો બહુજ સહજ છે. તમે છો શિવબાબા ની રુહાની સેના. રામ ની વાત નથી, કૃષ્ણની પણ વાત નથી. રામ કહેવાય છે પરમપિતા પરમાત્માને. બાકી તેઓ જે રામની સેના વગેરે દેખાડે છે તે બધું છે ખોટું. ગાયન પણ છે જ્ઞાન સૂર્ય પ્રગટ્યા, અજ્ઞાન અંધકાર વિનાશ. કળયુગ ધોર અંધકાર છે. કેટલા લડાઈ-ઝઘડા, મારામારી છે. સતયુગમાં આ હોતું નથી. તમે સ્વયંનું રાજ્ય જુઓ કેવી રીતે સ્થાપન કરો છો. કોઈપણ હાથ-પગ આમાં નથી ચલાવતા, આમાં દેહનું ભાન તોડવાનું છે. ઘરમાં રહે છો તો પણ પહેલા આ યાદ કરો - હું આત્મા છું, દેહ નથી. તમે આત્માઓ જ ૮૪ જન્મ ભોગવો છો. હમણાં તમારો આ અંતિમ જન્મ છે. જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. આને કહેવાય છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ નો લીપ યુગ. ચોટી નાની હોય છેને. બ્રાહ્મણોની ચોટી પ્રખ્યાત છે. બાપ કેટલું સહજ સમજાવે છે. તમે દર પાંચ હજાર વર્ષ પછી આવીને બાપથી આ ભણો છો, રાજાઈ પ્રાપ્ત કરવા માટે. લક્ષ-હેતુ પણ સામે છે - શિવબાબા અમારે આ બનવાનું છે. હા, બાળકો કેમ નહીં. ફક્ત દેહ-અભિમાન છોડી સ્વયંને આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો તો પાપ કપાઈ જાય. તમે જાણો છો આ જન્મમાં પાવન બનવાથી આપણે ૨૧ જન્મ પુણ્ય આત્મા બનીએ છીએ પછી ઊતરવાનું શરૂ થાય છે. આ પણ જાણો છો આપણું જ ૮૪નું ચક્ર છે. આખી દુનિયા તો નહીં આવે. ૮૪નાં ચક્રવાળા અને આ ધર્મવાળા જ આવશે. સતયુગ અને ત્રેતા સ્થાપન બાપ જ સ્થાપન કરે છે. જે હવે કરી રહ્યા છે પછી દ્વાપર-કળયુગ રાવણ ની સ્થાપના છે. રાવણ નું ચિત્ર પણ છે ને. ઉપરમાં ગધેડાનું શીશ છે. વિકારી ટટ્ટ બની જાય છે. તમે સમજો પણ છો - અમે શું હતા! આ છે જ પાપ આત્માઓની દુનિયા. પાપ આત્માઓની દુનિયામાં કરોડો મનુષ્ય છે. પુણ્ય આત્માઓની દુનિયામાં હોય છે ૯ લાખ શરુમાં. તમે હમણાં આખા વિશ્વનાં માલિક બનો છો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વનાં માલિક હતા ને. સ્વર્ગની બાદશાહી તો જરૂર બાપ જ આપશે. બાપ કહે છે હું તમને વિશ્વની બાદશાહી આપવા આવ્યો છું. હવે પાવન જરૂર બનવું પડે. સો પણ આ અંતિમ જન્મ મૃત્યુલોકમાં પવિત્ર બનો. આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ સામે તૈયાર છે. બોમ્બ, વગેરે બધું એવું તૈયાર કરી રહ્યા છે જે ત્યાં ઘરે બેઠા ખલાસ કરી દેશે. કહે પણ છે ઘરે બેઠા જૂની દુનિયાનો વિનાશ કરી દઈશું. આ બોમ્બ, વગેરે ઘરે બેસીને એવી રીતે છોડશે જે આખી દુનિયા ને ખતમ કરશે. આપ બાળકો ઘરે બેસી યોગબળ થી વિશ્વનાં માલિક બની જાઓ છો. તમે શાંતિ સ્થાપન કરી રહ્યા છો યોગ બળથી. તેઓ સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નાં બળથી આખી દુનિયા ખલાસ કરી દેશે. તે તમારા સર્વન્ટ (સેવક) છે. તમારી સર્વિસ કરી રહ્યા છે. જૂની દુનિયા ખતમ કરી દે છે. નેચરલ કેલામીટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) વગેરે આ બધાં તમારા ગુલામ બને છે. આખી પ્રકૃતિ તમારી ગુલામ બની જાય છે. ફક્ત તમે બાપથી યોગ લગાવો છો. તો આપ બાળકોને અંદર માં બહુ જ ખુશી હોવી જોઈએ. આવા બિલવેડ (પ્રિય) બાપને કેટલું યાદ કરવું જોઈએ. આ ભારત આખું શિવાલય હતું. સતયુગમાં સંપૂર્ણ નિર્વિકારી, અહીંયા છે વિકારી. હવે તમને સ્મૃતિ આવી છે -

બરાબર બાપ એ અમને કહ્યું છે હિયર નો ઈવિલ.. ગંદી વાત નહીં સાંભળો. મુખથી બોલો પણ નહીં. બાપ સમજાવે છે તમે કેટલા (ડર્ટી) ગંદા બની ગયા છો. તમારી પાસે તો અથાહ ધન હતું. તમે સ્વર્ગનાં માલિક હતા. હમણાં તમે સ્વર્ગ ને બદલે નર્ક નાં માલિક બની ગયા છો. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. દર પાંચ હજાર વર્ષ બાદ આપ બાળકોને હું રૌરવ નર્ક થી નિકાળી સ્વર્ગમાં લઈ જાઉં છું. રુહાની બાળકો શું તમે મારી વાત નહીં માનશો? પરમાત્મા કહે છે તમે પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનો તો શું નહીં બનશો?

વિનાશ તો જરૂર થશે. આ યોગબળ થી જ તમારા જન્મ-જન્માંંતરનાં પાપ કપાશે. બાકી જન્મ-જન્માંંતરનાં પાપ કપાવામાં સમય લાગે છે. બાળકો શરુઆતથી આવ્યા છે, ૧૦ ટકા પણ યોગ નથી લાગતો એટલે પાપ કપાતા નથી. નવા-નવા બાળકો ઝટ યોગી બની જાય છે તો કપાઈ જાય છે અને સર્વિસ કરવા લાગી જાય છે. આપ બાળકો સમજો છો. હવે આપણે પાછા જવાનું છે. બાપ આવ્યા છે લઈ જવા. પાપ-આત્માઓ તો શાંતિધામ-સુખધામ માં જઈ ન શકે. તે તો રહે છે દુઃખધામમાં એટલે હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા પાપ ભસ્મ થઈ જાય. અરે બાળકો, ગુલ-ગુલ (ફૂલ) બની જાઓ. દૈવી કુળને કલંક નહિ લગાવો. તમે વિકારી બનવાનાં કારણે કેટલા દુઃખી થઈ ગયા છો. આ પણ ડ્રામા નો ખેલ બનેલો છે. પવિત્ર નહીં બનશો તો પવિત્ર દુનિયા સ્વર્ગ માં નહીં આવશો. ભારત સ્વર્ગ હતું, કૃષ્ણ પુરીમાં હતા, હમણાં નર્કવાસી છીએ. તો આપ બાળકોએ તો ખુશીથી વિકારોને છોડવા જોઈએ. વિષ પીવાનું ફટ થી છોડવાનું છે. વિષ પીતા-પીતા તમે વૈકુંઠમાં થોડી જઈ શકશો. હવે આ બનવા માટે તમારે પવિત્ર બનવાનું છે. તમે સમજાવી શકો છો તેમણે આ રાજાઈ કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરી છે? રાજયોગ થી. આ ભણતર છે ને. જેમ બેરિસ્ટર યોગ, સર્જન યોગ હોય છે. સર્જનથી યોગ તો સર્જન બનશે. આ છે ભગવાનુવાય. રથમાં કેવી રીતે પ્રવેશ કરે છે? કહે છે બહુ જન્મોનાં અંતમાં હું આમનામાં બેસી આપ બાળકોને નોલેજ આપું છું. જાણું છું આ વિશ્વનાં માલિક પવિત્ર હતા. હવે પતિત કંગાળ બન્યા છે ફરી પહેલા નંબરમાં એઓ જશે. આમનામાં જ પ્રવેશ કરી બાળકોને નોલેજ આપે છે. બેહદનાં બાપ કહે છે - બાળકો, પવિત્ર બનો તો તમે સદા સુખી બનશો. સતયુગ છે અમરલોક, દ્વાપર કળયુગ છે મૃત્યુલોક. કેટલું સારી રીતે બાળકો ને સમજાવે છે. અહિયાં દેહી-અભિમાની બને છે પછી દેહ-અભિમાનમાં આવીને માયાથી હાર ખાઈ લે છે. માયાનો એક જ તોપ એવો લાગે છે જે એકદમ ગટરમાં પડી જાય છે. બાપ કહે છે આ ગટર છે. આ કોઈ સુખ થોડી છે. સ્વર્ગ તો પછી શું! આ દેવતાઓની રહેણી-કરણી જુઓ કેવી છે. નામ જ છે સ્વર્ગ. તમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે તો પણ કહે છે અમે વિષ જરૂર પીશું! તો સ્વર્ગમાં આવી નહીં શકશે. સજા પણ બહુ જ ખાશે. આપ બાળકોની માયાથી યુદ્ધ છે. દેહ-અભિમાન માં આવીને બહુ જ છી-છી કામ કરે છે. સમજે છે અમને કોઈ જુએ થોડી છે. ક્રોધ-લોભ તો પ્રાઈવેટ (ખાનગી) નથી હોતો. કામમાં પ્રાઈવસી (ખાનગી) ચાલે છે. કાળુ મોઢું કરે છે. કાળું મોઢું કરતા-કરતા તમે ગોરા થી સાવરા (શ્યામ) બની જાઓ છો તો આખી દુનિયા તમારી પાછળ આવી ગઈ. આવી પતિત દુનિયાને બદલવાની જરૂર છે. બાપ કહે છે - તમને શરમ નથી આવતી, એક જન્મ માટે પવિત્ર નથી બનતા.

ભગવાનુવાય - કામ મહાશત્રુ છે. હકીકતમાં તમે સ્વર્ગવાસી હતા તો બહુ જ ધનવાન હતા. વાત નહીં પૂછો. બાળકો કહે છે બાબા અમારા શહેરમાં ચલો. શું કાંટાનાં જંગલમાં વાંદરાઓને જોવા ચાલું! આપ બાળકોએ ડ્રામા અનુસાર સર્વિસ કરવાની જ છે. ગવાય છે ફાધર શોઝ સન. બાળકોએ જ જઈને બધાંનું કલ્યાણ કરવાનું છે. બાળકોને સમજાવે છે - આ ભૂલો નહીં - આપણે યુદ્ધનાં મેદાનમાં છીએ. તમારી યુદ્ધ છે ૫ વિકારોથી. આ જ્ઞાન માર્ગ બિલકુલ અલગ છે. બાપ કહે છે હું તમને સ્વર્ગનાં માલિક બનાવું છું ૨૧ જન્મોના માટે, પછી તમને નર્કવાસી કોણ બનાવે છે? રાવણ. ફર્ક તો જુઓ છો ને. જન્મ-જન્માંંતર તમે ભક્તિમાર્ગમાં ગુરુ કર્યા, મળ્યું કંઈ પણ નહીં. આને કહેવાય છે સદ્ગુરુ. સિદ્ધ લોકો કહે છે ને - સદ્ગુરુ અકાળમૂર્ત. એમને ક્યારેય કોઈ કાળ ખાતો નથી. એ સદ્ગુરુ તો કાળોના કાળ છે. બાપ કહે છે હું તમને બધાં બાળકોને કાળ નાં પંજા થી છોડાવવા આવ્યો છું. સતયુગમાં પછી કાળ આવતો જ નથી, તેને અમરલોક કહેવાય છે. હમણાં તમે શ્રીમત પર અમરલોક સતયુગ નાં માલિક બની રહ્યા છો. તમારી લડાઈ જુઓ કેવી છે. આખી દુનિયા એક-બીજાથી લડતી-ઝઘડતી રહે છે. તમારી પછી છે રાવણ ૫ વિકારો ની સાથે યુદ્ધ. તેનાં પર જીત પામો છો. આ છે અંતિમ જન્મ.

બાપ કહે છે હું ગરીબ નિવાજ છું. અહીંયા આવે જ ગરીબ છે. સાહુકારોની તો તકદીરમાં જ નથી. ધનનાં નશામાં જ મગરૂર રહે છે. આ બધું ખતમ થઈ જવાનું છે. બાકી થોડો સમય છે. ડ્રામા નો પ્લાન છે ને. આ આટલા બોમ્બ

વગેરે બનાવ્યા છે, એ કામમાં જરૂર આવવાના છે. પહેલાં તો લડાઈ બાણોથી, તલવારથી, બંદૂકો વગેરેથી થતી હતી. હવે તો બોમ્બ એવી ચીજ નિકળી છે જે ઘરે બેઠા જ ખલાસ કરી દેશે. આ ચીજો કોઈ રાખવા માટે થોડી બનાવી છે. ક્યાં સુધી રાખશે. બાપ આવ્યા છે તો વિનાશ પણ જરૂર થવાનો છે. ડ્રામાનું ચક્ર ફરતું રહે છે, તમારી રાજાઈ સ્થાપન થવાની છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ક્યારેય લડાઈ નથી કરતા. ભલે શાસ્ત્રોમાં દેખાડ્યું છે - અસુરો અને દેવતાઓની લડાઈ થઈ પરંતુ તે સતયુગનાં, આ અસુર કળયુગનાં. બંને મળશે કેવી રીતે જે લડાઈ થાય. હમણાં તમે સમજો છો અમે ૫ વિકારો થી યુદ્ધ કરી રહ્યા છે. તેનાં પર જીત પામીને સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બની નિર્વિકારી દુનિયાનાં માલિક બની જઈશું. ઉઠતા-બેસતા બાપને યાદ કરવાનાં છે. દૈવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. આ બન્યો બનાવેલો ડ્રામા છે. કોઈ કોઈનાં નસીબમાં જ નથી. યોગબળ હશે ત્યારે જ વિકર્મ વિનાશ થાય. સંપૂર્ણ બને ત્યારે તો સંપૂર્ણ દુનિયામાં આવી શકે. બાપ પણ શંખધ્વનિ કરતા રહે છે. તેમણે પછી ભક્તિમાર્ગમાં શંખ અને તુતારી વગેરે બેસી બનાવ્યા છે. બાપ તો આ મુખ દ્વારા સમજાવે છે. આ ભણતર છે રાજયોગનું. બહુજ સહજ ભણતર છે. બાપ ને યાદ કરો અને રાજાઈ ને યાદ કરો. બેહદનાં બાપને ઓળખો અને રાજાઈ લો. આ દુનિયા ને ભૂલી જાઓ. તમે બેહદનાં સંન્યાસી છો. જાણો છો જૂની દુનિયા આખી ખતમ થવાની છે. લક્ષ્મી-નારાયણનાં રાજ્યમાં એકલું ભારત જ હતું. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાનાં દૈવી કુળને કલંક નથી લગાડવાનો. ગુલ-ગુલ બનવાનું છે. અનેક આત્માઓનાં કલ્યાણની સર્વિસ (સેવા) કરી બાપનો શો (પ્રત્યક્ષ) કરવાનો છે.
2. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બનવા માટે ગંદી વાતો ન સાંભળવાની છે, ન મુખથી બોલવાની છે. હિયર નો ઈવિલ, ટોક નો ઈવિલ.....દેહ-અભિમાન ને વશ થઈ કોઈ છી-છી કામ નથી કરવાનું.

વરદાન :- વૈરાગ્ય વૃત્તિ દ્વારા આ અસાર સંસાર થી લગાવ મુક્ત રહેવાવાળા સાચા રાજ ઋષિ ભવ :
રાજઋષિ અર્થાત રાજ્ય હોવા છતાં પણ બેહદનાં વૈરાગી, દેહ અને દેહની જૂની દુનિયામાં જરા પણ લગાવ નહીં કારણકે જાણે છે આ જૂની દુનિયા છે જ અસાર સંસાર, આમાં કોઈ સાર નથી. અસાર સંસારમાં બ્રાહ્મણોનો શ્રેષ્ઠ સંસાર મળી ગયો એટલે એ સંસારથી બેહદનો વૈરાગ્ય અર્થાત કોઈપણ લગાવ નહીં. જ્યારે કોઈ માં પણ લગાવ અથવા ઝુકાવ ન થાય ત્યારે કહેવાશે રાજઋષિ અથવા તપસ્વી.

સ્લોગન :- યુક્તિ યુક્ત બોલ એ છે જે મધુર અને શુભ ભાવના સંપન્ન છે.

“ મીઠા બાળકો - સાચાં બાપની સાથે સાચાં બનો , સચ્ચાઈનો ચાર્ટ રાખો, જ્ઞાન નો અહંકાર છો ડી યાદમાં રહેવાનો પૂરે -
પૂરો પુરુષાર્થ કરો ”

પ્રશ્ન :- મહાવીર બાળકોની મુખ્ય નિશાની કઈ હશે?

ઉત્તર :- મહાવીર બાળકો એ જેમની બુદ્ધિમાં નિરંતર બાપની યાદ હોય. મહાવીર એટલે શક્તિમાન. મહાવીર એ જેમને નિરંતર ખુશી છે, જે આત્મ-અભિમાની છે, જરા પણ દેહ અહંકાર નથી. એવા મહાવીર બાળકોની બુદ્ધિમાં રહે છે કે અમે આત્મા છીએ, બાબા અમને ભણાવી રહ્યા છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકોને પૂછે છે - સ્વયંને રુહ અથવા આત્મા સમજી બેઠા છો? કારણ કે બાપ જાણે છે આ કંઈક ડીફીકલ્ટ (મુશ્કેલ) છે, આમાં જ મહેનત છે. જે આત્મ-અભિમાની થઈને બેઠાં છે એમને જ મહાવીર કહેવાય છે. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરવાં - એમને મહાવીર કહેવાય છે. હંમેશા સ્વયંથી પૂછતા રહો કે અમે આત્મ-અભિમાની છીએ? યાદથી જ મહાવીર બનો છો, એટલે સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) બનો છો. બીજા જે પણ ધર્મવાળા આવે છે તે એટલા સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) નથી બનતા. તેઓ તો આવે પણ મોડેથી છે. તમે નંબરવાર સુપ્રીમ બનો છો. સુપ્રીમ અર્થાત્ શક્તિમાન અથવા મહાવીર. તો અંદરમાં એ ખુશી હોવી જોઈએ કે અમે આત્મા છીએ. આપણી સર્વ આત્માઓનાં બાપ આપણને ભણાવે છે. એ પણ બાપ જાણે છે કોઈ પોતાનો ચાર્ટ ૨૫ ટકા દેખાડે છે, કોઈ ૧૦૦ ટકા દેખાડે છે. કોઈ કહે છે ૨૪ કલાકમાં અડધો કલાક યાદ રહે છે તો કેટલા ટકા થઈ? પોતાની બહુજ સંભાળ રાખવાની છે. ધીરે-ધીરે મહાવીર બનવાનું છે. ફટથી નથી બની શકતા, મહેનત છે. તે જે બ્રહ્મજ્ઞાની, તત્ત્વજ્ઞાની છે, એવું નહીં સમજો તેઓ પોતાને કોઈ આત્મા સમજે છે. તેઓ તો બ્રહ્મ ધરને પરમાત્મા સમજે છે અને સ્વયં ને કહે છે અહમ બ્રહ્મસ્મિ. હવે ધરથી થોડો યોગ લગાવવાનો હોય છે. હવે તમે બાળકો સ્વયંને આત્મા સમજો છો. આ પોતાનો ચાર્ટ જોવાનો છે - ૨૪ કલાકમાં કેટલો સમય સ્વયંને આત્મા સમજીએ છે? હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે ઈશ્વરીય સર્વિસ પર છીએ, ઓન ગોડલી સર્વિસ (ઈશ્વરીય સેવા પર). આજ બધાંને બતાવવાનું છે કે બાપ ફક્ત કહે છે મનમનાભવ અર્થાત્ સ્વયંને આત્મા સમજી મને યાદ કરો. આ છે તમારી સર્વિસ. જેટલી તમે સર્વિસ કરશો એટલું ફળ પણ મળશે. આ વાતો સારી રીતે સમજવાની છે. સારા-સારા મહારથી બાળકો પણ આ વાતને પૂરી સમજતા નથી. આમાં બહુ જ મહેનત છે. મહેનત વગર ફળ થોડી મળી શકે છે.

બાબા જુએ છે કોઈ ચાર્ટ બનાવીને મોકલી દે છે, કોઈથી તો ચાર્ટ લખવાનું પહોંચતું જ નથી. જ્ઞાનન નો અહંકાર છે. યાદમાં બેસવાની મહેનત પહોંચતી જ નથી. બાપ સમજાવે છે મૂળ વાત છે યાદની. સ્વયં પર નજર રાખવાની છે કે અમારો ચાર્ટ કેવો રહે છે? એ નોંધ કરવાની છે. ઘણાં કહે છે ચાર્ટ લખવાની કુરસદ નથી. મૂળ વાત તો બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજી અલ્ફ ને યાદ કરો. અહીં જેટલો સમય બેસો છો તો વચ-વચમાં પોતાનાં દિલ ને પૂછો કે અમે કેટલો સમય યાદમાં બેઠા? અહીં જ્યારે બેસો છો તો તમારે યાદમાં જ રહેવાનું છે અને ચક્ર ફરાવો તો પણ વાંધો નથી. આપણે બાબાની પાસે જરૂર જવાનું છે. પવિત્ર સતોપ્રધાન થઈને જવાનું છે. આ વાતને સારી રીતે સમજવાની છે. કોઈ તો ફટથી ભૂલી જાય છે. સાચો-સાચો ચાર્ટ પોતાનો બતાવતા નથી. એવા બહુ જ મહારથી છે. સાચું તો ક્યારેય નહીં બતાવે. અડધો કલ્પ જૂઠી દુનિયા ચાલી છે તો જૂઠું જાણે કે અંદર જામી ગયું છે. આમાં પણ જે સાધારણ છે તે તો ઝટ ચાર્ટ લખશે. બાપ કહે છે તમે પાપોને ભસ્મ કરી પાવન બનશો, યાદની યાત્રાથી. ફક્ત જ્ઞાનથી તો પાવન નહીં બનશો. બાકી ફાયદો શું. પોકારો છો પણ પાવન બનવા માટે. એનાં માટે જોઈએ યાદ. દરેકે સચ્ચાઈથી પોતાનો ચાર્ટ બતાવવો જોઈએ. અહીં તમે પોણો કલાક બેઠાં છો તો જોવાનું છે પોણા કલાકમાં અમે કેટલો સમય સ્વયંને આત્મા સમજી બાપની યાદ માં હતા? ઘણાં ને તો સાચું બતાવવામાં લજ્જા (શરમ) આવે છે. બાપને સાચું નથી બતાવતા. તેઓ સમાચાર આપશે આ સર્વિસ કરી, આટલા ને સમજાવ્યું, આ કર્યું. પરંતુ યાદની યાત્રાનો ચાર્ટ નથી લખતાં. બાપ કહે છે યાદની યાત્રામાં ન રહેવાનાં કારણે તમારું કોઈ ને તીર નથી લાગતું. જ્ઞાન તલવારમાં બળ નથી ભરાતું. જ્ઞાન તો સંભળાવો છો,

બાકી યોગનું તીર લાગી જાય - તે બહુ મુશ્કેલ છે. બાબા તો કહે છે પોણા કલાકમાં ૫ મિનિટ પણ યાદની યાત્રામાં નહીં બેસતાં હશે. સમજતા નથી કે કેવી રીતે સ્વયંને આત્મા સમજે અને બાપને યાદ કરે. ઘણા તો કહે છે અમે નિરંતર યાદમાં રહીએ છીએ. બાબા કહે છે આ અવસ્થા હમણાં હોઈ ન શકે. જો નિરંતર યાદ કરે પછી તો કર્માતીત અવસ્થા આવી જાય, જ્ઞાનની પરાકાષ્ઠા થઈ જાય. થોડું જ કોઈને સમજાવવાથી બહુ જ તીર લાગી જાય. મહેનત છે ને. વિશ્વનાં માલિક કોઈ એમ જ થોડી બની જશે. માયા તમારી બુદ્ધિનો યોગ ક્યાં ક્યાંથી લઈ જશે. મિત્ર-સંબંધી વગેરે યાદ આવતા રહેશે. કોઈને વિદેશ જવાનું હશે તો બધાં મિત્ર-સંબંધી, સ્ટીમર, એરોપ્લેન વગેરે જ યાદ આવતા રહેશે. વિદેશ જવાની જે પ્રેક્ટીકલ ઈચ્છા છે તે ખેંચે છે. બુદ્ધિનો યોગ બિલકુલ તૂટી જાય છે. બીજા કોઈ તરફ બુદ્ધિ ન જાય, આમાં બહુ જ મહેનતની વાત છે. ફક્ત એક બાપની જ યાદ રહે. આ દેહ પણ યાદ ન આવે. આ અવસ્થા તમારી અંતમાં થશે.

દિન-પ્રતિદિન જેટલી યાદની યાત્રાને વધારતા રહો, એમાં તમારું જ કલ્યાણ છે. જેટલા યાદમાં રહેશો તેટલી તમારી કમાણી થશે. જો શરીર છૂટી ગયું પછી આ કમાણી તો કરી નહીં શકો. જઈને નાનાં બાળક બનશો. તો કમાણી શું કરી શકશે. ભલે આત્મા આ સંસ્કાર લઈ જશે પરંતુ શિક્ષક તો જોઈએને જે ફરી સ્મૃતિ દેવડાવે. બાપ પણ સ્મૃતિ અપાવે છે ને. બાપને યાદ કરો - આ સિવાય તમારા બીજા કોઈને ખબર નથી કે બાપની યાદથી જ પાવન બનશો. તેઓ તો ગંગાસ્નાન ને જ ઉચ્ચ માને છે. એટલે ગંગાસ્નાન જ કરતા રહે છે. બાબા તો આ બધી વાતોનાં અનુભવી છે ને. એમણે તો બહુ જ ગુરુ કર્યા છે. તેઓ સ્નાન કરવા જાય છે પાણીમાં. અહીં તમારું સ્નાન થાય છે યાદની યાત્રાથી. સિવાય બાપની યાદ તમારી આત્મા પાવન બની જ ન શકે. એનું નામ જ છે યોગ અર્થાત્ યાદની યાત્રા. જ્ઞાનને સ્નાન નહીં સમજતા. યોગનું સ્નાન છે. જ્ઞાન ભણતર છે, યોગનું સ્નાન છે, જેમાં પાપ કપાય છે. જ્ઞાન અને યોગ બે ચીજો છે. યાદથી જ જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ ભસ્મ થાય છે. બાપ કહે છે આ યાદની યાત્રાથી જ તમે પાવન બની સતોપ્રધાન બની જશો. બાપ બહુ જ સારી રીતે સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, આ વાતોને સારી રીતે સમજો. આ ભૂલો નહીં. યાદની યાત્રાથી જ જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ કપાશે, બાકી જ્ઞાન તો છે કમાણી. યાદ અને ભણતર બંને અલગ ચીજ છે. જ્ઞાન અને વિજ્ઞાન - જ્ઞાન એટલે ભણતર, વિજ્ઞાન એટલે યોગ અથવા યાદ. કોને ઊંચ રાખશો - જ્ઞાન કે યોગ? યાદની યાત્રા બહુ જ લાંબી છે. એમાં જ મહેનત છે. સ્વર્ગમાં બધાં જ જશે. સતયુગ છે સ્વર્ગ, ત્રેતા છે સેમી સ્વર્ગ. ત્યાં તો આ ભણતર અનુસાર જઈને વિરાજમાન થઈશું. બાકી મુખ્ય છે યોગની વાત. પ્રદર્શની કે મ્યુઝિયમ વગેરેમાં પણ તમે જ્ઞાન સમજાવો છો. યોગ થોડી સમજાવી શકશો. ફક્ત એટલું કહેશો સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. બાકી જ્ઞાન તો બહુ જ આપો છો. બાપ કહે છે પહેલી-પહેલી વાત જ આ બતાવો કે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. આ જ્ઞાન દેવા માટે જ તમે આટલા ચિત્ર વગેરે બનાવો છો. યોગનાં માટે કોઈ ચિત્રની દરકાર નથી. ચિત્ર બધાં જ્ઞાનને સમજાવવા માટે બનાવાયા છે. સ્વયંને આત્મા સમજવાથી દેહનો અહંકાર બિલકુલ તૂટી જાય છે. જ્ઞાનમાં તો જરૂર મુખ જોઈએ વર્ણન કરવા માટે. યોગની તો એક જ વાત છે - સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરવાનાં છે. ભણતરમાં તો શરીરની આવશ્યકતા છે. શરીર વગર કેમ ભણાશે કે ભણાવશે.

પતિત-પાવન બાપ છે તો એમની સાથે યોગ લગાવવો પડે ને. પરંતુ કોઈ જાણતા નથી. બાપ સ્વયં આવીને શીખવાડે છે, મનુષ્ય-મનુષ્યને ક્યારેય શીખવાડી ન શકે. બાપ જ કહે છે મને યાદ કરો, આને કહેવાય છે પરમાત્માનું જ્ઞાન. પરમાત્મા જ જ્ઞાનનાં સાગર છે. આ બહુ જ સમજવાની વાતો છે. બધાંને એ જ કહો કે બેહદનાં બાપ ને યાદ કરો. એ બાપ નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે. તેઓ સમજતા જ નથી કે નવી દુનિયા સ્થાપન થવાની છે, જે ભગવાનને યાદ કરે. ધ્યાનમાં પણ નથી તો ખ્યાલ કરે જ કેમ. આ પણ તમે જાણો છો. પરમપિતા પરમાત્મા શિવ ભગવાન એક જ છે. કહે પણ છે બ્રહ્મ દેવતાય નમઃ પછી છેલ્લે કહે છે શિવ પરમાત્માય નમઃ. એ બાપ છે જ ઊંચેથી ઉંચા. પરંતુ એ શું છે, એ પણ નથી સમજતા. જો પથ્થર-ઠીક્કરમાં છે પછી નમઃ શા માટે. અર્થ રહિત બોલતા રહે છે. અહીં તો તમારે અવાજથી પરે જવાનું છે અર્થાત્ નિર્વાણધામ, શાંતિધામ માં જવાનું છે. શાંતિધામ, સુખધામ કહેવાય છે. તે છે સ્વર્ગધામ. નર્કને ધામ નહીં કહેશે. અક્ષર બહુ જ સહજ છે. કાઈસ્ટ નો ધર્મ ક્યાં સુધી ચાલશે? એ પણ તે લોકોને કંઈ ખબર નથી. કહે પણ છે કાઈસ્ટનાં ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં પેરેડાઈઝ (વૈકુંઠ) હતું અર્થાત્ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું પછી ૨ હજાર વર્ષ ક્રિશ્ચનનું થયું, હવે ફરી દેવતા ધર્મ હોવો જોઈએ ને. મનુષ્યની બુદ્ધિ કંઈ કામ નથી કરતી. ડ્રામાનાં રહસ્યને ન જાણવાના કારણે કેટલા પ્લાન (યોજનાં) બનાવતા રહે છે. આ વાતો મોટી અવસ્થાવાળી વૃદ્ધ માતાઓ તો સમજી ન શકે. બાપ સમજાવે છે હમણાં તમારી

બધાંની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે. વાણીથી પરે જવાનું છે. તે ભલે કહે છે નિર્વાણધામ ગયા પરંતુ જતું કોઈ નથી. પુનર્જન્મ ફરી પણ લે છે જરૂર. પાછું કોઈ પણ જતું નથી. વાનપ્રસ્થ માં જવા માટે ગુરુ નો સંગ કરે છે. બહુજ વાનપ્રસ્થ આશ્રમ છે. માતાઓ પણ બહુ જ છે. ત્યાં પણ તમે સર્વિસ કરી શકો છો. વાનપ્રસ્થ નો અર્થ શું છે, તમને બાપ બેસીને સમજાવે છે. હમણાં તમે બધાં વાનપ્રસ્થી છો. આખી દુનિયા વાનપ્રસ્થી છે. જે પણ મનુષ્ય માત્ર જુઓ છો બધાં વાનપ્રસ્થી છે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા એક જ સદ્ગુરુ છે. બધાંએ જવાનું જ છે. જે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરે છે તે પોતાનું ઉંચ પદ પામે છે. આને કહેવાય જ છે - કયામતનો સમય. કયામત ના અર્થને પણ તે લોકો સમજતા નથી. આપ બાળકોમાં પણ નંબરવાર સમજે છે. બહુ જ ઊંચી મંઝિલ છે. બધાંએ સમજવાનું છે - હવે આપણે ઘરે જવાનું છે જરૂર. આત્માઓએ વાણીથી પરે જવાનું છે ફરી પાર્ટ રીપીટ કરશે. પરંતુ બાપ ને યાદ કરતા-કરતા જશે તો ઉંચ પદ પામશે. દેવી ગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. કોઈ ગંદા કામ, ચોરી વગેરે ન કરવું જોઈએ. તમે પુણ્ય આત્મા બનશો જ યોગથી, જ્ઞાનથી નહીં. આત્મા પવિત્ર જોઈએ. શાંતિધામ માં પવિત્ર આત્માઓ જ જઈ શકે છે. બધી આત્માઓ ત્યાં રહે છે. હમણાં આવતી રહે છે. હવે બાકી જે પણ હશે તે અહીં આવતી રહેશે.

આપ બાળકોએ યાદની યાત્રામાં જ બહુ રહેવાનું છે. અહીં તમને મદદ સારી મળશે. એક-બીજાનું બળ મળે છે ને. આપ થોડા બાળકોની જ તાકાત કામ કરે છે. ગોવર્ધન પહાડ દેખાડે છે ને, આંગળી પર ઉઠાવ્યો. તમે ગોપ-ગોપીઓ છો ને. સતયુગી દેવી-દેવતાઓને ગોપ-ગોપીઓ નહીં કહેવાય. આંગળી તમે આપો છો. આદરન એજ (કળયુગ) ને ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ગ) કે નર્ક ને સ્વર્ગ બનાવવા માટે તમે એક બાપની સાથે બુદ્ધિનો યોગ લગાવો છો. યોગથી જ પવિત્ર બનવાનું છે. આ વાતોને ભુલવાની નથી. આ તાકાત તમને અહીં મળે છે. બહાર તો આસુરી મનુષ્ય નો સંગ રહે છે. ત્યાં યાદમાં રહેવાનું બહુ મુશ્કેલ છે. આટલા અડોળ ત્યાં તમે રહી નહી શકો. સંગઠન જોઈએ ને. અહીં બધાં એક રસ ભેગાં બેસે છે તો મદદ મળશે. અહીંયા ધંધો વગેરે કંઈ પણ નથી રહેતું. બુદ્ધિ ક્યાં જશે! બહાર રહેવાથી ધંધો, ઘર વગેરે ખેંચશે જરૂર. અહીંયા તો કંઈ છે નહીં. અહીંયા નું વાયુમંડળ સારું શુદ્ધ રહે છે. ડ્રામા અનુસાર કેટલા દૂર પહાડી પર આવીને તમે બેઠા છો. યાદગાર પણ સામે એક્યુરેટ ઊભો છે. ઉપરમાં સ્વર્ગ દેખાડ્યું છે. નહીં તો ક્યાં બનાવે. તો બાબા કહે છે અહીં આવીને બેસો છો તો પોતાની તપાસ રાખો - અમે બાપની યાદમાં બેસીયે છીએ? સ્વદર્શન ચક્ર પણ ફરતું રહે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાનાં યાદનાં ચાર્ટ પર પૂરી નજર રાખવાની છે, જોવાનું છે અમે બાપને કેટલો સમય યાદ કરીએ છીએ. યાદનાં સમયે બુદ્ધિ ક્યાં-ક્યાં ભટકે છે?
2. આ કયામતનાં સમયમાં વાણીથી પરે જવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. બાપની યાદની સાથે દેવીગુણ પણ જરૂર ધારણ કરવાનાં છે. કોઈ ગંદુ કામ ચોરી વગેરે નથી કરવાનું.

વરદાન :- સદા સર્વ પ્રાપ્તિઓથી ભરપૂર રહેવાવાળા હર્ષિત મુખ, હર્ષિતચિત્ત ભવ :
જ્યારે પણ કોઈ દેવી કે દેવતાની મૂર્તિ બનાવે છે તો એમાં ચહેરો સદા હર્ષિત દેખાડે છે. તો તમારા આ સમયનાં હર્ષિતમુખ રહેવાનાં યાદગાર ચિત્રોમાં પણ દેખાડે છે. હર્ષિતમુખ અર્થાત સદા સર્વ પ્રાપ્તિઓથી ભરપૂર. જે ભરપૂર હોય છે તે જ હર્ષિત રહી શકે છે. જો કોઈપણ અપ્રાપ્તિ હશે તો હર્ષિત નહીં રહેશે. કોઈ કેટલા પણ હર્ષિત રહેવાની કોશિશ કરે, બહારથી હસશે પરંતુ દિલથી નહીં. તમે તો દિલથી મુસ્કુરાઓ છો કારણકે સર્વ પ્રાપ્તિઓથી ભરપૂર હર્ષિતચિત્ત છો.

સ્લોગન :- પાસ વિથ ઓનર બનવું છે તો દરેક ખજાનાંનું જમાનું ખાતું ભરપૂર હોય.

“ મીઠા બાળકો - બાપ તમને જે જ્ઞાન ભણાવે છે. , એમાં રિદ્ધિ-સિદ્ધિની વાત નથી , ભણવામાં કોઈ છું મંત્રથી કામ નથી ચાલતું ”

પ્રશ્ન :- દેવતાઓને અક્કલમંદ (બુદ્ધિશાળી) કહેશું, મનુષ્યોને નહીં - શા માટે?

ઉત્તર :- કારણકે દેવતાઓ છે સર્વગુણ સંપન્ન અને મનુષ્યમાં કોઈ પણ ગુણ નથી. દેવતાઓ અક્કલમંદ છે ત્યારે તો મનુષ્ય એમની પૂજા કરે છે. એમની બેટરી ચાર્જ છે એટલે એમને વર્થ પાઉન્ડ (મુલ્યવાન) કહેવાય છે. જ્યારે બેટરી ડિસ્ચાર્જ થાય છે, વર્થ પેની (ઓછું મૂલ્ય)બની જાય છે ત્યારે કહેવાશે બેઅક્કલ.

ઓમ શાંતિ ! બાપએ બાળકોને સમજાવ્યું છે કે આ પાઠશાળા છે. આ ભણતર છે. આ ભણતર થી આ પદ પ્રાપ્ત થાય છે, આને સ્કૂલ કે યુનિવર્સિટી સમજવું જોઈએ. અહીં દૂર-દૂરથી ભણવા માટે આવે છે. શું ભણવા આવે છે? આ લક્ષ્ય-હેતુ બુદ્ધિમાં છે. આપણે ભણતર ભણવા માટે આવીએ છીએ, ભણાવવા વાળાને શિક્ષક કહેવાય છે. ભગવાનુવાય છે પણ ગીતા. બીજી કોઈ વાત નથી. ગીતા બનાવવા વાળા નું પુસ્તક છે, પરંતુ પુસ્તક વગેરે કંઈ ભણાવતા નથી. ગીતા કોઈ હાથમાં નથી. આ તો ભગવાનુવાય છે. મનુષ્યને ભગવાન નથી કહેવાતું. ભગવાન ઊંચેથી ઊંચા છે એક. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન – આ છે આખું યુનિવર્સ (વિશ્વ). ખેલ કોઈ સૂક્ષ્મવતન કે મૂળવતનમાં નથી ચાલતો, નાટક અહીં જ ચાલે છે. ૮૪નું ચક્ર પણ અહીં છે. આને જ કહેવાય છે ૮૪નાં ચક્રનું નાટક. આ બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે. આ બહુ સમજવાની વાતો છે કારણકે ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન એમની તમને મત મળે છે. બીજી તો કોઈ વસ્તુ છે નહીં. એકને જ કહેવાય છે સર્વશક્તિમાન, વર્લ્ડ ઓલમાઇટી ઓથોરિટી (વિશ્વ ની સર્વશક્તિવાન સત્તા). ઓથોરિટી નો પણ અર્થ પોતે સમજાવે છે. આ મનુષ્ય નથી સમજતા કારણ કે એ બધાં છે તમોપ્રધાન, આને કહેવાય જ છે કળયુગ. એવું નથી કે કોઈનાં માટે કળયુગ છે, કોઈનાં માટે સતયુગ છે, કોઈનાં માટે ત્રેતા છે, ના, જ્યારે હમણાં છે જ નર્ક તો કોઈ પણ મનુષ્ય એવું ન કહી શકે કે અમારા માટે સ્વર્ગ છે કારણ કે અમારી પાસે ધન-સંપત્તિ બહુ જ છે. આ થઈ જ નથી શકતું. આ તો બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે. સતયુગ પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગયું, આ સમયે તો હોઈ પણ ન શકે. આ બધી સમજવાની વાતો છે. બાપ બેસી બધી વાતો સમજાવે છે. સતયુગમાં એમનું રાજ્ય હતું. ભારતવાસી એ સમયે સતયુગી કહેવાતા હતા. હમણાં જરૂર કળયુગી કહેવાશે. સતયુગી હતા તો એને સ્વર્ગ કહેવાતું હતું. એવું નહીં કે નર્કને પણ સ્વર્ગ કહેશે. મનુષ્યની તો પોત-પોતાની મત છે. ધનનું સુખ છે તો પોતાને સ્વર્ગમાં સમજે છે. મારી પાસે તો બહુ જ સંપત્તિ છે એટલે હું સ્વર્ગમાં છું. પરંતુ વિવેક કહે છે કે નથી. આ તો છે જ નર્ક. ભલે કોઈની પાસે ૧૦-૨૦ લાખ હોય પરંતુ આ છે જ રોગી દુનિયા. સતયુગને કહીશું નિરોગી દુનિયા. દુનિયા આ જ છે. સતયુગમાં આને યોગી દુનિયા કહેશું, કળયુગને ભોગી દુનિયા કહેવાય છે. ત્યાં છે યોગી કારણકે વિકારનો ભોગ-વિલાસ નથી હોતો. તો આ સ્કૂલ છે આમાં શક્તિની વાત નથી. શિક્ષક શક્તિ દેખાડે છે કે? લક્ષ-હેતુ રહે છે, અમે ફલાણા બનશું. તમે આ ભણતરથી મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો. એવું નથી કે કોઈ જાદુ, છૂ મંત્ર અથવા રિદ્ધિ-સિદ્ધિની વાત છે. આ તો સ્કૂલ છે. સ્કૂલમાં રિદ્ધિ-સિદ્ધિની વાત હોય છે કે? ભણીને કોઈ ડોક્ટર, કોઈ બૈરીસ્ટર બને છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ પણ મનુષ્ય હતા, પરંતુ પવિત્ર હતા એટલે એમને દેવી-દેવતા કહેવાય છે. પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. આ છે જ પતિત જૂની દુનિયા.

મનુષ્ય તુ સમજે છે જૂની દુનિયા થવામાં લાખો વર્ષ પડ્યા છે. કળયુગ પછી જ સતયુગ આવશે. હમણાં તમે છો સંગમ પર. આ સંગમ ની કોઈને પણ ખબર નથી. સતયુગને લાખો વર્ષ દઈ દે છે. આ વાતો બાપ આવી ને સમજાવે છે. એમને કહેવાય છે સુપ્રીમ સોલ (સર્વોચ્ચ આત્મા). આત્માઓનાં બાપ ને બાબા કહીશું. બીજું કોઈ નામ હોતું નથી. બાબા નું નામ છે શિવ. શિવનાં મંદિરમાં પણ જાય છે. પરમાત્મા શિવને નિરાકાર જ કહેવાય છે. એમને મનુષ્ય શરીર નથી. તમે આત્માઓ અહીં પાર્ટ ભજવવા આવો છો ત્યારે તમને મનુષ્ય શરીર મળે છે. એ છે શિવ, તમે છો સાલિગ્રામ. શિવ અને સાલિગ્રામો ની પૂજા પણ થાય છે કારણ કે ચૈતન્યમાં થઈને ગયા છે.

કંઈક કરીને ગયા છે ત્યારે એમનો નામાચાર ગવાય છે અથવા પૂજાય છે. આગળ જન્મની તો કોઈને ખબર નથી. આ જન્મમાં તો ગાયન કરે છે, દેવી-દેવતાઓને પૂજે છે. આ જન્મમાં તો બહુ જ લીડર્સ પણ બની ગયા છે. જે સારા-સારા સાધુ-સંત વગેરે થઈને ગયા છે, એમનો સ્ટેમ્પ પણ બનાવે છે નામાચાર માટે. અહીં પછી સૌથી વધારે નામ કોનું ગવાય છે? સૌથી મોટામાં મોટું કોણ છે? ઊંચેથી ઊંચા તો એક ભગવાન જ છે. એ છે નિરાકાર અને એમની મહિમા બિલકુલ અલગ છે. દેવતાઓની મહિમા અલગ છે, મનુષ્યની મહિમા અલગ છે. મનુષ્યોને દેવતા ન કહી શકાય. દેવતાઓમાં સર્વગુણ હતાં, લક્ષ્મી-નારાયણ થઈને ગયા છે ને. એ પવિત્ર હતા, વિશ્વનાં માલિક હતા, એમની પૂજા પણ કરે છે, કારણ કે પવિત્ર પૂજ્ય છે, અપવિત્રને પૂજ્ય નહીં કહેશું, અપવિત્ર સદેવ પવિત્રને પૂજે છે. કન્યા પવિત્ર છે તો પૂજાય છે, પતિત બને છે તો બધાને પગે પડવું પડે છે. આ સમયે બધા જ છે પતિત, સતયુગમાં બધા પાવન હતા. એ છે જ પવિત્ર દુનિયા. કળયુગ છે પતિત દુનિયા ત્યારે જ પતિત-પાવન બાપ ને બોલાવે છે. જ્યારે પવિત્ર છે ત્યારે નથી બોલાવતા. બાપ પોતે કહે છે મને સુખમાં કોઈ પણ યાદ નથી કરતા. ભારતની જ વાત છે. બાપ આવે જ ભારતમાં છે. ભારત જ આ સમયે પતિત બને છે, ભારત જ પાવન હતું. પાવન દેવતાઓને જોવા હોય તો જઈને મંદિરમાં જુઓ. દેવતાઓ બધા છે પાવન, એમાં જે મુખ્ય-મુખ્ય હેડ છે એમને મંદિરોમાં દેખાડે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણનાં રાજ્યમાં બધાં પાવન હતા, યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા, આ સમયે બધા પતિત છે. બધાં પુકારતા રહે છે - હે પતિત-પાવન આવો. સન્યાસી ક્યારેય કૃષ્ણને ભગવાન કે બ્રહ્મ નહીં માનશે. તેઓ સમજે છે ભગવાન તો નિરાકાર છે, એમનું ચિત્ર પણ નિરાકાર તરીકે જ પૂજાય છે. એમનું એક્યુરેટ નામ શિવ છે. તમે આત્મા જ્યારે અહીં આવી શરીર ધારણ કરો છો તો તમારું નામ રાખવામાં આવે છે. આત્મા અવિનાશી છે, શરીર વિનાશી છે. આત્મા એક શરીર છોડી બીજું જઈને લે છે. ૮૪ જન્મ તો જોઈએ ને. ૮૪ લાખ નથી હોતા. તો બાપ સમજાવે છે આજ દુનિયા સતયુગમાં નવી હતી, રાઈટિયસ (સત્ય) હતી. આજ દુનિયા પછી અનરાઈટિયસ (અસત્ય) બની જાય છે. એ છે સચખંડ, બધા સાચું બોલવા વાળા હોય છે. ભારતને સચખંડ કહેવાય છે. જૂઠખંડ જ પછી સચખંડ બને છે. સાચાં બાપ જ આવીને સચખંડ બનાવે છે. એમને સાચાં પાતશાહ, ટ્રુથ (સત્ય) કહેવાય છે, આ છે જ જૂઠખંડ. મનુષ્ય જે કહે છે એ છે જૂઠ. સેન્સીબલ (સમજદાર) બુદ્ધિ છે દેવતાઓની, એમને મનુષ્ય પૂજે છે. અક્કલમંદ અને બેઅક્કલ કહેવાય છે. અક્કલમંદ કોણ બનાવે છે પછી બેઅક્કલ કોણ બનાવે છે? એ પણ બાપ બતાવે છે. અક્કલમંદ સર્વગુણ સંપન્ન બનાવવા વાળા છે બાપ. એ સ્વયં આવીને પોતાનો પરિચય દે છે. જેમ તમે આત્મા છો પછી અહીં શરીરમાં પ્રવેશ કરી પાર્ટ ભજવો છો. હું પણ એક જ વાર આમનાંમાં પ્રવેશ કરું છું. તમે જાણો છો એ છે જ એક. એમને જ સર્વશક્તિમાન કહેવાય છે. બીજા કોઈ મનુષ્ય નથી જેમને આપણે સર્વશક્તિમાન કહીએ. લક્ષ્મી-નારાયણને પણ નહીં કહી શકીએ કારણ કે એમને પણ શક્તિ દેવાવાળા કોઈ છે. પતિત મનુષ્યમાં શક્તિ હોઈ ન શકે. આત્મામાં જે શક્તિ રહે છે એ પછી ધીરે-ધીરે ડિગ્રેડ (ઘટતી) થતી જાય છે અર્થાત્ આત્મા જે સતોપ્રધાન શક્તી હતી એ તમોપ્રધાન શક્તિ થઈ જાય છે. જેમ મોટરનું તેલ ખલાસ થવાથી મોટર ઊભી રહી જાય છે. આ બેટરી ઘડી-ઘડી ડિસ્ચાર્જ નથી થતી, એને પૂરો સમય મળેલો છે. કળયુગ અંતમાં બેટરી ઠંડી પડી જાય છે. પહેલા જે સતોપ્રધાન વિશ્વનાં માલિક હતા, હવે તમોપ્રધાન છે તો તાકાત ઓછી થઈ ગઈ છે. શક્તિ નથી રહી. વર્થ નોટ પેની બની જાય છે. ભારતમાં દેવી-દેવતા ધર્મ હતો તો વર્થ પાઉન્ડ હતા. રિલીજન ઈજ માઈટ (ધર્મ એ જ શક્તિ) કહેવાય છે. દેવતા ધર્મમાં તાકાત છે. વિશ્વનાં માલિક છે. શું તાકાત હતી? કોઈ લડવાની વગેરેની તાકાત ન હતી. તાકાત મળે છે સર્વશક્તિમાન બાપથી. તાકાત શું ચીજ છે?

બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, તમારી આત્મા સતોપ્રધાન હતી, હવે તમોપ્રધાન છે. વિશ્વનાં માલિકનાં બદલે વિશ્વનાં ગુલામ બની ગયા છો. બાપ સમજાવે છે - આ પ વિકાર રૂપી રાવણ તમારી બધી તાકાત છીનવી લે છે એટલે ભારતવાસી કંગાળ બની પડ્યા છે. એવું નહીં સમજો સાઈન્સ વાળા (વિજ્ઞાનવાળા) માં બહુ જ તાકાત છે, એ તાકાત નથી. આ રુહાની તાકાત છે. જે સર્વશક્તિમાન બાપથી યોગ લગાડવાથી મળે છે. સાઈન્સ (વિજ્ઞાન) અને સાઈલેન્સ (શાંતિ) ની આ સમયે જેમકે લડાઈ છે. તમે શાંતિમાં જાઓ છો, એનું તમને બળ મળી રહ્યું છે. શાંતિનું બળ લઈને તમે શાંતિધામમાં ચાલ્યા જશો. બાપને યાદ કરી સ્વયંને શરીરથી ડિટૅચ (અલગ) કરી દો છો. ભક્તિમાર્ગમાં ભગવાનની પાસે જવા માટે તમે બહુ જ માથા માર્યા છે. પરંતુ સર્વવ્યાપી કહેવાનાં કારણે રસ્તો મળતો જ નથી. તમોપ્રધાન બની ગયા છે. તો આ ભણતર છે, ભણતર ને શક્તિ નહીં કહેશું. બાપ કહે છે પહેલાં તો પવિત્ર બનો અને પછી સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે એનું નોલેજ સમજો. નોલેજકુલ તો બાપ જ છે, એમાં શક્તિ ની વાત નથી. બાળકોને આ ખબર નથી કે સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, તમે એક્ટર પાર્ટધારી

છો ને. આ બેહદનો ડ્રામા છે. પહેલા મનુષ્યનાં નાટક ચાલતા હતા, એમાં અદલી-બદલી થઈ સકતી હતી. હવે તો બાઈસકોપ બન્યાં છે. બાપને પણ બાઈસકોપ નું ઉદાહરણ આપી સમજાવવાનું સહજ થાય છે. એ નાનાં બાઈસકોપ, આ છે મોટો. નાટકમાં એક્ટર્સ વગેરેને બદલી કરી શકીએ છે. આતો અનાદિ ડ્રામા છે. એક જ વાર જે શૂટ થયું છે એ પછી બદલાય નથી શકતું. આ આખી દુનિયા બેહદનો બાઈસકોપ છે. શક્તિ ની કોઈ વાત જ નથી. અંબાને શક્તિ કહે છે, પરંતુ છતાં પણ નામ તો છે. એમને અંબા કેમ કહે છે? શું કરીને ગઈ છે? હવે તમે સમજો છો કે ઊંચથી ઊંચ છે અંબા અને લક્ષ્મી. અંબા જ પછી લક્ષ્મી બને છે. આ પણ આપ બાળકો જ સમજો છો. તમે નોલેજકુલ પણ બનો છો અને તમને પવિત્રતા પણ શીખવાડે છે. એ પવિત્રતા અડધો કલ્પ ચાલે છે. ફરી બાપ જ આવીને પવિત્રતાનો રસ્તો બતાવે છે. એમને બોલાવે જ આ સમય માટે છે કે આવીને રસ્તો બતાવો અને પછી ગાઈડ (માર્ગદર્શક) પણ બનો. એ છે પરમ આત્મા, સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) નાં ભણતરથી આત્મા સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) બને છે. સુપ્રીમ પવિત્રને કહેવાય છે. હમણાં તો પતિત છે, બાપ તો સદા પાવન છે. ફર્ક છે ને. એ સદા પાવન જ જ્યારે આવીને વારસો આપે અને શીખવાડે. આમનામાં પોતે આવીને બતાવે છે કે હું તમારો બાપ છું. મને રથ જરૂર જોઈએ, નહીં તો આત્મા બોલે કેવી રીતે. રથ પણ પ્રખ્યાત છે. ગાય છે ભાગ્યશાળી રથ. તો ભાગ્યશાળી રથ છે મનુષ્યનો, ઘોડા-ગાડી ની વાત નથી. મનુષ્યનો જ રથ જોઈએ. જે મનુષ્યને બેસી સમજાવે. એમણે પછી ઘોડા-ગાડી દેખાડી દીધા છે. ભાગ્યશાળી રથ મનુષ્યને કહેવાય છે. અહીંયા તો કોઈ-કોઈ પશુઓની પણ બહુ જ સારી સેવા થાય છે, જે મનુષ્યની પણ નથી થતી. કુતરાને કેટલો પ્રેમ કરે છે. ઘોડાને, ગાયને પણ પ્રેમ કરે છે. કુતરાઓનું પ્રદર્શન લાગે છે. આ બધા ત્યાં હોતા નથી. લક્ષ્મી-નારાયણ કુતરા પાળતા હશે શું?

હવે આપ બાળકો જાણો છો કે આ સમયનાં મનુષ્ય બધાં તમોપ્રધાન બુદ્ધિ છે, એમને સતોપ્રધાન બનાવવાનાં છે. ત્યાં તો ઘોડા વગેરે એવા નહીં હોય જે મનુષ્ય એમની સેવા કરે. તો બાપ સમજાવે છે - તમારી હાલત જુઓ શું થઈ ગઈ છે. રાવણે આ હાલત કરી દીધી છે, આ તમારો દુશ્મન છે. પરંતુ તમને ખબર નથી કે આ દુશ્મનનો જન્મ ક્યારે થાય છે. શિવનાં જન્મની પણ ખબર નથી તો રાવણનાં જન્મની પણ ખબર નથી. બાપ બતાવે છે ત્રેતાનાં અંત અને દ્વાપરનાં આદિમાં રાવણ આવે છે. એને ૧૦ શીશ કેમ દીધા છે? દર વર્ષે કેમ બાળે છે? આ પણ કોઈ જાણતું નથી. હવે તમે મનુષ્યથી દેવતા બનવા માટે ભણો છો, જે ભણતા નથી એ દેવતા બની ન શકે. એ પછી આવશે ત્યારે, જ્યારે રાવણ રાજ્ય શરૂ થશે. હવે તમે જાણો છો આપણે દેવતા ધર્મનાં હતા હવે ફરી સેપલિંગ (કલમ) લાગી રહ્યું છે. બાપ કહે છે હું દર ૫ હજાર વર્ષ પછી તમને આવીને આવી રીતે ભણાવું છું. આ સમયે આખી સૃષ્ટિનું ઝાડ જૂનું છે. નવું જ્યારે હતું તો એક જ દેવતા ધર્મ હતો પછી ધીરે-ધીરે નીચે ઊતરે છે. બાપ તમને ૮૪ જન્મોનો હિસાબ બતાવે છે. કારણકે બાપ નોલેજકુલ છે ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સાઇલેન્સ (શાંતિ) નું બળ જમા કરવાનું છે. શાંતિનાં બળથી શાંતિની દુનિયામાં જવાનું છે. બાપની યાદથી તાકાત લઈને ગુલામીથી છૂટવાનું છે, માલિક બનવાનું છે.
2. સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) નું ભણતર ભણી આત્માને સુપ્રીમ બનાવવાની છે. પવિત્રતાનાં જ રસ્તા પર ચાલી પવિત્ર બની બીજાને બનાવવાનાં છે. ગાઈડ (માર્ગદર્શક) બનવાનું છે.

વરદાન :-

વિઘ્નકારી આત્માને શિક્ષક સમજો એમ નાં થી પાઠ ભણાવવાળા અનુભવી-મૂર્ત ભવ :

જે આત્માઓ વિઘ્ન નાખવાનાં નિમિત્ત બને છે એમને વિઘ્નકારી આત્મા નહીં જુઓ, એમને સદા પાઠ ભણાવવા વાળી, આગળ વધારવા વાળી, નિમિત્ત આત્મા સમજો. અનુભવી બનાવવાવાળા શિક્ષક સમજો. જ્યારે કહી છો નિંદા કરવા વાળા મિત્ર છે, તો વિઘ્નોને પાસ કરાવી અનુભવી બનાવવા વાળા શિક્ષક થયા એટલે વિઘ્નકારી આત્માને એ દ્રષ્ટિથી જોવાને બદલે સદા માટે વિઘ્નોથી પાર કરાવવાને નિમિત્ત, અચળ બનાવવાને નિમિત્ત સમજો, એનાંથી વધારે જ અનુભવની ઓથોરિટી વધતી જશે.

સ્લોગન :-

કમ્પ્લેન (ફરિયાદ) ની ફાઈલ ખતમ કરી ફાઈન અને રિફાઈન બનો.

“મીઠા બાળકો - તમારી યાત્રા બુદ્ધિની છે, આને જ રુહાની યાત્રા કહેવાય છે, તમે સ્વયંને આત્મા સમજો છો, શરીર નહીં, શરીર સમજવું અર્થાત્ ઊલટું લટકવું”

પ્રશ્ન :- માયા નાં પાંપ માં મનુષ્યને કઈ ઈજ્જત મળે છે?

ઉત્તર :- આસુરી ઈજ્જત. મનુષ્ય કોઈને પણ આજે થોડી ઈજ્જત આપે છે, કાલે તેમની બેઈજ્જતી કરે છે, ગાળો આપે છે. માયાએ બધાંની બેઈજ્જતી કરી છે, પતિત બનાવી દીધા છે. બાપ આવ્યા છે તમને દેવી ઈજ્જત વાળા બનાવવા.

ઓમ શાંતિ! રુહાની બાપ રુહાને પૂછે છે - ક્યાં બેઠા છો? તમે કદેશો વિશ્વની રુહાની યુનિવર્સિટીમાં. રુહાની અક્ષર તો તે લોકો જાણતા નથી. વિશ્વ વિદ્યાલય તો દુનિયામાં અનેક છે. આ છે આખા વિશ્વમાં એક જ રુહાની વિદ્યાલય. એક જ ભણાવવા વાળા છે. શું ભણાવે છે? રુહાની નોલેજ. તો આ છે સ્પિરિચ્યુઅલ વિદ્યાલય અર્થાત્ રુહાની પાઠશાળા. સ્પિરિચ્યુઅલ અર્થાત્ રુહાની નોલેજ ભણાવવા વાળા કોણ છે? એ પણ આપ બાળકો હવે જાણો છો. રુહાની બાપ જ રુહાની નોલેજ ભણાવે છે, એટલે તેમને શિક્ષક પણ કહે છે, સ્પિરિચ્યુઅલ ફાધર ભણાવે છે. અચ્છા, પછી શું થશે? આપ બાળકો જાણો છો આ રુહાની નોલેજથી આપણે આપણો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કરીએ છીએ. એક ધર્મની સ્થાપના બાકી જે આટલા બધાં ધર્મ છે, તેમનો વિનાશ થઈ જશે. આ સ્પિરિચ્યુઅલ નોલેજનો બધાં ધર્મ થી શું સંબંધ છે - આ પણ તમે હવે જાણો છો. એક ધર્મની સ્થાપના આ રુહાની નોલેજથી થાય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વનાં માલિક હતા ને! તેને કહેવાશે રુહાની દુનિયા (સ્પિરિચ્યુઅલ વર્લ્ડ) આ સ્પિરિચ્યુઅલ નોલેજથી તમે રાજયોગ શીખો છો. રાજાઈ સ્થાપન થાય છે. અચ્છા, પછી બીજા ધર્મોથી શું સંબંધ છે? બીજા બધાં ધર્મ વિનાશને પામશે કારણ કે તમે પાવન બનો છો તો તમને નવી દુનિયા જોઈએ. આટલાં બધાં અનેક ધર્મ ખતમ થઈ જાય છે, એક ધર્મ રહેશે. તેને કહેવાય છે વિશ્વમાં શાંતિ નું રાજ્ય. હમણાં છે પતિત અશાંતિનું રાજ્ય પછી થશે પાવન શાંતિનું રાજ્ય. હમણાં તો અનેક ધર્મ છે. કેટલી અશાંતિ છે. બધાં પતિત જ પતિત છે. રાવણનું રાજ્ય છે ને. હવે બાળકો જાણે છે ૫ વિકારોને જરૂર છોડવાનાં છે. આ સાથે નથી લઈ જવાનાં. આત્મા સારા અથવા ખરાબ સંસ્કાર લઈ જાય છે ને. હવે બાપ આપ બાળકોને પવિત્ર બનવાની વાત બતાવે છે. એ પાવન દુનિયામાં કોઈપણ દુઃખ હોતું નથી. આ સ્પિરિચ્યુઅલ નોલેજ ભણાવવા વાળા કોણ છે? સ્પિરિચ્યુઅલ ફાધર. સર્વ આત્માઓનાં બાપ. સ્પિરિચ્યુઅલ ફાધર શું ભણાવશે? સ્પિરિચ્યુઅલ નોલેજ, આમાં કોઈપણ પુસ્તક વગેરેની દરકાર નથી. ફક્ત સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરવાનાં છે. પાવન બનવાનું છે. બાપ ને યાદ કરતાં-કરતાં અંત મતી સો ગતિ થઈ જશે. આ છે યાદ ની યાત્રા. યાત્રા અક્ષર સારો છે. તે છે શારીરિક યાત્રાઓ, આ છે રુહાની. ત્યાં તો પગપાળા જવું પડે છે, હાથ-પગ ચલાવે છે, આમાં કાંઈ જ નથી. ફક્ત યાદ કરવાનું છે. ભલે ક્યાંય પણ હરો, ફરો, ઉઠો, બેસો સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. ડિફિકલ્ટ (મુશ્કેલીની) વાત નથી, ફક્ત યાદ કરવાના છે. આ તો રિયાલિટી (વાસ્તવિકતા) છે ને. પહેલાં તમે ઉલટા ચાલી રહ્યા હતા. સ્વયંને આત્માને બદલે શરીર સમજવું, તેને કહેવાય છે ઉલટા લટકવું. સ્વયંને આત્મા સમજવું - આ છે સુલટુ. અલ્લાહ જ્યારે આવે છે ત્યારે આવીને પાવન બનાવે છે. અલ્લાહની પાવન દુનિયા છે, રાવણની પતિત દુનિયા છે. દેહ-અભિમાનમાં બધાં ઉલટા થઈ ગયા છે. હવે એક જ વાર દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. તો તમે અલ્લાહનાં બાળકો છો. અલ્લાહ છું, નહીં કહેશે. આંગળીથી હંમેશા ઉપરની તરફ ઈશારો કરે છે, તો સિદ્ધ થાય છે અલ્લાહ એ છે. તો અહીંયા જરૂર બીજી ચીજ છે. આપણે એ અલ્લાહ બાપના બાળક છીએ. આપણે ભાઈ-ભાઈ છીએ. અલ્લાહ છું, કહેવાથી પછી ઉલટું થઈ જશે કે આપણે બધાં બાપ છીએ. પરંતુ નહીં, બાપ એક છે. એમને યાદ કરવાનાં છે. અલ્લાહ સદા પવિત્ર છે. અલ્લાહ સ્વયં બેસીને ભણાવે છે. નાની-એવી વાતમાં મનુષ્ય કેટલા મુંઝાય છે. શિવ જયંતી પણ મનાવે છે ને.

કૃષ્ણને આવું પદ કોણે દીધું? શિવબાબા એ. શ્રીકૃષ્ણ છે સ્વર્ગનાં પહેલા રાજકુમાર. આ બેહદનાં બાપ એમને રાજ્ય-ભાગ્ય આપે છે. બાપ જે નવી દુનિયા સ્વર્ગ સ્થાપન કરે છે એમાં શ્રી કૃષ્ણ નંબરવન પ્રિન્સ (રાજકુમાર) છે. બાપ બાળકોને પાવન બનવાની યુક્તિ બેસીને બતાવે છે. બાળકો જાણે છે સ્વર્ગ જેને વૈકુંઠ, વિષ્ણુપુરી કહે છે, જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગયું છે પછી ફ્યુચર (ભવિષ્ય)માં થશે. ચક્ર ફરતું રહે છે ને. આ જ્ઞાન હમણાં આપ બાળકોને મળે છે. આ ધારણ કરી અને પછી કરાવવાનું છે. દરેકને શિક્ષક બનવાનું છે. એવું પણ નથી કે શિક્ષક બનવાથી લક્ષ્મી-નારાયણ બનશે. ના. શિક્ષક બનવાથી તમે પ્રજા બનાવશો, જેટલું બધાનું કલ્યાણ કરશો તેટલું જ પદ પામશો. સ્મૃતિ રહેશે. બાપ કહે છે ટ્રેનમાં આવો છો તો પણ બેજ પર સમજાઓ. બાપ પતિત-પાવન, લિબ્રેટર (મુક્તિદાતા) છે. પાવન બનાવવાવાળા છે. બધાને યાદ કરવું પડે છે. જાનવર, હાથી, ઘોડા વગેરે, કચ્છ, મચ્છને પણ અવતાર કહી દીધા છે. તેમને પણ પૂજતાં રહે છે. સમજે છે ભગવાન સર્વવ્યાપી અર્થાત્ બધામાં છે. બધાંને ખવડાવો. અચ્છા, કણ-કણમાં ભગવાન કહે છે પછી તેમને કેવી રીતે ખવડાવશો. બિલકુલ જ સમજ થી જાણે બહાર છે. લક્ષ્મી-નારાયણ વગેરે દેવી-દેવતાઓ થોડી આ કામ

કરશે. કીડીઓને અન્ન આપશે, ફલાણા ને આપશે. તો બાપ સમજાવે છે તમે છો રિલીજી પોલિટિકલ. તમે જાણો છો આપણે ધર્મ સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ. રાજ્ય સ્થાપન કરવા માટે મિલેટ્રી હોય છે. પરંતુ તમે છો ગુપ્ત. તમારી છે સ્પિરિચ્યુઅલ યુનિવર્સિટી. આખી દુનિયાનાં જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે બધાં આ ધર્મોથી નિકળી, પોતાનાં ઘરે જશે. આત્માઓ ચાલી જશે. એ છે આત્માઓનું રહેવાનું ઘર. હમણાં તમે સંગમયુગ પર ભણી રહ્યા છો ફરી સતયુગમાં આવીને રાજ્ય કરશો બીજા કોઈ ધર્મ નહીં હોય. ગીત માં પણ છે ને - બાબા આપ જે આપો છો તે બીજું કોઈ આપી ન શકે. આખું આકાશ, આખી ધરતી તમારી રહે છે. આખા વિશ્વનાં માલિક તમે બની જાઓ છો. આ પણ હમણાં તમે સમજો છો, નવી દુનિયામાં આ બધી વાતો ભૂલાય જશે. આને કહેવાય છે રુહાની સ્પિરિચ્યુઅલ નોલેજ. આપ બાળકોને બુદ્ધિમાં છે કે આપણે દર ૫ હજાર વર્ષ પછી રાજ્ય લઈએ છીએ, ફરી ગુમાવીએ છીએ. આ ૮૪નું ચક્ર ફરતું જ રહે છે. તો ભણતર ભણવું પડે, ત્યારે જઈ શકશો ને! ભણશો નહીં તો નવી દુનિયામાં જઈ નહીં શકો. ત્યાં તો લિમિટેડ (સીમિત) નંબર છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર ત્યાં જઈને પદ પામશો. આટલા બધાં તો ભણશે નહીં. જો બધાં ભણે તો પછી બીજા જન્મમાં રાજ્ય પણ પામે. ભણવાવાળા ની લિમિટ છે. સતયુગ-ત્રેતા માં આવવા વાળા જ ભણશે. તમારી પ્રજા બહુજ બનતી રહે છે. મોડેથી આવવા વાળા પાપ તો ભસ્મ કરી ન શકે. પાપ આત્માઓ હશે તો પછી સજાઓ ખાઈને બહુ જ થોડું પદ પામી લેશે. બેઈજજતી થશે. જે હમણાં માયાની બહુજ ઈજજત વાળા છે, તેઓ બેઈજજત બની જશે. આ છે જ ઈશ્વરીય ઈજજત. તે છે આસુરી ઈજજત. ઈશ્વરીય અથવા દેવી ઈજજત અને આસુરી ઈજજત માં રાત-દિવસનો ફરક છે. આપણે આસુરી ઈજજતવાળા હતા હવે ફરી દેવી ઈજજત વાળા બનીએ છીએ. આસુરી ઈજજત થી બિલકુલ બેગર (ભિખારી) બની જાઓ છો. આ છે કાંટા ની દુનિયા તો બેઈજજતી થઈ ને. પછી કેટલી ઈજજત વાળા બનો છો. યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા. બેહદનાં બાપ તમારી ઈજજત બહુ જ ઉંચ બનાવે છે તો એટલો પુરુષાર્થ પણ કરવાનો છે. બધાં કહે છે અમે અમારી ઈજજત એવી બનાવીએ અર્થાત્ નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બની જઈએ. એમનાંથી ઊંચી ઈજજત કોઈની છે નહીં. કથા પણ નર થી નારાયણ બનવાની જ સાંભળે છે. અમર કથા, તીજરી ની કથા આ એક જ છે. આ કથા હમણાં જ તમે સાંભળો છો.

આપ બાળકો વિશ્વનાં માલિક હતા પછી ૮૪ જન્મ લેતા નીચે ઉતરતા આવ્યા છો. ફરી પહેલા નંબરનો જન્મ થશે. પહેલા નંબર જન્મ માં તમે બહુ જ ઉંચ પદ પામો છો. રામ ઈજજત વાળા બનાવે છે, રાવણ બેઈજજતવાન બનાવી દે છે. આ નોલેજથી તમે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ ને પામો છો. અડધો કલ્પ રાવણ નું નામ નથી રહેતું. આ વાતો હમણાં આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આવે છે સો પણ નંબરવાર. કલ્પ-કલ્પ આમ જ તમે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર સમજદાર બનો છો. માયા ગફલત કરાવે છે. બેહદનાં બાપને યાદ કરવાનું જ ભૂલી જાઓ છો. ભગવાન ભણાવે છે, એ આપણા શિક્ષક બન્યા છે. તો પણ ગેરહાજર રહે છે, ભણતા નથી. દર-દર ધક્કા ખાવાની આદત પડેલી છે. ભણવામાં જેમનું ધ્યાન નથી રહેતું તો તેમને પછી નોકરીમાં લગાવી દેતા હોય છે. ધોબી,વગેરે નું કામ રહે છે. એમાં ભણતર ની શું દરકાર છે. વ્યાપારમાં મનુષ્ય મલ્ટી મિલેનિયર બની જાય છે. નોકરીમાં એટલા નહીં બને. તેમાં તો ફિક્સ પગાર મળશે. હમણાં તમારું ભણતર છે વિશ્વની બાદશાહી માટે. અહીંયા કહો છો ને અમે ભારતવાસી છીએ. પછી ફરી તમને કહેશે વિશ્વનાં માલિક. ત્યાં દેવી-દેવતા ધર્મનાં સિવાય બીજો કોઈ ધર્મ હોતો નથી. બાપ તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે તો એમની મત પર ચાલવું જોઈએ. કોઈ પણ વિકાર નું ભૂત ન હોવું જોઈએ. આ ભૂત બહુ જ ખરાબ છે. કામી ની હેલ્થ (તબિયત) બગડતી રહે છે. તાકાત ઓછી થઈ જાય છે. આ કામ વિકારે તમારી તાકાત બિલકુલ ખતમ કરી દીધી છે. પરિણામ એ થયું કે આયુષ્ય ઓછું થતું ગયું છે. ભોગી બની ગયા છો. કામી, ભોગી, રોગી બધું બની જાય છે. ત્યાં વિકાર હોતા નથી. તો યોગી હોય છે સદૈવ તંદુરસ્ત અને આયુષ્ય પણ ૧૫૦ વર્ષનું હોય છે. ત્યાં કાળ ખાતો નથી. આનાં પર એક કથા પણ બતાવે છે - કોઈને પૂછ્યું પહેલા સુખ જોઈએ કે પહેલા દુઃખ જોઈએ? તો તેમને કોઈએ ઈશારો આપ્યો બોલો પહેલા સુખ જોઈએ કારણ કે સુખમાં ચાલ્યા જશે તો ત્યાં કોઈ કાળ આવશે નહીં. અંદર પેસી ન શકે. એક કથા બનાવી દીધી છે, બાપ સમજાવે છે તમે સુખધામ માં રહો છો તો ત્યાં કોઈ કાળ હોતો નથી. રાવણ રાજ્ય જ નથી. ફરી જ્યારે વિકારી બનો છો તો કાળ આવે છે. કથાઓ કેટલી બનાવી દીધી છે, કાળ લઈ ગયો, પછી આ થયું. ન કાળ જોવામાં આવે છે, ન આત્મા જોવામાં આવે છે, આને કહેવાય છે દંતકથાઓ. કનરસ ની ઘણી વાર્તાઓ છે. હવે બાપ સમજાવે છે ત્યાં અકાળે મૃત્યુ ક્યારેય થતું નથી. આયુ લાંબી હોય છે અને પવિત્ર રહે છે. ૧૬ કળા પછી કળા ઓછી થતાં-થતાં એકદમ કળા વગરનાં થઈ જાય છે. મુજ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નહિ. એક નિર્ગુણ સંસ્થા પણ બાળકોની છે. કહે છે અમારા માં કોઈ ગુણ નથી. અમને ગુણવાન બનાવો. સર્વગુણ સંપન્ન બનાવો. હવે બાપ કહે છે પવિત્ર બનવાનું છે. મરવાનું પણ છે બધાંએ. આટલા બધાં મનુષ્ય સતયુગમાં નથી હોતા. હમણાં તો કેટલા બધાં છે. ત્યાં બાળક પણ યોગબળ થી થાય છે. અહીંયા તો જુઓ કેટલા બાળક પેદા કરતા રહે છે. બાપ તોપણ કહે છે બાપ ને યાદ કરો. એ બાપ જ ભણાવે છે, શિક્ષક ભણાવવા વાળા યાદ આવે છે. તમે જાણો છો શિવબાબા અમને ભણાવી રહ્યા છે. શું ભણાવે છે, તે પણ તમને ખબર છે. તો બાપ અથવા શિક્ષક થી યોગ લગાવવાનો છે.

નોલેજ બહુ ઊંચી છે. હમણાં તમારી બધાની સ્ટુડન્ટ લાઈફ (વિદ્યાર્થી જીવન) છે. આવી યુનિવર્સિટી ક્યારેય જોઈ, જ્યાં બાળકો, ઘરડા, જવાન બધાં સાથે ભણતા હોય. એક જ સ્કૂલ, એક જ ભણાવવાવાળા શિક્ષક હોય અને જેમાં બ્રહ્મા સ્વયં પણ ભણતા હોય. વન્ડર છે ને. શિવબાબા તમને ભણાવે છે. આ બ્રહ્મા પણ સાંભળે છે. બાળક અથવા વૃદ્ધ કોઈપણ ભણી શકે છે. તમે પણ ભણો છો ને આ નોલેજ. હવે ભણવાનું શરૂ કરી દીધું છે. દિન-પ્રતિદિન સમય ઓછો થતો જાય છે. હવે તમે બેહદમાં ચાલ્યા ગયા છો. જાણો છો આ ૫ હજાર વર્ષનું ચક્ર કેવી રીતે પસાર થયું. પહેલાં એક ધર્મ હતો. હવે કેટલા બધાં ધર્મ છે. હમણાં સોવરન્ટી (દેવી રાજ્ય) નહીં કહેવાશે. આને કહેવાય છે પ્રજાનું પ્રજા પર રાજ્ય. પહેલા-પહેલા બહુજ પાવરફુલ ધર્મ હતો. આખા વિશ્વનાં માલિક હતા. હવે અધર્મી બની પડ્યા છે. કોઈ ધર્મ નથી. બધાંમાં ૫ વિકાર છે. બેહદનાં બાપ કહે છે - બાળકો હવે ધૈર્ય ધરો, બાકી થોડો સમય તમે આ રાવણ રાજ્યમાં છો. સારી રીતે ભણશો તો પછી સુખધામ માં ચાલ્યા જશો. આ છે દુઃખધામ. તમે સ્વયંનાં શાંતિધામ અને સુખધામ ને યાદ કરો, આ દુઃખધામ ને ભૂલતા જાઓ. આત્માઓ નાં બાપ ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે - હૈં રુહાની બાળકો! રુહાની બાળકોએ આ ઓર્ગન (અંગો) દ્વારા સાંભળ્યું. આપ આત્માઓ જ્યારે સતયુગમાં સતોપ્રધાન હતા તો તમારું શરીર પણ ફર્સ્ટ ક્લાસ સતોપ્રધાન હતું. તમે બહુ જ ધનવાન હતા પછી પુનર્જન્મ લેતા-લેતા શું બની ગયા છો! રાત-દિવસનો ફરક છે. દિવસમાં આપણે સ્વર્ગમાં હતા, રાતમાં આપણે નર્કમાં છીએ. અને કહેવાય છે બ્રહ્માનો સો બ્રાહ્મણોનો દિવસ અને રાત. ૬૩ જન્મ ધક્કા ખાતા રહ્યા છીએ, અંધારી રાત છે ને. ભટકતા રહે છે. ભગવાન કોઈને મળતા જ નથી. આને કહેવાય છે ભૂલભૂલૈયા નો ખેલ. તો બાપ આપ બાળકોને આખી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નાં સમાચાર સંભળાવે છે. અરજા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) દર-દર ધક્કા ખાવાની આદત છોડી ભગવાન નું ભણતર ધ્યાનથી ભણવાનું છે. ક્યારેય ગેરહાજર નથી રહેવાનું. બાપ સમાન શિક્ષક પણ જરૂર બનવાનું છે. ભણીને પછી ભણાવવાનું છે..
- 2) સત્ય નારાયણ ની સાચી કથા સાંભળી નર થી નારાયણ બનવાનું છે, એવું ઈજ્જતવાન સ્વયંને સ્વયં જ બનાવવાનું છે. ક્યારેય ભૂતોનાં વશીભૂત થઈ ઈજ્જત ગુમાવવાની નથી.

વરદાન :- વીતી ગયેલી વાતો અથવા વૃત્તિઓને સમાપ્ત કરી સંપૂર્ણ સફળતા પ્રાપ્ત કરવાવાળી સ્વચ્છ આત્મા ભવ:

સેવામાં સ્વચ્છ બુદ્ધિ, સ્વચ્છ વૃત્તિ અને સ્વચ્છ કર્મ સફળતા નો સહજ આધાર છે. કોઈપણ સેવાનું કાર્ય જ્યારે આરંભ કરો છો તો પહેલા તપાસ કરો કે બુદ્ધિમાં કોઈ આત્માની વીતેલી વાતો ની સ્મૃતિ તો નથી. એ જ વૃત્તિ, દ્રષ્ટિથી તેમને જોવા, તેમની સાથે બોલવું.... આમાં સંપૂર્ણ સફળતા નથી થઈ શકતી, એટલે વીતેલી વાતોને અથવા વૃત્તિઓને સમાપ્ત કરી સ્વચ્છ આત્મા બનો ત્યારે જ સંપૂર્ણ સફળતા પ્રાપ્ત થશે.

સ્લોગન :- જે સ્વ પરિવર્તન કરે છે - વિજય માળા તેમનાં જ ગળામાં પડે છે.

“મીઠા બાળકો - બેહદની અપાર ખુશીનો અનુભવ કરવા માટે દરેક પળ બાબાની સાથે રહો”

પ્રશ્ન :- બાપથી કયા બાળકોને બહુ-બહુ જ તાકાત મળે છે?

ઉત્તર :- જેમને નિશ્ચય છે કે અમે બેહદ વિશ્વનું પરિવર્તન કરવાવાળા છીએ, અમારે બેહદ વિશ્વનાં માલિક બનવાનું છે. અમને ભણાવવા વાળા સ્વયં વિશ્વનાં માલિક બાપ છે. એવા બાળકોને બહુ જ તાકાત મળે છે.

ઓમ શાંતિ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોને કે આત્માઓને રુહાની બાપ પરમપિતા પરમાત્મા બેસીને ભણાવે છે અને સમજાવે છે કારણકે બાળકો જ પાવન બનીને સ્વર્ગનાં માલિક બનવાનાં છે ફરીથી. આખા વિશ્વનાં બાપ તો એક જ છે. આ બાળકોને નિશ્ચય હોય છે. આખા વિશ્વનાં બાપ, બધી આત્માઓનાં બાપ આપ બાળકોને ભણાવી રહ્યા છે. આટલું દિમાગ માં બેસે છે? કારણકે દિમાગ છે તમોપ્રધાન, લોખંડનું વાસણ, આઈરન એજ (કળયુગ). દિમાગ આત્મામાં હોય છે. તો આટલું દિમાગમાં બેસે છે? આટલી તાકાત મળે છે સમજવાની કે બરાબર બેહદનાં બાપ આપણને ભણાવી રહ્યા છે આપણે બેહદ વિશ્વને પલટાવીએ છે. આ સમયે બેહદ સૃષ્ટિને દોજક (નર્ક) કહેવાય છે. આપ જાણો છો કે સમજો છો ગરીબ દોજકમાં છે બાકી સન્યાસી, સાફ્કાર, મોટા પદ વાળા બહિષ્ત (સ્વર્ગ) માં છે? બાપ સમજાવે છે આ સમયે જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે બધાં દોજક માં છે. આ બધી સમજવાની વાતો છે કે આત્મા કેટલી નાની છે. આટલી નાની આત્મામાં બધું નોલેજ રહેતું નથી કે ભુલાવી દો છો? વિશ્વની સર્વ આત્માઓનાં બાપ તમારી સમુખ બેસી તમને ભણાવી રહ્યા છે. આખો દિવસ બુદ્ધિમાં આ યાદ રહે છે કે બરાબર બાબા અમારી સાથે અહીંયા છે? કેટલો સમય બેસે છે? કલાક, અડધો કલાક કે આખો દિવસ? આ દિમાગમાં રાખવાની પણ તાકાત જોઈએ. ઈશ્વર પરમપિતા પરમાત્મા તમને ભણાવે છે. બહાર જ્યારે પોતાનાં ઘરમાં રહો છો તો ત્યાં સાથે નથી. અહીંયા વાસ્તવ માં તમારી સાથે છે. જેમ કોઈનાં પતિ બહાર છે, પત્ની અહીંયા છે તો એમ થોડું કહેશે કે અમારી સાથે છે. બેહદનાં બાપ તો એક જ છે. બાપ બધામાં તો નથી ને. બાપ જરૂર એક જગ્યાએ બેસતા હશે. તો આ દિમાગમાં આવે છે કે બેહદનાં બાપ આપણને નવી દુનિયાનાં માલિક બનાવવા માટે લાયક બનાવી રહ્યા છે? દિલમાં એટલું પોતાને લાયક સમજો છો કે અમે આખા વિશ્વનાં માલિક બનવાનાં છીએ? આમાં તો બહુ જ ખુશીની વાત છે. આનાથી વધારે ખુશીનો ખજાનો તો કોઈને મળતો નથી. હવે તમને ખબર પડી છે આ બનવાનાં છીએ. આ દેવતાઓ ક્યાંનાં માલિક છે, આ પણ સમજો છો. ભારતમાં જ દેવતાઓ થઈને ગયા છે. આ તો આખા વિશ્વનાં માલિક બનવાનાં છીએ. આટલું દિમાગમાં છે? એ ચલન છે? એ વાતચીત કરવાની ઢંગ છે, એ દિમાગ છે? કોઈ વાતમાં ઝટ ગુસ્સો કરી દીધો, કોઈને નુકસાન પહોંચાડ્યું, કોઈની ઝલાનિ કરી દીધી, એવી ચલન તો નથી ચાલતા? સતયુગમાં આ ક્યારેય કોઈની ઝલાનિ થોડી કરે છે. ત્યાં ઝલાનિનાં છી-છી ખ્યાલવાળા હશે જ નહીં. બાપ બાળકોને કેટલા જોરથી ઉપાડે છે. તમે બાપ ને યાદ કરો તો પાપ કપાઈ જશે. તમે હાથ ઉઠાવો છો પરંતુ તમારી એવી ચલન છે? બાપ બેસી ભણાવે છે, આ દિમાગમાં જોરથી બેસે છે? બાબા જાણે છે ઘણાંનો નશો સોડાવોટર થઈ જાય છે. બધાંને એટલી ખુશીનો પારો નથી ચઢતો. જ્યારે બુદ્ધિમાં બેસે ત્યારે નશો ચઢે. વિશ્વનાં માલિક બનાવવા માટે બાપ જ ભણાવે છે.

અહીંયા તો બધાં છે પતિત, રાવણ સંપ્રદાય. કથા છે ને - રામે વાનરોની સેનાં લીધી. પછી આ-આ કર્યું. હવે તમે જાણો છો બાબા રાવણ પર જીત પહેરાવી લક્ષ્મી-નારાયણ બનાવે છે. અહીંયા આપ બાળકોથી કોઈ પૂછે છે, તમે ફટથી કહેશો અમને ભગવાન ભણાવે છે. ભગવાનુવાય, જેમ શિક્ષક કહેશે અમે તેમને બેરિસ્ટર અથવા ફલાણા બનાવીએ છીએ. નિશ્ચયથી ભણાવે છે અને તે બની જાય છે. ભણાવા વાળા પણ નંબરવાર હોય છે ને. પછી પદ પણ નંબરવાર પામે છે, આ પણ ભણતર છે. બાબા લક્ષ-હેતુ સામે દેખાડી રહ્યા છે. તમે સમજો છો આ ભણતરથી અમે આ બનશું. ખુશીની વાત છે ને. આઈ.સી.એસ. ભણવાવાળા પણ સમજશે - અમે આ ભણીને પછી આ કરશું, ઘર બનાવશું, આવું કરશું. બુદ્ધિમાં ચાલે છે. અહીંયા પછી આપ બાળકોને બાપ બેસીને ભણાવે છે. બધાંએ ભણવાનું છે, પવિત્ર બનવાનું છે. બાપથી પ્રતિજ્ઞા કરવાની છે કે અમે કોઈ પણ અપવિત્ર કર્મ નહીં કરશું. બાપ કહે છે જો કોઈ ઉલટું કામ કરી લીધું તો કરેલી કમાણી ચટ થઈ જશે. આ મૃત્યુલોક જૂની દુનિયા છે. આપણે ભણીએ છીએ નવી દુનિયા માટે. આ જૂની દુનિયા તો ખતમ થઈ જવાની છે. સરકમસ્ટાંશ (પરિસ્થિતિઓ) પણ એવી છે. બાપ આપણને ભણાવે જ છે અમરલોક માટે. આખી દુનિયાનું ચક્ર બાપ સમજાવે છે. હાથમાં કોઈ પણ પુસ્તક નથી, ઓરલી (મોઢે) બાપ સમજાવે છે. પહેલી-પહેલી વાત બાપ સમજાવે છે - સ્વયંને આત્મા નિશ્ચય કરો. આત્મા, ભગવાન બાપનું બાળક છે. પરમપિતા પરમાત્મા પરમધામમાં રહે છે. આપણે આત્માઓ પણ ત્યાં રહીએ છીએ. પછી ત્યાંથી નંબરવાર અહીં આવીએ-જઈએ છે પાર્ટ ભજવવા માટે. આ મોટું બેહદનું સ્ટેજ છે. આ સ્ટેજ પર પહેલા એક્ટર્સ (અભિનેતા) પાર્ટ ભજવવા ભારતમાં, નવી દુનિયામાં આવે છે. આ એમની એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) છે. તમે એમની મહિમા પણ ગાઓ છો. શું તેમને મલ્ટી મિલેનિયર કહેશો? તે લોકોની પાસે તો અગણિત અથાહ ધન રહે છે. બાપ તો એવું કહેશે ને - આ લોકો, કારણ કે બાપ તો બેહદનાં છે. આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. તો જેમ શિવબાબાએ આમને આવા સાહુકાર બનાવ્યા તો ભક્તિમાર્ગમાં ફરી એમનું (શિવનું) મંદિર બનાવે છે પૂજા માટે. પહેલા-પહેલા એમની પૂજા કરે છે જેમણે પૂજ્ય બનાવ્યા. બાપ રોજ-રોજ સમજાવે તો બહુ જ છે, નશો ચઢાવવા માટે. પરંતુ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જે સમજે છે, તે સર્વિસમાં (સેવામાં) લાગ્યા રહે છે તો તાજા રહે છે. નહીં તો વાસી થઈ જાય છે. બાળકો જાણે છે બરાબર આ ભારતમાં રાજ્ય કરતા હતા તો બીજો કોઈ ધર્મ ન હતો. ડીટીજમ જ હતું. પછી બીજા-બીજા ધર્મ આવે છે. હમણાં તમે સમજો છો આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. સ્કુલમાં લક્ષ્ય-હેતુ તો જોઈએ ને. સતયુગ આદિમાં આ રાજ્ય કરતા હતા પછી ૮૪નાં ચક્રમાં આવે છે. બાળકો જાણે છે આ છે બેહદનું ભણતર. જન્મ-જન્માંતર તો હદનું ભણતર ભણતા આવ્યા છો, આમાં બહુ જ પાક્કો નિશ્ચય જોઈએ. આખી સૃષ્ટિને પલટાવવા વાળા, રિજ્યુવનેટ (કાયા કલ્પ) કરવાવાળા, અર્થાત નર્કને સ્વર્ગ બનાવવા વાળા બાપ આપણને ભણાવી રહ્યા છે. એટલું જરૂર છે મુક્તિધામ તો બધાં જઈ શકે છે. સ્વર્ગમાં તો બધાં નહીં આવશે. આ હવે તમે જાણો છો આપણને બાપ વિષય સાગર વેશ્યાલય થી નિકાળે છે. હમણાં બરાબર વેશ્યાલય છે. ક્યારથી શરૂ થાય છે, આ પણ તમે જાણી ગયા છો. ૨૫૦૦ વર્ષ થયા જ્યારે આ રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું છે. ભક્તિ શરૂ થઈ છે. તે સમયે દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા જ છે, તેઓ વામમાર્ગ માં આવી ગયા. ભક્તિનાં માટે જ મંદિર બનાવે છે. સોમનાથનું મંદિર કેટલું મોટું બનાવેલ છે. હિંદૂ (ઇતિહાસ) તો સાંભળી છે. મંદિરમાં શું હતું! તો એ સમયે કેટલા ધનવાન હશે! ફક્ત એક મંદિર તો નહીં હોય ને. હિંદૂમાં એકનું નામ લખ્યું છે. મંદિર તો ઘણાં રાજાઓ બનાવે છે. એક-બીજાને જોઈને પૂજા તો બધાં કરશે ને. અસંખ્ય મંદિર હશે. ફક્ત એકને તો નહીં લુંટ્યું હોય. બીજા પણ મંદિર આજુ-બાજુ હશે. ત્યાં ગામડાઓ કઈ દૂર-દૂર

નથી હોતા. એક-બીજાની નજીક જ હોય છે કારણ કે ત્યાં ટ્રેન વગેરે તો નહીં હોય ને. બહુજ નજીક એક-બીજાની રહેતા હશે ધીમે-ધીમે સૃષ્ટિ ફેલાતી જાય છે.

હમણાં આપ બાળકો ભણી રહ્યા છો. મોટે થી મોટા બાપ તમને ભણાવે છે. આ તો નશો હોવો જોઈએ ને. ઘરમાં ક્યારેય રોવા-ફટવાનું નથી. અહીંયા તમારે દૈવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગમાં આપ બાળકોને ભણાવવામાં આવે છે. આ છે વચ્ચેનો સમય જ્યારે તમે ચેન્જ (પરિવર્તન) થાઓ છો. જૂની દુનિયાથી નવી દુનિયામાં જવાનું છે. હમણાં તમે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર ભણી રહ્યા છો. ભગવાન તમને ભણાવે છે. આખી દુનિયાને પલટાવે છે. જૂની દુનિયાને નવી બનાવી દે છે, જે નવી દુનિયાનાં ફરી તમારે માલિક બનવાનું છે. બાપ બંધાયેલ છે તમને યુક્તિ બતાવવા માટે. તો પછી આપ બાળકોએ પણ એનાં પર અમલ કરવાનો છે. આ તો સમજો છો અમે અહીંયાનાં રહેવાવાળા નથી. તમે આ થોડી જાણતા હતા કે અમારી રાજધાની હતી. હમણાં બાપએ સમજાવ્યું છે - રાવણનાં રાજ્યમાં તમે બહુજ દુઃખી છો. આને કહેવાય જ છે વિકારી દુનિયા. આ દેવતાઓ છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. પોતાને વિકારી કહે છે. હવે આ રાવણ રાજ્ય ક્યારથી શરૂ થયું, શું થયું જરા પણ કોઈને ખબર નથી. બુદ્ધિ બિલકુલ તમોપ્રધાન છે. પારસબુદ્ધિ સતયુગમાં હતા, તો વિશ્વનાં માલિક હતા, અથાહ સુખી હતા. એનું નામ જ છે સુખધામ. અહીંયા તો અથાહ દુઃખ છે. સુખની દુનિયા અને દુઃખની દુનિયા કેવી રીતે છે - એ પણ બાપ સમજાવે છે. સુખ કેટલો સમય, દુઃખ કેટલો સમય ચાલે છે, મનુષ્ય તો કંઈ નથી જાણતા. તમારામાં પણ નંબરવાર સમજતા રહે છે. સમજાવવા વાળા તો છે બેહદનાં બાપ. કૃષ્ણને બેહદનાં બાપ થોડી કહેશું. દિલથી લાગતું જ નથી. પરંતુ કોને બાપ કહે - કંઈ પણ સમજતા નથી. ભગવાન સમજાવે છે. મારી ઝ્લાનિ કરે છે, હું તમને દેવતા બનાવું છું, મારી કેટલી ઝ્લાનિ કરી છે, પછી દેવતાઓની પણ ઝ્લાનિ કરી દીધી છે, આટલા મૂઢમતી મનુષ્ય બની પડ્યા છે. કહે છે ભજ ગોવિંદ... બાપ કહે છે - હેં મૂઢમતી, ગોવિંદ-ગોવિંદ, રામ-રામ કહેતા બુદ્ધિમાં કંઈ આવતું નથી કે કોને ભજો છો. પથ્થરબુદ્ધિને મૂઢમતી જ કહેશે. બાપ કહે છે હવે હું તમને વિશ્વનાં માલિક બનાવું છું. બાપ સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે.

બાપ સમજાવે છે તમે પોતાનાં પરિવાર, વગેરેમાં કેટલા ફસાયેલા છો! ભગવાન જે કહે છે તે તો બુદ્ધિમાં લાવવું જોઈએ પરંતુ આસુરી મત થી ઘેરાયેલા છે તો ઈશ્વરીય મત પર ચાલે કેવી રીતે! ગોવિંદ કોણ છે, શું ચીજ છે, તે પણ જાણતા નથી. બાપ સમજાવે છે તમે કહેશો બાબા તમે અનેકવાર અમને સમજાવ્યું છે. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે, બાબા અમે ફરીથી તમારાથી આ વારસો લઈ રહ્યા છે. અમે નર થી નારાયણ જરૂર બનશું. સ્ટુડેન્ટ (વિદ્યાર્થીને) ને ભણાતરનો નશો જરૂર રહે છે, અમે આ બનશું. નિશ્ચય રહે છે. હવે બાપ કહે છે તમારે સર્વગુણ સંપન્ન બનવાનું છે. કોઈ થી ક્રોધ વગેરે નથી કરવાનો. દેવતાઓમાં પ વિકાર હોતા નથી. શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ. શ્રીમત પહેલા-પહેલા કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજો. તમે આત્મા પરમધામ થી અહીંયા આવ્યા છો પાર્ટ ભજવવા, આ તમારું શરીર વિનાશી છે. આત્મા તો અવિનાશી છે. તો તમે સ્વયંને આત્મા સમજો - હું આત્મા પરમધામ થી અહીંયા આવી છું પાર્ટ ભજવવા. હમણાં અહીંયા દુઃખી થાઓ છો ત્યારે કહો છો મુક્તિધામમાં જઈએ. પરંતુ તમને પાવન કોણ બનાવે? બોલાવો પણ એકને જ છો, તો એ બાપ આવીને કહે છે - મારા મીઠા-મીઠા બાળકો સ્વયંને આત્મા સમજો, દેહ નહીં સમજો. હું આત્માઓને બેસીને સમજાવું છું. આત્માઓ જ બોલાવે છે - હેં પતિત-પાવન આવીને પાવન બનાવો. ભારતમાં જ પાવન હતા.

હવે ફરી બોલાવો છો - પતિત થી પાવન બનાવીને સુખધામ માં લઈ જાઓ. કૃષ્ણની સાથે તમારી પ્રીત તો છે. કૃષ્ણનાં માટે સૌથી વધારે વ્રત, નેમ વગેરે કુમારીઓ, માતાઓ રાખે છે. નિર્જળ રહે છે. કૃષ્ણપુરી અર્થાત સતયુગમાં જઈએ. પરંતુ જ્ઞાન નથી એટલે બહુ જ હઠ, વગેરે કરે છે. તમે પણ આટલું કરો છો, કોઈને સંભળાવવા માટે નહીં, સ્વયં કૃષ્ણપુરીમાં જવા માટે. તમને કોઈ રોકતું નથી. તે લોકો ગવર્મેન્ટ (સરકાર) નાં આગળ ફાસ્ટ (ઉપવાસ) વગેરે રાખે છે, હઠ કરે છે - હેરાન કરવા માટે. તમારે કોઈની પાસે જીદ કરીને નથી બેસવાનું. ન કોઈએ તમને શીખવાડ્યું છે.

શ્રીકૃષ્ણ તો છે સતયુગનાં ફર્સ્ટ પ્રિન્સ (રાજકુમાર). પરંતુ આ કોઈને પણ ખબર નથી પડતી. કૃષ્ણને તેઓ દ્વાપરમાં લઈ ગયા છે. બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, ભક્તિ અને જ્ઞાન બે ચીજો અલગ છે. જ્ઞાન છે દિવસ, ભક્તિ છે રાત. કોની? બ્રહ્માની રાત અને દિવસ. પરંતુ એનો અર્થ નથી સમજતા ગુરુ, ન એમનાં ચેલા. જ્ઞાન, ભક્તિ અને વૈરાગ્ય નું રહસ્ય બાપએ આપ બાળકોને સમજાવ્યું છે. જ્ઞાન દિવસ, ભક્તિ રાત અને એનાં પછી છે વૈરાગ્ય. તેઓ જાણતા નથી. જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય અક્ષર એક્યુરેટ છે, પરંતુ અર્થ નથી જાણતા. હવે આપ બાળકો સમજી ગયા છો, જ્ઞાન બાપ આપે છે તો એનાંથી દિવસ થઈ જાય છે. ભક્તિ શરુ થાય તો રાત કહેવાય છે કારણ કે ધક્કા ખાવા પડે છે. બ્રહ્માની રાત સો બ્રાહ્મણોની રાત, પછી હોય છે દિવસ. જ્ઞાનથી દિવસ, ભક્તિથી રાત. રાતમાં તમે વનવાસમાં બેઠા છો પછી દિવસમાં તમે કેટલા ધનવાન બની જાઓ છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

સ્વયંનાં દિલથી પૂછવાનું છે :-

- 1) બાપ થી આટલો જે ખુશીનો ખજાનો મળે છે એ દિમાગ માં બેસે છે?
- 2) બાબા આપણને વિશ્વનાં માલિક બનાવવા આવ્યા છે તો એવી ચલન છે? વાતચીત કરવાનો ઢંગ એવો છે? ક્યારેય કોઈની ઝલાનિ તો નથી કરતા?
- 3) બાપ થી પ્રતિજ્ઞા કર્યા પછી કોઈ અપવિત્ર કર્મ તો નથી થતું?

વરદાન :- વીતેલાં ને શ્રેષ્ઠ વિધિથી વીતેલું કરી યાદગાર સ્વરૂપ બનાવવા વાળા પાસ વિથ ઓનર ભવ:

“પાસ્ટ ઇજ પાસ્ટ” તો થવાનું જ છે. સમય અને દ્રશ્ય બધું પસાર થઈ જશે પરંતુ પાસ વિથ ઓનર બનીને દરેક સંકલ્પ અથવા સમયને પસાર કરો અર્થાત્ વીતેલા ને એવી શ્રેષ્ઠ વિધિથી વીતેલું કરો, જે વીતેલા ને સ્મૃતિમાં લાવતાં જ વાહ, વાહ નાં બોલ દિલ થી નિકળે. અન્ય આત્માઓ તમારી વીતેલી સ્ટોરી થી પાઠ શીખે. તમારુ વીતેલું, યાદગાર-સ્વરૂપ બની જાય તો કીર્તન અર્થાત્ કીર્તિ ગાતા રહેશે.

સ્લોગન :- સ્વ કલ્યાણ નો શ્રેષ્ઠ પ્લાન (યોજના) બનાવો ત્યારે વિશ્વ સેવામાં સકાશ મળશે.

“મીઠા બાળકો - બાપની એક નજર મળવાથી આખા વિશ્વનાં મનુષ્ય માત્ર નિહાલ થઈ જાય છે, એટલે કહેવાય છે નજર થી નિહાલ.”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોનાં દિલમાં ખુશીનાં નગારા વાગવા જોઈએ - શા માટે?

ઉત્તર :- કારણ કે તમે જાણો છો - બાબા આવ્યા છે બધાંને સાથે લઈ જવા. હવે આપણે આપણા બાપની સાથે ઘરે જઈશું. હાહાકાર નાં પછી જયજયકાર થવાનો છે. બાપની એક નજરથી આખા વિશ્વને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો વારસો મળવાનો છે. આખું વિશ્વ નિહાલ થઈ જશે.

ઓમ શાંતિ! રુહાની શિવબાબા બેસી પોતાનાં રુહાની બાળકોને સમજાવે છે. આ તો જાણો છો કે ત્રીજું નેત્ર પણ હોય છે. બાપ જાણે છે આખી દુનિયાની જે પણ આત્માઓ છે, બધાંને હું વારસો આપવા આવ્યો છું. બાપનાં દિલમાં તો વારસો જ યાદ હશે. લૌકિક બાપનાં દિલમાં પણ વારસો જ યાદ હશે. બાળકોને વારસો આપશે. બાળક નથી હોતું તો મૂંઝાય છે, કોને આપીએ. પછી એડોપ્ટ (દત્તક) લઈ લે છે. અહીં તો બાપ બેઠા છે, એમની તો આખી દુનિયાની જે પણ આત્માઓ છે, બધાં તરફ નજર જાય છે. જાણે છે બધાંને મારે વારસો આપવાનો છે. ભલે બેઠા અહીં છે પરંતુ નજર આખા વિશ્વ પર અને આખા વિશ્વનાં મનુષ્ય માત્ર પર છે કારણ કે આખા વિશ્વને જ નિહાલ કરવાનું હોય છે. બાપ સમજાવે છે આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. તમે જાણો છો બાબા આવેલા છે બધાંને શાંતિધામ, સુખધામ લઈ જવા. બધાં નિહાલ થઈ જવાનાં છે. ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર કલ્પ-કલ્પ નિહાલ થઈ જશે. બાપ બધાં બાળકોને યાદ કરે છે. નજર તો જાય છે ને. બધાં નહીં ભણશે. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર બધાંએ પાછા જવાનું છે કારણકે નાટક પૂરું થાય છે. થોડું આગળ ચાલશે તો પોતે પણ સમજી જશે હવે વિનાશ થાય છે. હવે નવી દુનિયા ની સ્થાપના થવાની છે કારણ કે આત્મા તો છતાં પણ ચૈતન્ય છે ને. તો બુદ્ધિમાં આવી જશે - બાપ આવેલા છે. પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ) સ્થાપન થશે અને આપણે શાંતિધામમાં ચાલ્યા જઈશું. બધાંની ગતિ થશે ને. બાકી તમારી સદ્ગતિ થશે. હમણાં બાબા આવેલા છે. આપણે સ્વર્ગમાં જઈશું. જયજયકાર થઈ જશે. હમણાં તો બહુ જ હાહાકાર છે. ક્યાંક અકાળ પડી રહ્યો છે, ક્યાંક લડાઈ ચાલી રહી છે, ક્યાંક ભૂકંપ થાય છે. હજારો મરતા રહે છે. મોત તો થવાનું જ છે. સતયુગમાં આ વાતો હોતી નથી. બાપ જાણે છે હવે હું આવું છું ફરી આખા વિશ્વમાં જયજયકાર થઈ જશે. હું ભારતમાં જ જઈશ. આખા વિશ્વમાં ભારત જેમ કે ગામ છે. બાબા માટે તો ગામ થયું. બહુ જ થોડા મનુષ્ય હશે. સતયુગમાં આખું વિશ્વ જાણે એક નાનકડું ગામ હતું. હવે તો કેટલી વૃદ્ધિ થઈ ગઈ છે. બાપની બુદ્ધિમાં તો બધું છે ને. હવે આ શરીર દ્વારા બાળકોને સમજાવી રહ્યા છે. તમારો પુરુષાર્થ એજ ચાલે છે જે કલ્પ-કલ્પ ચાલ્યો છે. બાપ પણ કલ્પવૃક્ષનાં બીજરૂપ છે. આ છે. કોર્પોરેયલ (સાકારી) ઝાડ. ઉપર માં છે ઇનકોર્પોરેયલ (નિરાકારી) ઝાડ. તમે જાણો છો આ કેવી રીતે બનેલું છે. આ સમજ બીજા કોઈ મનુષ્યમાં નથી. બેસમજ અને સમજદાર માં ફર્ક જુઓ. ક્યાં સમજદાર સ્વર્ગમાં રાજ્ય કરતા હતા, એને કહેવાય જ છે સચખંડ, હેવિન (સ્વર્ગ).

હવે આપ બાળકોને અંદરમાં બહુ જ ખુશી થવી જોઈએ. બાબા આવેલાં છે, આ જૂની દુનિયા તો જરૂર બદલાશે. જેટલો-જેટલો જે પુરુષાર્થ કરશે, એટલું પદ પામશે. બાપ તો ભણાવી રહ્યા છે. આ તમારી સ્કૂલ તો બહુ જ વૃદ્ધિને પામતી રહેશે. બહુજ બધાં થઈ જશે. બધાંની સ્કૂલ એક સાથે થોડી હશે. આટલા રહેશે ક્યાં. આપ બાળકોને યાદ છે - હવે આપણે જઈએ છે સુખધામ. જેમ કોઈ પણ વિલાયતમાં જાય છે તો ૮-૧૦ વર્ષ

જઈને રહે છે ને. પછી આવે છે ભારતમાં. ભારત તો ગરીબ છે. વિદેશવાળા ને અહિયાં સુખ નહીં મળે. આમ તો આપ બાળકોને પણ અહીં સુખ નથી. તમે જાણો છો આપણે બહુ જ ઊંચું ભણતર ભણી રહ્યા છીએ, જેનાંથી આપણે સ્વર્ગનાં માલિક દેવતા બનીએ છીએ. ત્યાં કેટલું સુખ હશે. એ સુખને બધાં યાદ કરે છે. આ ગામ (કળયુગ) તો યાદ પણ ન આવી શકે, આમાં તો અથાહ દુઃખ છે. આ રાવણ રાજ્ય, પતિત દુનિયામાં આજે અપરંપાર દુઃખ છે કાલે ફરી અપરંપાર સુખ હશે. આપણે યોગબળ થી અથાહ સુખવાળી દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ. આ રાજયોગ છે ને. બાપ પોતે કહે છે હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. તો આવા બનાવવાવાળા શિક્ષકને યાદ કરવા જોઈએ ને. શિક્ષક વગર બેરિસ્ટર, એન્જિનિયર વગેરે થોડી બની શકાય છે. આ પછી છે નવી વાત. આત્માઓને યોગ લગાડવાનો છે પરમાત્મા બાપની સાથે, જેમનાંથી જ બહુ સમય અલગ રહ્યા છીએ. બહુકાળ શું? એ પણ બાપ પોતે જ સમજાવતા રહે છે. મનુષ્ય તો લાખો વર્ષ આયુ કહી દે છે. બાપ કહે છે - ના, આ તો દર ૫ હજાર વર્ષ પછી તમે જે પહેલા-પહેલા વિખૂટા થયા છો એ જ આવીને બાપ થી મળે છે. તમારે જ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. મીઠા-મીઠા બાળકોને કોઈ તકલીફ નથી દેતા, ફક્ત કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજો. જીવ આત્મા છે ને. આત્મા અવિનાશી છે. જીવ વિનાશી છે. આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે, આત્મા ક્યારેય જૂની નથી થતી. વન્ડર છે ને. ભણાવવા વાળા પણ વન્ડરકુલ, ભણતર પણ વન્ડરકુલ છે. કોઈને પણ યાદ નથી, ભૂલી જાય છે. આગળનાં જન્મમાં શું ભણતા હતા, કોઈને યાદ છે શું? આ જન્મમાં તમે ભણો છો, રિજલ્ટ (પરિણામ) નવી દુનિયામાં મળે છે. આ ફક્ત આપ બાળકોને ખબર છે. આ યાદ રહેવું જોઈએ - હમણાં આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે, આપણે નવી દુનિયામાં જવાનાં છીએ. આ યાદ રહે તો પણ તમને બાપની યાદ રહેશે. યાદ માટે બાપ અનેક ઉપાય બતાવે છે. બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, સદ્ગુરુ પણ છે. ત્રણે રૂપમાં યાદ કરો. કેટલી યુક્તિઓ આપતા રહે છે યાદ કરવાની. પરંતુ માયા ભુલાવી દે છે. બાપ જે નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે, બાપએ જ બતાવ્યું છે આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ છે, આ યાદ કરો છતાં પણ યાદ કેમ નથી કરતા કરી શકતા! યુક્તિઓ બતાવે છે યાદની. પછી સાથે-સાથે કહે પણ છે માયા બહુ જ દુશ્તર છે. ઘડી-ઘડી તમને ભૂલાવશે અને દેહ-અભિમાની બનાવી દેશે એટલે જેટલું બની શકે યાદ કરતા રહો. ઉઠતા-બેસતા, ચાલતા-ફરતા દેહનાં બદલે સ્વયંને દેહી સમજો. આ છે મહેનત. નોલેજ તો બહુજ સહજ છે. બધાં બાળકો કહે છે યાદ રહેતી નથી. તમે બાપ ને યાદ કરો છો, માયા પછી પોતાની તરફ ખેંચી લે છે. આનાં પર જ આ ખેલ બનેલો છે. તમે પણ સમજો છો અમારો બુદ્ધિયોગ જે બાપની સાથે અને ભણવાનાં વિષયમાં હોવો જોઈએ, એ નથી, ભૂલી જઈએ છે. પરંતુ તમારે ભૂલવું ન જોઈએ. હકીકતમાં આ ચિત્રોની પણ દરકાર નથી. પરંતુ ભણાવતા સમયે કંઈક તો આગળ જોઈએ ને. કેટલા ચિત્ર બનતા રહે છે. પાંડવ ગવર્મેન્ટનાં પ્લાન જુઓ કેવા છે. એ ગવર્મેન્ટનાં પણ પ્લાન છે. તમે સમજો છો નવી દુનિયામાં ફક્ત ભારત જ હતું, બહુજ નાનું હતું. આખું ભારત વિશ્વનું માલિક હતું. એવરીથિંગ ન્યુ (બધું જ નવું) હોય છે. દુનિયા તો એક જ છે. એક્ઝર્સ પણ એ જ છે, ચક્ર ફરતું જાય છે. તમે ગણતરી કરશો, આટલી સેકન્ડ, આટલા કલાક, દિવસ, વર્ષ પુરા થયા પછી ચક્ર ફરતું રહેશે. આજકાલ કરતા-કરતા ૫ હજાર વર્ષ પૂરા થઈ ગયા છે. બધાં દ્રશ્યો, ખેલ-પાલ થતા આવે છે. કેટલું મોટું બેહદનું આડ છે. આડનાં પત્તા તો ગણી ન શકાય. આ આડ છે. એનું ફાઉન્ડેશન (પાયો) દેવી-દેવતા ધર્મ છે, પછી આ ત્રણ ધર્મ મુખ્ય નિકળેલા છે. બાકી આડનાં પત્તા તો કેટલા અસંખ્ય છે. કોઈની તાકાત નથી જે ગણતરી કરી શકે. આ સમયે બધાં ધર્મોનાં આડ વૃદ્ધિને પામી ચૂક્યા છે. આ બેહદનું મોટું આડ છે. આ બધાં ધર્મ પછી નહીં રહેશે. હમણાં આખું આડ ઉભું છે, બાકી

ફાઉન્ડેશન છે નહીં. બનેન ટ્રી (વડનું ઝાડ) નું ઉદાહરણ એકદમ એક્યુરેટ (બરાબર) છે. આ એક જ વન્ડરફુલ ઝાડ છે, બાપએ ઉદાહરણ પણ ડ્રામામાં આ રાખ્યું છે સમજાવવા માટે. ફાઉન્ડેશન છે નહીં. તો આ સમજની વાત છે. બાપ એ તમને કેટલા સમજદાર બનાવ્યા છે. હવે દેવતા ધર્મનું ફાઉન્ડેશન છે નહીં. બાકી કંઈક નિશાનીઓ છે - લોટમાં જાણે મીઠું. પ્રાયઃ આ નિશાનીઓ બાકી રહી છે. તો બાળકોની બુદ્ધિમાં આ બધું જ્ઞાન આવવું જોઈએ. બાપની પણ બુદ્ધિ માં નોલેજ છે ને. તમને પણ બધું નોલેજ આપી આપ સમાન બનાવી રહ્યા છે. બાપ બીજરૂપ છે અને આ ઊલટું ઝાડ છે. આ મોટો બેહદનો ડ્રામા છે. હવે તમારી બુદ્ધિ ઉપર ચાલી ગઈ છે. તમે બાપને અને રચનાને જાણી લીધું છે. ભલે શાસ્ત્રોમાં છે ઋષિ-મુનિ કેવી રીતે જાણશે. એક પણ જાણતા હોત તો પરંપરા ચાલે. દરકાર જ નથી. જ્યારે સદ્ગતિ થઈ જાય છે, વચમાં કોઈ પણ પાછાં નથી જઈ શકતા. નાટક પૂરું થાય ત્યાં સુધી બધાં એક્ટર્સ અહીં જ હોય છે, જ્યાં સુધી બાપ અહીં છે, જ્યારે ત્યાં બિલકુલ ખાલી થઈ જાય છે ત્યારે તો શિવબાબા ની બારાત (જાન) જશે. પહેલાથી તો નહીં જઈને બેસશે. તો બધું જ્ઞાન બેસીને આપે છે. આ દુનિયાનું ચક્ર કેવી રીતે રિપીટ થાય છે. સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ.. પછી સંગમ હોય છે. ગાયન છે પરંતુ સંગમયુગ ક્યારે હોય છે, એ કોઈને ખબર નથી. આપ બાળકો સમજી ગયા છો - ૪ યુગ છે. આ છે લીપયુગ, આને મિડગેટ (વચલો દરવાજો) કહેવાય છે. કૃષ્ણને પણ મિડગેટ દેખાડે છે. તો આ છે નોલેજ. નોલેજ ને તોડી-ફોડીને ભક્તિમાં શું બનાવી દીધું છે. જ્ઞાનનું બધું સૂત મુંઝાયેલું છે. એમને સમજાવવા વાળા તો એક જ બાપ છે. પ્રાચીન રાજયોગ શીખવાડવા માટે વિદેશમાં જાય છે. એ તો આ જ છે ને. પ્રાચીન અર્થાત પહેલું. સહજ રાજયોગ શીખવાડવા બાપ આવ્યા છે. એટલું અટેન્શન રહે છે. તમે પણ અટેન્શન રાખો છો કે સ્વર્ગ સ્થાપન થઈ જાય. આત્માને યાદ તો આવે છે ને. બાપ કહે છે. આ નોલેજ જે હું હમણાં તમને આપું છું પછી હું જ આવીને આપીશ. આ નવી દુનિયા માટે નવું જ્ઞાન છે. આ જ્ઞાન બુદ્ધિ માં રહેવાથી ખુશી બહુ જ થાય છે. બાકી થોડો સમય છે. હવે જવાનું છે. એક તરફ ખુશી હોય છે, બીજી તરફ પછી દુઃખ પણ થાય છે. અરે, આવા મીઠા બાબા આપણને પછી કલ્પ બાદ જોવા મળશે. બાપ જ બાળકોને આટલું સુખ આપે છે ને. બાપ આવે જ છે - શાંતિધામ-સુખધામ માં લઈ જવા. તમે શાંતિધામ-સુખધામ ને યાદ કરો તો બાપ પણ યાદ આવશે. આ દુઃખધામ ને ભૂલી જાઓ. બેહદનાં બાપ બેહદની વાત સંભળાવે છે. જૂની દુનિયાથી તમારું મમત્વ નિકળતું જશે તો ખુશી પણ થશે. તમે રિટર્ન માં પાછા સુખધામ માં જાઓ છો. સતોપ્રધાન બનતા જશો. કલ્પ-કલ્પ જે બન્યા છે એ જ બનશે અને એમને જ ખુશી થશે પછી જૂનું શરીર છોડી દેશે. પછી નવું શરીર લઈને સતોપ્રધાન દુનિયામાં આવશે. આ નોલેજ ખલાસ થઈ જશે. વાત તો બહુ જ સહજ છે. રાતનાં સૂતા સમયે આમ-આમ સિમરણ કરો તો પણ ખુશી રહેશે. અમે આ બની રહ્યા છે. આખા દિવસમાં અમે કોઈ શેતાની તો નથી કરી? ૫ વિકારોમાં થી કોઈ વિકારે અમને સતાવ્યા તો નથી? લોભ તો નથી આવ્યો? પોતાનાં ઉપર તપાસ રાખવાની છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) યોગબળ થી અથાહ સુખો વાળી દુનિયા સ્થાપન કરવાની છે. આ દુઃખની જૂની દુનિયાને ભૂલી જવાનું છે. ખુશી રહે કે અમે સચખંડ નાં માલિક બની રહ્યા છે.
- 2) રોજ સ્વયંની તપાસ કરવાની છે કે આખા દિવસમાં કોઈ વિકારે સતાવ્યા તો નથી? કોઈ આસુરી કામ તો નથી કર્યું? લોભનાં વશ તો નથી થયા?

વરદાન :- સદા એક બાપનાં સ્નેહમાં સમાયેલી સહયોગી સો સહજયોગી આત્મા ભવ:

જે બાળકોનો બાપ થી અતિ સ્નેહ છે, એ સ્નેહી આત્મા સદા બાપનાં શ્રેષ્ઠ કાર્યમાં સહયોગી હશે અને જે જેટલા સહયોગી એટલા સહજયોગી બની જાય છે. બાપનાં સ્નેહ માં સમાયેલી સહયોગી આત્મા ક્યારેય માયાની સહયોગી નથી થઈ શકતી. એમનાં દરેક સંકલ્પમાં બાબા અને સેવા રહે એટલે નિંદ્રા પણ કરશે તો એમાં પણ બહુ આરામ મળશે, શાંતિ અને શક્તિ મળશે. નિંદ્રા, નિંદ્રા નહીં હશે, જાણે કમાણી કરી ખુશીમાં સુતા છે, એટલું પરિવર્તન થઈ જાય છે.

સ્લોગન :- પ્રેમ નાં આંસૂ દિલની ડબ્બીમાં મોતી બની જાય છે.

“શીતળતા ની શક્તિ”

આજે જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમા પોતાનાં લકી (ભાગ્યશાળી) અને લવલી (પ્રિય) તારાઓને જોઈ રહ્યા છે. આ રુહાની તારામંડળ આખા કલ્પમાં કોઈ જોઈ નથી શકતું. તમે રુહાની તારાઓ અને જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમા આ અતિ ન્યારા અને પ્યારા તારામંડળ ને જુઓ છો. આ રુહાની તારામંડળ ને સાઈન્સ (વિજ્ઞાન) ની શક્તિ નથી જોઈ શકતી. સાઈલેન્સ (શાંતિ) ની શક્તિવાળા આ તારામંડળ ને જોઈ શકે છે, જાણી શકે છે. તો આજે તારામંડળ ની યાત્રા કરતા ભિન્ન-ભિન્ન તારાઓને જોઈને બાપદાદા હર્ષિત થઈ રહ્યા છે. કેવાં દરેક - તારા જ્ઞાન સૂર્ય દ્વારા સત્યતાની લાઈટ (પ્રકાશ) માઈટ (શક્તિ) લઈ બાપ સમાન સત્યતાની શક્તિ સંપન્ન સત્ય સ્વરૂપ બન્યા છે. અને જ્ઞાન ચંદ્રમા દ્વારા શીતળતાની શક્તિ ધારણ કરી ચંદ્રમા સમાન શીતળ સ્વરૂપ બન્યા છે. આ બંને શક્તિઓ સત્યતા અને શીતળતા સદા સહજ સફળતાને પ્રાપ્ત કરાવે છે. એક તરફ સત્યતાની શક્તિનો ઊંચો નશો બીજી તરફ જેટલો ઊંચો નશો એટલી જ શીતળતા નાં આધાર થી કેવા પણ ઉલ્ટા નશામાં અથવા કોપિત આત્માને પણ શીતળ બનાવવા વાળા. કેવાં પણ અહંકારનાં નશામાં, હું કરવાવાળા હોય પરંતુ શીતળતાની શક્તિથી હું, હું ની બદલે બાબા-બાબા કહેવા લાગી જાય. સત્યતા ને પણ શીતળતાની શક્તિ થી સિદ્ધ કરવાથી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે. નહીં તો સિવાય શીતળતાની શક્તિ થી સત્યતા ને સિદ્ધ કરવાનાં લક્ષ્યથી કરે સિદ્ધ છે પરંતુ અજ્ઞાની સિદ્ધ ને જિદ્દ સમજી લે છે એટલે સત્યતા અને શીતળતા બંને શક્તિઓ સમાન અને સાથે જોઈએ કારણ કે આજનાં વિશ્વનાં દરેક માનવ કોઈને કોઈ અઝિમમાં બળી રહ્યા છે. આવી અઝિમમાં બળી રહેલી આત્માને પહેલાં શીતળતાની શક્તિથી અઝિને શીતળ કરો ત્યારે શીતળતાનાં આધાર થી સત્યતાને જાણી શકશે.

શીતળતાની શક્તિ અર્થાત્ આત્મિક સ્નેહ ની શક્તિ. ચંદ્રમા માં સ્નેહની શીતળતાથી કેવાં પણ બગડેલા બાળકોને બદલી દે છે. તો સ્નેહ અર્થાત્ શીતળતાની શક્તિ કોઈ પણ અઝિમમાં બળી રહેલી આત્માને શીતળ બનાવી સત્યતાને ધારણ કરવાને યોગ્ય બનાવી દે છે. પહેલા ચંદ્રમાની શીતળતા થી યોગ્ય બને પછી જ્ઞાન સૂર્યનાં સત્યતાની શક્તિથી યોગી બની જાય છે! તો જ્ઞાન ચંદ્રમાની શીતળતા ની શક્તિ બાપની આગળ જવાનાં યોગ્ય બનાવી દે છે. યોગ્ય નથી તો યોગી પણ નથી બની શકતા. તો સત્યતા જાણવા પહેલા શીતળ થાઓ. સત્યતાને ધારણ કરવાની શક્તિ જોઈએ. તો શીતળતાની શક્તિ વાળી આત્મા સ્વયં પણ સંકલ્પોની ગતિમાં, બોલમાં, સંપર્કમાં દરેક પરિસ્થિતિ માં શીતળ હશે. સંકલ્પ ની ગતિ તીવ્ર હોવાનાં કારણે વેસ્ટ પણ બહુ થાય અને કંટ્રોલ કરવામાં પણ સમય જાય છે. જ્યારે ઈચ્છો ત્યારે કંટ્રોલ કરવું અથવા પરિવર્તન કરવું એમાં સમય અને શક્તિ વધારે લગાવવી પડે છે. યથાર્થ ગતિથી ચાલવા વાળા અર્થાત્ શીતળતાની શક્તિ સ્વરૂપ રહેવાવાળા વ્યર્થ થી બચી જાય છે. એકસીડન્ટ (અકસ્માત) થી બચી જાય છે. આ કેમ, કઈ રીતે, આમ નહીં તેમ આ વ્યર્થ તીવ્ર ગતિ થી છૂટી જાય છે. જેમ વૃક્ષ નો છાંયડો કોઈ પણ પ્રવાસીને આરામ દેવાવાળો છે, સહયોગી છે. એમ જ શીતળતાની શક્તિવાળા અન્ય આત્માઓને પણ પોતાનાં શીતળતા નાં છાંયડા થી સદા સહયોગનો આરામ આપે છે. દરેકને આકર્ષણ થશે કે આ આત્માની પાસે જઈએ બે ઘડી માં પણ શીતળતા નાં છાંયડા માં શીતળતાનું સુખ, આનંદ લઈએ. જેમ ચારે બાજુ બહુ જ આકરો તડકો હોય તો છાંયડા નું સ્થાન શોધશો ને. તેમ આત્માઓની નજર અથવા આકર્ષણ એવી આત્માઓની તરફ જાય છે. હમણાં વિશ્વમાં બીજા પણ વિકારોની આગ તેજ થવાની છે - જેમ આગ લાગવા પર મનુષ્ય બૂમો પાડે છે ને. શીતળતા નો સહારો શોધે છે. તેમ આ મનુષ્ય આત્માઓ આપ શીતળ આત્માઓની પાસે તડપતી આવશે. થોડા શીતળતા નાં છાંટા પણ લગાવો. એમ બૂમો પાડશે.

એક તરફ વિનાશની આગ, બીજી તરફ વિકારોની આગ, ત્રીજી તરફ દેહ અને દેહનાં સંબંધ, પદાર્થના લગાવ ની આગ, ચોથી તરફ પશ્ચાતાપની આગ. ચારે તરફ આગ જ આગ દેખાશે. તો આવા સમય પર આપ શીતળતાની શક્તિ વાળી શીતળાઓ ની પાસે દોડતા-દોડતા આવશે. સેકન્ડ માટે પણ શીતળ કરો. આવાં સમય પર આટલી શીતળતાની શક્તિ સ્વયંમાં જમા હોય જેથી ચારે તરફની આગની સ્વયંને સેક ન લાગી જાય. ચારે તરફની આગ બુઝાવવા વાળા શીતળતા નું વરદાન દેવાવાળા શીતળા બની જાઓ. જો જરાપણ ચારે પ્રકારની આગ માંથી કોઈ નો પણ અંશમાત્ર રહ્યો હશે તો ચારે તરફ ની આગ અંશમાત્ર રહેલી આગને પકડી લેશે. જેમ આગ આગને પકડી લે છે ને. તો આ તપાસ કરો.

વિનાશ જ્વાળા ની અગ્નિથી બચવાનું સાધન - નિર્ભયતા ની શક્તિ છે. નિર્ભયતા વિનાશ જ્વાળાનાં પ્રભાવથી ડગમગ નહીં કરશે. હલચલ માં નહીં લાવશે. નિર્ભયતાનાં આધારથી વિનાશ જ્વાળામાં ભયભીત આત્માઓને શીતળતા ની શક્તિ આપશે. આત્મા ભયની અગ્નિથી બચી શીતળતા નાં કારણે ખુશીમાં નાચશે. વિનાશને જોતાં પણ સ્થાપના નાં દ્રશ્ય જોશે. તેમનાં નયનોમાં એક આંખમાં મુક્તિ-સ્વીટ હોમ, બીજી આંખમાં જીવનમુક્તિ અર્થાત્ સ્વર્ગ સમાયેલું હશે. તેમને સ્વયં નું ઘર, સ્વયં નું રાજ્ય જ દેખાશે. લોકો બૂમો પાડશે હાય ગયા, હાય મર્યા અને તમે કહ્યો આપણા મીઠા ઘરમાં, આપણા મીઠા રાજ્યમાં ગયા. નથીંગ ન્યુ. આ ધૂધરું પહેરસો. આપણું ઘર, આપણું રાજ્ય આ ખુશીમાં નાચતા-ગાતા સાથે ચાલશે. તેઓ બૂમો પાડશે અને તમે સાથે ચાલશે. સાંભળવામાં જ બધાને ખુશી થઈ રહી છે તો તે સમયે કેટલી ખુશી માં હશે! તો ચારે આગ થી શીતળ થઈ ગયા છે ને? સંભળાવ્યું ને - વિનાશ જ્વાળા થી બચવાનું સાધન છે નિર્ભયતા. એમ જ વિકારોની આગ નાં અંશમાત્ર થી બચવાનું સાધન છે - સ્વયંનાં આદિ-અનાદિ વંશને યાદ કરો. અનાદિ બાપનો વંશ સંપૂર્ણ સતોપ્રધાન આત્મા છું. આદિ વંશ દેવ આત્મા છું. દેવ આત્મા ૧૬ એ કળા સંપન્ન, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી છે. તો અનાદિ, આદિ વંશ ને યાદ કરો તો વિકારોનાં અંશ પણ સમાપ્ત થઈ જશે.

એમ જ ત્રીજું દેહ, દેહનાં સંબંધ અને પદાર્થની મમતા ની આગ. આ અગ્નિ થી બચવાનું સાધન છે બાપ ને જ સંસાર બનાવો. બાપ જ સંસાર છે તો બીજું બધું અસાર થઈ જશે. પરંતુ કરો શું છે તે હવે ફરી બીજા દિવસે સંભળાવશે. બાપ જ સંસાર છે તે યાદ છે તો ન દેહ, ન સંબંધ, ન પદાર્થ રહેશે. બધું સમાપ્ત.

ચોથી વાત - પશ્ચાતાપ ની આગ - આનું સહજ સાધન છે સર્વ પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ બનવું. અપ્રાપ્તિ પશ્ચાતાપ કરાવે છે. પ્રાપ્તિ પશ્ચાતાપ ને દૂર કરે છે. હવે દરેક પ્રાપ્તિને સામે રાખી તપાસ કરો. કોઈપણ પ્રાપ્તિને અનુભવ કરવામાં રહી તો નથી ગયા. પ્રાપ્તિઓ ની લીસ્ટ તો છે ને. અપ્રાપ્તિ સમાપ્ત અર્થાત્ પશ્ચાતાપ સમાપ્ત. હવે આ ચારેય વાતોને તપાસ કરો ત્યારે જ શીતળતા સ્વરૂપ બની જશે. બીજાઓની તપત ને બુઝાવવાવાળા શીતળ યોગી અથવા શીતળા દેવી બની જશે. તો સમજ્યા શીતળતા ની શક્તિ શું છે. સત્યતાની શક્તિનું સંભળાવ્યું પણ છે. આગળ પણ સંભળાવશે. તો સાંભળ્યું તારામંડળ માં શું જોયું. વિસ્તાર પછી સંભળાવશે. અચ્છા-

આવા સદા ચંદ્રમાં સમાન શીતળતાની શક્તિ સ્વરૂપ બાળકોને, સત્યતાની શક્તિથી સતયુગ લાવવાં વાળા બાળકોને, સદા શીતળતાનાં છાંયડા થી સર્વનાં દિલ ને આરામ દેવાવાળા બાળકોને, સદા ચારેય તરફની અગ્નિમાં સલામત રહેવાવાળા શીતળ યોગી શીતળા દેવી બાળકો ને જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમા નાં યાદ-પ્યાર અને નમસ્તે.

વિદેશી ટીચર્સ ભાઈ બહેનો થી અવ્યક્ત બાપદાદા ની મુલાકાત :- આ કયું ગ્રુપ છે? (રાઈટ હેન્ડ સેવાધારીઓનું). આજે બાપદાદા એમનાં ફ્રેન્ડસ (મિત્રો) ને મળવા આવ્યા છે. ફ્રેન્ડસ નો સંબંધ રમણીક છે. જેમ બાપ સદા બાળકોનાં સ્નેહમાં સમાયેલા છે, તેમ બાળકો પણ બાપનાં સ્નેહ માં સમાયેલા છે. તો આ લવલીન ગ્રુપ છે. ખાતા-પીતા, ચાલતા ક્યાં

લીન રહો છો? લવ (પ્રેમ) માં જ રહો છો ને. આ લવલીન રહેવાની સ્થિતિ સદા દરેક વાતમાં સહજ બાપ સમાન બનાવી દે છે કારણકે બાપનાં લવ માં લીન છો તો સંગનો રંગ લાગશે ને. મહેનત અથવા મુશ્કેલથી છૂટવાનું સહજ સાધન છે લવલીન રહેવું. આ લવલીન અવસ્થા લકી (ભાગ્યશાળી) છે, આની અંદર માયા નથી આવી શકતી. તો બાપદાદાનાં અતિ સ્નેહી, સમીપ, સમાન ગ્રુપ છો. આપનાં સંકલ્પ અને બાપનાં સંકલ્પ માં અંતર નથી. એવા સમીપ છો ને? ત્યારે તો બાપ સમાન વિશ્વ કલ્યાણકારી બની શકો છો. જે બાપનાં સંકલ્પ એ બાળકોનાં. જે બાપનાં બોલ એ બાળકોનાં. તો દરેક કર્મ તમારા શું બની જશે? (અરીસો) તો દરેક કર્મ એવો અરીસો હોય જેમાં બાપ દેખાય. એવું ગ્રુપ છો ને. જેમ કોઈ અરીસા હોય છે, દુનિયામાં પણ આવા અરીસા બનાવે છે જેમાં મોટા થી નાનું, નાનાં થી મોટું દેખાય છે. તો તમારા દરેક કર્મ રૂપી દર્પણ શું દેખાડશે? ડબલ (બે) દેખાય - આપ અને બાપ. આપ માં બાપ દેખાય. જેમ બ્રહ્મા બાપમાં સદા ડબલ દેખાતું હતું ને. એમ તમારા દરેક માં સદા બાપ દેખાય તો ડબલ દેખાયું ને. એવો અરીસો છો? સેવાધારી વિશેષ કઈ સેવાનાં નિમિત્ત છો! બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાની જ વિશેષ સેવા છે. તો સ્વયંનાં દરેક કર્મ, બોલ, સંકલ્પ દ્વારા બાપને પ્રત્યક્ષ કરો. આજ કાર્યમાં સદા રહો છો ને! ક્યારે પણ કોઈ આત્મા જો આત્માને જોવે છે કે આ બહુ સરસ બોલે છે, આ બહુ સરસ સેવા કરે છે, આ બહુ સરસ દ્રષ્ટી આપે છે. તો આ પણ બાપને નથી જોયા આત્માને જ જોયા. આ પણ ખોટું થઈ જાય છે. તમને જોઈને મુખથી એ જ નીકળે “બાબા”! ત્યારે કહેવાશે પાવરફુલ દર્પણ છો. એકલી આત્મા ન દેખાય, બાપ દેખાય. આને કહેવાય છે યથાર્થ સેવાધારી. સમજ્યા! જેટલું તમારા દરેક સંકલ્પમાં, બોલમાં, બાબા-બાબા હશે તેટલું બીજાને તમારાથી બાબા દેખાશે. જેમ કે આજકાલનાં સાઈન્સ (વિજ્ઞાન) નાં સાધન થી આગળ જ પહેલી વસ્તુ દેખાડે છે તે ગુમ થઈ જાય છે અને બીજું દેખાય છે. તેમ તમારી સાઈલેન્સ (શાંતિ) ની શક્તિ તમને જોતા પણ તમને ગુમ કરી દે. બાપ ને પ્રત્યક્ષ કરી દે. એવી શક્તિશાળી સેવા થાય. બાપ થી સંબંધ જોડવાથી આત્માઓ સદા શક્તિશાળી બની જાય છે. જો આત્માથી સંબંધ જોડાઈ જાય તો સદા માટે શક્તિશાળી નથી બની શકતા. સમજ્યા. સેવાધારીઓ ની વિશેષ સેવા શું છે? તમારા દ્વારા બાપ દેખાય. તમને જુએ અને બાબા-બાબા નાં ગીત ગાવાનાં શરૂ કરી દે. આવી સેવા કરો છો ને! અચ્છા-

બધાં અમૃતવેલા દિલખુશ મિઠાઈ ખાઓ છો? સેવાધારી આત્માઓ રોજ દિલખુશ મીઠાઈ ખાશે તો બીજાને પણ ખવડાવશે. પછી તમારી પાસે દિલશિકસ્ત ની વાતો નહીં આવે. જિજ્ઞાસુ આવી વાતો નહીં લઈને આવે. નહીં તો એમાં પણ સમય આપવો પડે છે ને. પછી સમય બચી જશે. અને આ સમયમાં અનેક બીજાઓને દિલખુશ મીઠાઈ ખવડાવતા રહેશો. અચ્છા-

તમે બધાં સદા ખુશ રહો છો? ક્યારેય કોઈ સેવાધારી રડતાં તો નથી. મનમાં પણ રડવું આવે છે ફક્ત આંખો થી નહીં. તો રડવા વાળા તો નથી ને! અચ્છા ફરિયાદ કરવા વાળા છો? બાપની આગળ ફરિયાદ કરો છો? આવું મારાથી કેમ થયું! મારો જ આવો પાર્ટ કેમ છે! મારા જ સંસ્કાર આવાં કેમ છે! મને જ આવા જિજ્ઞાસુ કેમ મળ્યાં છે અથવા મને જ આવો દેશ કેમ મળ્યો છે! આવી ફરિયાદ કરવાવાળા તો નથી? ફરિયાદ એટલે ભક્તિનો અંશ. કેવું પણ હોય પરંતુ પરિવર્તન કરવું આ સેવાધારીઓ નું વિશેષ કર્તવ્ય છે. યાહે દેશ છે, યાહે જિજ્ઞાસુ છે, યાહે સ્વયંનાં સંસ્કાર છે, યાહે સાથી છે, ફરિયાદ ની બદલે પરિવર્તન કરવાનાં કાર્યમાં લગાવો. સેવાધારી ક્યારે પણ બીજાની કમજોરીને ન જુઓ. જો બીજાની કમજોરીને જોઈ તો સ્વયં પણ કમજોર થઈ જશો એટલે સદા દરેકની વિશેષતાને જુઓ. વિશેષતાને ધારણ કરો. વિશેષતાનું જ વર્ણન કરો. આજ સેવાધારી નું વિશેષ ઉડતી કળાનું સાધન છે. સમજ્યા! બીજું શું કરે છે સેવાધારી? પ્લાન (યોજના) બહુ જ સરસ-સરસ બનાવે છે. ઉમંગ-ઉત્સાહ પણ સારો છે. બાપ અને સેવાથી સ્નેહ પણ સારો છે. હવે આગળ શું કરવાનું છે?

હમણાં વિશ્વમાં વિશેષ બે સત્તાઓ છે. ૧.રાજ્યસત્તા ૨.ધર્મ સત્તા. ધર્મ નેતાઓ અને રાજ્ય નેતાઓ. બીજા વ્યવસાય વાળા પણ અલગ-અલગ છે પરંતુ સત્તા આ બંનેની સાથે છે. તો હમણા આ બંને સત્તાઓને એવા સ્પષ્ટ અનુભવ થાય કે ધર્મ સત્તા પણ હવે સત્તાહીન થઈ ગઈ છે અને રાજ્યસત્તા વાળા પણ અનુભવ કરે કે અમારામાં નામ રાજ્ય સત્તા છે પરંતુ સત્તા નથી. કેવી રીતે અનુભવ કરાવો - એનું સાધન શું છે? જે પણ રાજનેતાઓ અથવા ધર્મ નેતાઓ છે તેમને “પવિત્રતા અને એકતા” આનો અનુભવ કરાવો. આની ખોટનાં કારણે બંને સત્તાઓ કમજોર છે. તો પવિત્રતા શું છે, એકતા શું છે એનાં પર તેમને સ્પષ્ટ સમજણ મળવાથી તેઓ સ્વયં જ સમજશે અમે કમજોર છીએ અને આ શક્તિશાળી છે. આનાં માટે વિશેષ મનન કરો. ધર્મસત્તા ને ધર્મસત્તા હીન બનાવવાની વિશેષ રીત છે - પવિત્રતાને સિદ્ધ કરવી. અને રાજ્ય સત્તા વાળા ની આગળ એકતાને સિદ્ધ કરવી. આ મુદ્દા પર મનન કરો. પ્લાન બનાવો અને તેમનાં સુધી પહોંચાડો. આ બંનેય શક્તિઓને સિદ્ધ કરી તો ઈશ્વરીય સત્તા નો ઝંડો બહુ જ સહજ લહેરાશે. હમણાં આ બંનેની તરફ વિશેષ એટેન્શન જોઈએ. અંદર તો સમજે છે પરંતુ હમણાં બહારનું અભિમાન છે. જેમ-જેમ પવિત્રતા અને એકતા ની શક્તિથી તેમની સમીપ સંપર્કમાં આવતા રહેશે તેમ-તેમ તેઓ સ્વયં જ સ્વયંનું વર્ણન કરવા લાગશે. સમજ્યા! જ્યારે બંને સત્તાઓ ને કમજોર સિદ્ધ કરો ત્યારે પ્રત્યક્ષ થાય. અચ્છા!

બાકી તો સેવાધારી ગ્રુપ છે જ સદા સંતુષ્ટ. સ્વયં થી, સાથીઓ થી, સેવાથી સર્વ પ્રકારથી સંતુષ્ટ યોગી. આ સંતુષ્ટતાનું સર્ટિફિકેટ લીધું છે ને. બાપદાદા, નિમિત દાદી, દીદીઓ બધાં તમને સર્ટિફિકેટ આપે કે હા આ સંતુષ્ટ યોગી છે. ચાલતા ફરતા પણ સર્ટિફિકેટ મળે છે. અચ્છા, ક્યારે મૂડ ઓફ તો નથી કરતા? ક્યારેય સેવાથી થાકી મૂડ ઓફ તો નથી થતું? શું કરવાનું છે, આટલી કેમ પડી છે? એમ તો નથી.

તો હમણાં આ બધી વાતો સ્વયંમાં તપાસ કરજો. જો કોઈ છે તો ચેન્જ કરી લેવું કારણ કે સેવાધારી અર્થાત સ્ટેજ પર દરેક કર્મ કરવાવાળા. સ્ટેજ પર સદા શ્રેષ્ઠ અને યુક્તિયુક્ત દરેક કદમ ઉપાડવાનાં હોય છે. એવું ક્યારેય પણ નથી સમજવાનું કે હું ફલાણા દેશમાં સેન્ટર પર બેઠી છું. પરંતુ વિશ્વની સ્ટેજ પર બેઠી છું. આ સ્મૃતિમાં રહેવાથી દરેક કર્મ સ્વતઃ જ શ્રેષ્ઠ થશે. તમને ફોલો (અનુકરણ) કરવા વાળા પણ બહુ જ છે, એટલે સદા તમે બાપને ફોલો કરશો તો તમને ફોલો કરવાવાળા પણ બાપને ફોલો કરશે. તો ઇનડાયરેક્ટ (પરોક્ષ) ફોલો ફાધર થઈ જશે કારણ કે તમારું દરેક કર્મ ફોલો ફાધર છે એટલે આ સદા સ્મૃતિ રાખજો. અચ્છા - મહોબ્બત નાં કારણે મહેનતથી પડે છે.

વરદાન :- એક બાપને કમ્પેનિયન (સાથી) બનાવવા અથવા એમની કંપની (સાથ) માં રહેવાવાળા સંપૂર્ણ પવિત્ર આત્મા ભવ:

સંપૂર્ણ પવિત્ર આત્મા એ છે જેનાં સંકલ્પ અને સ્વપ્નમાં પણ બ્રહ્મચર્યની ધારણા હોય, જે દરેક કદમમાં બ્રહ્મા બાપનાં આચરણ પર ચાલવા વાળા હોય. પવિત્રતાનો અર્થ છે - સદા બાપને કમ્પેનિયન (સાથી) બનાવવા અને બાપની કંપની (સાથ) માં રહેવું. સંગઠનની કંપની, પરિવારનાં સ્નેહની મર્યાદા અલગ ચીજ છે, પરંતુ બાપને કારણે જ આ સંગઠનનાં સ્નેહ ની કંપની છે, બાપ ન હોત તો પરિવાર ક્યાંથી આવત. બાપ બીજ છે, બીજને ક્યારે નથી ભૂલવાનું.

સ્લોગન :- કોઈનાં પ્રભાવમાં પ્રભાવિત થવા વાળા નહીં, જ્ઞાનનો પ્રભાવ નાખવા વાળા બનો.

“મીઠા બાળકો - સર્વશક્તિમાન બાપ આવ્યા છે તમને શક્તિ આપવા, જેટલું યાદમાં રહેશે એટલી શક્તિ મળતી રહેશે”

પ્રશ્ન :- આ ડ્રામા સૌથી સારા માં સારો પાર્ટ આપ બાળકોનો છે - કેવી રીતે?

ઉત્તર :- આપ બાળકો જ બેહદનાં બાપના બનો છો. ભગવાન શિક્ષક બનીને તમને જ ભણાવે છે તો ભાગ્યશાળી થયા ને. વિશ્વનાં માલિક તમારા મહેમાન બનીને આવ્યા છે, એ તમારા સહયોગથી વિશ્વનું કલ્યાણ કરે છે. આપ બાળકોએ બોલાવ્યા અને બાપ આવ્યા, આ છે બે હાથની તાળી. હમણાં બાપથી આપ બાળકોને આખાં વિશ્વ પર રાજ્ય કરવાની શક્તિ મળે છે.

ઓમ શાંતિ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો રુહાની બાપની સામે બેઠા છે. શિક્ષકનાં સામે પણ બેઠા છે અને એ પણ જાણે છે આ બાબા ગુરુનાં રૂપમાં આવ્યા છે આપણને બાળકોને લઈ જવા. બાપ પણ કહે છે - હે રુહાની બાળકો, હું આવ્યો છું તમને અહીંથી લઈ જવા. આ જૂની દુનિયા બની ગઈ છે અને આ પણ જાણો છો કે આ દુનિયા છી-છી છે. આપ બાળકો પણ છી-છી બની ગયા છો. સ્વયં જ પોતે કહો છો પતિત-પાવન બાબા આવીને અમને પતિતો ને આ દુઃખધામ થી શાંતિધામ માં લઈ જાઓ. હમણાં તમે અહીંયા બેઠા રહો છો તો આ દિલમાં આવવું જોઈએ. બાપ પણ કહે છે હું તમારા બોલાવા પર, નિમંત્રણ પર આવ્યો છું. બાપ યાદ દેવડાવે છે બરાબર તમે બોલાવતા હતા ને આવો. હવે તમને સ્મૃતિ આવી છે અમે બોલાવ્યા છે. હવે બાબા આવેલાં છે ડ્રામા અનુસાર પહેલા ની જેમ. તે લોકો પ્લાન (યોજનાં) બનાવે છે ને. આ પણ શિવબાબા નો પ્લાન છે. આ સમયે બધાનાં પોત-પોતાનાં પ્લાન છે ને. ૫ વર્ષનો પ્લાન બનાવે છે, તેમાં આ-આ કરશું, વાતો જુઓ કેવી આવીને મળે છે. પહેલા આ પ્લાન વગેરે નહોતા બનાવતા, હવે પ્લાન બનાવતા રહે છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણા બાબા નો પ્લાન આ છે. ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર ૫ હજાર વર્ષ પહેલા મેં આ પ્લાન બનાવ્યો હતો. તમે મીઠા-મીઠા બાળકો જે અહીંયા બહુ જ દુઃખી થયા છો, વૈશ્યાલય માં પડ્યા છો, હવે હું આવ્યો છું તમને શિવાલયમાં લઈ જવા. એ શાંતિધામ છે નિરાકારી શિવાલય અને સુખધામ છે સાકારી શિવાલય. તો આ સમયે બાપ આપ બાળકોને રિફ્રેશ કરી રહ્યા છે. તમે બાપની સમ્મુખ બેઠા છો ને. બુદ્ધિમાં નિશ્ચય તો છે બાબા આવેલાં છે. “બાબા” અક્ષર બહુ જ મીઠો છે. આ પણ જાણો છો આપણે આત્માઓ એ બાપના બાળકો છીએ પછી પાર્ટ ભજવવા માટે આ બાબા નાં બનીએ છીએ. કેટલો સમય તમને લૌકિક બાબા ઓ મળ્યા છે? સતયુગ થી લઈને સુખ અને દુઃખ નો પાર્ટ ભજવ્યો છે. હવે તમે જાણો છો અમારો દુઃખનો પાર્ટ પૂરો થાય છે, સુખનો પાર્ટ પણ પૂરો ૨૧ જન્મ ભજવ્યો છે. પછી અડધો કલ્પ દુઃખનો પાર્ટ ભજવ્યો. બાબા એ તમને સ્મૃતિ દેવડાવી છે, બાબા પૂછે છે બરાબર એવું છે ને. હવે ફરી તમારે અડધો કલ્પ સુખનો પાર્ટ ભજવવાનો છે. આ જ્ઞાનથી તમારી આત્મા ભરપૂર રહે છે પછી ખાલી થઈ જાય છે. ફરી બાપ ભરપૂર કરે છે, તમારા ગળામાં વિજય માળા પડી છે. ગળામાં જ્ઞાનની માળા છે. બરાબર આપણે ચક્ર લગાવતા રહીએ છે. સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ ફરી આવીએ છીએ આ સ્વીટ સંગમ પર. આને સ્વીટ કહેશું. શાંતિધામ કોઈ સ્વીટ નથી. સૌથી સ્વીટ છે પુરુષોત્તમ કલ્યાણકારી સંગમયુગ. ડ્રામામાં તમારો પણ સારામાં સારો પાર્ટ છે. તમે કેટલા (લકી) ભાગ્યશાળી છો. બેહદનાં બાપનાં તમે બનો છો. એ આવીને આપ બાળકોને ભણાવે છે. કેટલું ઊંચું, કેટલું સહજ ભણાતર છે. કેટલા તમે ધનવાન બનો છો, આમાં કોઈ મહેનત નથી કરવી પડતી.

ડોક્ટર, એન્જિનિયર વગેરે કેટલી મહેનત કરે છે, તમને તો વારસો મળે છે, બાપની કમાણી પર બાળકો નો હક હોય છે ને. તમે આ ભણીને ૨૧ જન્મોની સાચી કમાણી કરો છો. ત્યાં તમને કોઈ (ઘાટો) નુકસાન નથી પડતું જે બાપ ને યાદ કરવા પડે, એને જ અજપાજપ કહેવાય છે. તમે જાણો છો બાબા આવેલા છે. બાપ પણ કહે છે હું આવ્યો છું, બંને હાથની તાળી વાગશે ને. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ ભસ્મ થઈ જાય. ૫ વિકારો રૂપી રાવણએ તમને પાપ આત્મા બનાવ્યા છે ફરી પુણ્ય આત્મા પણ બનવાનું છે, આ બુદ્ધિ માં આવવું જોઈએ. આપણે બાપની યાદ થી પવિત્ર બનીને પછી ઘરે જઈશું, બાપની સાથે. ફરી આ ભણતરથી આપણને માઈટ (શક્તિ) મળે છે. દેવી-દેવતા ધર્મ માટે કહેવાય છે રિલીજન ઈઝ માઈટ (ધર્મ એજ શક્તિ છે). બાપ તો છે સર્વશક્તિમાન. તો બાબાથી આપણને વિશ્વમાં શાંતિ સ્થાપન કરવાની તાકાત મળે છે. આ બાદશાહી આપણાથી કોઈ છીનવી ન શકે. એટલી તાકાત મળે છે. રાજાઓનાં હાથમાં જુઓ કેટલી તાકાત આવી જાય છે. કેટલા એમનાંથી ડરે છે. એક રાજાની કેટલી પ્રજા, લશ્કર વગેરે હોય છે પરંતુ તે છે અલ્પકાળ ની તાકાત. આ પછી છે ૨૧ જન્મોની તાકાત. હવે તમે જાણો છો આપણને સર્વશક્તિમાન બાપથી તાકાત મળે છે વિશ્વ પર રાજ્ય કરવાની. પ્રેમ તો રહે છે ને. દેવતાઓ પ્રેક્ટીકલમાં નથી તો પણ કેટલો પ્રેમ હોય છે. જ્યારે સમુખ હશે તો પ્રજાનો કેટલો પ્રેમ હશે. યાદની યાત્રાથી આ બધી તમે તાકાત લઈ રહ્યા છો. આ વાતો ભૂલો નહીં. યાદ કરતા-કરતા તમે બહુ જ તાકાતવાળા બની જાઓ છો. સર્વશક્તિમાન બીજા કોઈને નથી કહેવાતું. બધાંને શક્તિ મળે છે, આ સમયે કોઈનાં માં શક્તિ નથી, બધાં તમોપદ્રાન છે. પછી બધી આત્માઓને એકથી જ શક્તિ મળી જાય છે પછી પોતાની રાજધાનીમાં આવીને પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવે છે. પોતાનો હિસાબ-કિતાબ કરી ફરી એવી રીતે જ નંબરવાર શક્તિમાન બને છે. પહેલા નંબરમાં છે આ દેવતાઓમાં શક્તિ. આ લક્ષ્મી-નારાયણ બરાબર આખા વિશ્વનાં માલિક હતા ને. તમારી બુદ્ધિમાં આખી સૃષ્ટિનું ચક્ર છે. જેમ તમારી આત્મામાં આ નોલેજ છે, તેમ બાબાની આત્મામાં પણ બધું નોલેજ છે. હમણાં તમને જ્ઞાન આપી રહ્યા છે. ડ્રામામાં પાર્ટ ભરેલો છે જે રીપીટ (પુનરાવર્તન) થતો રહે છે. ફરી આ પાર્ટ ૫ હજાર વર્ષ પછી રિપીટ (પુનરાવર્તન) થશે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો. તમે સતયુગમાં રાજ્ય કરો છો તો બાપ રીટાયર્ડ લાઈફ (નિવૃત્તિ) માં રહે છે પછી ક્યારે સ્ટેજ પર આવે છે? જ્યારે તમે દુઃખી થાઓ છો. તમે જાણો છો એમની અંદર પૂરો રેકૉર્ડ ભરેલો છે. કેટલી નાની આત્મા છે, એમાં કેટલી સમજ હોય છે. બાપ આવીને કેટલી સમજ આપે છે. પછી ત્યાં સતયુગમાં આ બધું ભૂલી જાઓ છો. સતયુગમાં તમને આ નોલેજ હોતું નથી. ત્યાં તમે સુખ ભોગવતા રહો છો. આ પણ હવે તમે સમજો છો, સતયુગમાં આપણે દેવતા બની સુખ ભોગવીએ છીએ. હમણાં આપણે બ્રાહ્મણ છીએ. ફરી દેવતા બની રહ્યા છીએ. આ જ્ઞાન બુદ્ધિ માં સારી રીતે ધારણ કરવાનું છે. કોઈને સમજાવવામાં ખુશી થાય છે ને. તમે જેમ કે પ્રાણ દાન આપો છો. કહે છે ને કાળ આવીને બધાંને લઈ જાય છે. કાળ વગેરે કોઈ છે નહીં. આતો બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે. આત્મા કહે છે હું એક શરીર છોડી ચાલી જાઉં છું ફરી બીજું શરીર લઉં છું. મને કોઈ કાળ નથી ખાતો. આત્માને ફીલિંગ આવે છે. આત્મા જ્યારે ગર્ભમાં રહે છે તો સાક્ષાત્કાર કરી દુઃખ ભોગવે છે. અંદર સજા ભોગવે છે એટલે એને કહેવાય છે ગર્ભ જેલ. કેટલો આ વન્ડરફુલ ડ્રામા બનેલો છે. ગર્ભ જેલમાં સજાઓ ખાઈ પોતાનો સાક્ષાત્કાર કરતા રહે છે. સજા કેમ મળી? સાક્ષાત્કાર તો કરાવશે ને – આ-આ બેકાયદેસર કામ કર્યું છે, આમને દુઃખ દીધું છે. ત્યાં બધાં સાક્ષાત્કાર થાય છે પછી પણ બહાર આવીને પાપ આત્મા બની જાય છે. બધાં પાપ ભસ્મ કેવી રીતે થશે? એ તો બાળકોને સમજાવ્યું છે - આ યાદની યાત્રાથી અને સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવવાથી તમારા પાપ કપાય છે. બાપ કહે પણ છે –

મીઠા-મીઠા સ્વદર્શન ચક્રધારી બાળકો, તમે ૮૪નું આ સ્વદર્શનચક્ર ફરાવશો તો તમારા જન્મ-જન્માંતરનાં પાપ કપાઈ જશે. ચક્રને પણ યાદ કરવાનું છે, કોણે આ જ્ઞાન આપ્યું, એમને પણ યાદ કરવાનાં છે. બાબા આપણને સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવી રહ્યા છે. બનાવે તો છે પરંતુ પછી રોજ-રોજ નવા આવે છે તો તેમને તો રીફ્રેશ કરવાનાં હોય છે. તમને બધું જ્ઞાન મળ્યું છે, હમણાં તમે જાણો છો આપણે અહીંયા આવ્યા છીએ પાર્ટ ભજવવા. ૮૪ નું ચક્ર લગાવ્યું, હવે ફરી પાછું જવાનું છે. આમ ચક્ર ફરાવતા રહો છો? બાપ જાણે છે બાળકો બહુ જ ભૂલી જાય છે. ચક્ર ફરાવવામાં કોઈ તકલીફ નથી, કુરસદ તો બહુ જ મળે છે. અંતમાં તમારી આ સ્વદર્શન ચક્રધારી ની અવસ્થા રહેશે. તમારે એવું બનવાનું છે. સન્યાસી લોકો તો આ શિક્ષણ આપી નહીં શકે. સ્વદર્શન ચક્રને સ્વયં ગુરુ લોકો જ જાણતા નથી. તેઓ તો ફક્ત કહેશે ચલો ગંગાજી પર. કેટલા સ્નાન કરે છે! વધારે સ્નાન કરવાથી ગુરુઓની આવક થાય છે. ઘડી-ઘડી યાત્રા પર જાય છે. હવે તે યાત્રા અને આ યાત્રા માં ફર્ક જુઓ કેટલો છે. આ યાત્રા તે બધી યાત્રાઓ છોડાવી દે છે. આ યાત્રા કેટલી સહજ છે. ચક્ર પણ ફરાવો. ગીત પણ છે ને - ચારેય તરફ લગાવ્યા ફેરા તો પણ હરદમ દૂર રહ્યાં. બેહદનાં બાપથી દૂર રહ્યા. આ તમને મહેસૂસતા આવે છે. તે લોકો આ અર્થ ને નથી જાણતા. હવે તમે જાણો છો બહુ જ ફેરા લગાવતા રહ્યા. હવે આ ફેરાથી તમે છૂટી ગયા છો. ફેરા લગાવતા કોઈ નજીક નથી આવતા બહુ જ દૂર થતાં ગયા. હવે ડ્રામા પ્લાન અનુસાર બાપને જ આવવું પડે છે, બધાંને સાથે લઈ જવા. બાપ કહે છે મારી મત પર તમારે ચાલવાનું જ છે, પવિત્ર બનવાનું છે. આ દુનિયાને જોવા છતાં નથી જોવાની. જ્યાં સુધી નવું મકાન બનીને તૈયાર થઈ જાય ત્યાં સુધી જૂનાંમાં રહેવું પડે છે. બાપ સંગમ પર જ આવે છે વારસો દેવા. બેહદનાં બાપ નો છે બેહદનો વારસો. બાળકો જાણે છે બાપનો વારસો અમારો છે. એ ખુશીમાં રહે છે. પોતાની કમાણી પણ કરે છે અને બાપનો વારસો પણ મળે છે. તમને તો વારસો જ મળે છે. ત્યાં તમને ખબર નહીં પડે સ્વર્ગ નો વારસો અમને કેવી રીતે મળ્યો. ત્યાં તો તમારું જીવન બહુ જ સુખી રહે છે કારણ કે તમે બાપને યાદ કરી માઈટ (શક્તિ) લો છો. શક્તિ લો છો. પાપ કાપવાવાળા પતિત-પાવન એક જ બાપ છે. બાપ ને યાદ કરવા અને સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવવાથી જ તમારા પાપ કપાય છે. આ સારી રીતે નોંધ કરો. આ જ સમજાવવું બસ છે. આગળ જઈ તમારે ટિક-ટિક નહીં કરવી પડશે. એક ઈશારો જ બસ છે. બેહદનાં બાપ ને યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાઈ જશે. તમે નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બનવાં આવો છો. આ તો યાદ છે ને. બીજા કોઈની પણ બુદ્ધિમાં આ વાત નથી આવતી. અહિયાં તમે આવો છો, બુદ્ધિમાં છે આપણે જઈએ છીએ બાપદાદાની પાસે. એમનાંથી નવી દુનિયા સ્વર્ગનો વારસો લેવા. બાપ કહે છે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાથી તમારા વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. હવે જે તમારું જીવન હીરા જેવું બનાવે છે એને જુઓ. આ પણ તમે સમજો છો - આમાં જોવાની કોઈ વાત નથી. આ તમે દિવ્ય દ્રષ્ટિ દ્વારા જાણો છો. આત્મા જ ભણે છે આ શરીર દ્વારા - આ જ્ઞાન હમણાં મળ્યું છે. આપણે જે કર્મ કરીએ છીએ, આત્મા જ શરીર લઈને કર્મ કરે છે. બાબા ને પણ ભણાવવાનું છે, એમનું નામ તો સદેવ શિવ જ છે. શરીરનાં નામ બદલાય છે. આ શરીર તો આપણું નથી, આ એની મિલકત છે. શરીર આત્માની મિલકત હોય છે, જેનાંથી પાર્ટ ભજવે છે. આ તો બિલકુલ સહજ સમજની વાત છે. આત્મા તો બધામાં છે, બધાનાં શરીરનાં નામ અલગ-અલગ પડે છે. આ પછી છે પરમ આત્મા, સુપ્રીમ આત્મા. ઊંચેથી ઊંચા છે. હવે તમે સમજો છો ભગવાન તો એક છે ક્રિયેટર. બાકી બધાં છે રચનાં પાર્ટ ભજવવા વાળા. આ પણ જાણી ગયા છો કેવી રીતે આત્માઓ આવે છે, પહેલા-પહેલા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની આત્મા હોય છે, થોડી. પછી પાછળથી લાયક બને છે પહેલા આવવા માટે. આ સૃષ્ટિ ચક્ર ની

જેમ કે માળા છે જે ફરતી રહે છે. માળાને તમે ફરાવો છો તો બધાં દાણાનું ચક્ર ફરે છે ને. સતયુગ માં ભક્તિ જરા પણ નથી હોતી. બાપએ સમજાવ્યું છે - હે આત્માઓ, મામેકમ્ યાદ કરો. તમારે ઘરે જરૂર જવાનું છે, વિનાશ સામે ઊભો છે. યાદથી જ પાપ કપાશે અને પછી સજાઓ ખાવાથી પણ છૂટી જશો. પદ પણ સાડું મળશે. નહીં તો સજાઓ બહુ જ ખાવી પડશે. હું આપ બાળકોની પાસે કેટલો સારો મહેમાન છું. હું આખા વિશ્વને ચેન્જ (પરિવર્તન) કરું છું, જૂનાં વિશ્વને નવું બનાવી દઉં છું. તમે પણ જાણો છો બાબા કલ્પ-કલ્પ આવીને વિશ્વ ને ચેન્જ (પરિવર્તન) કરી જૂનાં વિશ્વને નવું બનાવી દે છે. આ વિશ્વ નવાં થી જૂનું, જૂનાં થી નવું થાય છે ને. તમે આ સમયે ચક્ર ફરાવતા રહો છો. બાપની બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે, વર્ણન કરે છે તમારી બુદ્ધિમાં પણ છે ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. તમે જાણો છો બાબા આવેલાં છે, એમની શ્રીમત પર આપણે પાવન બનીએ છીએ. યાદથી જ પાવન બનતા જઈશું, પછી ઉંચ પદ પામશું. પુરુષાર્થ પણ કરાવવો જરૂરી છે. પુરુષાર્થ કરાવવા માટે કેટલા ચિત્ર વગેરે બનાવે છે. જે આવે છે એમને તમે ટાંચનાં ચક્ર પર સમજાવો છો. બાપને યાદ કરવાથી તમે પતિત થી પાવન બની જશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) જ્ઞાન ને બુદ્ધિમાં સારી રીતે ધારણ કરી અનેક આત્માઓને પ્રાણ દાન આપવાનું છે, સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું છે.
- 2) આ સ્વીટ (મીઠા) સંગમ પર પોતાની કમાણી ની સાથે-સાથે બાપની શ્રીમત પર ચાલી પૂરો વારસો લેવાનો છે. પોતાની લાઈફ (જીવન) સદા સુખી બનાવવાની છે.

વરદાન :- સંગઠનમાં રહેતા, સૌનાં સ્નેહી બનતાં બુદ્ધિનો સહારો એક બાપને બનાવવાવાળા કર્મયોગી ભવઃ કોઈ કોઈ બાળકો સંગઠનમાં સ્નેહી બનવાને બદલે ન્યારા બની જાય છે. ડરે છે કે ક્યાંય ફસાઈ ન જઈએ, આનાંથી તો દૂર રહેવું ઠીક છે. પરંતુ નહીં, ૨૧ જન્મ પરિવારમાં રહેવાનું છે, જો ડરીને કિનારો કરશે તો આ પણ કર્મ-સંન્યાસીનાં સંસ્કાર થયા. કર્મયોગી બનવાનું છે, કર્મસંન્યાસી નહીં. સંગઠનમાં રહો, સૌનાં સ્નેહી બનો પરંતુ બુદ્ધિ નો સહારો એક બાપ હોય, બીજું ન કોઈ. બુદ્ધિને કોઈ આત્માનો સાથ, ગુણ કે કોઈ વિશેષતા આકર્ષિત ન કરે, ત્યારે કહેવાશે કર્મયોગી પવિત્ર આત્મા.

સ્લોગન :- બાપદાદાનાં રાઈટ હેન્ડ બનો, લેફ્ટ હેન્ડ નહીં.

“ મીઠા બાળકો - સદ્ગુરુ ની પહેલી - પહેલી શ્રીમત છે દેહી - અભિમાની બનો , દેહ- અભિમાન છો ડી દો ”

પ્રશ્ન :- આ સમયે આપ બાળકો કોઈપણ ઇચ્છા કે ચાહના નથી રાખી શકતા - કેમ?

ઉત્તર :- કારણ કે તમે બધાં વાનપ્રસ્થી છો. તમે જાણો છો આ આંખોથી જે કંઈ જોઈએ છીએ તે વિનાશ થવાનું છે. હવે તમને કંઈ પણ નથી જોઈતું, બિલકુલ બેગર (ગરીબ) બનવાનું છે. જો એવી કોઈ ઊંચી ચીજ પહેરશો તો ખેંચશો, પછી દેહ-અભિમાનમાં ફસાતા રહેશો. આમાં જ મહેનત છે. જ્યારે મહેનત કરી પૂરા દેહી-અભિમાની બનો ત્યારે વિશ્વની બાદશાહી મળશે.

ઓમ શાંતિ ! આ ૧૫ મિનિટ કે અડધો કલાક બાળકો બેઠાં છે, બાબા પણ ૧૫ મિનિટ બેસાડે છે કે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો. આ શિક્ષણ એક જ વાર મળે છે પછી ક્યારેય નહીં મળશે. સતયુગમાં આવું નહીં કહેશે કે આત્મ-અભિમાની થઈ બેસો. આ એક જ સદ્ગુરુ કહે છે, એમનાં માટે કહેવાય છે એક સદ્ગુરુ તારે, બાકી બધાં ડૂબાડે. અહીં બાપ તમને દેહી-અભિમાની બનાવે છે. પોતે પણ દેહી છે ને. સમજાવવા માટે કહે છે હું આપ બધી આત્માઓનો બાપ છું, એમને તો દેહી બની બાપને યાદ નથી કરવાનાં. યાદ પણ એ જ કરશે જે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની (ભાતિ) જેવા હશે. જેવા તો બહુ જ હોય છે ને, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. આ વાત બહુજ સમજવાની અને સમજાવવાની છે. પરમપિતા પરમાત્મા તમારા બધાનાં બાપ પણ છે, અને પછી નોલેજકુલ પણ છે. આત્મા માં જ નોલેજ રહે છે ને. તમારી આત્મા સંસ્કાર લઈ જાય છે. બાપ માં તો પહેલાથી જ સંસ્કાર છે. એ બાપ છે, આ તો બધાં જાણે પણ છે. પછી બીજી એમનામાં ખૂબી છે, જે એમનામાં ઓરીજનલ નોલેજ છે. બીજરુપ છે. જેમ બાપ તમને બેસી સમજાવે છે, તમારે પછી બીજાઓને સમજાવવાનું છે. બાપ મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરુપ છે પછી એ સત્ત છે, ચેતન્ય છે, નોલેજકુલ છે, એમને આ આખા ઝાડ નું નોલેજ છે. બીજા કોઈને પણ આ ઝાડનું નોલેજ છે નહીં. એનું બીજ છે બાપ, જેમને પરમપિતા પરમાત્મા કહેવાય છે. જેમ કેરીનું ઝાડ છે તો એનાં રચયિતા બીજ ને કહેશું ને. એ જાણે બાપ થઈ ગયા પરંતુ તે તો જડ છે. જો ચેતન્ય હોત તો તેને ખબર હોત ને - મારાથી ઝાડ આખું કેવી રીતે નીકળે છે. પરંતુ એ જડ છે, તેનું બીજ નીચે ઉગાડવામાં આવે છે. આ તો છે ચેતન્ય બીજરુપ. આ ઉપર રહે છે. તમે પણ માસ્ટર બીજરુપ બનો છો. બાપ થી તમને નોલેજ મળે છે. એ છે ઊંચેથી ઊંચા. પદ પણ તમે ઊંચું પામો છો. સ્વર્ગમાં પણ ઊંચ પદ જોઈએ ને. આ મનુષ્ય નથી સમજતા. સ્વર્ગમાં દેવી-દેવતાઓની રાજધાની છે. રાજધાનીમાં રાજા, રાણી, પ્રજા, ગરીબ, સાહુકાર વગેરે આ બધાં કેવી રીતે બન્યા હશે. હવે તમે જાણો છો, આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કેવી રીતે થઈ રહી છે, કોણ કરે છે? ભગવાન. બાપ ફરી કહે છે - બાળકો, જે કંઈ થાય છે ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર. બધાં ડ્રામાનાં વશ છે. બાપ પણ કહે છે હું ડ્રામાનાં વશ છું. મને પણ પાર્ટ મળેલો છે. એ જ પાર્ટ ભજવું છું. એ છે સુપ્રીમ આત્મા. એમને સુપ્રીમ ફાધર (સર્વોચ્ચ પિતા) કહેવાય છે, બીજા તો બધાંને કહેવાય છે બ્રધર (ભાઈ). બીજા કોઈને ફાધર, શિક્ષક, ગુરુ નથી કહેવાતું. એ બધાનાં સુપ્રીમ બાપ પણ છે, શિક્ષક, સદ્ગુરુ પણ છે. આ વાતો ભૂલવી ન જોઈએ. પરંતુ બાળકો ભૂલી જાય છે કારણ કે નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. દરેક જેવો પુરુષાર્થ કરે છે એ ઝટ સ્થળમાં પણ ખબર પડી જાય છે - આ બાપને યાદ કરે છે કે નહીં? દેહી અભિમાની બન્યા છે કે નહીં? આ જ્ઞાનમાં તીખા છે, એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) થી સમજાય છે. બાપ કોઈને કંઈ ડાયરેક્ટ કહેતા નથી. ફંક (નારાજ) ન થઈ જાય. અફસોસમાં ન પડી જાય કે આ બાબા એ શું કહ્યું, અને બધાં શું કહેશે! બાપ બતાવી શકે છે - ફલાણા-ફલાણા કેવી સર્વિસ કરે છે. બધો સેવા પર આધાર છે. બાપ પણ આવીને સેવા કરે છે ને. બાળકોએ જ બાપને યાદ કરવાનાં છે. યાદ નો વિષય જ ડિફિકલ્ટ (મુશ્કેલ) છે. બાપ યોગ અને જ્ઞાન શીખવાડે છે. જ્ઞાન તો બહુ જ સહજ છે. બાકી યાદમાં જ નાપાસ થાય છે. દેહ-અભિમાન આવી જાય છે. પછી આ જોઈએ, આ સારી વસ્તુ જોઈએ. એવા-એવા વિચારો આવે છે.

બાપ કહે છે અહીં તો તમે વનવાસમાં છો ને. તમારે તો હવે વાનપ્રસ્થમાં જવાનું છે. પછી કોઈ પણ એવી ચીજ ન પહેરી શકાય. તમે વનવાસમાં છો ને. જો એવી કોઈ દુનિયાની ચીજ હશે તો ખેંચશે. શરીર પર ખેંચશે.

ઘડી-ઘડી દેહ-અભિમાનમાં લઈ આવે છે. આમાં છે મહેનત. મહેનત વગર વિશ્વની બાદશાહી થોડી મળી શકે છે. મહેનત પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર કલ્પ-કલ્પ કરતા આવ્યા છો, કરતા રહો છો. રીઝલ્ટ (પરિણામ) પ્રત્યક્ષ થતું જશે. સ્કૂલમાં પણ નંબરવાર ટ્રાન્સફર થાય છે. શિક્ષક સમજી જાય છે ફલાણાએ સારી મહેનત કરી છે. એમને ભણવાનો શોખ છે. ફીલિંગ આવે છે. આમાં તો એક ક્લાસ થી ટ્રાન્સફર થઈ બીજામાં પછી ત્રીજામાં આવી જાય છે. અહીંયા તો એક જ વાર ભણવાનું છે. આગળ જતાં જેટલા તમે નજીક આવતા જશો એટલે બધી ખબર પડતી જશે. આ બહુ જ મહેનત કરવાની છે. જરૂર ઊંચુ પદ પામશો. આ તો જાણો છો, કોઈ રાજા રાણી બને છે, કોઈ શું બને છે. કોઈ શું બને છે. પ્રજા પણ તો બહુ જ બને છે. બધું પ્રવૃત્તિથી ખબર પડે છે. આ દેહ અભિમાનમાં કેટલા રહે છે. એમનો કેટલો પ્રેમ છે બાપથી. બાપની સાથે જ પ્રેમ જોઈએ ને, ભાઈ-ભાઈ નો નહીં, ભાઈઓનાં પ્રેમથી કંઈ મળતું નથી. વારસો બધાંને એક બાપથી મળે છે. બાપ કહે છે, બાળકો સ્વયંને આત્મા સમજી મને યાદ કરો તો તમારા પાપ કપાઈ જશે. મૂળ વાત જ આ છે. યાદથી તાકાત આવશે. દિન-પ્રતિદિન બેટરી ભરાતી જશે કારણ કે જ્ઞાનની ધારણા થતી જાય છે ને. તીર લાગતું જાય છે. દિન-પ્રતિદિન તમારી ઉન્નતિ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર થઈ રહી છે. આ એક જ બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે. જે દેહી અભિમાની બનવાની શિક્ષા આપે છે. બીજા કોઈ આપી ન શકે. બીજા તો બધાં છે દેહ અભિમાની. આત્મ અભિમાનનું જ્ઞાન કોઈને મળતું જ નથી. કોઈ મનુષ્ય બાપ, શિક્ષક, ગુરુ હોઈ ન શકે દરેક પોત પોતાનો પાર્ટ ભજવી રહ્યા છે. તમે સાક્ષી થઈને જુઓ છો. આખું નાંટક તમારે સાક્ષી થઈ જોવાનું છે. એક્ટ પણ કરવાની છે. બાપ ક્રિએટર, ડાયરેક્ટર, એક્ટર છે. શિવબાબા આવીને એક્ટ કરે છે. બધાંનાં બાપ છે ને. બાળકો અથવા બાળકીઓ બધાંને આવીને વારસો આપે છે. એક બાપ છે. બાકી બધાં છે આત્માઓ ભાઈ-ભાઈ. વારસો તો એક બાપ થી જ મળે છે. આ દુનિયાની તો કોઈ વસ્તુ બુદ્ધિમા યાદ નથી આવતી. બાપ કહે છે, જે કંઈ જુઓ છો, તે બધું વિનાશી છે. હવે તો તમારે ઘરે જવાનું છે. એ લોકો બ્રહ્મને યાદ કરે છે અર્થાત ઘરને યાદ કરે છે. સમજે છે, બ્રહ્મ માં લીન થઈ જઈશું. આને કહેવાય છે અજ્ઞાન. મનુષ્ય મુક્તિ જીવનમુક્તિ માટે જે કંઈ કહે છે એ ખોટું. જે કંઈ યુક્તિ રચે છે, બધું છે ખોટું. સાચો રસ્તો તે એક જ બાપ બતાડે છે. બાપ કહે છે. હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. કોઈ કહે છે અમારી બુદ્ધિમા નથી બેસતું, બાબા અમારું મોઢું ખોલો. કૃપા કરો. બાપ કહે છે. આમાં બાબા ને તો કંઈ કરવાની વાત જ નથી. મુખ્ય વાત છે તમારે ડાયરેક્શન પર ચાલવાનું. બાપથી જ સાચું માર્ગદર્શન મળે છે. બાકી બધાં મનુષ્યનું છે ખોટું માર્ગદર્શન. કારણકે બધાંમાં પાંચ વિકાર છે ને. નીચે ઊતરતાં ઊતરતાં ખોટા બનતા જાય છે. શું-શું રિધ્ધી સિદ્ધિ વગેરે કરતા રહે છે. એમાં સુખ નથી. તમે જાણો છો આ બધું અલ્પ સમય નું સુખ છે. આને કહેવાય છે કાગ વિષ્ટા સમાન સુખ. સીડીનું ચિત્ર બહુ જ સારી રીતે સમજાવવાનું છે. અને ઝડ પર પણ સમજાવવાનું છે. કોઈપણ ધર્મ વાળા ને તમે દેખાડી શકો છો. તમારો ધર્મ સ્થાપન કરવા વાળા ફલાણા ફલાણા સમય પર આવે છે. કાઈસ્ટ ફલાણા સમયે આવશે. જે બીજા બીજા ધર્મો માં રૂપાંતર થઈ ગયા છે એમને આ ધર્મ જ સારો લાગશે. ઝડપથી નીકળી આવશે. બાકી કોઈને સારું નહીં લાગશે તો એ પુરુષાર્થ જ કેવી રીતે કરશે. મનુષ્ય મનુષ્યને ફાંસી પર ચઢાવે છે. તમારે તો એક બાપ ની જ યાદ માં રહેવાનું છે. આ બહુ મીઠી ફાંસી છે. આત્માની બુદ્ધિનો યોગ છે બાપની તરફ. આત્માને કહેવાય છે, બાપ ને યાદ કરો. આ યાદ ની ફાંસી છે. પિતા તો ઉપર રહે છે ને. તમે જાણો છો આપણે આત્મા છીએ, આપણે બાપને જ યાદ કરવાનાં છે. આ શરીર તો અહીં જ છોડી દેવાનું છે. તમને આ બધું જ્ઞાન છે. તમે અહીં બેસી શું કરો છો. વાણીથી પરે જવા માટે પુરુષાર્થ કરો છો. બાપ કહે છે બધાંને મારી પાસે આવવાનું છે. તો કાળો નાં કાળ થઈ ગયા ને. એ કાળ તો એક ને લઈ જાય છે. એ પણ કાળ કોઈ છે નહીં જે લઈ જાય. આતો ડ્રામામાં બધું નોંધ છે. આત્મા પોતે જ સમય પર ચાલી જાય છે. આ બાપ તો બધી આત્માઓને લઈ જાય છે. તો હવે તમારા બધાંનો બુદ્ધિયોગ છે પોતાનાં ઘરે જવા માટે. શરીર છોડવા ને મરવું કહેવાય છે. શરીર ખતમ થઈ ગયું આત્મા ચાલી ગઈ. બાપ ને બોલાવો પણ એટલે છો કે બાબા આવીને અમને આ સૃષ્ટિ થી લઈ જાવ. અહીં અમને રહેવું નથી. પ્લાન અનુસાર હવે પાછું જવાનું છે. કહે છે. બાબા અહીં અપાર દુઃખ છે. હવે અહીં રહેવું નથી. આ બહુ જ છી-છી દુનિયા છે. મરવાનું પણ જરૂર છે. બધાંની વાનપ્રસ્થ વ્યવસ્થા છે. હવે વાણીથી પરે જવાનું છે. તમને કોઈ કાળ નહીં ખાશે. તમે ખુશીથી જાઓ છો. શાસ્ત્ર વગેરે જે પણ છે એ બધું ભક્તિ માર્ગનું છે. આ પછી પણ હશે ડ્રામાની આ ખૂબ ગજબની વાત છે. આ ટેપ, આ ઘડીયાળ જે કંઈક આ સમયે જોવો છે બધું ફરી હશે. એમાં મૂંઝવાની કોઈ વાત જ નથી. વિશ્વ નાં ઇતિહાસ-ભૂગોળ નાં પુનરાવર્તન નો અર્થ જ છે હુબહુ પુનરાવર્તન. હવે તમે જાણો છો અમે ફરીથી જે દેવી-દેવતા બની રહ્યા છો. એ જ ફરી બનશું. એમાં જરા પણ ફર્ક નહીં પડી શકે. આ બધી સમજવાની વાતો છે.

તમે જાણો છો આ બેહદ નાં બાપ પણ છે, શિક્ષક-સદ્ગુરુ પણ છે. એવું કોઈ મનુષ્ય થઈ ન શકે. એમને તમે બાબા કહો છો. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા કહો છો. આ પણ કહે છે. મારાથી તમને વારસો નહીં મળશે. બાપુ ગાંધીજી પણ પ્રજાપિતા નહોતા ને. બાપ કહે છે. આ વાતોમાં તમે મૂંઝાશો નહિ. બોલો અમે બ્રહ્માને ભગવાન કે દેવતા આદિ કહેતા જ નથી. બાપે બતાવ્યું છે બહુ જ જન્મોનાં અંતમાં, વાનપ્રસ્થ અવસ્થામાં હું એમનાં માં પ્રવેશ કરું છું આખા વિશ્વને પાવન બનાવવા માટે. ઝાડમાં પણ દેખાડો, જુઓ એકદમ પાછળમાં ઉભા છે. હવે તો બધાં તમોપ્રધાન જડજડીભુત અવસ્થામાં છે ને. આ પણ તમોપ્રધાન માં ઉભા છે. એ જ ફિયર્સ છે. એમાં બાપ પ્રવેશ કરી એમનું નામ બ્રહ્મા રાખે છે. નહીં તો તમે બતાવો બ્રહ્મા નામ ક્યાંથી આવ્યું? આ છે પતિત, એ છે પાવન. એ પાવન દેવતા જ પછી ૮૪ જન્મ લઈ પતિત મનુષ્ય બને છે. આ મનુષ્યથી દેવતા બનવાવાળા છે. મનુષ્યને દેવતા બનાવવા - આ બાપ નું જ કામ છે. આ બધી જ બહુ વન્ડરફૂલ (ગજબ) સમજવાની વાતો છે. આ, એ બને છે સેકન્ડમાં. પછી એ ૮૪ જન્મ લઈ આ બને છે. એમાં બાપ પ્રવેશ કરી બેસી ભણાવે છે. તમે પણ ભણો છો. એમનાં પણ ઘરાનાં (વંસજ) છે ને. લક્ષ્મી-નારાયણ, રાધે-કૃષ્ણનાં મંદિર પણ છે. પરંતુ આ કોઈને પણ ખબર નથી. રાધે કૃષ્ણ પહેલા રાજકુમાર-રાજકુમારી હતા જે પછી લક્ષ્મી-નાંરાયણ બને છે. આ બેગર (ગરીબ) થી પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બનશે. પ્રિન્સ થી બેગર બને છે. કેટલી સહજ વાત છે. ૮૪ જન્મની કહાની આ બંને ચિત્રોમાં છે. આ એ બને છે. યુગલ છે એટલે ચારભુજા આપે છે. પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે ને. એક સદ્ગુરુ જ તમને પાર લઈ જાય છે. બાપ કેટલું સારી રીતે સમજાવે છે. પછી દેવી ગુણ પણ જોઈએ. સ્ત્રી માટે પતિ ને પૂછો અથવા સ્ત્રી થી પતિ માટે પૂછો, તો ઝટ બતાવશે એમાં આ કમજોરીઓ છે. એ વાતમાં આ હેરાન કરે છે. અથવા તો કહેશે અમે બંને ઠીક ચાલીએ છીએ. કોઈ કોઈને હેરાન નથી કરતું. બંને એકબીજાનાં મદદગાર સાથી થઈ ને ચાલે છે. કોઈ એક-બીજાને નીચા પાડવાની કોશિશ કરે છે. બાપ કહે છે. આમાં સ્વભાવને સારી રીતે બદલવો પડે છે. તે બધો છે આસુરી સ્વભાવ. દેવતાઓનો હોય જ છે દેવી સ્વભાવ. આ બધું તમે જાણો છો. અસુરો અને દેવતાઓની યુદ્ધ લાગી નથી. જૂની દુનિયા અને નવી દુનિયાવાળા પરસ્પર મળી કેવી રીતે શકે. બાપ કહે છે ભૂતકાળની વાતો જે થઈને ગઈ છે એને બેસીને લખી છે. એને કહાનીઓ (વાર્તા) કહેશે. તહેવાર વગેરે બધું અહીંનું છે. દ્રાપરથી લઈને મનાંવે છે. સતયુગમાં નથી મનાવતા. આ બધી બુદ્ધિથી સમજવાની વાતો છે. દેહ અભિમાનનાં કારણે બાળકો ઘણાં પોઇન્ટ ભૂલી જાય છે. જ્ઞાન તો સહજ છે. ૭ દિવસમાં બધું જ્ઞાન ધારણ કરી શકે છે. પહેલા અટેન્શન જોઈએ યાદની યાત્રા પર. અચ્છા !

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ બેહદ નાંટકમાં એક્ટ કરવા છતાં આખા નાંટકને સાક્ષી થઈને જોવાનું છે. આમાં મુંઝવાનું નથી આ દુનિયાની કોઈપણ વસ્તુ જોવા છતાં બુદ્ધિમાં યાદ ન આવે.
2. પોતાનાં આસુરી સ્વભાવ ને બદલી દેવી સ્વભાવ ધારણ કરવાનો છે. એકબીજાને મદદગાર થઈને ચાલવાનું છે. કોઈને હેરાન નથી કરવાના.

વરદાન :- દિલમાં એક દીલારામ ને સમાવી એકથી બધાં સંબંધોની અનુભૂતિ કરવા વાળા સંતુષ્ટ આત્મા ભવ : જ્ઞાન ને સમાવવાનું સ્થાન બુદ્ધિ છે. પરંતુ માશૂકને સમાવવાનું સ્થાન દિલ છે. કોઈ-કોઈ આશિક બુદ્ધિ વધારે ચલાવે છે. પરંતુ બાપદાદા સાચા દિલવાળા પર રાજી છે. એટલે દિલનો અનુભવ દિલ જાણે, દિલારામ જાણે. જે દિલથી સેવા કરે અથવા યાદ કરે છે, એમને મહેનત ઓછી અને સંતુષ્ટતા વધારે મળે છે. દિલવાળા હંમેશા સંતુષ્ટતા નાં ગીત ગાય છે. એમને સમય પ્રમાણ એકથી બધાં સંબંધોની અનુભૂતિ થાય છે.

સ્લોગન :- અમૃતવેલા પ્લેન (સાફ) બુદ્ધિ થઈને બેસો તો સેવાની નવી વિધિઓ ટચ (સ્પર્શ) થશે

“ મીઠા બાળકો આત્માથી વિકારોનો કીચડો નીકાળી શુદ્ધ ફૂલ બનો . બાપની યાદથી જ બધો કીચડો નીકળશે ”

પ્રશ્ન :- પવિત્ર બનવા વાળા બાળકએ કઈ એક વાત માં બાપને ફોલો કરવાનું છે?

ઉત્તર :- જેમ બાપ પરમ પવિત્ર છે, જે ક્યારેય અપવિત્ર કીચડાવાળા ની સાથે ભળતા નથી, બહુ બહુ સેકેડ (પવિત્ર) છે. એવા આપ પવિત્ર બનવા વાળા બાળકો બાપ ને ફોલો કરો. સી નો ઇવિલ (ખરાબ ન જુઓ)

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસીને બાળકોને સમજાવે છે. છે તો આ બંને બાપ. એક ને રુહાની, બીજાને શારીરિક બાપ કહેશે. શરીર તો બંનેનું એક જ છે તો જાણે કે બંને બાપ સમજાવે છે. ભલે એક સમજાવે છે, બીજા સમજે છે તો પણ કહેશે બંને સમજાવે છે. આ જે આટલી નાની આત્મા છે તેનાં પર કેટલો મેલ ચઢેલો છે. મેલ ચઢવાથી કેટલું નુકસાન થઈ જાય છે. આ ફાયદો અને નુકસાન ત્યારે જોવામાં આવે છે જ્યારે શરીરની સાથે છે. તમે જાણો છો આપણે આત્મા જ્યારે પવિત્ર બનશું ત્યારે લક્ષ્મી-નારાયણ જેવું પવિત્ર શરીર મળશે. હમણાં આત્મા પર કેટલો મેલ ચઢેલો છે. જ્યારે મધ નીકાળે છે તો તેને ગાળે છે. તો કેટલો મેલ નીકળે છે પછી મધ શુદ્ધ થઈ જાય છે. આત્મા પણ બહુ જ મેલી થઈ જાય છે. આત્મા જ કંચન હતી, એકદમ પવિત્ર હતી. શરીર કેટલું સુંદર હતું. આ લક્ષ્મી-નારાયણનાં શરીર જુઓ કેટલા સુંદર છે. મનુષ્ય તો શરીરને જ પૂજે છે ને. આત્મા ની તરફ નથી જોતા. આત્માની તો ઓળખ પણ નથી. પહેલા આત્મા સુંદર હતી, શરીર પણ સુંદર મળે છે. તમે પણ હમણાં આ બનવા ઈચ્છો છો. તો આત્મા કેટલી શુદ્ધ હોવી જોઈએ. આત્માને જ તમોપદ્રાન કહેવાય છે કારણ કે તેનામાં ભરપૂર કીચડો છે. તો એક તો દેહ-અભિમાન નો કીચડો, પછી કામ-ક્રોધ નો કીચડો. કીચડો નીકાળવા માટે ગાળવું પડે છે ને. ગાળવાથી રંગ જ બદલાઈ જાય છે. તમે સારી રીતે બેસી ને વિચાર કરશો તો અનુભવ થશે બહુ જ કીચડો ભરેલો છે. આત્મા માં રાવણની પ્રવેશતા છે. હમણાં બાપ ની યાદ માં રહેવાથી કીચડો નીકળે છે. આમાં પણ સમય લાગે છે. બાપ સમજાવે છે દેહ-અભિમાન હોવાનાં કારણે વિકારોનો કેટલો કીચડો છે. ક્રોધ નો કીચડો પણ કંઈ ઓછો નથી. ક્રોધી અંદરથી જાણે બળતો રહે છે. કોઈને કોઈ વાત પર દિલ બળતું રહે છે. ચહેરો પણ તાંબા જેવો રહે છે. હવે તમે સમજો છો આપણી આત્મા બળેલી છે. આત્મા માં કેટલો મેલ છે - હવે ખબર પડી છે. આ વાતો સમજવા વાળા બહુ જ થોડા છે, આમાં તો ફર્સ્ટ ક્લાસ ફૂલ જોઈએ ને. હમણાં તો બહુ જ ખામીઓ છે. તમારે તો બધી ખામીઓ કાઢીને બિલકુલ પવિત્ર બનવાનું છે ને. આ લક્ષ્મી-નારાયણ કેટલા પવિત્ર છે. હકીકતમાં તેમને હાથ લગાડવાનો પણ હુકમ નથી. પતિત જઈને આટલા પવિત્ર દેવતાઓને હાથ લગાવી ન શકે. હાથ લગાડવાનાં લાયક પણ નથી. શિવને તો હાથ લગાડી નથી શકતા. તે છે જ નિરાકાર, તેમને તો હાથ લાગી જ નથી શકતા. એ તો બહુ જ પવિત્ર છે. ભલે એમની પ્રતિમા મોટી રાખી દીધી છે કારણકે આટલી નાની બિંદી એને તો કોઈ હાથ ન લગાવી શકે. આત્મા શરીરમાં પ્રવેશ કરે છે તો શરીર મોટું થાય છે. આત્મા તો મોટી-નાની નથી હોતી. આ તો છે જ કીચડા ની દુનિયા. આત્મામાં કેટલો કીચડો છે. શિવ બાબા બહુજ (સેકેડ) પવિત્ર છે. બહુજ પવિત્ર છે. અહીંયા તો બધાંને એક સમાન બનાવી દે છે. એક-બીજાને કહી પણ દે છે તમે તો જાનવર છો. સતયુગમાં આવી ભાષા હોતી નથી. હમણાં તમે અનુભવ કરો છો અમારી આત્મામાં બહુજ મેલ ચઢેલો છે. આત્મા લાયક જ નથી જે બાપ ને યાદ કરે. ના-લાયક સમજી માયા પણ એકદમ તેમને હટાવી દે છે.

બાપ કેટલા સેકેડ (પવિત્ર) છે. આપણે આત્માઓ પણ શું હતા ને શુ બની જઈએ છે. હવે બાપ સમજાવે છે તમે મને બોલાવ્યો છે જ આત્મા ને શુદ્ધ બનાવવા માટે. બહુજ કીચડો ભરેલો છે. બગીચામાં કંઈ બધાં જ ફર્સ્ટ ક્લાસ નથી હોતા. નંબરવાર છે. બાપ બાગવાન છે. આત્મા કેટલી પવિત્ર બને છે પછી કેટલી મેલી એકદમ કાંટો બની જાય છે. આત્મામાં જ દેહ-અભિમાનનું, કામ, ક્રોધ નો કીચડો ભરાય છે. ક્રોધ પણ મનુષ્યમાં કેટલો છે. તમે પવિત્ર બની જશો તો પછી કોઈની શકલ જોવાની પણ દિલ નહીં થાય. ખરાબ નહીં જુઓ. અપવિત્ર ને જોવાનાં જ નથી. આત્મા પવિત્ર બની પવિત્ર નવું શરીર લે છે તો પછી કીચડો જોતી જ નથી. કીચડાની દુનિયા જ ખતમ થઈ જાય છે. બાપ સમજાવે છે તમે દેહ-અભિમાનમાં આવીને કેટલા કીચડા જેવા બની ગયા છો. પતિત બની

ગયા છે. બાળકો બોલાવે પણ છે - બાબા અમારામાં કોધનું ભૂત છે. બાબા અમે તમારી પાસે આવ્યા છીએ, પવિત્ર બનવા. જાણો છો બાપ તો છે જ એવર પ્યોર (સદાપવિત્ર). આવા હાઈએસ્ટ ઓથોરિટી (સર્વોચ્ચ સત્તા) ને સર્વવ્યાપી કહીને કેટલું ડીફેમ (બદનામ) કરે છે. સ્વયં પર પણ બહુજ નફરત આવે છે - અમે શું હતા, ફરી શું થી શું બની જઈએ છીએ. આ વાતો આપ બાળકો જ સમજો છો બીજા કોઈપણ સત્સંગ અથવા યુનિવર્સિટી વગેરેમાં ક્યાંય પણ આવું લક્ષ-હેતુ કોઈ સમજાવી ન શકે. હમણાં તમે બાળકો જાણો છો આપણી આત્મા માં કેવો કીચડો ભરાતો ગયો છે. ૨ કળા ઓછી થઈ, પછી ૪ કળા ઓછી થઈ. કીચડો ભરાતો ગયો એટલા માટે કહેવાય છે જ તમોપ્રધાન. કોઈ લોભમાં, કોઈ મોહમાં બળી મરે છે. આ અવસ્થામાં જ બળી-બળીને મરી જાય છે. હવે આપ બાળકોએ તો શિવબાબા ની યાદ માં જ શરીર છોડવાનું છે, જે શિવબાબા આવા બનાવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણને આવા બાપએ જ બનાવ્યા ને. તો પોતાની કેટલી ખબરદારી રાખવી જોઈએ. તોફાન તો ઘણાં આવશે. તોફાન માયાનાં જ આવે છે, બીજા કોઈ તોફાન નથી. જેમ શાસ્ત્રોમાં વાર્તા લખી દીધી છે હનુમાન વગેરેની. કહે છે ભગવાને શાસ્ત્ર બનાવ્યા છે. ભગવાન તો બધાં વેદ-શાસ્ત્રોનો સાર સંભળાવે છે. ભગવાને તો સદ્ગતિ કરી દીધી, એમને શાસ્ત્રો બનાવાની શું દરકાર. હવે બાપ કહે છે હિયર નો ઈવિલ. આ શાસ્ત્રો વગેરેથી તમે ઊંચા નથી બની શકતા. હું તો આ બધાંથી અલગ છું. કોઈપણ ઓળખતું નથી. બાપ શું છે, કોઈને ખબર નથી. બાપ જાણે છે કોણ-કોણ મારી સર્વિસ કરે છે અર્થાત કલ્યાણકારી બની બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરે છે, તેઓ જ દિલ પર ચઢે છે. કોઈ તો એવા પણ છે જેમને સર્વિસ ની ખબર જ નથી. આપ બાળકોને જ્ઞાન તો મળ્યું છે કે સ્વયંને આત્મા સમજો અને બાપ ને યાદ કરો. ભલે આત્મા શુદ્ધ બને છે, શરીર તો છતાં પણ આ પતિત છે ને. આત્મા શુદ્ધ થતી જાય છે તેમની એક્ટિવિટીમાં (પ્રવૃત્તિ) રાત-દિવસનો ફરક રહે છે. ચલનથી પણ ખબર પડે છે. નામ કોઈનું નથી લેવાતું, જો નામ લે તો કદાચ વધારે જ બદતર થઈ જાય. હમણાં તમે ફર્ક જોઈ શકો છો - તમે શું હતા, શું બનવાનાં છો! તો શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ ને. અંદર ગંદકી જે ભરેલી છે તેને કાઢવાની છે. લૌકિક સંબંધમાં પણ કોઈ-કોઈ બહુજ ગંદા બાળકો હોય છે તો તેમનાંથી બાપ પણ હેરાન થઈ જાય છે. કહે છે આવા બાળક તો ન હોય તો સારું હતું. ફૂલોનાં બગીચા ની સુગંધ હોય છે. પરંતુ ડ્રામા અનુસાર કીચડો પણ છે. અક ને તો બિલકુલ જોવાનો પણ દિલ નથી થતું. પરંતુ બગીચામાં જવાથી નજર તો બધાં પર પડશે ને. આત્મા કહેશે આ ફૂલાણું ફૂલ છે. સુગંધ પણ સારા ફૂલોની લેશે ને. બાપ પણ જુએ છે આંમની આત્મા કેટલી યાદ ની યાત્રા માં રહે છે, કેટલી પવિત્ર બની છે અને બીજાને પણ આપ સમાન બનાવે છે. જ્ઞાન સાંભળાવે છે! મૂળ વાત જ છે મનમનાભવ. બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો પવિત્ર ફૂલ બનો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ કેટલા પવિત્ર ફૂલ હતા. તેમનાંથી પણ શિવબાબા બહુજ સેકેડ (પવિત્ર) છે. મનુષ્યને થોડી ખબર છે કે આ લક્ષ્મી-નારાયણને પણ આવા શિવબાબાએ જ બનાવ્યા છે. તમે જાણો છો આ પુરુષાર્થ થી આ બને છે. રામ એ ઓછો પુરુષાર્થ કર્યો તો ચંદ્રવંશી બન્યા. બાપ સમજાવે તો ઘણું છે. એક તો યાદ ની યાત્રા માં રહેવાનું છે, જેનાંથી ગંધ નીકળે, આત્મા પવિત્ર બને. તમારી પાસે મ્યુઝિયમ વગેરે માં ઘણા આવે છે. બાળકોએ સર્વિસનો બહુજ શોખ રાખવાનો છે. સર્વિસને છોડી ક્યારે ઊંઘ નથી કરવાની હોતી. સર્વિસ પર બહુજ એક્યુરેટ રહેવું જોઈએ. મ્યુઝિયમમાં પણ તમે લોકો આરામનો સમય છોડો છો. ગળુ થાકી જાય છે, ભોજન વગેરે પણ ખાવાનું છે પરંતુ અંદર માં દિવસ-રાત ઊંઘળ આવવી જોઈએ. કોઈ આવે તો તેમને રસ્તો બતાવીએ. ભોજનનાં સમયે કોઈ આવી જાય તો પહેલાં તેમને અટેન્ડ કરી પછી ભોજન ખાવું જોઈએ. આવી સર્વિસ વાળા છો. કોઈ-કોઈને બહુજ દેહ-અભિમાન આવી જાય છે, આરામ-પસંદ, નવાબ બની જાય છે. બાપ એ સમજણ તો આપવી પડે ને. આ નવાબી છોડો. પછી બાપ સાક્ષાત્કાર પણ કરાવશે - સ્વયંનું પદ જુઓ. દેહ-અભિમાનની કુહાડી સ્વયં જ પોતાનાં પગ પર લગાડે છે. ઘણા બાળકો તો બાબા થી પણ રીસ કરે છે. અરે, આ તો શિવબાબા નો રથ છે, તેમની સંભાળ કરવી પડે છે. અહીંયા તો એવા છે જે ઘણી દવાઓ લેતા રહે છે, ડોક્ટરની દવા કરતા રહે છે. ભલે બાબા કહે છે શરીર તંદુરસ્ત રાખવાનું છે પરંતુ સ્વયંની અવસ્થાને પણ જોવાની છે ને. તમે બાબા ની યાદ માં રહીને ખાઓ તો ક્યારે કોઈ વસ્તુ નુકસાન નહીં કરશે. યાદથી તાકાત ભરાઈ જશે. ભોજન બહુજ શુદ્ધ થઈ જશે. પરંતુ તે અવસ્થા છે નહીં. બાબા તો કહે છે બ્રાહ્મણોનું બનાવેલું ભોજન ઉત્તમ થી ઉત્તમ છે પરંતુ તે જ્યારે યાદ માં રહીને બનાવે. યાદ માં રહીને બનાવવાથી તેમને પણ ફાયદો, ખાવા વાળા ને પણ ફાયદો થશે.

અક પણ બહુ છે ને. આ બિચારા શું પદ પામશે. બાપને તો દયા આવે છે. પરંતુ દાસ-દાસી બનવાની પણ નોંધ છે, એમાં ખુશ ન થવું જોઈએ. વિચાર પણ નથી કરતા - અમારે આવા બનવાનું છે. દાસ-દાસી બનવા કરતા સાહૂકાર બને તો સારું છે. દાસ-દાસી રાખી શકશે. બાપ તો કહે છે નિરંતર મુજ એક ને યાદ કરો, સિમર-સિમર

સુખ પામો. ભક્તોએ પછી સિમરણ કરી માળા બેસીને બનાવી છે. તે ભક્તોનું કામ છે. બાપ તો ફક્ત કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજો, બાપ ને યાદ કરો. બસ. બાકી કોઈ જપ ન કરો, ન માળા ફેરવો. બાપ ને જાણવાનાં છે, એમને યાદ કરવાનાં છે. મુખથી બાબા-બાબા પણ કહેવાનું થોડી છે. તમે જાણો છો એ આપણા આત્માઓનાં બેહદ નાં બાપ છે, એમને યાદ કરવાથી આપણે સતોપ્રધાન બની જઈશું અર્થાત આત્મા કંચન બની જશે. કેટલું સહજ છે. પરંતુ યુદ્ધનું મેદાન છે ને. તમારી છે જ માયા ની સાથે લડાઈ. તે ઘડી-ઘડી તમારો બુદ્ધિયોગ તોડે છે. જેટલા-જેટલા વિનાશકાળે પ્રીત બુદ્ધિ છે એટલું પદ હોય છે. સિવાય એક નાં બીજા કોઈની પણ યાદ ન આવે. કલ્પ પહેલા પણ આવા નીકળ્યાં છે જે વિજય માળા નાં દાણા બને છે. તમે જે બ્રાહ્મણ કુળનાં છો, બ્રાહ્મણોની રુઝ માળા બને છે, જેમને બહુજ ગુપ્ત મહેનત કરી છે. જ્ઞાન પણ ગુપ્ત છે ને. બાપ તો દરેકને સારી રીતે જાણે છે. સારા-સારા નંબરવન જેમને મહારથી સમજતા હતા, તે આજે છે નહીં. દેહ-અભિમાન બહુજ છે. બાપની યાદ રહી ન શકે. માયા બહુજ જોર થી થપ્પડ મારે છે. બહુ થોડા છે જેમની માળા બની શકશે. તો બાપ છતા પણ બાળકો ને સમજાવે છે - સ્વયંને જોતા રહો અમે કેટલા પવિત્ર દેવતા હતા પછી અમે શું થી શું, કીચડો બની ગયા છીએ. હવે શિવબાબા મળ્યા છે તો એમની મત પર ચાલવું જોઈએ ને. કોઈપણ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં. કોઈની પણ યાદ ન આવે. ચિત્ર પણ કોઈનાં નથી રાખવાનાં. એક શિવબાબા ની જ યાદ રહે. શિવબાબા ને શરીર તો છે નહીં. આ પણ ટેમ્પરરી ઉધાર લે છે. તમને આવા દેવી-દેવતા લક્ષ્મી-નારાયણ બનાવવા માટે કેટલી મહેનત કરે છે. બાપ કહે છે તમે મને પતિત દુનિયામાં બોલાવો છો. તમને પાવન બનાવું છું પછી તમે પાવન દુનિયામાં મને બોલાવતા જ નથી. ત્યાં આવી ને શું કરશે! એમની સર્વિસ જ પાવન બનાવવાની છે. બાપ જાણે છે કે એકદમ બળીને કાળા કોલસા બની ગયા છે. બાપ આવ્યા છે તમને ગોરા બનાવવા. અચ્છા !

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સેવા માં બહુ એક્ચ્યુરેટ રહેવાનું છે. દિવસ-રાત સર્વિસ ની ઉછળ આવતી રહે. સર્વિસ (સેવા) ને છોડી ક્યારે પણ આરામ નથી કરવાનો. બાપ સમાન કલ્યાણકારી બનવાનું છે.
2. એકની યાદથી પ્રીત બુદ્ધિ બની અંદર નો કીચડો નીકાળી દેવાનો છે. ખુશબુદાર ફૂલ બનવાનું છે. આ કીચડાની દુનિયાથી દિલ નથી લગાડવાનું.

વરદાન :- ‘ પહેલા આપ ’ નાં મંત્ર દ્વારા સર્વનું સ્વમાન પ્રાપ્ત કરવાવાળા નિર્માણ સો મહાન ભવ :

આજ મહામંત્ર સદા યાદ રહે કે ‘નિર્માણ જ સર્વથી મહાન છે.’. ‘પહેલા આપ’ કરવું જ સર્વ નું સન્માન પ્રાપ્ત કરવાનો આધાર છે. મહાન બનવાનો આ મંત્ર વરદાન રુપમાં સદા સાથે રાખજો. વરદાનોથી જ ઉછરતા, ઉડતા મંઝિલ પર પહોંચજો. મહેનત ત્યારે કરો છો જ્યારે વરદાન ને કાર્યમાં નથી લગાડતા. જો વરદાનો થી ઉછરતા રહો, વરદાનો ને કાર્યમાં લગાવતા રહો તો મહેનત સમાપ્ત થઈ જશે. સદા સફળતા અને સંતુષ્ટતા નો અનુભવ કરતા રહેશો.

સ્લોગન :- ચહેરા દ્વારા સેવા કરવા માટે સ્વયંનાં મુસ્કુરાતા રમણીક અને ગંભીર સ્વરુપ ને ઇમર્જ (આવાહન) કરો.

“ મીઠા બાળકો - બાપની યાદની સાથે - સાથે જ્ઞાન ધન થી સંપન્ન બનો , બુદ્ધિ માં આખું જ્ઞાન ફરતું રહે ત્યારે અપાર ખુશી રહેશે , સૃષ્ટિ ચક્ર નાં જ્ઞાનથી તમે ચક્રવર્તી રાજા બનશો ”

પ્રશ્ન :- કયા બાળકો (મનુષ્યો) ની પ્રીત બાપથી ન હોઈ શકે?

ઉત્તર :- જે રૌરવ નર્કમાં રહેવાવાળા વિકારોથી પ્રીત કરે છે, એવા મનુષ્યો ની પ્રીત બાપથી ન હોઈ શકે. આપ બાળકોએ બાપ ને ઓળખ્યા છે એટલે તમારી બાપ થી પ્રીત છે.

પ્રશ્ન :- કોને સતયુગમાં આવવાનો હુકમ જ નથી?

ઉત્તર :- બાપ પણ સતયુગમાં આવવાનાં નથી તો ત્યાં કાળ પણ ન આવી શકે. જેમ રાવણને સતયુગમાં આવવાનો હુકમ નથી, એવી રીતે બાબા કહે છે બાળકો, મને પણ સતયુગમાં આવવાનો હુકમ નથી. બાબા તો તમને સુખધામનાં લાયક બનાવી ઘરે ચાલ્યા જાય છે, એમને પણ લિમિટ (મર્યાદા) મળેલી છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. રુહાની બાળકો યાદની યાત્રામાં બેસેલા છો? અંદરમાં આ જ્ઞાન છે ને કે આપણે આત્માઓ યાદ ની યાત્રા પર છીએ. યાત્રા અક્ષર તો જરૂર દિલ માં આવવો જોઈએ. જેમ તેઓ યાત્રા કરે છે હરિદ્વાર, અમરનાથ જવાની. યાત્રા પુરી કરી ફરી પાછા આવે છે. અહીંયા પછી આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે કે આપણે જઈએ છીએ શાંતિધામ. બાપએ આવીને હાથ પકડ્યો છે. હાથ પકડીને પાર લઈ જવાનું હોય છે ને. કહે પણ છે હાથ પકડી લો કારણ કે વિષય સાગરમાં પડ્યા છે. હવે તમે શિવબાબા ને યાદ કરો અને ઘર ને યાદ કરો. અંદરમાં એ આવવું જોઈએ કે અમે જઈ રહ્યા છીએ. આમાં મુખથી કંઈ બોલવાનું પણ નથી. અંદરમાં ફક્ત યાદ રહે - બાબા આવેલા છે લઈ જવા માટે. યાદ ની યાત્રા પર જરૂર રહેવાનું છે. આ યાદની યાત્રાથી જ તમારા પાપ કપાય છે, ત્યારે જ ફરી તે મંજિલ પર પહોંચશો. કેટલું સ્પષ્ટ બાપ સમજાવે છે. જેમ નાનાં બાળકોને ભણાવવામાં આવે છે ને. સદૈવ બુદ્ધિમાં હોય કે અમે બાબા ને યાદ કરતા જઈ રહ્યા છીએ. બાપનું કામ જ છે પાવન બનાવીને પાવન દુનિયામાં લઈ જવું. બાળકોને લઈ જાય છે. આત્માએ જ યાત્રા કરવાની છે. આપણે આત્માઓએ બાપ ને યાદ કરી ઘરે જવાનું છે. ઘરે પહોંચશું પછી બાપનું કામ પૂરું થયું. બાપ આવે જ છે પતિતથી પાવન બનાવી ઘરે લઈ જવા. ભણતર તો અહીંયા જ ભણીએ છીએ. ભલે હરો-ફરો, કોઈપણ કામ-કાજ કરો, બુદ્ધિમાં આ યાદ રહે. યોગ અક્ષરમાં યાત્રા સિદ્ધ નથી થતી. યોગ સન્યાસીઓનો છે. તે તો બધી છે મનુષ્યની મત. અડધો કલ્પ તમે મનુષ્ય મત પર ચાલ્યાં છો. અડધો કલ્પ દેવી મત પર ચાલ્યાં હતાં. હમણાં તમને મળે છે ઇશ્વરીય મત.

યોગ અક્ષર નહીં કહો, યાદ ની યાત્રા કહો. આત્માને આ યાત્રા કરવાની છે. તે હોય છે શારીરિક યાત્રા, શરીરની સાથે જાય છે. આમાં તો શરીરનું કામ જ નથી. આત્મા જાણે છે, આપણું આત્માઓનું એ સ્વીટ ઘર છે. બાપ આપણને શિક્ષણ આપી રહ્યા છે, જેનાંથી આપણે પાવન બનશું, યાદ કરતા-કરતા તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આ છે યાત્રા. આપણે બાપની યાદ માં બેસીએ છીએ કારણ કે બાબાની પાસે જ ઘરે જવાનું છે. બાપ આવે જ છે પાવન બનાવવા. સૌ તો પાવન દુનિયામાં જવાનું જ છે. બાપ પાવન બનાવે છે, ફરી નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર તમે પાવન દુનિયામાં જશો. આ જ્ઞાન બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. આપણે યાદ ની યાત્રા પર છીએ. આપણે આ મૃત્યુલોકમાં ફરીથી નથી આવવાનું. બાબાનું કામ છે આપણને ઘર સુધી પહોંચાડવાનું. બાબા રસ્તો બતાવી દે છે હમણાં તમે તો મૃત્યુલોકમાં છો પછી અમરલોક નવી દુનિયામાં હશો. બાપ લાયક બનાવીને જ છોડે છે. સુખધામમાં બાપ નહીં લઈ જાય. એમની લિમિટ થઈ જાય છે ઘર સુધી પહોંચાડવાની. આ આખું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં રહેવું જોઈએ. ફક્ત બાપને યાદ નથી કરવાનાં, સાથે જ્ઞાન પણ જોઈએ. જ્ઞાનથી તમે ધન કમાઓ છો ને. આ સૃષ્ટિ ચક્રનાં નોલેજથી તમે ચક્રવર્તી રાજા બનો છો. બુદ્ધિમાં આ જ્ઞાન છે, આમાં ચક્ર લગાવ્યું છે. ફરી આપણે ઘરે જઈશું, ફરી નવેસરથી ચક્ર શરૂ થશે. આ આખું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં રહે ત્યારે ખુશીનો પારો ચઢે. બાપને પણ યાદ કરવાનાં છે, શાંતિધામ, સુખધામ ને પણ યાદ કરવાનું છે. ૮૪નું ચક્ર જો યાદ નહીં કરશો તો ચક્રવર્તી

રાજા કેવી રીતે બનશો. ફક્ત એક ને યાદ કરવું તો સન્યાસીઓ નું કામ છે કારણકે તેઓ એમને જાણતા નથી. બ્રહ્મને જ યાદ કરે છે. બાપ તો સારી રીતે બાળકોને સમજાવે છે. યાદ કરતા-કરતા જ તમારા પાપ કપાઈ જવાનાં છે. પહેલા તો ઘરે જવાનું છે, આ છે રુહાની યાત્રા. ગાયન પણ છે ચારેય તરફ લગાવ્યા ફેરા, તો પણ હંમેશાં દૂર રહ્યાં અર્થાત્ બાપથી દૂર રહ્યાં. જે બાપથી બેહદ નો વારસો મળવાનો છે એમને તો જાણતા જ નથી. કેટલા ચક્ર લગાવ્યા છે. દરેક વર્ષ પણ કોઈ યાત્રા કરે છે. પૈસા બહુ જ હોય છે તો યાત્રા નો શોખ રહે છે. આ તો તમારી છે રુહાની યાત્રા. તમારા માટે નવી દુનિયા બની જશે પછી તો નવી દુનિયામાં જ આવવાનાં છે, જેને અમરલોક કહેવાય છે. ત્યાં કાળ હોતો નથી જે કોઈને લઈ જાય. કાળને હુકમ જ નથી નવી દુનિયામાં આવવાનો. રાવણની તો આ જૂની દુનિયા છે ને. તમે બોલાવો પણ અહીંયા છો. બાપ કહે છે હું જૂની દુનિયામાં જૂનાં શરીરમાં આવું છું. મને પણ નવી દુનિયામાં આવવાનો હુકમ નથી. હું તો પતિતો ને જ પાવન બનાવવા આવું છું. તમે પાવન બની પછી બીજાને પણ પાવન બનાવો છો. સન્યાસી તો ભાગી જાય છે. એકદમ ખોવાઈ જાય છે. ખબર જ નથી પડતી, ક્યાં ચાલ્યા ગયા કારણ કે તેઓ ડ્રેસ જ બદલી દે છે. જેમ એક્ટર્સ રૂપ બદલે છે. ક્યારેક પુરુષ થી સ્ત્રી બની જાય છે, ક્યારેક સ્ત્રી થી પુરુષ બની જાય છે. આ પણ રૂપ બદલે છે. સતયુગમાં થોડી આવી વાતો હશે.

બાપ કહે છે હું આવું છું નવી દુનિયા બનાવવા. અડધું કલ્પ આપ બાળકો રાજ્ય કરો છો ફરી ડ્રામા પ્લાન અનુસાર દ્વાપર શરૂ થાય છે, દેવતાઓમાં વામમાર્ગમાં ચાલ્યા જાય છે, એમનાં બહુ જ ગંદા ચિત્રો પણ જગન્નાથપુરીમાં છે. જગન્નાથનું મંદિર છે. આમ તો એમની રાજધાની હતી જે પોતે વિશ્વનાં માલિક હતા. તેઓ પછી મંદિરમાં જઈને બંધ થયા, એમને કાળા દેખાડે છે. આ જગન્નાથનાં મંદિર પર તમે બહુ જ સમજાવી શકો છો. બીજા કોઈ તેનો અર્થ સમજાવી નહીં શકે. દેવતા જ પૂજ્ય થી પૂજારી બને છે. તે લોકો તો દરેક વાતમાં ભગવાનનાં માટે કહી દે છે આપેહી પૂજ્ય, આપેહી પૂજારી. આપ જ સુખ આપો છો, આપ જ દુઃખ આપો છો. બાપ કહે છે હું તો કોઈને દુઃખ દેતો જ નથી. આ તો સમજ ની વાત છે. બાળક જન્મે તો ખુશી થશે, બાળક મરશે તો રોવા લાગશે. કહેશે ભગવાને દુઃખ દીધું. અરે, આ અલ્પકાળ નું સુખ-દુઃખ તમને રાવણ રાજ્યમાં જ મળે છે. મારા રાજ્યમાં દુઃખની વાત નથી હોતી. સતયુગને કહેવાય છે અમરલોક, આનું નામ જ છે મૃત્યુલોક. અકાળે મરી જાય છે. ત્યાં તો બહુ જ ખુશીઓ મનાવે છે, આયુષ્ય પણ લાંબુ હોય છે. મોટામાં મોટી આયુ ૧૫૦ વર્ષની હોય છે. અહીંયા પણ ક્યારેક-ક્યારેક કોઈની હોય છે પરંતુ અહીંયા તો સ્વર્ગ નથી ને. કોઈ શરીરની બહુ જ સંભાળ રાખે છે તો આયુ મોટી પણ થઈ જાય છે પછી બાળકો પણ કેટલા થઈ જાય છે. પરિવાર વધતો જાય છે, વૃદ્ધિ જલ્દી થાય છે. જેમ ઝાડની ડાળ-ડાળીઓ નિકળે છે - ૫૦ ડાળી અને એનાંથી બીજી ૫૦ નિકળશે, કેટલી વૃદ્ધિને પામે છે. અહીં પણ એવું છે એટલે આનું ઉદાહરણ વડનાં ઝાડ થી આપે છે. આખું ઝાડ ઊભું છે, ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે નહીં. અહીંયા પણ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનું ફાઉન્ડેશન છે નહીં. કોઈને ખબર જ નથી દેવતાઓ ક્યારે હતા, તેઓ તો લાખો વર્ષ કહી દે છે. પહેલા તમે ક્યારેય ખ્યાલ પણ નહોતા કરતાં. બાપ જ આવીને આ બધી વાતો સમજાવે છે. તમે હવે બાપને પણ જાણી ગયા છો અને આખા ડ્રામાનાં આદિ-મધ્ય-અંત, સમયગાળો વગેરે બધું જ જાણી ગયા છો. નવી દુનિયા થી જૂની, જૂની થી નવી કઈ રીતે બને છે, આ કોઈ નથી જાણતું. હમણાં આપ બાળકો યાદની યાત્રામાં બેસો છો. આ યાત્રા તો તમારી નિત્ય ચાલવાની છે. હરો-ફરો પરંતુ યાદ ની યાત્રા માં રહો. આ છે રુહાની યાત્રા. તમે જાણો છો ભક્તિમાર્ગમાં આપણે પણ આ યાત્રાઓ પર જતાં હતા. બહુ જ વાર યાત્રા કરી હશે, જે પાક્કા ભક્ત હશે. બાબા એ સમજાવ્યું છે એક શિવની ભક્તિ કરવી, એ છે અવ્યભિચારી ભક્તિ. પછી દેવતાઓની થાય છે, પછી ૫ તત્વો ની ભક્તિ કરે છે. દેવતાઓની ભક્તિ છતાં પણ સારી છે કારણકે એમનું શરીર તો પણ સતોપ્રધાન છે, મનુષ્યનું શરીર તો પતિત છે ને. તેઓ તો પાવન છે પછી દ્વાપર થી લઈને બધાં પતિત બની ગયાં છે. નીચે ઉતરતા આવે છે. સીડી નું ચિત્ર તમારા માટે બહુ જ સારું છે સમજવા માટે. જિજ્ઞાસી પણ વાર્તા પણ બતાવે છે ને. આ બધાં દ્રષ્ટાંત વગેરે આ સમયનાં જ છે. બધાં તમારા ઉપર જ બનેલા છે. ભ્રમરીનું ઉદાહરણ પણ તમારું છે જે કીડાને આપ સમાન બ્રાહ્મણ બનાવે છે. અહીંયાનાં જ આ બધાં દ્રષ્ટાંતો છે.

આપ બાળકો પહેલા શારીરિક યાત્રા કરતા હતા. હવે ફરી બાપ દ્વારા રુહાની યાત્રા શીખો છો. આ તો ભણતર છે ને. ભક્તિમાં જુઓ શું-શું કરે છે. બધાંની આગળ માથા નમાવતા રહે છે, એકનાં પણ કર્તવ્યને નથી જાણતા. હિસાબ કરાય છે ને. સૌથી વધારે જન્મ કોણ લે છે પછી ઓછા થતા જાય છે. આ જ્ઞાન પણ હમણાં તમને મળે છે.

તમે સમજો છો બરાબર સ્વર્ગ હતું. ભારતવાસી તો એટલાં પથ્થર બુદ્ધિ બન્યાં છે, એમને પૂછો સ્વર્ગ ક્યારે હતું તો લાખો વર્ષ કહી દેશે. હવે આપ બાળકો જાણો છો આપણે વિશ્વનાં માલિક હતા, કેટલા સુખી હતા હવે ફરી આપણે બેગર ટુ પ્રિન્સ (ગરીબથી રાજા) બનવાનું છે. દુનિયા નવાં થી જૂની થાય છે ને. તો બાપ કહે છે - મહેનત કરો. આ પણ જાણો છો માયા ઘડી-ઘડી ભુલાવી દે છે.

બાપ સમજાવે છે બુદ્ધિમાં સદૈવ આ યાદ રાખો આપણે જઈ રહ્યા છીએ, આપણું આ જૂની દુનિયાથી લંગર ઊઠી ગયું છે. નાવ પાર જવાની છે. ગાએ છે ને નાવ અમારી પાર લઈ જાઓ. ક્યારે પાર જવાની છે, તે જાણતા નથી. તો મુખ્ય છે યાદની યાત્રા. બાપની સાથે વારસો પણ યાદ આવવો જોઈએ. બાળકો બાલિક (પુખ્ત વય) થાય છે તો બાપનો વારસો જ બુદ્ધિમાં રહે છે. તમે તો મોટા છો જ. આત્મા ઝટ જાણી લે છે, આ વાત તો બરાબર છે. બેહદનાં બાપનો વારસો છે જ સ્વર્ગ. બાબા સ્વર્ગની સ્થાપના કરે છે તો બાપની શ્રીમત પર ચાલવું જોઈએ. બાપ કહે છે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. પવિત્રતાનાં કારણે જ ઝઘડા થાય છે. તેઓ તો બિલકુલ જ જાણે રૌરવ નર્કમાં પડ્યા છે. વધારે જ વધારે વિકારોમાં પડતાં જાય છે એટલે બાપથી પ્રીત રાખી નથી શકતાં. વિનાંશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ છે ને. બાપ આવે જ છે પ્રીત બુદ્ધિ બનાવવા. બહુ જ છે જેમની રિંચક (જરા) પણ પ્રીત બુદ્ધિ નથી. ક્યારેય બાપને યાદ પણ નથી કરતાં. શિવબાબા ને જાણતા જ નથી, માનતા જ નથી. માયાનું પુરુ ગ્રહણ લાગેલું છે. યાદની યાત્રા બિલકુલ જ નથી. બાપ મહેનત તો કરાવે છે. આ પણ જાણો છો સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી રાજધાની અહીંયા સ્થાપન થઈ રહી છે. સતયુગ-ત્રેતા માં કોઈપણ ધર્મ સ્થાપન થતા નથી. રામ કોઈ ધર્મ સ્થાપન નથી કરતા. આ તો સ્થાપન કરવાવાળા બાપ દ્વારા આવાં બને છે. બીજા ધર્મ સ્થાપક અને બાપનાં ધર્મ સ્થાપન માં રાત-દિવસનો ફર્ક છે. બાપ આવે જ છે સંગમ પર જ્યારે દુનિયા બદલવાની છે. બાપ કહે છે કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમયુગે આવું છું, એમને પછી યુગે-યુગે અક્ષર ખોટો લખી દીધો છે. અડધો કલ્પ ભક્તિમાર્ગ પણ ચાલવાનો જ છે. તો બાપ કહે છે બાળકો આ વાતોને ભૂલો નહીં. આપ કહો છો બાબા અમે તમને ભૂલી જઈએ છીએ. અરે, બાપને તો જાનવર પણ નથી ભુલતા. તમે કેમ ભૂલો છો? સ્વયંને આત્મા નથી સમજતા! દેહ-અભિમાની બનવાથી જ તમે બાપ ને ભૂલો છો. હવે જેમ બાપ સમજાવે છે, તેમ આપ બાળકોએ પણ ટેવ (આદત) રાખવી જોઈએ. ભપકા થી વાત કરવી જોઈએ. એવું નહીં કે મોટા વ્યક્તિની આગળ તમે ફંક થઈ જાઓ. તમે કુમારીઓ જ મોટા-મોટા વિદ્વાન, પંડિતોની આગળ જાઓ છો તો તમારે નિડર થઈ સમજાવવાનું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બુદ્ધિમાં સદૈવ યાદ રહે કે આપણે જઈ રહ્યા છીએ, આપણી નાવનું લંગર આ જૂની દુનિયાથી ઊઠી ગયું છે. આપણે છીએ રુહાની યાત્રા પર. આ જ યાત્રા કરવાની અને કરાવવાની છે.
2. કોઈપણ મોટા વ્યક્તિની સામે નિર્ભયતા (ભપકા) થી વાત કરવાની છે, ફંક નથી થવાનું. દેહી-અભિમાની બનીને સમજાવવાની આદત પાડવાની છે.

વરદાન :- સદા હલકા બની બાપ નાં નયનો માં સમા વા વાળા સહજયોગી ભવ :

સંગમયુગ પર જે ખુશીઓની ખાણ મળે છે તે બીજા કોઈ યુગમાં નથી મળી શકતી. આ સમયે બાપ અને બાળકોનું મિલન છે, વારસો છે, વરદાન છે. વારસો અથવા વરદાન બંનેમાં મહેનત નથી હોતી એટલે તમારું ટાઈટલ જ છે સહજયોગી. બાપદાદા બાળકોની મહેનત જોઈ નથી શકતા, કહે છે બાળકો પોતાનાં બધાં બોજ બાપ ને આપી સ્વયં હલકા થઈ જાઓ. એટલા હલકા બનો જે બાપ તમને નયનો પર બેસાડી ને સાથે લઈ જાય. બાપથી સ્નેહ ની નિશાની છે - સદા હલકા બની બાપની નજરો માં સમાઈ જવું.

સ્લોગન :- નેગેટીવ (નકારાત્મક) વિચારવાનો રસ્તો બંધ કરી દો તો સફળતા સ્વરૂપ બની જશે.

“ મીઠા બાળકો - આદેશ કરો કે , હે ભૂતો તમે અમારી પાસે આવી ન હી શકો, તમે એમને ૬ રા વો તો તે ભાગી જશે ”

પ્રશ્ન :- ઈશ્વરીય નશામાં રહેવાવાળા બાળકોનાં જીવનની શોભા કઈ છે?

ઉત્તર :- સર્વિસ (સેવા) જ એમનાં જીવનની શોભા છે. જ્યારે નશો છે કે અમને ઈશ્વરીય લોટરી મળી છે તો સેવાનો શોખ હોવો જોઈએ. પરંતુ તીર ત્યારે લાગશે જ્યારે અંદર કોઈ પણ ભૂત નહીં હશે.

પ્રશ્ન :- શિવબાબા નાં બાળકો કહેવડાવવાનાં હકદાર કોણ છે?

ઉત્તર :- જેમને નિશ્ચય છે કે ભગવાન અમારા બાપ છે. અમે એવા ઊંચેથી ઊંચા બાપનાં બાળકો છીએ, એવા નશામાં રહેવાવાળા લાયક બાળકો જ શિવબાબા નાં બાળકો કહેવાનાં હકદાર છે. જો ચરિત્ર ઠીક નથી, ચલન રોયલ્ટી ની નથી તો શિવબાબા નાં બાળકો નથી કહી શકાતા.

ઓમ શાંતિ ! શિવ બાબા યાદ છે? સ્વર્ગની બાદશાહી યાદ છે? અહીં જ્યારે બેસો છો તો દિમાગ માં આવવું જોઈએ - આપણે બેહદનાં બાપનાં બાળકો છીએ અને નિત્ય બાપને યાદ કરીએ છીએ. યાદ કર્યા વગર આપણે વારસો લઈ ન શકીએ. શેનો વારસો? પવિત્રતાનો. તો એનાં માટે એવો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. ક્યારેય પણ કોઈ વિકારની વાત આપણી પાસે આવી ન શકે, ફક્ત વિકારની જ વાત નથી. એક ભૂત નહીં પરંતુ કોઈ પણ ભૂત આવી ન શકે. એવું શુદ્ધ અહંકાર રહેવો જોઈએ. બહુ જ ઊંચેથી ઊંચાં ભગવાનનાં આપણે બાળકો પણ ઊંચેથી ઊંચા થયા ને. વાતચીત, ચલન કેવી રોયલ હોવી જોઈએ. બાપ ચલનથી સમજે છે આ તો બિલકુલ જ વર્થ નોટ પેની (કોડી તુલ્ય) છે. મારા બાળક કહેવાને પણ હકદાર નથી. લૌકિક બાપને પણ ન લાયક બાળકને જોઈ અંદરમાં એવું થાય છે. આ પણ બાપ છે. બાળકો જાણે છે બાપ અમને શિક્ષણ આપી રહ્યા છે પરંતુ કોઈ-કોઈ એવા છે જે બિલકુલ સમજતા નથી. બેહદનાં બાપ આપણને સમજાવી રહ્યા છે એ નિશ્ચય નથી, નશો નથી. આપ બાળકોની બુદ્ધિ કેટલી ઊંચી હોવી જોઈએ. આપણે કેટલા ઊંચ બાપનાં બાળક છીએ. બાપ કેટલું સમજાવે છે. અંદરમાં વિચારો આપણે કેટલા ઊંચેથી ઊંચાં બાપનાં બાળકો છીએ, આપણું ચરિત્ર કેટલું ઊંચું હોવું જોઈએ. જે આ દેવી-દેવતાઓની મહિમા છે, એ આપણી હોવી જોઈએ. પ્રજાની થોડી મહિમા છે. એક લક્ષ્મી-નારાયણને જ દેખાડ્યા છે. તો બાળકોએ કેટલી સારી સેવા કરવી જોઈએ. આ લક્ષ્મી-નારાયણ બંનેવે આ સેવા કરી છે ને. બુદ્ધિ કેટલી ઊંચી જોઈએ. કોઈ બાળકોમાં તો કંઈ ફર્ક જ નથી. માયાથી હાર ખાઈ લે છે તો વધારે જ બગડી જાય છે. નહીં તો અંદરમાં કેટલો નશો રહેવો જોઈએ. આપણે બેહદનાં બાપનાં બાળકો છીએ. બાપ કહે છે બધાને મારો પરિચય આપતા રહો. સર્વિસથી જ શોભા પામશો, ત્યારે જ બાપનાં દિલ પર ચઢશો. બાળક એ જે બાપનાં દિલ પર ચઢેલા હોય. બાપનો બાળકો પર કેટલો પ્રેમ હોય છે. બાળકોને માથા પર ચઢાવે છે. એટલો મોહ હોય છે પરંતુ એ તો છે હદનો માયાવી મોહ. આ તો છે બેહદનો. એવા કોઈ બાપ હશે જે બાળકને જોઈ ખુશ ન થાય. મા-બાપને તો અથાહ ખુશી હોય છે. અહીંયા જ્યારે બેસો છો તો સમજવું જોઈએ કે બાબા આપણને ભણાવે છે. બાબા આપણા ઓબીડિયન્ટ ટીચર (વફાદાર શિક્ષક) છે. બેહદનાં બાપએ જરૂર કોઈ સેવા કરી હશે ત્યારે તો ગાયન છે ને. કેટલી વન્ડરફુલ વાત છે. કેટલી એમની મહિમા કરાય છે. અહીં બેઠાં છો તો બુદ્ધિમાં નશો રહેવો જોઈએ. સંન્યાસી તો છે જ નિવૃત્તિ માર્ગવાળા. એમનો ધર્મ જ અલગ છે. આ પણ હવે બાપ સમજાવે છે. તમે થોડી જાણતા હતા સંન્યાસ માર્ગને. તમે તો ગૃહસ્થ આશ્રમમાં રહેતા ભક્તિ વગેરે કરતા હતા, તમને પછી જ્ઞાન મળે છે. એમને તો જ્ઞાન મળવાનું છે નહીં. તમે કેટલું ઊંચું ભણો છો અને બેઠા કેટલા સાધારણ છો, નીચે. દેલવાડા મંદિરમાં પણ તમે નીચે તપસ્યામાં બેઠા છો, ઉપરમાં વૈકુંઠ ઊભું છે. ઉપર વૈકુંઠને જોઈએ મનુષ્ય સમજે છે સ્વર્ગ ઉપર જ હોય છે.

તો આપ બાળકોનાં અંદરમાં આ બધી વાતો આવી જોઈએ કે આ સ્કૂલ છે. આપણે ભણી રહ્યા છીએ. ક્યાંય ચક્ર લગાડવા જાઓ છો તો પણ બુદ્ધિમાં આવાં વિચાર ચાલે તો બહુજ મજા આવશે. બેહદનાં બાપને તો દુનિયાનાં કોઈ નથી જાણતું. બાપનાં બાળક બની અને બાપની બાયોગ્રાફી (જીવનચરિત્ર) ને ન જાણે, એવા ભુદ્રૂ ક્યારેય જોયા. ન જાણવાનાં કારણે કહી દે છે સર્વવ્યાપી છે. ભગવાનને જ કહી દે છે આપેહી પૂજ્ય, આપેહી પૂજારી.

આપ બાળકોને અંદરમાં કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ - આપણે કેટલા ઊંચા પૂજ્ય હતા. પછી આપણે જ પૂજારી બન્યા છીએ. જે શિવબાબા તમને આટલા ઊંચા બનાવે છે પછી ડ્રામા અનુસાર તમે જ એમની પૂજા શરૂ કરો છો. આ વાતોને દુનિયા થોડી જાણે છે ભક્તિ ક્યારે શરૂ થાય છે. બાપ આપ બાળકોને રોજ-રોજ સમજાવતા રહે છે, અહીં બેઠા છો તો અંદરમાં ખુશી થવી જોઈએ ને. આપણને કોણ ભણાવે છે! ભગવાન આવીને ભણાવે છે - આ તો ક્યારેય સાંભળ્યું પણ નહીં હશે. તેઓ તો સમજે છે ગીતાનાં ભગવાન કૃષ્ણ છે તો કૃષ્ણ જ ભણાવતા હશે. અચ્છા, કૃષ્ણ પણ સમજો તો પણ કેટલી ઊંચી અવસ્થા હોવી જોઈએ. એક પુસ્તક પણ છે મનુષ્ય મત અને ઈશ્વરીય મતનું. દેવતાઓને તો મત લેવાની દરકાર જ નથી. મનુષ્ય ઇચ્છે છે ઈશ્વરની મત. દેવતાઓને તો મત આગળ નાં જન્મમાં મળી હતી જેનાંથી ઉંચ પદ પામ્યા. હવે આપ બાળકોને શ્રીમત મળી રહી છે શ્રેષ્ઠ બનવા માટે. ઈશ્વરીય મત અને મનુષ્ય મત માં કેટલો ફર્ક છે. મનુષ્ય મત શું કહે છે, ઈશ્વરીય મત શું કહે છે. તો જરૂર ઈશ્વરીય મત પર ચાલવું પડે. કોઈને મળવા જાઓ છો તો કંઈ પણ લઈ નથી જતા. યાદ નથી રહેતું કોઈને શું સોગાત આપવી જોઈએ. આ મનુષ્ય મત અને ઈશ્વરીય મત નો કોન્ટ્રાસ્ટ (તફાવત) બહુ જ જરૂરી છે. તમે મનુષ્ય હતા તો આસુરી મત હતી અને હવે ઈશ્વરીય મત મળે છે. એમાં કેટલો ફર્ક છે. આ શાસ્ત્ર વગેરે બધું મનુષ્યનું જ બનાવેલું છે. બાપ કોઈ શાસ્ત્ર વાંચી આવે છે શું? બાપ કહે છે હું કોઈ બાપ નો બાળક છું શું? હું કોઈ ગુરુનો શિષ્ય છું શું? જેમનાંથી શીખ્યો છું? તો આ પણ બધી વાતો સમજાવવી જોઈએ. ભલે આ જાણો છો કે વાનરબુદ્ધિ છે પરંતુ મંદિર લાયક બનવા વાળા પણ છે ને. એવાં ઘણા મનુષ્ય મત પર ચાલે છે પછી તમે સમજાવો છો કે અમે ઈશ્વરીય મત થી શુ બનીએ છીએ, એ અમને ભણાવે છે. ભગવાનુવાચ - અમે એમનાંથી ભણવા જઈએ છીએ. અમે રોજ એક કલાક, પોણો કલાક જઈએ છે. ક્લાસમાં વધારે સમય પણ લેવો ન જોઈએ. યાદની યાત્રા તો ચાલતા-ફરતા થઈ શકે છે. જ્ઞાન અને યોગ બંને બહુ જ સહજ છે. અલ્ફ નો છે જ એક અક્ષર. ભક્તિમાર્ગનાં તો ઘણા શાસ્ત્ર છે, ભેગા કરો તો આખું ઘર શાસ્ત્રોથી ભરાઈ જાય. કેટલો આનાં પર ખર્ચો થયો હશે. હવે બાપ તો બહુ જ સહજ બતાવે છે, ફક્ત બાપને યાદ કરો. તો બાપનો વારસો છે જ સ્વર્ગની બાદશાહી. તમે વિશ્વનાં માલિક હતા ને. ભારત સ્વર્ગ હતું ને. શું તમે ભૂલી ગયા છો? આ પણ ડ્રામા ની ભાવી કહેવાય છે. હવે બાપ આવેલા છે. દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આવે છે ભણાવવા. બેહદનાં બાપનો વારસો જરૂર સ્વર્ગ નવી દુનિયાનો હશે ને. આ તો બિલકુલ સરળ વાત છે. લાખો વર્ષ કહી દેવાથી બુદ્ધિને જાણે તાળું લાગી જાય છે. તાળું ખુલતું જ નથી. એવું તાળું લાગેલું છે જે આટલી સહજ વાત પણ સમજતા નથી. બાપ સમજાવે છે એક જ વાત બસ. વધારે કંઈ પણ ભણાવવું ન જોઈએ. અહીં તમે એક સેકન્ડમાં કોઈને પણ સ્વર્ગવાસી બનાવી શકો છો. પરંતુ આ સ્કૂલ છે એટલે તમારું ભણતર ચાલતું રહે છે. જ્ઞાન સાગર બાપ તમને જ્ઞાન તો એટલું આપે છે જે સાગરને શાહી બનાવો, આખા જંગલને કલમ બનાવો તો પણ અંત ન થઈ શકે. જ્ઞાનને ધારણ કરતા કેટલો સમય થયો છે. ભક્તિને તો અડધો કલ્પ થયો છે. જ્ઞાન તો તમને એક જ જન્મમાં મળે છે. બાપ તમને ભણાવી રહ્યા છે નવી દુનિયા માટે. એ શારીરિક સ્કૂલમાં તો તમે કેટલો સમય પણ ભણો છો. ૫ વર્ષથી લઈને ૨૦-૨૨ વર્ષ સુધી ભણતા રહો છો. કમાણી થોડી અને ખર્ચો બહુ જ કરશો તો નુકસાન થઈ જશે ને.

બાપ કેટલા સોલ્વન્ટ બનાવે છે, પછી ઇનસોલ્વન્ટ (દેવાળિયા) બની જાઓ છો. હમણાં ભારતની હાલત જુઓ શું છે. ઉમંગ થી સમજાવવું જોઈએ. માતાઓએ ઊભા થવું જોઈએ. તમારું જ ગાયન છે વંદે માતરમ. ધરતીને વંદે માતરમ નથી કહેવાતું. વંદે માતરમ મનુષ્યને કરાય છે. બાળકો જે બંધનમુક્ત છે એ જ આ સેવા કરે છે. એ પણ કલ્પ પહેલા બંધનમુક્ત થયા હતા, એમ થતા રહે છે. અબળાઓ પર કેટલા અત્યાચાર થાય છે. જાણે છે અમને બાપ મળ્યા છે, તો સમજે છે બસ હવે બાપની સેવા કરવી છે. બંધન છે, એવું કહેવા વાળા રીઢ બકરીઓ છે. ગવર્મેન્ટ ક્યારે કહી ન શકે તમે ઈશ્વરીય સેવા ન કરો. વાત કરવાની હિંમત જોઈએ ને. જેમનામાં જ્ઞાન છે એ તો એટલામાં સહજ બંધનમુક્ત થઈ શકે છે. જજને પણ સમજાવી શકો છો - અમે રુહાની સેવા કરવા ઇચ્છીએ છીએ. રુહાની બાપ અમને ભણાવી રહ્યા છે. ક્રિશ્ન લોકો પણ કહે છે લિબ્રેટ કરો, ગાઈડ (માર્ગદર્શક) બનો. ભારતવાસીઓ થી તો પણ એમની સમજ સારી છે. આપ બાળકો માં જે સારા સમજદાર છે એમને સેવાનો બહુ જ શોખ રહે છે. સમજે છે ઈશ્વરીય સેવાથી બહુ જ લોટરી મળે છે. ઘણાં તો લોટરી વગેરે સમજતા જ નથી. ત્યાં પણ જઈને દાસ-દાસીઓ બનશે. દિલમાં સમજે છે સારુ, દાસી પણ ચાલશે, ચંડાળ પણ ચાલશે. સ્વર્ગ માં તો હશું ને! એમની ચલન પણ એવી જોવામાં આવે છે. તમે સમજો છો બેહદનાં બાપ આપણને સમજાવી રહ્યા છે. આ દાદા પણ સમજાવે છે, બાપ આમનાં દ્વારા બાળકોને ભણાવી રહ્યા છે. કોઈ તો આટલું પણ સમજતા નથી. અહીંથી બહાર નીકળ્યા ખલાસ. અહીં બેસી પણ જાણે કંઈ સમજતા નથી. બુદ્ધિ બહાર ભટકતી ધક્કા ખાતી રહે

છે. એક પણ ભૂત નીકળતું નથી. ભણાવવાવાળા કોણ અને બનો છો શું! સાહુકારોનાં પણ દાસ-દાસીઓ બનશે ને. હમણાં પણ સાહુકારોની પાસે કેટલા નોકર-ચાકર રહે છે. સેવા પર તો એકદમ ઉડવું જોઈએ. આપ બાળકો શાંતિ સ્થાપન અર્થ નિમિત્ત બનો છો, વિશ્વમાં સુખ-શાંતિ સ્થાપન કરી રહ્યા છો. પ્રેક્ટીકલમાં તમે જાણો છો અમે શ્રીમત પર સ્થાપન કરી રહ્યા છીએ, એમાં અશાંતિ કોઈ હોવી ન જોઈએ. બાબાએ અહીં પણ ઘણા એવા સારા-સારા ઘર જોયેલા છે. એક ઘરમાં છ-સાત વહુઓ ભેગી કેટલા પ્રેમથી રહે છે, બિલકુલ શાંતિ હોય છે. કહેતા હતા - અમારી પાસે તો સ્વર્ગ છે. કોઈ ની ખિટ-ખિટ ની વાત નથી. બધાં આજ્ઞાકારી છે, એ સમયે બાબાનાં પણ સન્યાસી વિચારો હતા. દુનિયાથી વૈરાગ્ય રહેતો હતો. હવે તો આ છે બેહદનો વૈરાગ્ય. કંઈ પણ યાદ ન રહે. બાબા તો નામ બધાં ભૂલી જાય છે. બાળકો કહે છે બાબા તમે અમને યાદ કરો છો? બાબા કહે છે મારે તો બધાંને ભૂલવાનું છે. ન ભૂલો, ન યાદ કરો. બેહદનું વૈરાગ્ય છે ને. બધાંને ભૂલવાનું છે. આપણે અહીંનાં રહેવાવાળા થોડી છીએ. બાપ આવેલા છે - આપણો સ્વર્ગનો વારસો આપવા. બેહદનાં બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમે વિશ્વનાં માલિક બની જશો. આ બેજ બહુ જ સારો છે સમજાવવા માટે. કોઈ માંગે તો બોલો સમજીને લો. આ બેજ ને સમજવાથી તમને વિશ્વની બાદશાહી મળી શકે છે. શિવબાબા આ બ્રહ્મા દ્વારા ડાયરેક્શન આપે છે મને યાદ કરો તો તમે આ બનશો. ગીતા વાળા જે છે એ સારી રીતે સમજી લેશે. જે દેવતા ધર્મનાં હશે. કોઈ-કોઈ પ્રશ્ન પૂછે છે - દેવતાઓ ઉતરે કેમ છે? અરે, આ ચક્ર ફરતું રહે છે. પુનર્જન્મ લેતા-લેતા નીચે તો ઉતરશે ને! ચક્ર તો ફરવાનું જ છે. દરેકનાં દિલમાં આ આવે જરૂર છે અમે સેવા કેમ નથી કરી શકતા. જરૂર મારામાં કોઈ ખામી છે. માયાનાં ભૂતોએ નાક થી પકડ્યા છે.

હવે આપ બાળકો સમજો છો આપણે હવે ઘરે જવાનું છે પછી નવી દુનિયામાં આવીને રાજ્ય કરશું. તમે મુસાફિર છો ને. દૂર દેશ થી અહીં આવીને પાર્ટ ભજવો છો. હવે તમારી બુદ્ધિમાં છે આપણે અમરલોક જવાનું છે. આ મૃત્યુલોક ખલાસ થઈ જવાનો છે. બાપ સમજાવે તો બહુ જ છે. સારી રીતે ધારણ કરવાનું છે. આને પછી વાગોળતા રહેવું જોઈએ. એ પણ બાપએ સમજાવ્યું છે કર્મભોગ ની બીમારી ઉથલ (બહાર) ખાશે. માયા સતાવશે પરંતુ મૂંઝાવું ન જોઈએ. થોડું કંઈક થાય છે તો હેરાન થઈ જાય છે. બીમારીમાં મનુષ્ય બહુજ ભગવાનને વધારે યાદ કરે છે. બંગાળમાં જ્યારે કોઈ બહુ જ બીમાર થાય છે તો તેમને કહે છે રામ બોલો....રામ બોલો... જુએ છે હવે મરવા પર છે તો ગંગા પર લઈ જઈ હરિ બોલ, હરિ બોલ કરે છે પછી એમને લઈ આવી બાળવાની શું દરકાર છે. ગંગામાં અંદર નાખી દો ને. કચ્છ-મચ્છ વગેરેનાં શિકાર થઈ જશે. કામમાં આવી જશે. પારસી લોકો રાખી દે છે તો એ હાડકાઓ પણ કામમાં આવે છે. બાપ કહે છે તમે બીજી બધી વાતો ભૂલી મને યાદ કરો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બંધનમુક્ત બની ભારતની સાચી સેવા કરવાની છે. ફલક (ઉમંગ) થી સમજાવવાનું છે કે અમને રુહાની બાપ ભણાવી રહ્યા છે, અમે રુહાની સેવા પર છીએ. ઈશ્વરીય સેવાની ઉછળ આવતી રહે.
2. કર્મભોગની બીમારી કે માયાનાં તોફાનોમાં મૂંઝાવાનું કે હેરાન નથી થવાનું. બાપએ જે જ્ઞાન આપ્યું છે એને વાગોળતા બાપ ની યાદમાં હર્ષિત રહેવાનું છે.

વરદાન :- સર્વ સંબંધોની અનુભૂતિની સાથે પ્રાપ્તિની ખુશીનો અનુભવ કરવા વાળા તૃપ્ત આત્મા ભવ :
જે સાચા આશિક છે તે દરેક પરિસ્થિતિમાં, દરેક કર્મ માં સદા પ્રાપ્તિની ખુશીમાં રહે છે. ઘણા બાળકો અનુભૂતિ કરે છે કે હા એ મારા બાપ છે, સાજન છે, બાળક છે..... પરંતુ પ્રાપ્તિ જેટલી ઈચ્છે છે એટલી નથી થતી. તો અનુભૂતિની સાથે સર્વ સંબંધો દ્વારા પ્રાપ્તિની મહેસુસતા થાય. એવી પ્રાપ્તિ અને અનુભૂતિ કરવાવાળા સદા તૃપ્ત રહે છે. એમને કોઈપણ ચીજ ની અપ્રાપ્તિ નથી લાગતી. જ્યાં પ્રાપ્તિ છે ત્યાં તૃપ્તિ જરૂર છે.

સ્લોગન :- નિમિત્ત બનો તો સેવાની સફળતા નો શેયર (હિસ્સો) મળી જશે.

“ મીઠા બાળકો - દેહી-અભિમાની બનવાની પ્રેક્ષિસ (અભ્યાસ) કરો , આ અભ્યાસથી જ તમે પુણ્ય આત્મા બની શકશો”

પ્રશ્ન :- કયા એક નોલેજનાં કારણે આપ બાળકો સદા હર્ષિત રહો છો?

ઉત્તર :- તમને નોલેજ મળ્યું છે કે આ નાટક બહુ જ વન્ડરફુલ બનેલું છે, આમાં દરેક એક્ટરનો અવિનાશી પાર્ટ નોંધાયેલો છે. બધાં પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવી રહ્યા છે. આ કારણથી તમે સદા હર્ષિત રહો છો.

પ્રશ્ન :- કયું એક હુનર (કળા) બાપ ની પાસે જ છે બીજાની પાસે નથી?

ઉત્તર :- દેહી-અભિમાની બનાવવાની કળા એક બાપની પાસે છે કારણકે એ સ્વયં જ સદા દેહી છે, સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) છે. આ કળા કોઈ પણ મનુષ્યને આવડી ન શકે.

ઓમ શાંતિ! રુહાની બાળકો અર્થાત આત્માઓ પ્રતિ બાપ બેસીને સમજાવે છે. સ્વયંને આત્મા તો સમજવાનું છે ને. બાપએ બાળકોને સમજાવ્યું છે પહેલા-પહેલા આ પ્રેક્ષિસ કરો કે હું આત્મા છું, ન કે શરીર. જ્યારે સ્વયંને આત્મા સમજશો ત્યારે જ પરમપિતાને યાદ કરશો. સ્વયંને આત્મા નહીં સમજશો તો પછી જરૂર લૌકિક સંબંધી, ધંધો વગેરે યાદ આવતું રહેશે એટલે પહેલા-પહેલા તો આ પ્રેક્ષિસ હોવી જોઈએ કે હું આત્મા છું તો પછી રુહાની બાપની યાદ રહેશે. બાપ આ શિક્ષણ આપે છે કે સ્વયંને દેહ ન સમજો. આ જ્ઞાન બાપ એક જ વખત આખા કલ્પમાં આપે છે. ફરી પાંચ હજાર વર્ષ પછી આ સમજણ મળશે. સ્વયંને આત્મા સમજશો તો બાપ પણ યાદ આવશે. અડધો કલ્પ તમે સ્વયંને દેહ સમજ્યા છો. હવે સ્વયંને આત્મા સમજવાનું છે. જેમ તમે આત્મા છો, હું પણ આત્મા જ છું. પરંતુ સુપ્રીમ (સર્વોચ્ચ) છું. હું છું જ આત્મા તો મને કોઈ દેહ યાદ આવતું જ નથી. આ દાદા તો શરીરધારી છે ને. એ બાપ છે નિરાકાર. આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો સાકારી થઈ ગયા. શિવબાબા નું અસલી નામ છે શિવ. એ છે જ આત્મા, ફક્ત તે ઊંચેથી ઊંચા અર્થાત સુપ્રીમ આત્મા છે ફક્ત આ સમયે જ આવીને આ શરીરમાં પ્રવેશ કરે છે. એ ક્યારેય દેહ-અભિમાની હોઈ ન શકે. દેહ-અભિમાની સાકારી મનુષ્ય હોય છે, એ તો છે જ નિરાકાર. એમને આવીને આ પ્રેક્ષિસ કરાવવાની છે. કહે છે તમે સ્વયંને આત્મા સમજો. હું આત્મા છું, આત્મા છું - આ પાઠ બેસીને ભણો. હું આત્મા શિવબાબા નો બાળક છું. દરેક વાતની પ્રેક્ષિસ જોઈએ ને. બાપ કોઈ નવી વાત નથી સમજાવતા. તમે જ્યારે સ્વયંને આત્મા પાક્કું-પાક્કું સમજશો ત્યારે બાપ પણ પાક્કા યાદ રહેશે. દેહ-અભિમાન હશે તો બાપ ને યાદ કરી નહીં શકશે. અડધો કલ્પ તમને દેહ નો અહંકાર રહે છે. હમણાં તમને શીખવાડું છું કે સ્વયંને આત્મા સમજો. સતયુગમાં આવું કોઈ શીખવાડતું નથી કે સ્વયંને આત્મા સમજો. શરીર પર નામ તો પડે જ છે. નહીં તો એક-બીજાને બોલાવે કેવી રીતે. અહીંયા તમે બાપથી જે વારસો પામ્યો છે તે જ પ્રાલબ્ધ પામો છો. બાકી બોલાવશે તો નામથી ને. કૃષ્ણ પણ શરીરનું નામ છે ને. નામ વગર તો કારોબાર વગેરે ચાલી ન શકે. એમ નહીં કે ત્યાં આ કહેશો કે સ્વયંને આત્મા સમજો. ત્યાં તો આત્મ-અભિમાની રહો જ છો. આ પ્રેક્ષિસ તમને હમણાં કરાવાય છે કારણકે પાપ બહુ ચઢેલા છે. ધીમે-ધીમે થોડા-થોડા પાપ ચઢતાં-ચઢતાં હવે ફુલ પાપ આત્મા બની ગયા છે. અડધા કલ્પ માટે જે કંઈ કર્યું તે ખલાસ પણ થશે ને. ધીરે-ધીરે ઓછું થતું જાય છે. સતયુગમાં તમે સતોપ્રધાન છો, ત્રેતામાં સતો બની જાઓ છો. વારસો પણ હમણાં મળે છે. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરવાથી જ વારસો મળે છે. આ દેહી-અભિમાની બનવાનું શિક્ષણ બાપ હમણાં આપે છે. સતયુગમાં આ શિક્ષણ નથી મળતું. પોત-પોતાનાં નામ પર જ ચાલે છે. અહીંયા તમારે દરેકને યાદનાં બળથી પાપ આત્મા થી પુણ્ય આત્મા બનવાનું છે. સતયુગમાં આ શિક્ષણની દરકાર જ નથી. ન તમે આ શિક્ષણ ત્યાં લઈ જાઓ છો. ત્યાં ન આ જ્ઞાન, ન યોગ લઈ જાઓ છો. તમારે પતિત થી પાવન હમણાં જ બનવાનું છે. પછી ધીમે-ધીમે કળા ઓછી થાય છે. જેમ ચંદ્રમાની કળા ઓછી થતા-થતાં લકીર રહી જાય છે. તો આમાં મૂંઝાશો નહીં. કંઈપણ ન સમજો તો પૂછો.

પહેલાં તો આ પાકો નિશ્ચય કરો કે અમે આત્મા છીએ. તમારી આત્મા જ હમણાં તમોપ્રધાન બની છે. પહેલા સતોપ્રધાન હતી પછી દિન-પ્રતિદિન કળા ઓછી થતી જાય છે. હું આત્મા છું - આ પાક્કું ન હોવાથી તમે બાપને

ભૂલો છો. પહેલા-પહેલા મૂળ વાત જ આ છે. આત્મ-અભિમાની બનવાથી જ બાપ યાદ આવશે તો વારસો પણ યાદ આવશે. વારસો યાદ આવશે તો પવિત્ર પણ રહેશે. દૈવી ગુણ પણ રહેશે. લક્ષ્ય-હેતુ તો સામે છે ને. આ છે ગોડલી યુનિવર્સિટી (ઈશ્વરીય વિશ્વવિદ્યાલય). ભગવાન ભણાવે છે. દેહી-અભિમાની પણ તે જ બનાવી શકે છે બીજું કોઈ પણ આ હુનર (કળા) જાણતું જ નથી. એક બાપ જ શીખવાડે છે. આ દાદા પણ પુરુષાર્થ કરે છે. બાપ તો ક્યારેય દેહ લેતા જ નથી, જે એમને દેહી-અભિમાની બનવાનો પુરુષાર્થ કરવો પડે. એ તો ફક્ત આજ સમયે આવે છે તમને દેહી-અભિમાની બનાવવા. આ કહેવત છે જેનાં માથા પર મામલો, તેને ઊઘ કેમ આવે... બહુજ ધંધા વગેરે ટૂંક મય (અતિશય) હોય છે તો કુરસદ નથી મળતી અને જેમને કુરસત છે તેઓ આવે છે. બાબા ની સામે પુરુષાર્થ કરવા. કોઈ નવા પણ આવે છે. સમજે છે નોલેજ તો બહુ સરસ છે. ગીતામાં પણ આ અક્ષર છે - મુજ બાપને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાંશ થઈ જાય. તો બાપ આ સમજાવે છે. બાપ કોઈને દોષ નથી દેતા. આ તો જાણો છો તમારે પાવન થી પતિત બનવાનું જ છે અને મારે આવીને પતિત થી પાવન બનાવવાનાં છે. આ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે, આમાં કોઈની નિંદા ની વાત નથી. આપ બાળકો હમણાં જ્ઞાનને સારી રીતે જાણો છો બીજા તો કોઈ પણ ઈશ્વરને જાણતા જ નથી એટલે નિધનનાં નાસ્તિક કહેવાય છે. હમણાં બાપ આપ બાળકોને કેટલા સમજદાર બનાવે છે. શિક્ષક રૂપમાં શિક્ષણ આપે છે. કેવી રીતે આ સૃષ્ટિનું ચક્ર ચાલે છે, આ શિક્ષણ મળવાથી તમે પણ સુધરો છો. ભારત જે શિવાલય હતું સો હવે વૈશ્યાલય છે ને. આમાં ઝ્લાનિ ની તો વાત જ નથી. આ ખેલ છે, જે બાપ સમજાવે છે. તમે દેવતાથી અસુર કેવી રીતે બન્યાં છો, એવું નથી કહેતા કેમ બન્યા? બાપ આવ્યા જ છે બાળકોને સ્વયં નો પરિચય આપવા અને સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આ નોલેજ આપે છે. મનુષ્ય જ જાણશે ને. હમણાં તમે જાણીને ફરી દેવતા બનો છો. આ ભણતર છે મનુષ્યથી દેવતા બનવાનું, જે બાપ જ બેસી ને ભણાવે છે. અહીંયા તો બધાં મનુષ્ય જ મનુષ્ય છે. દેવતા તો આ સૃષ્ટિ પર આવી ન શકે જે શિક્ષક બનીને ભણાવે. ભણાવવા વાળા બાપ જુઓ કેવી રીતે ભણાવવા આવે છે. ગાયન પણ છે પરમપિતા પરમાત્મા કોઈ રથ લે છે, આ પૂરું નથી લખતા કે કયો રથ લે છે. ત્રિમૂર્તિ નું રહસ્ય પણ કોઈ સમજતું નથી. પરમપિતા અર્થાત્ પરમ આત્મા. એ જે છે તો એમનો પરિચય તો આપશે ને. અહંકારની વાત નથી. ન સમજવાના કારણે કહે છે એમનામાં અહંકાર છે. આ બ્રહ્મા તો કહેતા નથી કે હું પરમાત્મા છું. એ તો સમજની વાત છે, આતો બાપનાં મહાવાક્ય છે - સર્વ આત્માઓનાં બાપ એક છે. આમને દાદા કહેવાય છે. આ ભાગ્યશાળી રથ છે ને. નામ પણ બ્રહ્મા રાખેલું છે. કારણ કે બ્રાહ્મણ જોઈએ ને. આદિદેવ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે. પ્રજાનાં પિતા છે, હવે પ્રજા કઈ છે? પ્રજાપિતા બ્રહ્મા શરીરધારી છે તો એડોપ્ટ (દત્તક) કર્યા ને. બાળકોને શિવબાબા સમજાવે છે હું એડોપ્ટ નથી કરતો. તમે બધી જ આત્માઓ સદૈવ મારા બાળકો છો જ. તમને બનાવતો નથી. હું તો આપ આત્માઓનો અનાદિ બાપ છું. બાપ કેટલું સરસ રીતે સમજાવે છે છતાં પણ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજો. તમે આખી જૂની દુનિયાનો સન્યાસ કરો છો. બુદ્ધિથી જાણો છો બધાં પાછા જશે આ દુનિયાથી. એવું નથી, સન્યાસ કરી જંગલમાં જવાનું છે. આખી દુનિયાનો સન્યાસ કરી આપણે સ્વયંનાં ઘરે ચાલ્યા જઈશું, એટલે કોઈ પણ ચીજ યાદ ન આવે સિવાય એક બાપનાં. ૬૦ વર્ષની આયુ થઈ તો પછી વાણીથી પરે વાનપ્રસ્થમાં જવાનો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. આ વાનપ્રસ્થ ની વાત છે હમણાં ની. ભક્તિમાર્ગમાં તો વાનપ્રસ્થ ની કોઈને ખબર જ નથી. વાનપ્રસ્થ નો અર્થ નથી બતાવી શકતા. વાણીથી પરે મૂળવતન ને કહેવાશે. ત્યાં બધી આત્માઓ નિવાસ કરે છે તો બધાંની વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે, બધાંએ જવાનું છે ઘરે.

શાસ્ત્રોમાં દેખાડે છે આત્મા ભ્રુકુટી ની મધ્ય ચમકતો તારો છે. ઘણાં સમજે છે આત્મા અંગુષ્ઠ જેવી છે. અંગુષ્ઠ સમજીને જ યાદ કરે છે. સ્ટાર (તારા) ને યાદ કેવી રીતે કરે? પૂજા કેવી રીતે કરે? તો બાપ સમજાવે છે તમે દેહ-અભિમાનમાં જ્યારે આવો છો તો પૂજારી બની જાઓ છો. ભક્તિનો સમય શરૂ થાય છે, એને ભક્તિ કલ્ટ (સંપ્રદાય) કહેવાય છે. જ્ઞાન કલ્ટ અલગ છે. જ્ઞાન અને ભક્તિ ભેગાં ન હોઈ શકે. દિવસ અને રાત ભેગાં ન થઈ શકે. દિવસ સુખને કહેવાય છે અને રાત દુઃખ અર્થાત્ ભક્તિને કહેવાય છે. કહે છે પ્રજાપિતા બ્રહ્માનો દિવસ અને ફરી રાત. તો પ્રજા અને બ્રહ્મા બંને ભેગાં હશે ને. તમે સમજો છો આપણે બ્રાહ્મણ જ અડધો કલ્પ સુખ ભોગવીએ છીએ પછી અડધો કલ્પ દુઃખ. આ બુદ્ધિથી સમજવાની વાત છે. આ પણ જાણો છો બધાં બાપ ને યાદ નથી કરી શકતા તો પણ બાપ સ્વયં સમજાવતા રહે છે સ્વયંને આત્મા સમજો અને મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. આ પૈગામ (સમાચાર) બધાંને પહોંચાડવાનો છે. સર્વિસ કરવાની છે. જે સર્વિસ જ નથી કરતા તો તે ફૂલ ન થયા. બાગવાન બગીચામાં આવશે તો એમને ફૂલ જ સામે જોઈએ, જે સર્વિસએબુલ છે તે અનેકોનું કલ્યાણ કરે છે. જેમને દેહ-અભિમાન છે તે સ્વયં પણ સમજશે અમે ફૂલ તો નથી. બાબા ની સામે સરસ-સરસ ફૂલ બેઠા

છે. બાપની તેમનાં પર નજર જશે. ડાન્સ (નૃત્ય) પણ સાડું ચાલશે. (નૃત્ય કરતી છોકરી નું ઉદાહરણ) સ્કૂલમાં પણ શિક્ષક તો જાણે છે ને - કોણ નંબરવન, કોણ નંબર બે, ત્રણ માં છે. બાપનું પણ ધ્યાન સર્વિસ કરવા વાળા તરફ જ જશે. દિલ પર પણ તે ચઢશે. ડિસસર્વિસ કરવા વાળા થોડી દિલ પર ચઢશે. બાપ પહેલા-પહેલા મુખ્ય વાત સમજાવે છે સ્વયંને આત્મા નિશ્ચય કરો ત્યારે બાપની યાદ રહેશે. દેહ-અભિમાન હશે તો બાપની યાદ રહેશે નહીં. લૌકિક સંબંધીઓ તરફ, ધંધા દોરી તરફ બુદ્ધિ ચાલી જશે. દેહી-અભિમાની હોવાથી પારલૌકિક બાપ જ યાદ આવશે. બાપને તો બહુ જ પ્રેમથી યાદ કરવા જોઈએ. સ્વયંને આત્મા સમજવું - આમાં મહેનત છે. એકાંત જોઈએ. ૭ દિવસની ભઠ્ઠીનો કોર્સ બહુ જ કડક (સખત) છે. કોઈની યાદ ન આવે. કોઈને પત્ર પણ ન લખી શકાય. આ ભઠ્ઠી તમારી શરૂમાં હતી. અહીંયા તો બધાંને રાખી ન શકાય એટલે કહેવાય છે ઘરમાં રહીને પ્રેક્ટિસ કરો. ભક્ત લોકો પણ ભક્તિ માટે અલગ કોઠી બનાવી દે છે. અંદર કોઠી માં બેસીને માળા સિમરણ કરે છે, તો આ યાદની યાત્રામાં પણ એકાંત જોઈએ. એક બાપને જ યાદ કરવાનાં છે. આમાં કંઈ જીભ ચલાવવાની પણ વાત નથી. આ યાદનાં અભ્યાસમાં કુરસદ જોઈએ.

તમે જાણો છો લૌકિક બાપ છે હદનાં ક્રિએટર (રચયિતા), આ છે બેહદનાં. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો બેહદનાં થયા ને. બાળકોને એડોપ્ટ કરે છે. શિવબાબા એડોપ્ટ નથી કરતા. એમનાં તો બાળકો સદૈવ છીએ જ. તમે કહેશો શિવબાબાનાં અમે બાળકો આત્મા અનાદિ છીએ જ. બ્રહ્માએ તેમને એડોપ્ટ કર્યા છે. દરેક વાત સારી રીતે સમજવાની છે. બાપ રોજ-રોજ બાળકોને સમજાવે છે, કહે છે કે બાબાની યાદ નથી રહેતી. બાપ કહે છે આમાં થોડો સમય નીકાળવો જોઈએ. કોઈ-કોઈ એવા હોય છે જે બિલકુલ સમય આપી નથી શકતા. બુદ્ધિમાં કામ બહુ જ રહે છે. પછી યાદ ની યાત્રા કેમ થાય. બાપ સમજાવે છે મૂળ વાત જ આ છે - સ્વયંને આત્મા સમજી મુજ બાપને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. હું આત્મા છું, શિવબાબા નો બાળક છું - આ મનમનાભવ થયું ને. આમાં મહેનત જોઈએ. આશીર્વાદ ની વાત નથી. આ તો ભણતર છે આમાં કૃપા અથવા આશીર્વાદ ન ચાલે. હું ક્યારેય તમારા ઉપર હાથ રાખું છું શું! તમે જાણો છો બેહદનાં બાપથી આપણે વારસો લઈ રહ્યા છીએ. અમર ભવ, આયુશ્વન ભવ. આમાં બધું આવી જાય છે. તમે ફૂલ એજ (પૂરી આયુ) પામો છો. ત્યાં ક્યારે અકાળે મૃત્યુ નથી થતી. આ વારસો કોઈ સાધુ-સંત વગેરે આપી નથી શકતા. તેઓ કહે છે પુત્રવાન ભવ.. તો મનુષ્ય સમજે છે તેમની કૃપાથી બાળક થયું છે. બસ જેમને બાળક નથી થતું તો તે જઈને એમનાં શિષ્ય બને છે. જ્ઞાન તો એક જ વાર મળે છે. આ છે અવ્યભિચારી જ્ઞાન, જેનો અડધો કલ્પ પ્રાલબ્ધ ચાલે છે. પછી છે અજ્ઞાન. ભક્તિને અજ્ઞાન કહેવાય છે. દરેક વાત કેટલી સરસ રીતે સમજાવાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હમણાં વાનપ્રસ્થ અવસ્થા છે એટલે બુદ્ધિથી બધું જ સન્યાસ કરી એક બાપ ની યાદમાં રહેવાનું છે. એકાંતમાં બેસી અભ્યાસ કરવાનો છે - હું આત્મા છું.... આત્મા છું.
2. સર્વિસએબુલ ફૂલ બનવાનું છે. દેહ-અભિમાન વશ એવું કોઈ કર્મ નથી કરવાનું જેથી ડિસસર્વિસ થઈ જાય. ઘણાં ના કલ્યાણનાં નિમિત્ત બનવાનું છે. થોડો સમય યાદ માટે અવશ્ય કાઢવાનો છે.

વરદાન :- પવિત્રતાનાં વરદાનને નિજી સંસ્કાર બનાવી પવિત્ર જીવન બનાવવા વાળા મહેનત મુક્ત ભવ:
ઘણા બાળકો ને પવિત્રતામાં મહેનત લાગે છે, એથી સિદ્ધ છે વરદાતા બાપથી જન્મનું વરદાન નથી લીધું. વરદાનમાં મહેનત નથી હોતી. દરેક બ્રાહ્મણ આત્માને જન્મ નું પહેલું વરદાન છે “પવિત્ર ભવ, યોગી ભવ.” જેમ જન્મનાં સંસ્કાર બહુ જ પાક્યા હોય છે, તો પવિત્રતા બ્રાહ્મણ જન્મનાં આદિ સંસ્કાર, નિજી સંસ્કાર છે. આ જ સ્મૃતિથી પવિત્ર જીવન બનાવો. મહેનત થી મુક્ત બનો.

સ્લોગન :- ટ્રસ્ટી એ છે જેમનામાં સેવાની શુદ્ધ ભાવના છે.

“ સંગમયુગ – સર્વ શ્રેષ્ઠ પ્રાપ્તિઓ નો યુગ ”

આજે બાપદાદા ચારેય તરફનાં પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ વિશેષ આત્માઓને જોઈ રહ્યા હતાં. એક તરફ અનેક આત્માઓ અલ્પકાળની પ્રાપ્તિ વાળી છે જેમાં પ્રાપ્તિની સાથે-સાથે અપ્રાપ્તિ પણ છે. આજે પ્રાપ્તિ છે કાલે અપ્રાપ્તિ છે. તો એક તરફ અનેક પ્રાપ્તિ સો અપ્રાપ્તિ સ્વરૂપ. બીજી તરફ બહુ જ થોડા સદાકાળ ની પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ વિશેષ આત્માઓ. બંને નાં મહાન અંતરને જોઈ રહ્યા હતાં. બાપદાદા પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ બાળકોને જોઈને હર્ષિત થઈ રહ્યા હતાં. પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ બાળકો કેટલા પશ્ચાંપદમ ભાગ્યવાન છે. એટલી પ્રાપ્તિ કરી લીધી જે આપ વિશેષ આત્માઓનાં દરેક કદમ માં પદમ છે. લૌકિકમાં પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ જીવનમાં વિશેષ ચાર વાતોની પ્રાપ્તિ આવશ્યક છે. (૧) સુખમય સંબંધ (૨) સ્વભાવ અને સંસ્કાર સદા શીતળ અને સ્નેહી હોય (૩) સાચી કમાણી ની શ્રેષ્ઠ સંપત્તિ હોય (૪) શ્રેષ્ઠ કર્મ શ્રેષ્ઠ સંપર્ક હોય. જો આ ચારેય વાતો પ્રાપ્ત છે તો લૌકિક જીવનમાં પણ સફળતા અને ખુશી છે. પરંતુ લૌકિક જીવન ની પ્રાપ્તિઓ અલ્પકાળની પ્રાપ્તિઓ છે. આજે સુખમય સંબંધ છે કાલે તે જ સંબંધ દુઃખમય બની જાય છે. આજે સફળતા છે કાલે નથી. આનાં અંતરમાં આપ પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓને આ અલૌકિક શ્રેષ્ઠ જીવનમાં ચારેય વાતો સદા પ્રાપ્ત છે કારણકે ડાયરેક્ટ સુખદાતા સર્વ પ્રાપ્તિઓ નાં દાતાની સાથે અવિનાશી સંબંધ છે. જે અવિનાશી સંબંધ ક્યારેય પણ દુઃખ કે દગો દેવાવાળો નથી. વિનાશી સંબંધોમાં વર્તમાન સમયે દુઃખ છે કે દગો છે. અવિનાશી સંબંધમાં સાચો સ્નેહ છે. સુખ છે. તો સદા સ્નેહ અને સુખનાં સર્વ સંબંધ બાપથી પ્રાપ્ત છે. એક પણ સંબંધની ખોટ નથી. જે સંબંધ ઈચ્છો તે જ સંબંધથી પ્રાપ્તિનો અનુભવ કરી લો. જે આત્માને જે સંબંધ પ્રિય છે તે જ સંબંધથી ભગવન પ્રીતની રીત નિભાવી રહ્યા છે. ભગવાનને સર્વ સંબંધી બનાવી લીધા. આવા શ્રેષ્ઠ સંબંધ આખા કલ્પમાં પ્રાપ્ત ન થઈ શકે. તો સંબંધ પણ પ્રાપ્ત છે. સાથે-સાથે આ અલૌકિક દિવ્ય જન્મમાં સદા શ્રેષ્ઠ સ્વભાવ, ઈશ્વરીય સંસ્કાર હોવાનાં કારણે સ્વભાવ સંસ્કાર ક્યારેય દુઃખ નથી આપતાં. જે બાપદાદાનાં સંસ્કાર તે બાળકોનાં સંસ્કાર, જે બાપદાદાનો સ્વભાવ તે બાળકોનો સ્વભાવ. સ્વ-ભાવ અર્થાત્ સદા દરેકનાં પ્રત્યે સ્વ અર્થાત્ આત્મા નો ભાવ. સ્વ શ્રેષ્ઠ ને પણ કહેવાય છે. સ્વ નો ભાવ કે શ્રેષ્ઠ ભાવ આજ સ્વભાવ હોય. સદા મહાદાની, રહેમદિલ, વિશ્વ કલ્યાણકારી આ બાપનાં સંસ્કાર સો તમારા સંસ્કાર હોય એટલે સ્વભાવ અને સંસ્કાર સદા ખુશીની પ્રાપ્તિ કરાવે છે. આવી રીતે જ સાચી કમાણી ની સુખમય સંપત્તિ છે. તો અવિનાશી ખજાનાં કેટલા મળ્યા છે? દરેક ખજાનાંની ખાણિઓનાં માલિક છે. ફક્ત ખજાનાં નહીં, અખૂટ-અગણિત ખજાનાં મળ્યા છે. જે ખર્ચો, ખાઓ અને વધારતા રહો. જેટલો ખર્ચો કરો એટલો વધે છે. અનુભવી છે ને. સ્થૂળ સંપત્તિ શા માટે કમાવો છે? દાળ રોટલી સુખથી ખાઈએ. પરિવાર સુખી થાય. દુનિયામાં નામ સારું થાય! તમે પોતાને જુઓ કેટલાં સુખ અને ખુશીની દાળ રોટલી મળી રહી છે. જે ગાયન પણ છે દાળ રોટલી ખાઓ ભગવાનનાં ગીત ગાઓ. એવા ગાયન કરેલી દાળ રોટલી ખાઈ રહ્યા છો. અને બ્રાહ્મણ બાળકોને બાપદાદાની ગોરેટી (ખાતરી) છે - બ્રાહ્મણ બાળક દાળ રોટલી થી વંચિત થઈ નહિ શકે. આસક્તિ વાળું ખાવાનું નહીં મળશે પરંતુ દાળ રોટલી જરૂર મળશે. દાળ રોટલી પણ છે, પરિવાર પણ ઠીક છે અને નામ કેટલું પ્રખ્યાત છે જે આજે છેલ્લા જન્મ સુધી તમે પહોંચી ગયા છો પરંતુ તમારાં જડ ચિત્રોનાં નામથી અનેક આત્માઓ પોતાનું કાર્ય સિદ્ધ કરી રહી છે. નામ તમારું દેવી-દેવતાઓ નું લે છે. કાર્ય પોતાનું સિદ્ધ કરે છે. આટલું નામ પ્રખ્યાત છે. એક જન્મ નામ પ્રખ્યાત નથી થતું, આખું કલ્પ તમારું નામ પ્રખ્યાત છે. તો સુખમય સાચા સંપત્તિવાન છો. બાપનાં સંપર્કમાં આવવાથી તમારો પણ શ્રેષ્ઠ સંપર્ક બની ગયો છે. તમારો એવો શ્રેષ્ઠ સંપર્ક છે જે તમારાં જડ ચિત્રોનાં સેકન્ડનાં સંપર્કની પણ તરસી છે. ફક્ત દર્શનનાં સંપર્કનાં પણ કેટલા તરસ્યા છે! આખી-આખી રાત જાગરણ કરતા રહે છે. ફક્ત સેકન્ડનાં દર્શનનાં સંપર્ક માટે પુકારતા રહે છે. બૂમો પાડે છે કે ફક્ત સામે જઈએ એનાં માટે કેટલું સહન કરે છે! છે ચિત્ર અને આવા ચિત્ર ઘરમાં પણ હોય છે છતાં પણ એક સેકન્ડનાં સમ્મુખ સંપર્ક માટે કેટલા તરસ્યા છે. એક બેહદનાં બાપનાં બનવાનાં કારણે આખા વિશ્વની આત્માઓ થી સંપર્ક થઈ ગયો. બેહદનાં પરિવારનાં થઈ ગયા. વિશ્વની સર્વ આત્માઓથી સંપર્ક બની ગયો. તો ચારેય વાતો અવિનાશી પ્રાપ્ત છે એટલે સદા સુખી જીવન છે. પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ જીવન છે. અપ્રાપ્ત નથી કોઈ વસ્તુ બ્રાહ્મણોનાં જીવનમાં. આજ તમારું ગીત છે. આવા પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ છે ને કે બનવાનું છે? તો સંભળાવ્યું ને આજે પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ બાળકોને

જોઈ રહ્યા હતાં. જે શ્રેષ્ઠ જીવન માટે દુનિયાવાળા કેટલી મહેનત કરે છે. અને તમે શું કર્યું? મહેનત કરી કે મહોબ્બત કરી? પ્રેમ-પ્રેમમાં જ બાપને પોતાનાં બનાંવી દીધા. તો દુનિયાવાળા મહેનત કરે છે અને તમે મહોબ્બતથી પામી લીધા. બાબા કહ્યું અને ખજાનાંની ચાવી મળી. દુનિયાવાળા ને પૂછો તો શું કહેશે? કમાવવું બહુ મુશ્કેલ છે. આ દુનિયામાં ચાલવું બહુ મુશ્કેલ છે અને તમે શું કહો છો? કદમ માં પદમ કમાવવાનાં છે. અને ચાલવું કેટલું સહજ છે! ઉડતી કળા છે તો ચાલવાથી પણ બચી ગયા. આપ કહેશો કે ચાલવાનું શું ઉડવાનું છે. કેટલું અંતર થઈ ગયું! બાપદાદા આજે વિશ્વનાં બધાં બાળકોને જોઈ રહ્યા હતાં. બધાં પોત-પોતાની પ્રાપ્તિ નાં લગન માં લાગેલા છે પરંતુ રીઝલ્ટ (પરિણામ) શું છે! બધાં શોધ કરવામાં લાગેલાં છે. વિજ્ઞાન વાળા જુઓ પોતાની શોધમાં એટલા વ્યસ્ત છે જે બીજું કંઈ નથી સૂઝતું (દેખાતું). મહાન આત્માઓ જુઓ પ્રભુને પામવાની શોધમાં લાગેલા છે. તેઓ નાનકડા ભ્રમ નાં કારણે પ્રાપ્તિથી વંચિત છે. આત્મા જ પરમાત્મા છે કે સર્વવ્યાપી પરમાત્મા છે આ ભ્રમ નાં કારણે શોધમાં જ રહી ગયા. પ્રાપ્તિ થી વંચિત રહી ગયા છે. વિજ્ઞાનવાળા પણ હજી વધારે આગળ છે વધારે આગળ છે, એમ કરતા-કરતા ચંદ્રમા પર, તારાઓ પર દુનિયા બનાવશું, શોધતા-શોધતા ખોવાઈ ગયા છે. શાસ્ત્રવાદી જુઓ શાસ્ત્રાર્થ નાં ચક્કરમાં વિસ્તારમાં ખોવાઈ ગયા છે. શાસ્ત્રાર્થ નું લક્ષ્ય રાખી અર્થ થી વંચિત થઈ ગયા છે. રાજનેતાઓ જુઓ ખુરશીની ભાગદોડમાં ખોવાયેલા છે. અને દુનિયાની અજાણ આત્માઓ જુઓ વિનાશી પ્રાપ્તિનાં તણખાનાં સહારાને સાચો સહારો સમજી બેસી ગયા છે. અને તમે શું કર્યું? તે ખોવાયેલા છે અને તમે પામી લીધું. ગેરસમજ ને મટાવી. તો પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ થઈ ગયા એટલે સદા પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છો.

બાપદાદા વિશેષ ડબલ વિદેશી બાળકોને મુબારક દે છે કે વિશ્વમાં અનેક આત્માઓ ની વચ્ચે આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓની ઓળખનું નેત્ર શક્તિશાળી રહ્યું. જે ઓળખ્યું અને પામ્યું. તો બાપદાદા ડબલ વિદેશી બાળકોનાં ઓળખનાં નેત્રને જોઈ બાળકોનાં ગુણ ગાઈ રહ્યા છે કે વાહ બાળકો વાહ. જે દૂરદેશી હોવા છતાં, ભિન્ન ધર્મનાં હોવા છતાં, ભિન્ન રીત-રિવાજનાં હોવા છતાં પોતાનાં અસલી બાપ ને દૂર હોવા છતાં પણ સમીપથી ઓળખી લીધા. સમીપનાં સંબંધમાં આવી ગયા. બ્રાહ્મણ જીવનનાં રીત-રિવાજને પોતાની આદિ રીત-રિવાજ સમજી સહજ પોતાનાં જીવનમાં અપનાવી લીધું છે. આને કહેવાય છે વિશેષ લવલી (પ્રેમાળ) અને લકી (ભાગ્યશાળી) બાળકો. જેમ બાળકોને વિશેષ ખુશી છે, બાપદાદાને પણ વિશેષ ખુશી છે. બ્રાહ્મણ પરિવારની આત્માઓ વિશ્વનાં ખૂણે-ખૂણે પહોંચી ગઈ હતી પરંતુ ખૂણે-ખૂણેથી વિખુટી પડેલી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ફરીથી પોતાનાં પરિવારમાં પહોંચી ગઈ છે. બાપએ શોધ્યા તમે ઓળખ્યા એટલે પ્રાપ્તિનાં અધિકારી બની ગયા. અચ્છા-

આવા અવિનાશી પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ બાળકોને, સદા સર્વ સંબંધોનો અનુભવ કરવા વાળા બાળકોને, સદા અવિનાશી સંપત્તિવાન બાળકોને, સદા બાપ સમાન શ્રેષ્ઠ સંસ્કાર અને સદા સ્વ નાં ભાવમાં રહેવાવાળા સર્વ પ્રાપ્તિઓનાં ભંડાર સર્વ પ્રાપ્તિઓનાં મહાદાની બાળકોને બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

યુગલો ની સાથે - અવ્યક્ત બાપદાદાની મુલાકાત

પ્રવૃત્તિમાં રહેતા સર્વ બંધનો થી ન્યારા અને બાપનાં પ્યારા છો ને? ફસાયેલા તો નથી? પિંજરાનાં પક્ષી તો નથી, ઉડતા પક્ષી છો ને. જરા પણ બંધન ફસાવી લે છે. બંધન મુક્ત છો તો સદા ઉડતા રહેશો. તો કોઈપણ પ્રકારનું બંધન નહીં. ન દેહનું, ન સંબંધનું, ન પ્રવૃત્તિનું, ન પદાર્થનું. કોઈપણ બંધન ન હોય એને કહેવાય છે "ન્યારા અને પ્યારા". સ્વતંત્ર સદા ઉડતી કળામાં હશે અને પરતંત્ર થોડું ઉડશે પણ ફરી બંધન તેમને ખેંચી ને નીચે લઇ આવશે. તો ક્યારેક નીચે, ક્યારેય ઉપર, સમય ચાલ્યો જશે. સદા એકરસ ઉડતી કળાની અવસ્થા અને ક્યારેક નીચે, ક્યારેક ઉપર આ અવસ્થા, બંનેમાં રાત-દિવસ નું અંતર છે. તમે કઈ અવસ્થા વાળા છો? સદા નિર્બંધન, સદા સ્વતંત્ર પક્ષી? સદા બાપની સાથે રહેવા વાળા? કોઈપણ આકર્ષણમાં આકર્ષિત થવા વાળા નહીં. એ જ જીવન પ્રિય છે. જે બાપનાં પ્રિય બને એમનું જીવન સદા પ્રેમાળ બને છે. ખટ-ખટ વાળું જીવન નહીં. આજે આ થયું, કાલે આ થયું, નહી. પરંતુ સદા બાપની સાથે રહેવા વાળા, એકરસ સ્થિતિ માં રહેવાવાળા. તે છે મોજ નું જીવન. મોજમાં નહીં હશે તો મુંઝાશો જરૂર. આજે આ પ્રોબ્લેમ (સમસ્યા) આવી ગઈ, કાલે બીજી આવી ગઈ, આ દુઃખધામની વાતો દુઃખધામમાં તો આવશે જ પરંતુ સંગમયુગી બ્રાહ્મણ છે તો દુઃખ નીચે રહી જશે. દુઃખધામ થી કિનારો કરી લીધો તો દુઃખ દેખાવા છતાં પણ સ્પર્શ નહીં કરી શકશે. કળયુગને છોડી દીધું, કિનારો છોડી ચૂક્યા, હવે સંગમયુગ પર પહોંચ્યા તો સંગમ સદા ઊંચું દેખાડે છે. સંગમયુગી આત્માઓ સદા ઊંચી, નીચે વાળી નહીં.

જ્યારે બાપ ઉડાવવા માટે આવ્યા છે તો ઉડતી કળાથી નીચે આવીએ જ કેમ! નીચે આવવું એટલે ફસાવવું. હવે પાંખો મળી છે તો ઉડતા રહો, નીચે આવો જ નહીં. અચ્છા?

અધરકુમારો થી :- બધાં એકની લગન માં મગન રહેવાવાળા છો ને? એક બાપ બીજા આપણે, ત્રીજા ન કોઈ. આને કહેવાય છે લગન માં મગન રહેવાવાળા. હું અને મારા બાબા. એનાં સિવાય બીજા કોઈ મારા છે? મારા બાળકો, મારા પોત્ર.... એવું તો નથી. "મારા" માં મમતા રહે છે. મારા પણ સમાપ્ત થવું અર્થાત્ મમતા સમાપ્ત થવી. તો બધી મમતા એટલે મોહ બાપમાં થઈ ગયો. તો બદલાઈ ગયું, શુદ્ધ મોહ થઈ ગયો. બાપ સદા શુદ્ધ છે તો મોહ બદલાઈને પ્રેમ થઈ ગયો. એક મારા બાબા, આ એક મારા થી બધું સમાપ્ત થઈ જાય અને એકની યાદ સહજ થઈ જાય એટલે સદા સહજયોગી. હું શ્રેષ્ઠ આત્મા અને મારા બાબા બસ! શ્રેષ્ઠ આત્મા સમજવાથી શ્રેષ્ઠ કર્મ સ્વતઃ શ્રેષ્ઠ થશે, શ્રેષ્ઠ આત્માની આગળ માયા આવી ન શકે.

માતાઓ થી :- માતાઓ સદા બાપની સાથે ખુશીનાં હિંચકામાં ઝૂલવાવાળી છો ને! ગોપ-ગોપીઓ સદા ખુશીમાં નાચતા કે હીચકામાં ઝૂલતા. તો સદા બાપની સાથે રહેવાવાળા ખુશીમાં નાચે છે. બાપ સાથે છે તો સર્વ શક્તિઓ પણ સાથે છે. બાપનો સાથ શક્તિશાળી બનાવી દે છે. બાપનાં સાથ વાળા સદા નિર્મોહી હોય, એમને કોઈનો મોહ સતાવશે નહીં. તો નષ્ટોમોહા છો? કેવી પણ પરિસ્થિતિ આવે પરંતુ દરેક પરિસ્થિતિમાં "નષ્ટોમોહા". જેટલાં નષ્ટોમોહા હશે એટલાં યાદ અને સેવામાં આગળ વધતા રહેશો.

મધુબનમાં આવેલાં સેવાધારીઓ થી :- સેવાનું ખાતું જમા થઈ ગયું ને. હમણાં પણ મધુબનનાં વાતાવરણમાં શક્તિશાળી સ્થિતિ બનાવવાનો ચાન્સ મળ્યો અને આગળનાં માટે પણ જમા કર્યું. તો ડબલ પ્રાપ્તિ થઈ ગઈ. યજ્ઞ સેવા અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ સેવા, શ્રેષ્ઠ સ્થિતિમાં રહીને કરવાથી પદમગુણા ફળ બની જાય છે. કોઈપણ સેવા કરો, પહેલા એ જુઓ કે શક્તિશાળી સ્થિતિમાં સ્થિત થઈ સેવાધારી બની સેવા કરી રહ્યા છો? સાધારણ સેવાધારી નહીં, રુહાની સેવાધારી. રુહાની સેવાધારીની રુહાની ઝલક, રુહાની ફલક સદા ઈમર્જ રૂપમાં હોવી જોઈએ. રોટલી વણતા પણ "સ્વદર્શન ચક્ર" ચાલતું રહે. લૌકિક નિમિત્ત સ્થૂળ કાર્ય પરંતુ સ્થૂળ સૂક્ષ્મ બંને સાથે-સાથે, હાથે થી સ્થૂળ કામ કરો અને બુદ્ધિથી મન્સા સેવા કરો તો ડબલ થઈ જશે. હાથ દ્વારા કર્મ કરવા છતાં પણ યાદની શક્તિથી એક સ્થાન પર રહેતા પણ, બહુ જ સેવા કરી શકો છો. મધુબન તો આમ પણ લાઈટ હાઉસ છે, લાઈટ હાઉસ એક સ્થાન પર સ્થિત થઈ, ચારેય તરફ સેવા કરે છે. આવા સેવાધારી પોતાની અને બીજાની બહુ જ શ્રેષ્ઠ પ્રાલબ્ધ બનાવી શકે છે. અચ્છા! ઓમ શાંતિ.

આજે બાપદાદાએ આખી રાત બધાં બાળકોથી મિલન મનાવી અને સવારે ૭ વાગે યાદપ્યાર આપી વિદાય લીધી, સવારનો ક્લાસ બાપદાદાએ જ કરાવ્યો.

રોજ બાપદાદા દ્વારા મહાવાક્ય સાંભળતા-સાંભળતા મહાન આત્માઓ બની ગયા. તો આજનાં દિવસ નો તો આજ સાર આખો દિવસ મનનાં સંગીતની સાથે સાંભળજો કે મહાવાક્ય સાંભળવાથી મહાન બન્યા છીએ. મહાન થી મહાન કર્તવ્ય કરવા માટે સદા નિમિત્ત છીએ. દરેક આત્મા પ્રત્યે મન્સા થી, વાણી થી, સંપર્ક થી મહાદાની આત્મા છીએ અને સદા મહાનયુગ નું આહ્વાન કરવાવાળા અધિકારી આત્મા છીએ. આજ યાદ રાખજો. સદા આવી મહાન સ્મૃતિમાં રહેવાવાળી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને, સિકીલધા બાળકોને બાપદાદાનાં યાદપ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. હોવનહાર અને વર્તમાન બાદશાહો ને બાપનાં નમસ્તે. અચ્છા.

વરદાન :- શુદ્ધ અને સમર્થ સંકલ્પોની શક્તિથી વ્યર્થ વાયબ્રેશન ને સમાપ્ત કરવાવાળા સાચા સેવાધારી ભવ :

કહેવાય છે સંકલ્પ પણ સૃષ્ટિ બનાવી દે છે. જ્યારે કમજોર અને વ્યર્થ સંકલ્પ કરો છો તો વ્યર્થ વાયુમંડળ ની સૃષ્ટિ બની જાય છે. સાચા સેવાધારી તે છે જે પોતાનાં શુદ્ધ શક્તિશાળી સંકલ્પો થી જૂનાં વાયબ્રેશન ને પણ સમાપ્ત કરી દે. જેમ વિજ્ઞાન વાળા શસ્ત્ર થી શસ્ત્રને ખતમ કરી દે છે, એક વિમાનથી બીજા વિમાનને નીચે પાડી દે છે, એમ તમારા શુદ્ધ સમર્થ સંકલ્પ નાં વાયબ્રેશન, વ્યર્થ વાયબ્રેશનને સમાપ્ત કરી દે, હવે એવી સેવા કરો.

સ્લોગન :- વિઘ્નરૂપી સોનાનાં સૂક્ષ્મ દોરાથી મુક્ત બનો, મુક્તિ વર્ષ મનાવો.

આજે મહિનાંનો ત્રીજો રવિવાર છે, બધાં સંગઠિત રુપમાં સાંજે ૦૬:૩૦થી ૦૭:૩૦ વાગ્યા સુધી આંતરરાષ્ટ્રીય યોગમાં સંમિલિત થઇ, કમ્બાઇન્ડ સ્વરુપની સ્મૃતિમાં રહી પોતાની સૂક્ષ્મ વૃત્તિ દ્વારા શક્તિશાળી વાયુમંડળ બનાવવાની સેવા કરો.

“ મીઠા બાળકો - યાદમાં રહીને દરેક કર્મ કરો તો અનેકોને તમારા સાક્ષાત્કાર થતાં રહેશે ”

પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર કઈ વિધિથી પોતાનાં હૃદયને શુદ્ધ (પવિત્ર) બનાવી શકાય છે?

ઉત્તર :- યાદમાં રહીને ભોજન બનાવો અને યાદમાં ખાઓ તો હૃદય શુદ્ધ થઈ જશે. સંગમયુગ પર આપ બ્રાહ્મણો દ્વારા બનાવેલું પવિત્ર બ્રહ્માભોજન દેવતાઓને પણ બહુ જ પસંદ છે. જેમને બ્રહ્મા ભોજનની કદર હોય છે તેઓ થાળી ધોઈને પણ પી લે છે. મહિમા બહુ જ છે. યાદમાં બનાવેલું ભોજન ખાવાથી તાકાત મળે છે, હૃદય શુદ્ધ થઈ જાય છે.

ઓમ શાંતિ ! સંગમપર જ બાપ આવે છે. રોજ બાળકોને કહેવું પડે છે કે રુહાની બાપ રુહાની બાળકોને સમજાવી રહ્યા છે. એવું કેમ કહે છે કે બાળકો સ્વયંને આત્મા સમજો? બાળકોને આ યાદ રહે બરાબર બેહદનાં બાપ છે, આત્માઓને ભણાવે છે. સર્વિસ (સેવા) માટે ભિન્ન-ભિન્ન પોઇન્ટ (મુદ્દાઓ) પર સમજાવે છે. બાળકો કહે છે સર્વિસ નથી, અમે બહાર સર્વિસ કેવી રીતે કરીએ? બાપ સર્વિસની યુક્તિઓ તો બહુજ સહજ બતાવે છે. ચિત્ર હાથમાં હોય. રઘુનાથ નું કાળું ચિત્ર પણ હોય, ગોરું પણ હોય. કૃષ્ણનું અથવા નારાયણનું ચિત્ર ગોરું પણ હોય, કાળું પણ હોય. ભલે નાનાં ચિત્ર જ હોય. કૃષ્ણનું એકદમ નાનું ચિત્ર પણ બનાવે છે. તમે મંદિરનાં પૂજારીને પૂછી શકો છો - આમને કાળા કેમ બનાવ્યા છે જ્યારે અસલ ગોરા હતા? હકીકતમાં તો શરીર કાળું નથી હોતું ને. તમારી પાસે બહુજ સારા ગોરા-ગોરા પણ રહે છે, પરંતુ આમને કાળા કેમ બનાવ્યા છે? આ તો આપ બાળકોને સમજાવ્યું છે. આત્મા કેવી રીતે ભિન્ન-ભિન્ન નામ રૂપ ધારણ કરતાં નીચે ઉતરે છે. જ્યારથી કામ ચિતા પર ચઢે છે ત્યારથી કાળી બનતી જાય છે. જગન્નાથ અથવા શ્રીનાથ દ્વારામાં બહુ જ યાત્રી હોય છે, તમને નિમંત્રણ પણ મળે છે. બોલો અમે શ્રીનાથનાં ૮૪ જન્મોની જીવન કહાની સંભળાવીએ છીએ. ભાઈઓ અને બહેનો આવીને સાંભળો. આવું ભાષણ તો બીજું કોઈ કરી ન શકે. તમે સમજાવી શકો છો આ કાળા કેમ બન્યાં છે? દરેકને પાવન થી પતિત જરૂર બનવાનું છે. દેવતાઓ જ્યારે વામમાર્ગમાં ગયા છે ત્યારથી એમને કાળા બનાવ્યા છે. કામ ચિતા પર બેસવાથી આઈરન એજ (લોહયુગ) બની જાય છે. લોખંડનો કલર કાળો હોય છે, સોનાનો ગોલ્ડન, એમને કહેશે ગોરા. તેઓ જ પછી ૮૪ જન્મો બાદ કાળા બને છે. સીડી નું ચિત્ર પણ જરૂર હાથમાં હોય. સીડી પણ મોટી હોય તો કોઈપણ દૂરથી જોઈ સકશે સારી રીતે. અને તમે સમજાવશો કે ભારતની આ ગતિ છે. લખેલું પણ છે ઉત્થાન અને પતન. બાળકોને સેવાનો બહુ જ શોખ હોવો જોઈએ. સમજાવવાનું છે આ દુનિયાનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણયુગ), સિલ્વર એજ (રજતયુગ), કોપર એજ (તાંબાયુગ)..... પછી આ પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પણ દેખાડવાનો છે. ભલે વધારે ચિત્રો નહીં ઉઠાઓ. સીડીનું ચિત્ર તો મુખ્ય છે ભારત માટે. તમે સમજાવી શકો છો હવે ફરીથી પતિત થી પાવન તમે કેવી રીતે બની શકો છો. પતિત-પાવન તો એક જ બાપ છે. એમને યાદ કરવાથી સેકન્ડમાં જીવનમુક્તિ મળે છે. આપ બાળકોમાં આ બધું જ્ઞાન છે. બાકી તો બધાં અજ્ઞાનની નિંદ્રામાં સૂતેલા પડ્યા છે. ભારત જ્ઞાનમાં હતું તો બહુ જ ધનવાન હતું. હમણાં ભારત અજ્ઞાનમાં છે તો કેટલું કંગાળ છે. જ્ઞાની મનુષ્ય અને અજ્ઞાની મનુષ્ય હોય છે ને. દેવી-દેવતા અને મનુષ્ય તો નામીગ્રામી છે. દેવતાઓ સતયુગ-ત્રેતામાં, મનુષ્ય દ્વાપર-કળયુગમાં. બાળકોની બુદ્ધિમાં સદૈવ રહેવું જોઈએ સેવા કેવી રીતે કરીએ? એ પણ બાપ સમજાવતાં રહે છે. સીડીનું ચિત્ર સમજાવવા માટે બહુ જ સરસ છે. બાપ કહે છે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહો. શરીર નિર્વાહ માટે ધંધો વગેરે તો કરવાનો જ છે. શરીરની વિદ્યા પણ ભણવાની છે. બાકી જે સમય મળે તો સેવા માટે વિચાર કરવો જોઈએ - અમે બીજાનું કલ્યાણ કેવી રીતે કરીએ? અહીંયા તો તમે અનેકોનું કલ્યાણ નથી કરી શકતા. અહીંયા તો આવો જ છો બાપની મુરલી સાંભળવા. આમાં જ જાદુ છે. બાપને જાદુગર કહે છે ને. ગાયે પણ છે મુરલી માં તારી જાદુગરી. તમારા મુખથી જે મુરલી વાગે છે તેમાં જાદુ છે. મનુષ્યથી દેવતા બની જાય છે. આવા કોઈ જાદુગર હોતા નથી સિવાય બાપનાં. ગાયન પણ છે મનુષ્ય સે દેવતા કિયે કરત ન લાગી વાર. જૂની દુનિયાથી નવી દુનિયા થવાની જરૂર છે. જૂની નો વિનાશ પણ જરૂર થવાનો છે. આ સમયે તમે રાજયોગ શીખો છો તો જરૂર રાજા પણ બનવાનું છે. હમણા તમે બાળકો સમજો છો ૮૪ જન્મોનાં પછી ફરી પહેલો નંબર જન્મ જોઈએ કારણકે વર્લ્ડની (દુનિયાની) હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી રીપીટ થાય છે. સતયુગ-ત્રેતા જે પણ

થઈ ને ગયા છે સો ફરી રીપીટ થવાનાં છે જરૂર.

તમે અહીંયા બેઠા છો તો પણ બુદ્ધિમાં આ યાદ કરવાનું છે કે અમે પાછા જઈએ છીએ ફરી સતોપ્રધાન દેવી-દેવતા બનીએ છીએ. તેમને દેવતા કહેવાય છે. હમણાં મનુષ્યોમાં દેવીગુણ નથી. તો સર્વિસ તમે ક્યાંય પણ કરી શકો છો. કેટલો પણ ધંધો વગેરે હોય, ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતાં પણ કમાણી કરતા રહેવાનું છે. આમાં મુખ્ય વાત છે પવિત્રતાની. પવિત્રતા છે તો સુખ-શાંતિ છે સંપન્નતા છે. પ્યોર (પવિત્ર) બની ગયા તો પછી અહીંયા નથી રહી શકતા કારણ કે આપણે શાંતિધામ જરૂર જવાનું છે. આત્મા પ્યોર બની ગઈ તો પછી આત્માને આ જૂનાં શરીરની સાથે નથી રહેવાનું. આ તો ઈમપ્યોર (અપવિત્ર) છે ને. ૫ તત્વ જ ઈમપ્યોર (અપવિત્ર) છે. શરીર પણ આનાંથી જ બને છે. આને માટીનું પૂતળું કહેવાય છે. ૫ તત્વોનું શરીર એક ખતમ થાય છે, બીજું બને છે. આત્મા તો છે જ. આત્મા કોઈ બનવાની ચીજ નથી. શરીર પહેલા કેટલું નાનું પછી કેટલું મોટું થાય છે. કેટલા ઓર્ગન (અંગો) મળે છે જેનાંથી આત્મા બધો પાર્ટ ભજવે છે. આ દુનિયા જ વન્ડરફુલ છે. બધાંથી વન્ડરફુલ છે બાપ, જે આત્માઓ ને પરિચય આપે છે. આપણે આત્મા કેટલી નાની છીએ. આત્મા પ્રવેશ કરે છે. દરેક ચીજ વન્ડરફુલ છે. પશુઓનાં શરીર વગેરે કેવી રીતે બને છે, વન્ડર છે ને. આત્મા તો બધામાં એજ નાની છે. હાથી કેટલો મોટો છે, તેનામાં આટલી નાની આત્મા જઈને બેસે છે. બાપ તો મનુષ્ય જન્મની વાત સમજાવે છે. મનુષ્ય કેટલા જન્મ લે છે? ૮૪ લાખ જન્મ તો છે નહીં. સમજાવ્યું છે જેટલા ધર્મ છે. એટલી વેરાઈટી (વિવિધતા) બને છે. દરેક આત્મા કેટલા ફીયર (લક્ષણ) નાં શરીર લે છે, વન્ડર છે ને. પછી જ્યારે ચક્ર રિપીટ થાય છે, દરેક જન્મમાં ફીયર, નામ, રૂપ વગેરે બદલાઈ જાય છે. એવું નહીં કહેશે કૃષ્ણ કાળા, કૃષ્ણ ગોરા. નહીં, તેમની આત્મા પહેલા ગોરી હતી પછી ૮૪ જન્મ લેતા-લેતા કાળી બને છે. તમારી પણ આત્મા ભિન્ન-ભિન્ન ફીયર, ભિન્ન-ભિન્ન શરીર લઈને પાર્ટ ભજવે છે. આપણ ફ્રામા છે. આપ બાળકોને ક્યારેય પણ કોઈ ચિંતા ન થવી જોઈએ. બધાં એક્ટર્સ છે. એક શરીર છોડીને બીજું લઈને ફરી પાર્ટ ભજવવાનો જ છે. દરેક જન્મમાં સંબંધ વગેરે બદલાઈ જાય છે. તો બાપ સમજાવે છે આ બન્યો-બનાવેલ ફ્રામા છે. આત્મા જ ૮૪ જન્મ લેતા-લેતા તમોપ્રધાન બની છે, હવે ફરી આત્માને સતોપ્રધાન બનવાનું છે. પાવન તો જરૂર બનવાનું છે. પાવન સૃષ્ટિ હતી, હવે પતિત છે ફરી પાવન થવાની છે. સતોપ્રધાન, તમોપ્રધાન અક્ષર તો છે ને. સતોપ્રધાન સૃષ્ટિ, પછી સતો, રજો, તમો સૃષ્ટિ. હમણાં જે તમોપ્રધાન બન્યાં છે તે ફરી સતોપ્રધાન કેવી રીતે બને? પતિત થી પાવન કેવી રીતે બને, વરસાદનાં પાણીથી તો પાવન નહીં બનશે. વરસાદથી તો મનુષ્યોનું મોત પણ થઈ જાય છે. ફલફૂલ (પુર) આવી જાય છે તો કેટલાં ફૂલી જાય છે. હવે બાપ સમજાવતા રહે છે આ બધાં ખંડ નહીં રહેશે. નેચરલ કેલામીટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) પણ મદદ આપશે, કેટલા બધાં મનુષ્ય, જાનવર વગેરે વહી જાય છે. એવું નથી કે પાણી થી પાવન બની જાય છે, તે તો શરીર ચાલ્યું જાય છે. શરીરોને તો પતિત થી પાવન નથી બનવાનું. પાવન બનવાનું છે આત્માને. સો પતિત-પાવન તો એક બાપ જ છે. ભલે તેઓ જગત ગુરુ કહેવાય છે પરંતુ ગુરુનું તો કામ છે સદ્ગતિ આપવી, તે તો એક જ બાપ સદ્ગતિ દાતા છે. બાપ સદ્ગુરુ જ સદ્ગતિ આપે છે. બાપ સમજાવતા તો બહુ જ રહે છે, આ (બ્રહ્મા) પણ સાંભળે છે ને. ગુરુ લોકો પણ બાજુમાં શિષ્યને બેસાડે છે શીખવાડવા માટે. આ પણ તેમનાં બાજુમાં બેસે છે. બાપ સમજાવે છે તો આ પણ સમજાવતા હશે ને એટલે ગુરુ બ્રહ્મા નંબરવન માં આવે છે. શંકરનાં માટે તો કહે છે આંખ ખોલવા થી ભસ્મ કરી દે છે પછી તેમને તો ગુરુ ન કહેવાય. ફરી પણ બાપ કહે છે બાળકો મામેકમ યાદ કરો. ઘણાં બાળકો કહે છે - આટલાં ધંધા-દોરીની ફિકર માં રહેતાં, અમે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને કેવી રીતે યાદ કરીએ? બાપ સમજાવે છે ભક્તિમાર્ગમાં પણ તમે - હેં ઈશ્વર, હેં ભગવાન કહી યાદ કરો છો ને. યાદ ત્યારે કરો છો જ્યારે કોઈ દુઃખ હોય છે. મરવાનાં સમયે પણ કહો છો રામ-રામ બોલો. ઘણી સંસ્થાઓ છે જે રામ નામનું દાન દે છે. જેમ તમે જ્ઞાનનું દાન આપો છો તેઓ પછી કહે છે રામ બોલો, રામ બોલો. તમે પણ કહો છો શિવબાબા ને યાદ કરો. તેઓ તો શિવને જાણતા જ નથી. આમજ રામ-રામ કહી દે છે. હવે આ પણ કેમ કહે છે કે રામ કહો, જ્યારે પરમાત્મા બધામાં છે? બાપ બેસીને સમજાવે છે રામ અથવા કૃષ્ણને પરમાત્મા ન કહેવાય. કૃષ્ણને પણ દેવતા કહે છે. રામનાં માટે પણ સમજાવ્યું છે - તે છે સેમી-દેવતા. બે કળા ઓછી થઈ જાય છે. દરેક વસ્તુની કળા ઓછી તો થાય જ છે. કપડાં પણ પહેલા નવા પછી જૂનાં થાય છે. તો બાપ આટલી વાતો સમજાવે છે તો પણ કહે છે - મારા મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો, સ્વયંને આત્મા સમજો. સિમર-સિમર સુખ પામું. અહિયાં તો દુઃખધામ છે. બાપને અને વારસાને યાદ કરો. યાદ કરતા-કરતા અથાહ સુખ પામશો. કલહ-કલેશ, બીમારી વગેરે જે પણ છે બધું છૂટી જશે. તમે ૨૧ જન્મોનાં માટે નિરોગી બની જાઓ છો. કલહ-કલેશ મટી બધાં તનનાં, જીવનમુક્તિ પદ પામો. ગાતા રહે છે પરંતુ એક્ટ (કર્મ) માં નથી લાવતા. તમને બાપ પ્રેક્ટીકલમાં

સમજાવે છે - બાપને સિમરો તો તમારી બધી મનોકામનાંઓ પૂરી થઈ જશે, સુખી થઈ જશો. મોચરા ખાઈને માની ટુકડા ખાવી (સજા ખાઈને રોટલીનો ટુકડો ખાવો) સારું નથી. બધાને તાજી રોટલી પસંદ આવે છે. આજકાલ તો તેલ જ ચાલે છે. ત્યાં તો ધીની નદીઓ વહે છે. તો બાળકોએ બાપનું સિમરણ કરવાનું છે. બાબા એવું પણ નથી કહેતાં અહિયાં બેસીને બાપને યાદ કરો. ના, ચાલતા, ફરતા, હરતાં શિવબાબા ને યાદ કરવાનાં છે. નોકરી વગેરે પણ કરવાની છે. બાપની યાદ બુદ્ધિમાં રહેવી જોઈએ. લૌકિક બાપનાં બાળકો નોકરી વગેરે કરે છે તો યાદ રહે જ છે ને. કોઈ પણ પૂછશે તો ઝટ બતાવશે અમે કોનાં બાળક છીએ. બુદ્ધિમાં બાપની પ્રોપર્ટી (સંપત્તિ) પણ યાદ રહે છે. તમે પણ બાપનાં બાળક બન્યા છો તો પ્રોપર્ટી (સંપત્તિ) પણ યાદ છે. બાપને પણ યાદ કરવાનાં છે બીજા કોઈથી સંબંધ નહીં. આત્મામાં જ આખો પાર્ટ નોંધાયેલો છે જે ઈમર્જ થાય છે. આ બ્રાહ્મણ કુળમાં તમારો જે કલ્પ-કલ્પ પાર્ટ ચાલ્યો છે તે જ ઈમર્જ થતો રહે છે. બાપ સમજાવે છે ખાવાનું બનાવો, મીઠાઈ બનાવો, શિવબાબા ને યાદ કરતા રહો. શિવબાબા ને યાદ કરી બનાવશો તો મીઠાઈ ખાવા વાળાનું પણ કલ્યાણ થશે. ક્યાંક સાક્ષાત્કાર પણ થઈ શકે છે. બ્રહ્માનો પણ સાક્ષાત્કાર થઈ શકે છે. શુદ્ધ અન્ન પડે છે તો બ્રહ્માનો, કૃષ્ણનો, શિવનો સાક્ષાત્કાર કરી શકે છે. બ્રહ્મા છે અહિયાં. બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓનાં નામ તો હોય છે ને. અનેકોને સાક્ષાત્કાર થતા રહેશે કારણ કે બાપને યાદ કરો છો ને. બાપ યુક્તિઓ તો બહુ જ બતાવે છે. તેઓ મુખ થી રામ-રામ બોલે છે, તમારે મુખથી કંઈ બોલવાનું નથી. જેમ તે લોકો સમજે છે ગુરુ નાનક ને ભોગ લગાવી રહ્યાં છે, તમે પણ સમજો છો અમે શિવબાબા ને ભોગ લગાવવા માટે બનાવીએ છીએ. શિવબાબા ને યાદ કરતા બનાવશો તો અનેકોનું કલ્યાણ થઈ શકે છે. તે ભોજનમાં તાકાત થઈ જાય છે, એટલે બાબા ભોજન બનાવવા વાળા ને પણ કહે છે શિવબાબા ને યાદ કરી બનાવો છો? લખેલું પણ છે શિવબાબા યાદ છે? યાદમાં રહીને બનાવશો તો ખાવા વાળા ને પણ તાકાત મળશે, હૃદય શુદ્ધ થશે. બ્રહ્માભોજન નું ગાયન પણ છે ને. બ્રાહ્મણોનું બનાવેલું ભોજન દેવતાઓ પણ પસંદ કરે છે. આપણ શાસ્ત્રો માં છે. બ્રાહ્મણોએ ભોજન બનાવેલું ખાવાથી બુદ્ધિ શુદ્ધ થઈ જાય છે, તાકાત રહે છે. બ્રહ્માભોજન ની બહુ જ મહિમા છે. બ્રહ્માભોજન ની જેમને કદર રહે છે, થાળી ઘોઈને પણ પી લે છે. બહુ જ ઉંચ સમજે છે. ભોજન વગર તો રહી ન શકે છે. ફ્રેમન (અકાળ) માં ભોજન વગર મરી જાય છે. આત્મા જ ભોજન ખાય છે, આ ઓર્ગન (અંગો) દ્વારા સ્વાદ તે લે છે, સારું-ખરાબ આત્માએ કહ્યું ને. આ બહુ જ સ્વાદિષ્ટ છે, તાકાતવાન છે. આગળ ચાલી જેમ તમે ઉન્નતિને પામતા રહેશો તેમ ભોજન પણ તમને એવું મળતું રહેશે, એટલે બાળકોને કહે છે શિવબાબા ને યાદ કરી ભોજન બનાવો. બાપ જે સમજાવે છે તેને અમલમાં લાવવું જોઈએ ને. તમે છો પિયર ધરવાળા, જાઓ છો સાસર ઘર. સૂક્ષ્મવતન માં પણ પરસ્પર મળે છે. ભોગ લઈ જાય છે. દેવતાઓને ભોગ લગાવે છે ને. દેવતાઓ આવે છે તમે બ્રાહ્મણ ત્યાં જાઓ છો. ત્યાં મહેફિલ લાગે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ વાતની ચિંતા નથી કરવાની કારણ કે આ ડ્રામા બિલકુલ એક્યુરેટ બનેલો છે. બધાં એક્ટર્સ આમાં પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવી રહ્યા છે.
2. જીવનમુક્ત પદ પામવા અથવા સદા સુખી બનવા માટે અંદરમાં એક બાપનું જ સિમરણ કરવાનું છે. મુખથી કંઈ પણ બોલવાનું નથી. ભોજન બનાવતા અથવા ખાતા સમયે બાપની યાદમાં જરૂર રહેવાનું છે.

વરદાન :-

નિ : સ્વાર્થ અને નિર્વિકલ્પ સ્થિતિમાં સેવા કરવાવાળા સફળતા મૂર્ત ભવ :

સેવામાં સફળતાનો આધાર તમારી નિસ્વાર્થ અને નિર્વિકલ્પ સ્થિતિ છે. આ સ્થિતિમાં રહેવાવાળા સેવા કરતાં સ્વયં પણ સંતુષ્ટ અને હર્ષિત રહે અને તેમનાંથી બીજા પણ સંતુષ્ટ રહે છે. સેવામાં સંગઠન હોય છે અને સંગઠનમાં ભિન્ન-ભિન્ન વાતો, ભિન્ન-ભિન્ન વિચાર હોય છે. પરંતુ અનેકતામાં મુંઝાશો નહીં. એવું નહીં વિચારો કોનું માનીએ, કોનું ન માનીએ. નિ:સ્વાર્થ અને નિર્વિકલ્પ ભાવથી નિર્ણય લો તો કોઈને પણ વ્યર્થ સંકલ્પ નહીં આવે અને સફળતા મૂર્ત બની જશો.

સ્લોગન :-

હવે સકાશ દ્વારા બુદ્ધિઓને પરિવર્તન કરવાની સેવા પ્રારંભ કરો.

“ મીઠા બાળકો રાવણ નો કાયદો છે આસુરી મત , જૂઠું બોલવું , બાપનો કાયદો છે શ્રીમત , સાચું બોલવું ”

પ્રશ્ન :- કઈ વાતોનો વિચાર કરી બાળકોએ આશ્ચર્ય ખાવું જોઈએ?

ઉત્તર :- ૧. કેવું આ બેહદનું વન્ડરફુલ નાટક છે. જે ફીચર્સ, જે એક્ટ સેકન્ડ બાઈ સેકન્ડ પાસ થઈ તે ફરી હૂબહૂ પુનરાવર્તન થશે. કેટલું આશ્ચર્ય છે, જે એકનાં ફીચર્સ ન મળે બીજાથી. ૨. કેવી રીતે બેહદનાં બાપ આવીને આખા વિશ્વની સદ્ગતિ કરે છે, ભણાવે છે, આ પણ વન્ડર છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ શિવ બેસીને પોતાનાં રુહાની બાળકોને સાલીગ્રામોને સમજાવી રહ્યા છે, શું સમજાવી રહ્યા છે? સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે અને આ સમજાવવા વાળા એક જ બાપ છે બીજી તો જે પણ આત્માઓ અથવા સાલીગ્રામ છે બધાનાં શરીરનું નામ છે. બાકી એક જ પરમ આત્મા છે, જેમને શરીર નથી. એ પરમ આત્માનું નામ છે શિવ. એમને જ પતિત-પાવન પરમાત્મા કહેવાય છે. એ જ આપ બાળકોને આખા વિશ્વનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવી રહ્યા છે. પાર્ટ ભજવવા માટે તો બધાં અહીં આવે છે. આ પણ સમજાવ્યું છે વિષ્ણુનાં બે રૂપ છે. શંકરનો તો કોઈ પાર્ટ છે નહીં. આ બધું બાપ બેસી સમજાવે છે. બાપ ક્યારે આવે છે? જ્યારે નવી સૃષ્ટિની સ્થાપનાં અને જૂનીનો વિનાશ થવાનો છે. બાળકો જાણે છે નવી દુનિયામાં એક આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થાય છે. એ તો સિવાય પરમપિતા પરમાત્માને બીજું કોઈ કરી નથી શકતું. એ જ એક પરમ આત્મા છે જેમને પરમાત્મા કહેવાય છે. એમનું નામ છે શિવ. એમનાં શરીરનું નામ નથી પડતું. બીજા જે પણ છે બધાનાં શરીરનું નામ પડે છે. એ પણ સમજો છો મુખ્ય-મુખ્ય જે છે એ તો બધાં આવી ગયાં છે. ડ્રામાનું ચક્ર ફરતા-ફરતા હવે અંત આવીને ઉભો છે. અંતમાં બાપ જ જોઈએ. એમની જયન્તી પણ મનાવે છે. શિવજયન્તી પણ આ સમયે મનાવે છે જ્યારે દુનિયા બદલાવાની છે. ઘોર અંધારાથી ઘોર રોશની (અજવાળું) થાય છે અર્થાત્ દુઃખધામ થી સુખધામ થવાનું છે. બાળકો જાણે છે પરમપિતા પરમાત્મા શિવ એક જ વાર પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર આવે છે, જૂની દુનિયાનો વિનાશ, નવી દુનિયાની સ્થાપના કરવા. પહેલા નવી દુનિયાની સ્થાપના, પછી જૂની દુનિયાનો વિનાશ થાય છે. બાળકો સમજે છે ભણીને આપણે હોશિયાર થવાનું છે અને દૈવી ગુણ પણ ધારણ કરવાનાં છે. આસુરી ગુણને પલટવાનાં છે. દૈવી ગુણો અને આસુરી ગુણોનું વર્ણન ચાર્ટમાં દેખાડવાનું હોય છે. સ્વયંને જોવાનું છે અમે કોઈને હેરાન તો નથી કરતા? જૂઠું તો નથી બોલતા? શ્રીમતની વિરુદ્ધ તો નથી ચાલતા? જૂઠું બોલવું, કોઈને દુઃખ દેવું, હેરાન કરવું - આ છે રાવણનો કાયદો અને એ છે રામનો કાયદો. શ્રીમત અને આસુરી મતનું ગાયન પણ છે. અડધો કલ્પ ચાલે છે આસુરી મત, જેનાથી મનુષ્ય અસુર, દુઃખી, રોગી બની જાય છે. પાંચ વિકાર પ્રવેશ થઈ જાય છે. બાપ આવીને શ્રીમત આપે છે. બાળકો જાણે છે શ્રીમતથી આપણને દૈવી ગુણ મળે છે. આસુરી ગુણોને બદલવાનાં છે. જો આસુરી ગુણ રહી જશે તો પદ ઓછું થઈ જશે. જન્મ-જન્માંતરનાં પાપોનો બોજો જે માથા પર છે, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર હલ્કો થઈ જશે. આ પણ સમજો છો કે હમણાં આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. બાપ દ્વારા હમણાં દૈવીગુણ ધારણ કરી નવી દુનિયાનાં માલિક બનીએ છીએ. તો સિદ્ધ થાય છે જૂની દુનિયા જરૂર ખલાસ થવાની જ છે. નવી દુનિયાની સ્થાપના બ્રહ્માકુમાર, કુમારીઓ દ્વારા થવાની છે. આ પણ પાક્કો નિશ્ચય છે એટલે સર્વિસ પર લાગેલા છે. કોઈને કોઈનું કલ્યાણ કરવાની મહેનત કરતા રહે છે.

તમે જાણો છો આપણા ભાઈ-બહેન કેટલી સેવા કરે છે. બધાને બાપનો પરિચય આપતા રહે છે. બાપ આવ્યા છે જરૂર પહેલા-પહેલા થોડા ને જ મળશે. પછી વૃદ્ધિ થતી રહેશે. એક બ્રહ્મા દ્વારા કેટલા બ્રહ્માકુમાર બને છે. બ્રાહ્મણ કુળ તો જરૂર જોઈએ ને. તમે જાણો છો આપણે બધાં બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ છીએ, શિવબાબા નાં બાળકો, બધાં ભાઈ-ભાઈ છે. અસલમાં ભાઈ-ભાઈ છે પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બનવાથી ભાઈ-બહેન બને છે. પછી દેવતા કુળમાં જશો તો સંબંધની વૃદ્ધિ થતી જશે. આ સમયે બ્રહ્માનાં બાળકો અને બાળકીઓ છે તો એક જ કુળ થયું, આને ડિનાયસ્ટી (દેવીવંશ) નહીં કહેશું. રાજાઈ ન કૌરવોની, ન પાંડવોની. ડિનાયસ્ટી (દેવીવંશ) ત્યારે હોય છે, જ્યારે રાજા-રાણી નંબરવાર ગાદી પર બેસે છે. હમણાં તો છે જ પ્રજાનું પ્રજા પર રાજ્ય. શરૂ થી લઈને પવિત્ર

ડિનાયસ્તી અને અપવિત્ર ડિનાયસ્તી ચાલી આવે છે. પવિત્ર ડિનાયસ્તી દેવતાઓની જ ચાલી છે. બાળકો જાણે છે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં હેવિન (સ્વર્ગ) હતું તો પવિત્ર ડિનાયસ્તી હતી. તેમનાં ચિત્ર પણ છે, મંદિર કેટલા આલીશાન બનેલા છે. બીજા કોઈનાં મંદિર નથી. આ દેવતાઓનાં જ બહુ મંદિર છે.

બાળકોને સમજાવ્યું છે કે બીજા બધાનાં શરીરનાં નામ બદલાય છે. આમનું જ નામ શિવ ચાલી આવ્યું છે. શિવ ભગવાનુવાય, કોઈપણ દેહધારી ને ભગવાન ન કહી શકાય. બાપ વગર બીજા કોઈ બાપનો પરીચય આપી ન શકે કારણ કે તેઓ તો બાપને જાણતા જ નથી. અહીંયા પણ બહુ જ છે જેમની બુદ્ધિમાં નથી આવતું - બાપને કેવી રીતે યાદ કરીએ. મુંઝાય છે. આટલું નાનું બિંદુ એને કેવી રીતે યાદ કરીએ. શરીર તો મોટું છે, તેને જ યાદ કરતા રહે છે. આપણ ગાયન છે ભૂકુટીનાં મધ્ય ચમકે છે તારો અર્થાત્ આત્મા તારાની જેમ છે. આત્માને સાલીગ્રામ કહેવાય છે. શિવલિંગની પણ મોટા રૂપમાં પૂજા થાય છે. જેમ આત્માને જોઈ નથી શકતા, શિવબાબા પણ કોઈને જોવામાં તો આવી ન શકે. ભક્તિમાર્ગમાં બિંદુની પૂજા કેવી રીતે કરે કારણ કે પહેલા-પહેલા શિવબાબા ની અવ્યભિચારી પૂજા શરૂ થાય છે ને. તો પૂજા માટે જરૂર મોટી ચીજ જોઈએ. સાલીગ્રામ પણ મોટા અંડાકાર બનાવે છે. એક તરફ અંગુષ્ઠ ની જેમ પણ કહે છે અને પછી તારો પણ કહે છે. હવે તમારે એક વાત પર સ્થિત રહેવાનું છે. અડધો કલ્પ મોટી ચીજની પૂજા કરી છે. હવે ફરી બિંદુ સમજવું એમાં મહેનત પણ છે, જોઈ નથી શકતા. આ બુદ્ધિથી જાણી શકાય છે. શરીરમાં આત્મા પ્રવેશ કરે છે જે પછી નિકળે છે, કોઈ જોઈ તો નથી સકતા. મોટી ચીજ હોય તો જોવામાં પણ આવે. બાપ પણ એવું બિંદુ છે પરંતુ એ જ્ઞાનનાં સાગર છે, બીજા કોઈને જ્ઞાનનાં સાગર નહીં કહેશું. શાસ્ત્ર તો છે ભક્તિમાર્ગનાં. આટલા બધાં વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે કોણે બનાવ્યા? કહે છે વ્યાસે બનાવ્યા. કાઈસ્ટની આત્માએ કોઈ શાસ્ત્ર બનાવ્યા નથી. આતો પછી મનુષ્ય બેસી બનાવે છે. જ્ઞાન તો તેમનામાં છે નહીં. જ્ઞાન સાગર છે જ એક બાપ. શાસ્ત્રોમાં જ્ઞાનની, સદ્ગતિની વાત છે નહીં. દરેક ધર્મવાળા પોત-પોતાનાં ધર્મ સ્થાપક ને યાદ કરે છે. દેહધારી ને યાદ કરે છે.

કાઈસ્ટનું પણ ચિત્ર છે ને. બધાનાં ચિત્ર છે. શિવબાબા તો છે જ પરમ આત્મા. હમણાં તમે સમજો છો આત્માઓ બધી છે બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ). બ્રધર્સ માં જ્ઞાન હોઈ ન શકે, જે કોઈને જ્ઞાન આપી અને સદ્ગતિ કરે. સદ્ગતિ કરવાવાળા છે જ એક બાપ. આ સમયે બ્રધર્સ પણ છે અને બાપ પણ છે. બાપ આવીને આખા વિશ્વની આત્માઓને સદ્ગતિ આપે છે. વિશ્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે જ એક. શ્રી શ્રી ૧૦૮ જગતગુરુ કહો અથવા વિશ્વનાં ગુરુ કહો, વાત એક જ છે. હમણાં તો છે જ આસુરી રાજ્ય. સંગમ પર જ બાપ આવીને આ બધી વાતો સમજાવે છે.

તમે જાણો છો બરાબર હવે નવી દુનિયાની સ્થાપના થઈ રહી છે અને જૂની દુનિયાનો વિનાશ થાય છે. આ પણ સમજાવ્યું છે પતિત-પાવન એક જ નિરાકાર બાપ છે. કોઈ દેહધારી પતિત-પાવન હોઈ ન શકે. પતિત-પાવન પરમાત્મા જ છે. જો પતિત-પાવન સીતારામ પણ કહે તો પણ બાપએ સમજાવ્યું છે ભક્તિનું ફળ દેવા ભગવાન આવે છે. તો બધી જ સીતાઓ થઈ બ્રાઈડ્સ અને બ્રાઈડ્ગુમ એક રામ, જે બધાંને સદ્ગતિ દેવાવાળા છે. આ બધી વાતો બાપ જ બેસી સમજાવે છે. ડ્રામા અનુસાર તમે જ ફરી ૫ હજાર વર્ષ પછી આ વાતો સાંભળશો. હમણાં તમે બધાં ભણી રહ્યા છો. સ્કૂલમાં કેટલા અસંખ્ય ભણે છે. આ બધો ડ્રામા બનેલો છે. જે સમયે જે ભણે છે, જે એક્ટ ચાલે છે તેજ એક્ટ ફરી કલ્પ બાદ હૂબહૂ થશે, હૂબહૂ ૫ હજાર વર્ષ પછી ફરી ભણશે. આ અનાદિ ડ્રામા બનેલો છે. જે પણ જોવો છો સેકેન્ડ બાઈ સેકન્ડ નવી ચીજ દેખાશે. ચક્ર ફરતું રહેશે. નવી-નવી વાતો તમે જોતા રહેશો. હવે તમે જાણો છો આ ૫ હજાર વર્ષનો ડ્રામા છે જે ચાલતો રહે છે. આની ડીટેલ (વિસ્તાર) તો બહુ જ છે. મુખ્ય-મુખ્ય વાત સમજાવાય છે. જેમ કહે છે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે, બાપ સમજાવે છે હું સર્વવ્યાપી નથી. બાપ આવીને સ્વયંનો અને રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નો પરિચય આપે છે. તમે હવે જાણો છો બાપ કલ્પ-કલ્પ આવે છે આપણને વારસો આપવા. આ પણ ગાયન છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. આમાં સમજણ બહુ જ સરસ છે. વિરાટ રૂપ નો પણ અર્થ જરૂર હશે ને. પરંતુ સિવાય બાપનાં ક્યારેય કોઈ સમજાવી ન શકે. ચિત્ર તો બહુ જ છે પરંતુ એકની પણ સમજણ કોઈની પાસે છે નહીં. ઊંચેથી ઊંચા શિવબાબા છે, એમનું પણ ચિત્ર છે પરંતુ જાણતા કોઈ નથી. અચ્છા પછી સૂક્ષ્મવતન છે એને છોડી દો, એની દરકાર જ નથી. હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી (ઈતિહાસ-ભૂગોળ) અહીંયાની સમજાવાની હોય છે ત્યાં તો છે સાક્ષાત્કારની વાત. જેમ અહિયાં આમનામાં બાપ બેસી સમજાવે છે એમ સૂક્ષ્મવતન માં કર્માતીત શરીરમાં બેસી આમને મળે છે અથવા બોલે છે. બાકી ત્યાંતો વર્લ્ડની (દુનિયાની) હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી છે નહીં. હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી અહીંયાની છે. બાળકોની બુદ્ધિમાં બેસેલું છે સતયુગમાં દેવી-દેવતા હતાં,

જેને ૫ હજાર વર્ષ પુરા થયા. આ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના કેવી રીતે થઈ - આ પણ કોઈ જાણતું નથી. બીજા ધર્મોની સ્થાપનાનાં વિશે બધાં જાણે છે. પુસ્તક વગેરે પણ છે. લાખો વર્ષની તો વાત જ ન થઈ શકે. આ તો બિલકુલ ખોટું છે પરંતુ મનુષ્યોની બુદ્ધિ કંઈ કામ નથી કરતી. દરેક વાત બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, સારી રીતે ધારણ કરો. મુખ્ય વાત છે બાપની યાદ. આ યાદની જ દોડ છે. રેસ થાય છે ને. કોઈ એકલા-એકલા દોડે છે. કોઈ જોડીની સાથે બાંધી પછી દોડે છે. અહીંયા જે જોડી છે તે સાથે દોડ લગાવવાની પ્રેક્ટિસ કરે છે. વિચારે છે સતયુગમાં પણ આવી રીતે સાથે જોડી બની જાય. ભલે નામ-રૂપ તો બદલાઈ જાય છે, તે જ શરીર થોડું મળે છે. શરીર તો બદલાતું રહે છે. સમજે છે આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. ફીચર્સ તો બીજા હશે. પરંતુ બાળકોને વઠ્ઠર લાગવું જોઈએ જે ફીચર્સ, જે એક્ટ, સેકન્ડ બાઈ સેકન્ડ પસાર થઈ તે ફરી હૂબહૂ ૫૦૦૦ વર્ષ પછી રિપીટ થવાની છે. કેટલું વઠ્ઠરકુલ આ નાટક છે, બીજું તો કોઈ સમજાવી ન શકે. તમે જાણો છો આપણે બધાં પુરુષાર્થ કરીએ છીએ. નંબરવાર તો બનશું જ. બધાં તો કૃષ્ણ નહીં બનશે. ફીચર્સ બધાનાં ડિફરન્ટ (અલગ) હશે. કેટલું મોટું વઠ્ઠરકુલ નાટક છે. એકનાં ફીચર્સ ન મળે બીજાથી. એ જ હૂબહૂ ખેલ રિપીટ થાય છે. આ બધો વિચાર કરી આશ્ચર્ય ખાવું જોઈએ. કેવી રીતે બેહદનાં બાપ આવીને ભણાવે છે. જન્મ-જન્માંતર તો ભક્તિમાર્ગનાં શાસ્ત્ર વગેરે ભણતા આવ્યા, સાધુઓની કથા વગેરે પણ સાંભળી. હવે બાપ કહે છે ભક્તિનો સમય પૂરો થયો. હવે ભક્તોને ભગવાન દ્વારા ફળ મળે છે. એ નથી જાણતા ભગવાન ક્યારે કયા રૂપમાં આવશે? ક્યારેક કહે છે શાસ્ત્ર વાંચવાથી ભગવાન મળશે? ક્યારેક કહે છે અહીં આવશે. શાસ્ત્રોથી જો કામ થઈ જાત તો પછી બાપ ને શા માટે આવવું પડે. શાસ્ત્ર વાંચવાથી જ ભગવાન મળી જાય તો બાકી ભગવાન આવીને શું કરશે. અડધો કલ્પ તમે આ શાસ્ત્ર વાંચતા-વાંચતા તમોપદ્રાન જ બનતા આવ્યા છો. તો બાળકોને સૃષ્ટિનું ચક્ર પણ સમજાવતા રહે છે અને દૈવી ચલન પણ જોઈએ. એક તો કોઈને દુઃખ નથી દેવાનું. એવું નથી, કોઈને વિષ જોઈએ છે, તે નથી આપતાં તો આ કંઈ દુઃખ દીધું છે. એવું તો બાપ કહેતા નથી. કોઈ એવા પણ બુદ્ધ નિકળે છે જે કહે છે બાબા કહે છે ને - કોઈને દુઃખ નથી દેવાનું. હવે આ વિષ માંગે છે તો એમને દેવું જોઈએ, નહીં તો આ પણ કોઈને દુઃખ દેવાનું થયું ને. આવું સમજવા વાળા મૂઢમતી પણ છે. બાપ તો કહે છે "પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે". આસુરી ચલન અને દૈવી ચલન ની પણ સમજ જોઈએ. મનુષ્ય તો આ પણ નથી સમજતા, તેઓ તો કહી દે છે આત્મા નિર્લેપ છે. કંઈ પણ કરો, કંઈ પણ ખાઓ-પીવો, વિકારમાં જાઓ, કંઈ વાંધો નથી. એવું પણ શીખવાડે છે. કેટલા ને પકડીને લઈ આવે છે. બહાર પણ વેજિટેરિયન (શાકાહારી) બહુ રહે છે. જરૂર સારું છે ત્યારે તો વેજિટેરિયન (શાકાહારી) બને છે. બધીજ જાતીઓમાં વૈષ્ણવ હોય છે. છી-છી ચીજ નથી ખાતા. માઈનોરીટી (થોડા) હોય છે. તમે પણ માઈનોરીટી છો. આ સમયે તમે કેટલા થોડા છો. ધીમે-ધીમે વૃદ્ધિ થતી જશે. બાળકોને આ જ શિક્ષણ મળતું રહે છે - દૈવીગુણ ધારણ કરો. છી-છી વસ્તુ એવી કોઈનાં હાથની બનાવેલી ન ખાવી જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાનાં ચાર્ટ માં જોવાનું છે - (૧) અમે શ્રીમતનાં વિરુદ્ધ તો નથી ચાલતા? (૨) જૂઠું તો નથી બોલતા? (૩) કોઈને હેરાન તો નથી કરતા? દેવી ગુણ ધારણ કર્યા છે?
2. ભણવાની સાથે-સાથે દૈવી ચલન ધારણ કરવાની છે. "પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે". કોઈ પણ છી-છી વસ્તુઓ નથી ખાવાની. પુરા વૈષ્ણવ બનવાનું છે. રેસ (દોડ) કરવાની છે..

વરદાન :- સેવા દ્વારા ખુશી, શક્તિ અને સર્વ નાં આશીર્વાદ પ્રાપ્ત કરવાવાળા પુણ્ય આત્મા ભવ:

સેવાનું પ્રત્યક્ષ ફળ - ખુશી અને શક્તિ મળે છે. સેવા કરતાં આત્માઓને બાપનાં વારસાનાં અધિકારી બનાવી દેવા - આ પુણ્યનું કામ છે. જે પુણ્ય કરે છે એને આશીર્વાદ જરૂર મળે છે. બધી આત્માઓનાં દિલમાં ખુશીનાં સંકલ્પ ઉત્પન્ન થાય, તે શુભ સંકલ્પ આશીર્વાદ બની જાય છે અને ભવિષ્ય પણ જમા થઈ જાય છે એટલે સદા સ્વયંને સેવાધારી સમજી સેવાનું અવિનાશી ફળ ખુશી અને શક્તિ સદા લેતા રહો.

સ્લોગન :- મન્સા-વાચાની શક્તિથી વિઘ્નનો પડદો હટાવી દો તો અંદર કલ્યાણ નું દ્રશ્ય દેખાશે.

“ મીઠા બાળકો - તમે જેટલું - જેટલું બાપને પ્રેમથી યાદ કરશો એટલાં આશીર્વાદ મળશે , પા પ કપાતા જશે ”

પ્રશ્ન :- બાપ બાળકોને કયા ધર્મમાં ટકવાની મત આપે છે?

ઉત્તર :- બાબા કહે છે બાળકો - તમે પોતાનાં વિચિત્રતા નાં ધર્મમાં ટકો, ચિત્રનાં ધર્મમાં નહીં. જેમ બાપ વિદેહી, વિચિત્ર છે એમ બાળકો પણ વિચિત્ર છે પછી અહીં ચિત્ર (શરીર) માં આવે છે. હવે બાપ બાળકોને કહે છે બાળકો વિચિત્ર બનો, પોતાનાં સ્વધર્મમાં ટકો. દેહ-અભિમાનમાં નહીં આવો.

પ્રશ્ન :- ભગવાન પણ ડ્રામા અનુસાર કઈ વાત માટે બંધાયમાન છે?

ઉત્તર :- ડ્રામા અનુસાર બાળકોને પતિત થી પાવન બનાવવા માટે ભગવાન પણ બંધાયમાન છે. એમને આવવાનું જ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર.

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી રુહાની બાળકોને સમજાવે છે જ્યારે ઓમ શાંતિ કહેવાય છે તો પોતાની આત્માનાં સ્વધર્મનો પરિચય આપવામાં આવે છે. તો જરૂર બાપ પણ જાતેજ યાદ આવે છે કારણ કે યાદ તો દરેક મનુષ્ય ભગવાનને જ કરે છે. ફક્ત ભગવાનનો પૂરો પરિચય નથી. ભગવાન સ્વયંનો અને આત્માનો પરિચય આપવા માટે જ આવે છે. પતિત-પાવન કહેવાય જ છે ભગવાનને. પતિતથી પાવન બનાવવા માટે ભગવાન પણ ડ્રામા અનુસાર બંધાયમાન છે. એમને પણ આવવાનું છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર. સંગમયુગની સમજણ પણ આપે છે. જૂની દુનિયા અને નવી દુનિયાનાં વચમાં જ બાપ આવે છે. જૂની દુનિયાને મૃત્યુલોક, નવી દુનિયાને અમરલોક કહેવાય છે. આ પણ તમે સમજો છો, મૃત્યુલોકમાં આયુ ઓછી હોય છે. અકાળે મૃત્યુ થતી રહે છે. તે પછી છે અમરલોક, જ્યાં અકાળે મૃત્યુ નથી થતી કારણ કે પવિત્ર છે. અપવિત્રતાથી વ્યભિચારી બને છે અને આયુ પણ ઓછી હોય છે. બળ પણ ઓછું થઈ જાય છે. સત્યયુગમાં પવિત્ર હોવાનાં કારણે અવ્યભિચારી છે. બળ પણ વધારે હોય છે. બળ વગર રાજાઈ કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરી? જરૂર બાપથી એમને આશીર્વાદ લીધા હશે. બાપ છે સર્વશક્તિમાન. આશીર્વાદ કેવી રીતે લીધા હશે? બાપ કહે છે મને યાદ કરો. તો જેમણે વધારે યાદ કર્યા હશે એમણે જ આશીર્વાદ લીધા હશે. આશીર્વાદ કોઈ માંગવાની ચીજ નથી. આ તો મહેનત કરવાની ચીજ છે. જેટલું વધારે યાદ કરશું એટલાં વધારે આશીર્વાદ મળશે અર્થાત ઉંચ પદ મળશે. યાદ જ નહીં કરશો તો આશીર્વાદ પણ નહીં મળશે. લૌકિક બાપ બાળકોને ક્યારેય એવું નથી કહેતા કે મને યાદ કરો. એ નાનપણ થી જાતે જ મમ્મા-બાબા કરતા રહે છે. અંગો નાનાં છે. મોટા બાળકો ક્યારેય એવું બાબા-બાબા, મમ્મા-મમ્મા નહીં કહેશે. તેમની બુદ્ધિમાં રહે છે - આ અમારા મા-બાપ છે, જેમનાંથી આ વારસો મળવાનો છે. કહેવાની કે યાદ કરવાની વાત નથી રહેતી. અહીં તો બાપ કહે છે મને અને વારસાને યાદ કરો. હૃદનાં સંબંધને છોડી હવે બેહૃદનાં સંબંધ ને યાદ કરવાનાં છે. બધાં મનુષ્ય ઇચ્છે છે અમારી ગતિ થાય. ગતિ કહેવાય છે મુક્તિધામ ને. સદ્ગતિ કહેવાય છે પછી ફરીથી સુખધામ માં આવવાને. કોઈપણ પહેલા આવશે તો જરૂર સુખ જ પામશે. બાપ સુખ માટે જ આવે છે. જરૂર કોઈ વાત મુશ્કેલ છે એટલે આને ઊંચ ભણતર કહેવાય છે. જેટલું ઊંચું ભણતર એટલી મુશ્કેલી પણ હશે. બધાં તો પાસ કરી ન શકે. મોટામાં મોટી પરીક્ષા બહુ જ થોડા વિદ્યાર્થી પાસ કરે છે કારણ કે મોટી પરીક્ષા પાસ કરવાથી પછી સરકારને પગાર પણ બહુ જ દેવો પડે ને. ઘણાં વિદ્યાર્થી મોટી પરીક્ષા પાસ કરીને પણ આમ જ બેઠા રહે છે. સરકારની પાસે એટલા પૈસા નથી જે વધારે પગાર દે. અહીં તો બાપ કહે છે જેટલું ઊંચું ભણશો એટલું ઊંચું પદ પામશો. એવું પણ નથી બધાજ રાજાઓ કે સાહુકાર બનશે. બધાં આધાર ભણતર પર છે. ભક્તિને ભણતર નથી કહેવાતું. આતો છે રુહાની જ્ઞાન જે રુહાની બાપ ભણાવે છે. કેટલું ઊંચું ભણતર છે. બાળકોને મુશ્કેલ લાગે છે કારણ કે બાપને યાદ નથી કરતા તો ચરિત્ર પણ સુધરતાં નથી. જે સારી રીતે યાદ કરે છે તેમનું ચરિત્ર પણ સારું થતું જાય છે. બહુ-બહુજ મીઠા સર્વિસેબુલ (સેવાધારી) બનતા જાય છે. ચરિત્ર સારા નથી તો કોઈને પસંદ પણ નથી આવતાં. જે નપાસ થાય છે તે જરૂર ચરિત્રમાં રોલા (ઢીલા) છે. શ્રી લક્ષ્મી-નારાયણનાં ચરિત્ર બહુ જ સારા છે. રામ ને બે કળા ઓછી કહેશું. ભારત રાવણ રાજ્યમાં જૂઠ ખંડ થઈ જાય છે. સચખંડમાં તો જરા પણ જુઠું હોઈ ન શકે. રાવણ રાજ્યમાં છે જૂઠું જ જૂઠું. જૂઠા મનુષ્યને દેવી ગુણોવાળા કહી ન શકાય. આ બેહૃદની વાત છે. હવે બાપ કહે છે આવી જૂઠી વાતો કોઈની ન સાંભળો, ન સંભળાવો. એક

ઇશ્વરની મતને જ લીગલ (યથાર્થ) મત કહેવાય છે. મનુષ્ય મતને ઈલીગલ (અયથાર્થ) કહેવાય છે. લીગલ મતથી તમે ઊંચા બનો છો. પરંતુ બધાં નથી ચાલી શકતા તો ઈલીગલ બની જાય છે. ઘણાં બાપની સાથે પ્રતિજ્ઞા પણ કરે છે - બાબા આટલા વર્ષ અમે ઈલીગલ કાર્ય કર્યા છે, હવે નહીં કરશું. સૌથી ઈલીગલ કામ છે વિકારનું ભૂત. દેહ-અભિમાનનું ભૂત તો બધાંમાં છે જ. માયાવી પુરુષમાં દેહ-અભિમાન જ હોય છે. બાપ તો છે જ વિદેહી, વિચિત્ર. તો બાળકો પણ વિચિત્ર છે. આ સમજની વાત છે. આપણે આત્મા વિચિત્ર છીએ પછી અહીં ચિત્ર (શરીર) માં આવીએ છીએ. હવે બાપ ફરી કહે છે વિચિત્ર બનો. સ્વયંનાં સ્વધર્મ માં ટકો. ચિત્રનાં ધર્મમાં નહીં ટકો. વિચિત્રતા નાં ધર્મમાં ટકો. દેહ-અભિમાનમાં ન આવો. બાપ કેટલું સમજાવે છે - આમાં યાદની બહુજ જરૂર છે. બાપ કહે છે સ્વયંને આત્મા સમજી મને યાદ કરો તો તમે સતોપ્રધાન, પવિત્ર બનશો. અપવિત્રતા માં જવાથી બહુ જ દંડ મળી જાય છે. બાપના બનવાનાં પછી જો કોઈ ભૂલ થાય છે તો પછી ગાયન છે સદ્ગુરુ કા નિંદક હોર ન પાવે. જો તમે મારી મત પર ચાલી પવિત્ર નહીં બનશો તો સો ગુણ દંડ ભોગવવો પડશે. વિવેક ચલાવવાનો છે. જો આપણે યાદ નથી કરી શકતા તો ઉંચ પદ પણ નહીં પામી શકીએ. પુરુષાર્થ માટે સમય પણ આપે છે. તમને કહે છે શું સબૂત છે? બોલો, જે તનમાં આવે છે તે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો મનુષ્ય છે ને. મનુષ્યનું નામ શરીર પર પડે છે. શિવબાબા તો ન મનુષ્ય છે, ન દેવતા છે. એમને સુપ્રીમ આત્મા કહેવાય છે. એ તો પતિત કે પાવન નથી થતા, એ સમજાવે છે મને યાદ કરવાથી તમારા પાપ કપાઈ જશે. બાપ જ બેસી સમજાવે છે તમે સતોપ્રધાન હતા, હવે તમોપ્રધાન બન્યા છો. ફરી સતોપ્રધાન બનવા માટે મને યાદ કરો. આ દેવતાઓનું ભણતર જુઓ કેવું છે અને તેમનાંથી રહેમ માંગવા વાળા ને પણ જુઓ, વન્ડર લાગે છે - આપણે શું હતા! પછી ૮૪ જન્મોમાં કેટલા નીચે પડી એકદમ ચટ થઈ ગયા છીએ.

બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, તમે દેવી ઘરાનાનાં (વંશ) નાં હતા. હવે પોતાની ચાલને જુઓ આ (દેવી-દેવતા) બની શકો છો? એવું નથી બધાં લક્ષ્મી-નારાયણ બનશે. તો પછી આખો ફૂલોનો બગીચો થઈ જાય. શિવબાબા ને ફક્ત ગુલાબનાં ફૂલ જ ચઢાંવે, પરંતુ નહીં અકનાં ફૂલ પણ ચઢાંવે છે. બાપનાં બાળકો કોઈ ફૂલ પણ બને છે, કોઈ અક પણ બને છે. પાસ-નાપાસ તો થાય જ છે. પોતે પણ સમજે છે કે અમે રાજા તો બની નહીં શકીએ. આપ સમાન જ નથી બનાવતા, સાહુકાર કેવી રીતે, કોણ બનશે એ તો બાપ જાણે. આગળ ચાલીને આપ બાળકો પણ સમજી જશો કે આ ફલાણા બાપનાં કેવા મદદગાર છે. કલ્પ-કલ્પ જેમણે જે કંઈ કર્યું છે એ જ કરશે. એમાં ફર્ક નથી પડી શકતો. બાપ પોઈન્ટ તો આપતા રહે છે. આમ-આમ બાપને યાદ કરવાનાં છે અને ટ્રાન્સફર (અર્પણ) પણ કરવાનું છે. ભક્તિમાર્ગમાં તમે ઈશ્વર અર્થ કરો છો. પરંતુ ઈશ્વરને જાણતા નથી. એટલું સમજો છો ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન છે. એવું નથી કે ઊંચેથી ઊંચાં નામ રુપવાળા છે. એ તો છે જ નિરાકાર. પછી ઊંચેથી ઊંચા સાકાર અહિંયાં હોય છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને દેવતા કહેવાય છે. બ્રહ્મા દેવતાય નમઃ, વિષ્ણુ દેવતાય નમઃ, પછી કહે છે શિવ પરમાત્માયે નમઃ. તો પરમાત્મા મોટા થયા છે ને. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને પરમાત્મા નહીં કહેશો. મુખથી કહે પણ છે, શિવ પરમાત્માયે નમઃ તો જરૂર પરમાત્મા એક થયા ને. દેવતાઓને નમન કરે છે. મનુષ્ય લોકમાં મનુષ્યને મનુષ્ય કહેશે. તેમને પછી પરમાત્માયે નમઃ કહેવું - આ તો પૂરું અજ્ઞાન છે. બધાંની બુદ્ધિમાં એ છે કે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે. હવે આપ બાળકો સમજો છો ભગવાન તો એક છે, એમને જ પતિત-પાવન કહેવાય છે. બધાં ને પાવન બનાવવા આ ભગવાનનું જ કામ છે. જગત નાં ગુરુ કોઈ મનુષ્ય હોઈ ન શકે. ગુરુ પાવન હોય છે ને. અહીં તો બધાં છે વિકારથી પેદા થવા વાળા. જ્ઞાનને અમૃત કહેવાય છે. ભક્તિને અમૃત નથી કહેવાતું. ભક્તિમાર્ગમાં ભક્તિ જ ચાલે છે. બધાં મનુષ્ય ભક્તિમાં છે. જ્ઞાન સાગર, જગતનાં ગુરુ એકને કહેવાય છે. હવે તમે જાણો છો બાપ શું આવીને કરે છે. તત્વોને પણ પવિત્ર બનાવે છે. ડ્રામામાં એમનો પાર્ટ છે. બાપ નિમિત્ત બને છે સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા છે. હવે આ સમજાવે કેવી રીતે. આવે તો બહુજ છે. ઉદ્ધાટન કરવા આવે છે તો તાર (પોસ્ટ) આપવામાં આવે છે કે હોવનહાર વિનાશનાં પહેલા બેહદનાં બાપને જાણીને એમનાંથી જ વારસો લો. આ છે રુહાની બાપ. જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે બધાં ફાધર (પિતા) કહે છે. રચયિતા છે તો જરૂર રચનાંને વારસો મળશે. બેહદનાં બાપને કોઈ પણ જાણતા નથી. બાપ ને ભૂલવું - આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. બેહદનાં બાપ ઊંચેથી ઊંચા છે, એ કોઈ હદનો વારસો તો નહીં દેશે ને. લૌકિક બાપ હોવા છતાં બેહદનાં બાપને બધાં યાદ કરે છે. સતયુગમાં એમને કોઈ યાદ નથી કરતાં કારણ કે બેહદ સુખનો વારસો મળેલો છે. હવે તમે બાપને યાદ કરો છો. આત્મા જ યાદ કરે છે પછી આત્માઓ પોતાને અને પોતાનાં બાપને, ડ્રામાને ભૂલી જાય છે. માયા નો પડછાયો પડી જાય છે. સતોપ્રધાન બુદ્ધિ પાછી તમોપ્રધાન બુદ્ધિ જરૂર થવાની છે. સ્મૃતિમાં આવે છે, નવી દુનિયામાં દેવી-દેવતાઓ સતોપ્રધાન હતા, આ કોઈ પણ નથી જાણતા. દુનિયા જ સતોપ્રધાન,

ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમયુગ) બને છે. તેને કહેવાય છે નવી દુનિયા. આ છે આયરન એજ વર્લ્ડ (લોહયુગ). આ બધી વાતો બાપ જ આવીને બાળકોને સમજાવે છે. કલ્પ-કલ્પ જે વારસો તમે લો છો, પુરુષાર્થ અનુસાર એ જ મળવાનું છે. તમને પણ હવે ખબર પડી છે આપણે આ હતા પછી આમ નીચે આવી ગયા છીએ. બાપ જ બતાવે છે કે આમ-આમ થશે. કોઈ કહે છે કોશિશ બહુ જ કરીએ છીએ પરંતુ યાદ રહેતી નથી. આમાં બાપ અથવા શિક્ષક શું કરે, કોઈ ભણશે નહીં તો શિક્ષક શું કરે. શિક્ષક આશીર્વાદ કરે પછી બધાં પાસ થઈ જાય. ભણવાનો ફર્ક તો બહુ જ રહે છે. આ છે બિલકુલ નવું ભણતર. અહીં તમારી પાસે વધારે કરી ગરીબ દુઃખી જ આવશે, સાહકાર નહીં આવશે. દુઃખી છે ત્યારે આવે છે. સાહકાર સમજે છે અમે તો સ્વર્ગમાં બેઠા છીએ. તકદીર માં નથી, જેમની તકદીરમાં છે, એમને ઝટ નિશ્ચય બેસી જાય છે. નિશ્ચય અને સંશય માં વાર નથી લાગતી. માયા ઝટ ભૂલાવી દે છે. સમય તો લાગે છે ને. આમાં મુંઝાવાની દરકાર નથી. સ્વયં પર રહેમ કરવાનો છે. શ્રીમત તો મળતી રહે છે. કેટલું સહજ બાપ કહે છે ફક્ત સ્વયંને આત્મા સમજી મને યાદ કરો.

તમે જાણો છો આ છે જ મૃત્યુલોક, એ છે અમરલોક. ત્યાં અકાળે મૃત્યુ નથી થતું. ક્લાસમાં વિદ્યાર્થી નંબરવાર બેસે છે ને. આ પણ સ્કુલ છે ને. બ્રાહ્મણીને પૂછાય છે તમારી પાસે નંબરવાર હોશિયાર બાળકો કયા છે? જે સાટું ભણે છે, તે જમણી બાજુમાં હોવા જોઈએ. જમણી બાજુનું મહત્વ હોય છે ને. પૂજા વગેરે પણ જમણા હાથેથી કરાય છે. બાળકો વિચાર કરતા રહે - સતયુગમાં શું હશે. સતયુગ યાદ આવશે તો સત બાબા પણ યાદ આવશે. બાબા આપણને સતયુગનાં માલિક બનાવે છે. ત્યાં એ ખબર નથી કે આપણને આ બાદશાહી કેવી રીતે મળી છે. એટલે બાબા કહે છે આ લક્ષ્મી-નારાયણમાં પણ આ જ્ઞાન નથી. બાપ દરેક વાત સારી રીતે સમજાવતા રહે છે જે કલ્પ પહેલા વાળા સમજ્યા છે એ જ જરૂર સમજશે. તો પણ પુરુષાર્થ કરવો પડે છે ને. બાપ આવે જ છે ભણાવવા. આ ભણતર છે, આમાં બહુ જ સમજ જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ રુહાની ભણતર બહુ જ ઊંચું અને ડીફીકલ્ટ (મુશ્કેલ) છે, આમાં પાસ થવા માટે બાપની યાદથી આશીર્વાદ લેવાનાં છે. પોતાનું કેરેક્ટર્સ (ચરિત્ર) સુધારવાનું છે.
2. હવે કોઇપણ ઈલીગલ (અયથાર્થ) કાર્ય નથી કરવાનું. વિચિત્ર બની પોતાનાં સ્વધર્મમાં ટકવાનું છે અને વિચિત્ર બાપની લીગલ (યથાર્થ) મત પર ચાલવાનું છે.

વરદાન :- પરમાત્મ પ્રેમમાં લીન થવાવાળા અથવા મિલનમાં મગ્ન થવાવાળા સાચા સ્નેહી ભવ સ્નેહ ની નિશાની ગવાય છે - કે બે હોવા છતાં બે ન રહે પરંતુ મળીને એક થઈ જાય, આને જ સમાઈ જવું કહે છે. ભક્તોએ આ જ સ્નેહની સ્થિતિને સમાઈ જવું કે લીન થઈ જવું કહી દીધું છે. પ્રેમમાં લીન થવું - આ સ્થિતિ છે પરંતુ સ્થિતિનાં બદલે એમણે આત્માનાં અસ્તિત્વને સદા માટે સમાપ્ત થવું સમજી લીધું છે. આપ બાળકો જ્યારે બાપનાં કે રુહાની માશૂકનાં મિલન માં મગ્ન થઈ જાઓ છો તો સમાન બની જાઓ છો.

સ્લોગન :- અંતર્મુખી એ છે જે વ્યર્થ સંકલ્પો થી મનનું મૌન રાખે છે.

“ મીઠા બાળકો - બાબા આવ્યા છે આપ બાળકોને દુઃખધામનો સંન્યાસ કરાવવા , આ છે બેહદ નો સંન્યાસ ”

પ્રશ્ન :- તે સંન્યાસીઓનાં સંન્યાસમાં અને તમારા સંન્યાસ માં મુખ્ય અંતર કયું છે.

ઉત્તર :- તે સંન્યાસી ઘરબાર છોડીને જંગલમાં જાય પરંતુ તમે ઘરબાર છોડીને જંગલમાં નથી જતા. ઘરમાં રહેવાં છતાં આખી દુનિયાને કાંટાનું જંગલ સમજો છો. તમે બુદ્ધિથી આખી દુનિયાનો સંન્યાસ કરો છો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસીને રુહાની બાળકોને રોજ-રોજ સમજાવે છે કારણકે અડધા કલ્પનાં બેસમજ છે ને. તો રોજ-રોજ સમજાવવું પડે છે. પહેલાં-પહેલાં તો મનુષ્યને શાંતિ જોઈએ. આત્માઓ બધી અસલમાં રહેવાવાળી પણ શાંતિધામની છે. બાપ તો છે જ સદૈવ શાંતિનાં સાગર. હમણાં તમે શાંતિનો વારસો પ્રાપ્ત કરી રહ્યા છો. કહે છે ને શાંતિ દેવા અર્થાત્ અમને આ સૃષ્ટિથી સ્વયંનાં ઘરે શાંતિધામ માં લઈ જાઓ અથવા શાંતિનો વારસો આપો. દેવતાઓની આગળ અથવા શિવબાબાની આગળ આવું જઈને કહે છે કે શાંતિ આપો કારણ કે શિવબાબા છે શાંતિનાં સાગર. હમણાં તમે શિવબાબા થી શાંતિનો વારસો લઈ રહ્યા છો. બાપને યાદ કરતા-કરતા તમારે શાંતિધામ માં જવાનું છે જરૂર. નહીં યાદ કરશો તો પણ જશો જરૂર. યાદ એટલા માટે કરો છો કે પાપોનો બોજો જે માથા પર છે તે ખતમ થઈ જાય. શાંતિ અને સુખ મળે છે એક બાપથી, કારણકે તે સુખ અને શાંતિનાં સાગર છે. તે ચીજ જ મુખ્ય છે. શાંતિને મુક્તિ પણ કહેવાય છે અને પછી જીવનમુક્તિ અને જીવનબંધ પણ છે. હમણાં તમે જીવનબંધ થી જીવનમુક્ત થઈ રહ્યા છો. સતયુગમાં કોઈ બંધન નથી હોતું. ગવાય પણ છે સહજ જીવનમુક્તિ અથવા સહજ ગતિ-સદ્ગતિ. હવે બંનેનો અર્થ આપ બાળકોએ સમજ્યો છે. ગતિ કહેવાય છે શાંતિધામ ને, સદ્ગતિ કહેવાય છે સુખધામ ને. સુખધામ, શાંતિધામ પછી આ છે દુઃખધામ. તમે અહીંયા બેઠા છો, બાપ કહે છે - બાળકો, શાંતિધામ ઘર ને યાદ કરો. આત્માઓને સ્વયંનું ઘર ભુલાયેલું છે. બાપ આવીને યાદ અપાવે છે. સમજાવે છે હેં રુહાની બાળકો તમે ઘરે જઈ નથી શકતા જ્યાં સુધી મને યાદ નહીં કરશો. યાદથી તમારા પાપ ભસ્મ થઈ જશે. આત્મા પવિત્ર બની પછી સ્વયંનાં ઘરે જશે. આપ બાળકો જાણો છો આ અપવિત્ર દુનિયા છે. એક પણ પવિત્ર મનુષ્ય નથી. પવિત્ર દુનિયાને સતયુગ, અપવિત્ર દુનિયાને કળયુગ કહેવાય છે. રામરાજ્ય અને રાવણરાજ્ય. રાવણરાજ્ય થી અપવિત્ર દુનિયા સ્થાપન થાય છે. આ બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે ને. આ બેહદનાં બાપ સમજાવે છે, એને જ સત્ય કહેવાય છે. સત્ય વાતો તમે સંગમ પર જ સાંભળો છો પછી તમે સતયુગમાં જાઓ છો. દ્વાપર થી ફરી રાવણરાજ્ય શરૂ થાય છે. રાવણ અર્થાત્ અસુર થયો, અસુર ક્યારેય સત્ય નથી બોલી શકતા એટલે તેને કહેવાય છે જૂઠી માયા, જૂઠી કાયા. આત્મા પણ જૂઠી છે તો શરીર પણ જૂઠું છે. આત્મા માં સંસ્કાર ભરાય છે ને. ચાર ધાતુઓ છે ને - સોનું-ચાંદી-તાંબું-લોખંડ.. બધી ખાદ નીકળી જાય છે. બાકી સાચું સોનું તમે બનો છો આ યોગબળથી. તમે જ્યારે સતયુગમાં છો તો સાચું સોનું જ છો. પછી ચાંદી પડે છે તો ચંદ્રવંશી કહેવાય છે. પછી તાંબાની, લોખંડની ખાદ પડે છે દ્વાપર-કળયુગમાં. પછી યોગથી તમારામાં જે ચાંદી, તાંબું, લોહાની જે ખાદ પડી છે તે નિકળી જાય છે. પહેલા તમે બધી આત્માઓ શાંતિધામ માં છો પછી પહેલા-પહેલા આવો છો સતયુગમાં, તો તેને કહેવાય છે ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમયુગ). તમે સાચું સોનું છો. યોગબળથી બધી ખાદ નિકળીને પછી સાચું સોનું બચે છે. શાંતિધામ ને ગોલ્ડન એજ નથી કહેવાતું. ગોલ્ડન એજ, સિલ્વર એજ, કોપર એજ અહીંયા કહેવાય છે. શાંતિધામ માં તો શાંતિ છે. આત્મા જ્યારે શરીર લે છે ત્યારે ગોલ્ડન એજ કહેવાય છે પછી સૃષ્ટિ જ ગોલ્ડન એજ બની જાય છે. સતોપ્રધાન ૫ તત્વોથી શરીર બને છે. આત્મા સતોપ્રધાન છે તો શરીર પણ સતોપ્રધાન છે. પછી પાછળથી આઈરન એજ શરીર મળે છે કારણ કે આત્મા માં ખાદ પડે છે. તો ગોલ્ડન એજ, સિલ્વર એજ આ સૃષ્ટિને કહેવાય છે.

તો હવે બાળકોએ શું કરવાનું છે? પહેલા-પહેલા શાંતિધામ જવાનું છે એટલે બાપને યાદ કરવાનાં છે ત્યારે જ તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. આમાં સમય એટલો જ લાગે છે, જેટલો સમય બાપ અહિંયાં રહે છે. એ ગોલ્ડન એજ માં પાર્ટ લેતા જ નથી. તો આત્માને જ્યારે શરીર મળે છે ત્યારે કહેવાય છે ગોલ્ડન એજ જીવાત્મા

છે. એમ નહીં કહેવાય ગોલ્ડન એજ આત્મા. નહીં, ગોલ્ડન એજ જીવાત્મા પછી સિલ્વર એજ જીવાત્મા થાય છે. તો અહીંયા તમે બેઠા છો, તમને શાંતિ પણ છે તો સુખ પણ પ્રાપ્ત થાય છે. તો શું કરવું જોઈએ? દુઃખધામનો સંન્યાસ. આને કહેવાય છે બેહદનો સંન્યાસ. તે સંન્યાસીઓનો છે હદનો સંન્યાસ, ઘરબાર છોડી જંગલમાં જાય છે. તેમને એ ખબર નથી કે આખી સૃષ્ટિ જ જંગલ છે. આ કાંટાનું જંગલ છે. આ છે કાંટાની દુનિયા, તે છે ફૂલોની દુનિયા. તેઓ ભલે સંન્યાસ કરે છે પરંતુ તો પણ કાંટાની દુનિયામાં, જંગલમાં શહેરથી દૂર-દૂર જઈને રહે છે. તેમનો છે નિવૃત્તિ માર્ગ, તમારો છે પ્રવૃત્તિ માર્ગ. તમે પવિત્ર જોડી હતા. હમણાં અપવિત્ર બન્યા છો. તેને ગૃહસ્થ આશ્રમ પણ કહે છે. સંન્યાસી તો આવે જ પાછળથી છે. ઈસ્લામી, બૌદ્ધી પણ પાછળથી આવે છે. ક્રિશ્ચન થી કંઈક પહેલા આવે છે. તો આ ઝાડને પણ યાદ કરવાનું છે, ચક્ર પણ યાદ કરવાનું છે. બાપ કલ્પ-કલ્પ આવીને વૃક્ષનું નોલેજ આપે છે કારણ કે સ્વયં બીજરૂપ છે, સત્ય છે, ચૈતન્ય છે એટલે કલ્પ-કલ્પ આવીને કલ્પવૃક્ષ નું બધું જ રહસ્ય સમજાવે છે. તમે આત્મા છો પરંતુ તમને જ્ઞાન સાગર, સુખનાં સાગર, શાંતિનાં સાગર નથી કહેવાતા. આ મહિમા એક જ બાપની છે જે તમને આવા બનાવે છે. બાપની મહિમા સદૈવ માટે છે. સદૈવ એ પવિત્ર છે અને નિરાકાર છે. ફક્ત થોડા સમય માટે આવે છે પાવન બનાવવા. સર્વવ્યાપીની તો વાત જ નથી. તમે જાણો છો બાપ સદૈવ ત્યાં જ રહે છે. ભક્તિમાર્ગમાં સદૈવ એમને જ યાદ કરે છે. સતયુગમાં તો યાદ કરવાની દરકાર નથી રહેતી. રાવણ રાજ્યમાં તમારી બૂમો શરૂ થાય છે, એ આવીને સુખ-શાંતિ આપે છે. તો પછી જરૂર અશાંતિમાં એમની યાદ આવે છે. બાપ સમજાવે છે દર પાંચ હજાર વર્ષ પછી હું આવું છું. અડધો કલ્પ છે સુખ, અડધો કલ્પ છે દુઃખ. અડધા કલ્પ પછી જ રાવણરાજ્ય શરૂ થાય છે. આમાં પહેલો નંબર મૂળ છે દેહ-અભિમાન. તેનાં પછી જ બીજા-બીજા વિકાર આવે છે. હવે બાપ સમજાવે છે સ્વયંને આત્મા સમજો, દેહી-અભિમાની બનો. આત્માની પણ ઓળખ જોઈએ. મનુષ્ય તો ફક્ત કહે છે આત્મા ભ્રુકુટીની મધ્ય ચમકે છે. હવે તમે સમજો છો તે છે અકાળમૂર્ત, તે અકાળમૂર્ત આત્માનું તખ્ત આ શરીર છે. આત્મા બેસે પણ ભ્રુકુટીમાં છે. અકાળમૂર્ત નું આ તખ્ત છે, બધાં ચૈતન્ય અકાળતખ્ત છે. તે અકાળતખ્ત નથી જે અમૃતસરમાં લાકડાનો બનાવેલો છે. બાપ એ સમજાવ્યું છે જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે, બધાંને પોત-પોતાનું અકાળતખ્ત છે. આત્મા આવીને અહીં વિરાજમાન થાય છે. સતયુગ હોય કે કળયુગ હોય, આત્માનું તખ્ત છે જ આ મનુષ્ય શરીર. તો કેટલા અકાળતખ્ત છે. જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે અકાળ આત્માઓનું તખ્ત છે. આત્મા એક તખ્ત છોડી બીજું લે છે. પહેલા નાનું તખ્ત હોય છે પછી મોટું થાય છે. આ શરીરરૂપી તખ્ત નાનું-મોટું થાય છે, તો લાકડાનું તખ્ત જેને સિક્ખ લોકો આ અકાળતખ્ત કહે છે, તે તો નાનું-મોટું નથી થતું. આ કોઈને પણ ખબર નથી કે બધાં મનુષ્ય માત્ર નું અકાળતખ્ત આ ભ્રુકુટી છે. આત્મા અકાળ છે, ક્યારેય વિનાશ નથી થતી. આત્માને તખ્ત ભિન્ન-ભિન્ન મળે છે. સતયુગમાં તમને બહુ જ ફર્સ્ટ ક્લાસ તખ્ત મળે છે, તેને કહેશે ગોલ્ડન એજ તખ્ત. પછી તે આત્માને સિલ્વર, કોપર, આઈરન એજ તખ્ત મળે છે. ફરી ગોલ્ડન એજ તખ્ત જોઈએ તો જરૂર પવિત્ર બનવું પડે એટલે બાપ કહે છે મામેક્મ યાદ કરો તો તમારી ખાદ નીકળતી જશે. ફરી તમને આવું દૈવી તખ્ત મળશે. હમણાં બ્રાહ્મણ કુળનું તખ્ત છે. પુરુષોત્તમ સંગમયુગનું તખ્ત પછી મુજ આત્માને આ દેવતાઈ તખ્ત મળશે. આ વાતો દુનિયાનાં મનુષ્ય નથી જાણતા. દેહ-અભિમાનમાં આવ્યા પછી એક-બીજાને દુઃખ દેતા રહે છે, એટલે આને દુઃખધામ કહેવાય છે. હવે બાપ બાળકોને સમજાવે છે શાંતિધામ ને યાદ કરો, જે તમારું અસલી નિવાસ સ્થાન છે. સુખધામ ને યાદ કરો આને ભૂલતા જાઓ, આનાથી વૈરાગ્ય. એવું પણ નથી સંન્યાસીઓની જેમ ઘરબાર છોડવાનું છે. બાપ સમજાવે છે તે એક તરફ સારો છે, બીજી તરફ ખરાબ છે. તમારો તો સારો જ છે. તેમનો હઠયોગ સારો પણ છે, ખરાબ પણ છે કારણ કે દેવતાઓ જ્યારે વામમાર્ગમાં જાય છે તો ભારતને થમાવવા માટે પવિત્રતા જરૂર જોઈએ. તો એમાં પણ મદદ કરે છે. ભારત જ અવિનાશી ખંડ છે. બાપને પણ આવવાનું અહીંયા હોય છે. તો જ્યાં બેહદનાં બાપ આવે છે તે સૌથી મોટું તીર્થ થઈ ગયું ને. સર્વની સદગતિ બાપ જ આવીને કરે છે, એટલે ભારત જ ઊંચેથી ઊંચો દેશ છે.

મૂળ વાત બાપ સમજાવે છે - બાળકો, યાદની યાત્રામાં રહો. ગીતામાં પણ મનમનાભવ અક્ષર છે પરંતુ બાપ કંઈ સંસ્કૃત તો નહીં બતાવે ને. બાપ મનમનાભવ નો અર્થ બતાવે છે. દેહનાં બધાં ધર્મ છોડી સ્વયંને આત્મા નિશ્ચય કરો. આત્મા અવિનાશી છે, તે ક્યારે નાની-મોટી નથી થતી. અનાદિ-અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે. ડ્રામા બનેલો છે. પાછળ થી જે આત્માઓ આવે છે તેમનો બહુજ થોડો પાર્ટ છે. બાકીનો સમય શાંતિધામ માં રહે છે. સ્વર્ગમાં તો આવી ન શકે. પાછળથી આવવાવાળા ત્યાં જ થોડું સુખ, ત્યાં જ થોડું દુઃખ પામે છે. જેમ દિવાળી પર મચ્છર કેટલા ઢગલાં નિકળે છે, સવારે ઉઠીને જુઓ તો બધાં મચ્છર મરી ગયાં હશે. તો મનુષ્યનું પણ આવું જ છે પાછળથી આવવાવાળા ની શું કિંમત રહેશે. જેમકે જાનવર જેવા થયા. તો બાપ સમજાવે છે આ સૃષ્ટિનું ચક્ર

કેવી રીતે ફરે છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ નાનાં થી મોટું, મોટા થી નાનું કેવી રીતે થાય છે. સતયુગ માં કેટલા થોડા મનુષ્ય, કળયુગમાં કેટલી વૃદ્ધિ થઈ ઝાડ મોટું થઈ જાય છે. મુખ્ય વાત બાપએ ઈશારો આપ્યો છે - ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતા મામેક્રમ યાદ કરો. ૮ કલાક યાદમાં રહેવાનો અભ્યાસ કરો. યાદ કરતા-કરતા છેલ્લે પવિત્ર બનીને બાપની પાસે ચાલ્યા જશો તો સ્કોલરશીપ પણ મળશે. પાપ જો રહી જશે તો ફરી જન્મ લેવો પડશે. સજાઓ ખાય છે પછી પદ પણ ઓછું થઈ જશે. હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું તો બધાંએ કરવાનો છે. જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે હમણાં સુધી પણ જન્મ લેતા રહે છે. આ સમયે જોશો ભારતવાસીઓ થી ક્રિશ્ચન ની સંખ્યા વધારે છે તે પાછા સેન્સિબલ (સમજદાર) પણ છે. ભારતવાસી તો ૧૦૦ ટકા સેન્સિબલ (સમજદાર) હતા, સો હવે ફરી નોનસેન્સિબલ (બેસમજ) બની ગયા છે કારણ કે ૧૦૦ ટકા સુખ પામે છે તો ૧૦૦ ટકા દુઃખ પણ પામે છે. તેઓ તો આવે જ પાછળથી છે.

બાપએ સમજાવ્યું છે ક્રિશ્ચન ડિનાયસ્ટી નું કૃષ્ણ ડિનાયસ્ટી થી કનેક્શન છે. ક્રિશ્ચનએ રાજ્ય છીનવ્યું ફરી ક્રિશ્ચન ડિનાયસ્ટી થી જ રાજ્ય મળવાનું છે. આ સમયે ક્રિશ્ચનનું જોર છે. તેમને ભારતથી જ મદદ મળે છે. હમણાં ભારત ભૂખે મરે છે તો રિટર્ન સર્વિસ (વળતર) થઈ રહી છે. અહીંયા થી બહુજ ધન, બહુજ હીરા-ઝવેરાત વગેરે ત્યાં લઈ ગયા છે. બહુજ ધનવાન બન્યા છે તો હવે ફરી ધન પહોંચાડતા રહે છે. તેમને મળવાનું તો છે નહીં. તો હવે આપ બાળકોને તો કોઈ ઓળખતા નથી. જો ઓળખે તો આવીને સલાહ લે. તમે છો ઈશ્વરીય સંપ્રદાય, જે ઈશ્વરની સલાહ પર ચાલે છે. તેઓ જ ફરી ઈશ્વરીય સંપ્રદાય થી દૈવી સંપ્રદાય બનશે. પછી ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર સંપ્રદાય બનશે. હમણાં હમ સો બ્રાહ્મણ પછી હમ સો દેવતા, હમ સો ક્ષત્રિય. હમ સો નો અર્થ જુઓ કેટલો સરસ છે. આ બાજોલી ની રમત છે જેને સમજવું બહુ જ સહજ છે. પરંતુ માયા ભુલાવી દે છે ફરી દૈવી ગુણો થી આસુરી ગુણો માં લઈ આવે છે. અપવિત્ર બનવું આસુરી ગુણ છે ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્કોલરશીપ લેવા માટે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહેતા ઓછામાં ઓછા ૮ કલાક બાપને યાદ કરવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે. યાદનાં અભ્યાસથી જ પાપ કપાશે અને ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમ) તખ્ત મળશે.
2. આ દુઃખધામ થી બેહદનો વૈરાગ્ય કરી આપણા અસલી નિવાસ સ્થાન શાંતિધામ અને સુખધામ ને યાદ કરવાનાં છે. દેહ-અભિમાનમાં આવીને કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું.

વરદાન :- રુહાની માશૂક નાં આકર્ષણમાં આકર્ષિત થઈ મહેનત થી મુક્ત થવાવાળા રુહાની આશિક ભવ : માશૂક પોતાનાં ખોવાયેલા આશિકો ને જોઈને ખુશ થાય છે. રુહાની આકર્ષણથી આકર્ષિત થઈ પોતાનાં સાચાં માશૂકને જાણી લીધા, પામી લીધા, યથાર્થ સ્થાન પર પહોંચી ગયા. જ્યારે આવી આશિક આત્માઓ આ મહોબ્બત ની રેખા ની અંદર પહોંચે છે તો અનેક પ્રકારની મહેનત થી છુટી જાય છે કારણકે અહીંયા જ્ઞાન સાગરનાં સ્નેહ ની લહેરો, શક્તિ ની લહેરો.... સદા માટે રિફ્રેશ કરી દે છે. આ મનોરંજનનું વિશેષ સ્થાન, મળવાનું સ્થાન આપ આશિકોનાં માટે માશૂક એ બનાવ્યું છે.

સ્લોગન :- એકાંતવાસી બનવાની સાથે-સાથે એકનામી અને ઇકોનોમી વાળા બનો.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યા છે આપ બાળકોને કુમ્ભી પાક નર્કથી નિ કાળવા માટે , આપ બાળકોએ બાપને નિમંત્રણ પણ એટલે આપ્યું છે ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો બહુ જ મોટામાં મોટા કારીગર છો - કેવી રીતે? તમારી કારીગરી શું છે?

ઉત્તર :- આપણે બાળકો એવી કારીગરી કરીએ છીએ જે આખી દુનિયા જ નવી બની જાય છે, એનાં માટે આપણે કોઈ ઈંટ કે તગારુ વગેરે નથી ઉપાડતાં પરંતુ યાદની યાત્રાથી નવી દુનિયા બનાવી દઈએ છે. આપણને ખુશી છે કે આપણે નવી દુનિયાની કારીગરી કરી રહ્યા છીએ. આપણે જ ફરી આવા સ્વર્ગનાં માલિક બનશું.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ સમજાવે છે, તમે જ્યારે પોત-પોતાનાં ગામથી નીકળો છો તો બુદ્ધિમાં રહે છે કે અમે જઈએ છીએ શિવબાબા ની સ્કુલમાં. એવું નથી કે કોઈ સાધુ-સંત વગેરેનાં દર્શન કરવા, શાસ્ત્ર વગેરે સાંભળવા આવો છો. તમે જાણો છો આપણે જઈએ છીએ શિવબાબાની પાસે. દુનિયાનાં મનુષ્ય તો સમજે છે શિવ ઉપરમાં રહે છે. તેઓ જ્યારે યાદ કરે છે તો આંખો ખોલીને નથી બેસતા. તેઓ આંખ બંધ કરીને ધ્યાનમાં બેસે છે. શિવલિંગ જે જોયેલું હોય છે. ભલે શિવનાં મંદિરમાં જશે તો પણ શિવને યાદ કરશે તો ઉપર જશે અથવા મંદિર યાદ આવશે. ઘણાં પછી આંખો બંધ કરીને બેસે છે. સમજે છે દ્રષ્ટિ ક્યાંય પણ નામ-રુપમાં જો જશે તો અમારી સાધનાં તૂટી જશે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે શિવબાબા ને યાદ કરતા હતા. કોઈ કૃષ્ણને યાદ કરે, કોઈ રામને યાદ કરે, કોઈ પોતાનાં ગુરુને યાદ કરે, ગુરુનાં પણ નાનાં લોકેટ બનાવીને પહેરે છે. ગીતાનું પણ આટલું નાનું લોકેટ બનાવીને પહેરે છે. ભક્તિમાર્ગમાં તો બધું આવું જ છે. ઘરમાં બેઠા પણ યાદ કરે છે. યાદમાં યાત્રા કરવા પણ જાય છે. ચિત્ર તો ઘરમાં રાખીને પૂજા કરી શકે છે પરંતુ આ પણ ભક્તિની રસમ (રિવાજ) પડી ગઈ છે. જન્મ-જન્માંતર યાત્રાઓ પર જાય છે. ચારધામની યાત્રા કરે છે. ચારધામ કેમ કહે છે? વેસ્ટ (પશ્ચિમ), ઇસ્ટ (પૂર્વ), નોર્થ (ઉત્તર), સાઉથ (દક્ષિણ).. ચારેયનું ચક્ર લગાવે છે. ભક્તિ માર્ગ જ્યારે શરુ થાય છે તો પહેલા એકની ભક્તિ કરાય છે એને કહેવાય છે અવ્યભિચારી ભક્તિ. સતોપ્રધાન હતા, હમણાં તો આ સમયે છે તમોપ્રધાન. ભક્તિ પણ વ્યભિચારી, અનેકોને યાદ કરતા રહે છે. તમોપ્રધાન પ તત્વોનું બનેલું શરીર, તેને પણ પૂજે છે. તો ભલા તમોપ્રધાન ભૂતો ની પૂજા કરે છે, પરંતુ આ વાતોને કોઈ સમજે થોડી છે. ભલે અહીંયા બેઠા છે પરંતુ બુદ્ધિયોગ ક્યાંય ભટકતો રહે છે. અહીંયા તો આપ બાળકોએ આંખો બંધ કરી શિવબાબા ને યાદ નથી કરવાનાં. જાણો છો બાપ બહુ-બહુ જ દૂરદેશનાં રહેવાવાળા છે. એ આવીને બાળકોને શ્રીમત આપે છે. શ્રીમત પર ચાલવાથી જ શ્રેષ્ઠ દેવતા બનશો. દેવતાઓની આખી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. તમે અહીંયા બેઠાં પોતાનું દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય સ્થાપન કરો છો. પહેલા તમને ખબર થોડી હતી તે કેવી રીતે સ્થાપન થાય છે. હવે જાણો છો બાબા આપણા બાપ પણ છે, શિક્ષક બનીને ભણાવે છે અને ફરી સાથે પણ લઈ જશે, સદ્ગતિ કરશે. ગુરુ લોકો કોઈની સદ્ગતિ નથી કરતા. અહિયાં તમને સમજાવાય છે - આ એક જ બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે. બાપ થી વારસો મળે છે, સદ્ગુરુ જૂની દુનિયાથી નવી દુનિયામાં લઈ જશે. આ બધી વાતોને બુઢી-બુઢી માતાઓ તો સમજી ન શકે. એમનાં માટે મુખ્ય વાત છે સ્વયંને આત્મા સમજી શિવબાબાને યાદ કરવાનાં છે. આપણે શિવબાબાનાં બાળકો છીએ, આપણને બાબા સ્વર્ગ નો વારસો દેશે. બુઢી માતાઓને પછી એવી-એવી તોતડી ભાષામાં બેસી સમજાવવું જોઈએ. આ તો દરેક આત્માનો હક છે બાપથી વારસો લેવો. મૃત્યુ તો સામે ઊભું છે. જૂની દુનિયા સો ફરી જરુર નવી બનવાની છે. નવી સો જૂની. ઘરને બનવામાં કેટલાં થોડાક મહિના લાગે છે, પછી જૂનું થવામાં ૧૦૦ વર્ષ લાગી જાય છે.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આ જૂની દુનિયા હવે ખલાસ થવાની છે. આ લડાઈ જે હવે લાગે છે તે ફરી ૫ હજાર વર્ષનાં બાદ લાગશે. આ બધી વાતો બુઢીઓ (વૃદ્ધ માતાઓ) તો સમજી ન શકે. આ પછી બ્રાહ્મણીઓનું કામ છે તેમને સમજાવવું. તેમનાં માટે તો એક અક્ષર જ બહુ છે - સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. તમે આત્મા પરમધામમાં રહેવાવાળી છો. પછી અહીંયા શરીર લઈ પાર્ટ ભજવો છો. આત્મા અહિયાં દુઃખ અને સુખનો

પાઈ ભજવે છે. મૂળ વાત બાપ કહે છે - મને યાદ કરો અને સુખધામને યાદ કરો. બાપને યાદ કરવાથી પાપ કપાઈ જશે અને પછી સ્વર્ગ માં આવી જશે. હવે જેટલું જે યાદ કરશે એટલાં પાપ કપાશે. બુદ્ધીઓ તો ટેવાયેલી છે, સત્સંગમાં જઈને કથા સાંભળે છે. તેમને પછી ઘડી-ઘડી બાપની યાદ દેવડાવવાની છે. સ્કૂલમાં તો ભણતર હોય, કથા નથી સંભળાવાતી. ભક્તિમાર્ગમાં તો તમે અસંખ્ય કથાઓ સાંભળી છે પરંતુ એનાંથી કંઈ ફાયદો નથી થતો. છી-છી દુનિયાથી નવી દુનિયામાં તો જઈ ન શકે. મનુષ્ય ન તો રચયિતા બાપને, ન રચનાંને જાણે છે. નેતી-નેતી કહી દે છે. તમે પણ પહેલા નહોતા જાણતા. હવે તમે ભક્તિમાર્ગને સારી રીતે જાણી ગયા છો. ઘરમાં પણ ઘણાંની પાસે મૂર્તિઓ હોય છે, ચીજ એ જ છે, કોઈ પતિ લોકો પણ સ્ત્રીને કહે છે - તમે ઘરમાં મૂર્તિ રાખી બેસી પૂજા કરો. બહાર ધક્કા ખાવા કેમ જાઓ છો, પરંતુ તેમની ભાવના હોય છે. હવે તમે સમજો છો તીર્થયાત્રા કરવી એટલે ભક્તિમાર્ગનાં ધક્કા ખાવા. અનેકવાર તમે ૮૪નાં ચક્ર કાપ્યા. સતયુગ-ત્રેતામાં તો કોઈ યાત્રા નથી હોતી. ત્યાં કોઈ મંદિર વગેરે હોતું નથી. આ યાત્રાઓ વગેરે બધું ભક્તિમાર્ગમાં જ હોય છે. જ્ઞાનમાર્ગમાં આ બધું હોતું નથી. તેને કહેવાય છે ભક્તિ. જ્ઞાન દેવાવાળા તો એકના સિવાય બીજું કોઈ છે નહીં. જ્ઞાનથી જ સદ્ગતિ થાય છે. સદ્ગતિ દાતા એક જ બાપ છે. શિવબાબા ને કોઈ શ્રી શ્રી નથી કહેતાં, ટાઈટલની દરકાર નથી. આતો મોટાઈ કરે છે, એમને કહે જ છે "શિવબાબા". તમે બોલાવો છો શિવબાબા અમે પતિત બની ગયા છીએ, અમને આવીને પાવન બનાવો. ભક્તિમાર્ગમાં દુબન (દલદલ) માં ગળા સુધી ફસાઈ ગયા છે, ફસાઈને પછી બૂમો પાડે છે, વિષય વાસનાનાં દલદલમાં એકદમ ફસાઈ ગયા છે. સીડી નીચે ઉતરતાં-ઉતરતાં ફસાઈ ગયા છે. કોઈને પણ ખબર નથી પડતી, ત્યારે કહે છે બાબા અમને નિકાળો. બાબાને પણ ડ્રામા અનુસાર આવવું જ પડે છે. બાપ કહે છે હું બંધાયમાન છું, આ બધાને દુબન થી નિકાળવા. આને કહેવાય છે કુમ્ભીપાક નર્ક. રૌરવ નર્ક પણ કહે છે. આ બાપ બેસી સમજાવે છે, તેમને ખબર થોડી પડે છે.

તમે બાપને જુઓ, નિમંત્રણ કેવું આપો છો. નિમંત્રણ તો કોઈ લગ્ન-મરણ વગેરે પર અપાય છે. તમે કહો છો - હે પતિત-પાવન બાબા, આ પતિત દુનિયા, રાવણ ની જૂની દુનિયામાં આવો. અમે ગળા સુધી આમાં ફસાઈ ગયા છીએ. સિવાય બાપનાં બીજા તો કોઈ નિકાળી ન શકે. કહે પણ છે દૂર દેશનાં રહેવાવાળા શિવબાબા, આ રાવણનો દેશ છે. બધા ની આત્મા તમોપ્રધાન થઈ ગઈ છે એટલે બોલાવે પણ છે કે આવીને પાવન બનાવો. પતિત-પાવન સીતારામ, એમ ગાઈને બૂમો પાડે છે. એવું નથી કે તે પવિત્ર રહે છે. આ દુનિયા જ પતિત છે, રાવણરાજ્ય છે, આમાં તમે ફસાઈ ગયા છો. પછી આ નિમંત્રણ આપ્યું છે - બાબા આવીને અમને કુમ્ભીપાક નર્ક થી નિકાળો. તો બાપ આવ્યા છે. કેટલા તમારા ઓબીડિયેંટ સર્વન્ટ (વફાદાર સેવક) છે. ડ્રામામાં અપાર દુઃખ આપ બાળકોએ જોયું છે. સમય પસાર થતો જાય છે. એક સેકન્ડ ન મળે બીજાથી. હવે બાપ તમને લક્ષ્મી-નારાયણ જેવા બનાવે છે પછી તમે અડધો કલ્પ રાજ્ય કરશો - સ્મૃતિ માં લાવો. હવે સમય બહુ જ થોડો છે. મોત શરૂ થઈ જશે તો મનુષ્ય વાયરા (મુંજાઈ) થઈ જશે. થોડા સમયમાં શું થઈ જશે. ઘણાં તો ઠકા સાંભળીને પણ હાર્ટ ફેલ થઈ જશે. મરશે એવા જે વાત ન પૂછો. જુઓ ઘણી બુદ્ધી માતાઓ આવી છે. બિચારી કંઈ પણ સમજી ન શકે. જેમ તીર્થો પર જાય છે ને, તો એક-બીજાને જોઈ તૈયાર થઈ જાય છે, અમે પણ આવીએ છીએ.

હવે તમે જાણો છો ભક્તિમાર્ગનાં તીર્થ યાત્રાનો અર્થ જ છે નીચે ઉતરવું, તમોપ્રધાન બનવું. મોટામાં મોટી યાત્રા તમારી આ જ છે. જે તમે પતિત દુનિયાથી પાવન દુનિયામાં જાઓ છો. તો આ બાળકીઓને (બુદ્ધી માતાઓ) કઈક તો શિવ બાબા ની યાદ અપાવતા રહો. શિવબાબાનું નામ યાદ છે? થોડું ઘણું સાંભળે છે તો સ્વર્ગમાં આવશે. આ ફળ જરૂર મળવાનું છે. બાકી પદ તો છે ભણતરથી. એમાં બહુ જ ફરક પડી જાય છે. ઊંચેથી ઊંચું પછી ઓછાથી ઓછું, રાત-દિવસનો ફરક પડી જાય છે. ક્યાં પ્રાઇમ મિનિસ્ટર, ક્યાં નોકર-ચાકર. રાજધાનીમાં નંબરવાર હોય છે. સ્વર્ગમાં પણ રાજધાની હશે. પરંતુ ત્યાં પાપ આત્માઓ ગંદા વિકારી નહીં હોય. તે છે જ નિર્વિકારી દુનિયા. તમે કહેશો અમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ જરૂર બનશું. તમને હાથ ઉઠાવતા જોઈ બુદ્ધીઓ વગેરે પણ હાથ ઉઠાવી દેશે. સમજતી કંઈ નથી. છતાં પણ બાપ ની પાસે આવી છે તો સ્વર્ગમાં તો જશે પરંતુ બધા આવાં થોડી જ બનશે. પ્રજા પણ બનશે. બાપ કહે છે હું ગરીબ નિવાજ છું, તો બાબા ગરીબોને જોઈ ખુશ થાય છે. ભલે કેટલા પણ મોટામાં મોટા સાહુકાર પદમપતિ છે, એનાંથી પણ આ ઉંચ પદ પામશે - ૨૧ જન્મોનાં માટે. આ પણ સાચું છે. બુદ્ધીઓ જ્યારે આવે છે બાપને ખુશી થાય છે તો પણ કૃષ્ણપુરીમાં તો જશે ને. આ છે રાવણપુરી, જે સારી રીતે ભણશે તો કૃષ્ણને પણ ખોળામાં ઝુલાવશે. પ્રજા થોડી અંદર આવી શકશે. તે તો ક્યારેક દીદાર કરશે. જેમ પોપ દીદાર કરાવે છે બારીમાંથી, લાખો આવીને સંગઠિત થાય છે દર્શન કરવા. પરંતુ એમનો આપણે શું

દીદાર કરશું. સદા પાવન તો એક જ બાપ છે જે તમને આવીને પાવન બનાવે છે. આખા વિશ્વને સતોપ્રધાન બનાવે છે. ત્યાં આ પ ભૂત રહેશે નહીં. પ તત્વો પણ સતોપ્રધાન બની જાય છે, તમારા ગુલામ બની જાય છે. ક્યારે પણ આવી ગરમી નહીં હોય જે નુકસાન થઈ જાય. પ તત્વ પણ કાયદા અનુસાર ચાલે છે. અકાળે મૃત્યુ નથી થતું. હવે તમે સ્વર્ગ માં ચાલો છો તો નર્કથી બુદ્ધિયોગ નિકાળી લેવો જોઈએ. જેમ નવું મકાન બનાવે છે તો જૂનાં થી બુદ્ધિ હટી જાય છે. બુદ્ધિ નવામાં ચાલી જાય છે, આ પછી છે બેહદની વાત. નવી દુનિયા ની સ્થાપના થઈ રહી છે, જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવાનો છે. તમે છો નવી દુનિયા સ્વર્ગ બનાવવા વાળા. તમે બહુજ સારા કારીગર છો. પોતાનાં માટે સ્વર્ગ બનાવી રહ્યા છો. કેટલા મોટા કારીગર છો, યાદની યાત્રાથી નવી દુનિયા સ્વર્ગ બનાવો છો. થોડું પણ યાદ કરો તો સ્વર્ગમાં આવી જશો. તમે ગુપ્ત વેશમાં આપણું સ્વર્ગ બનાવી રહ્યા છો. જાણો છો આપણે આ શરીરને છોડી ફરી જઈને સ્વર્ગમાં નિવાસ કરશું તો આવા બેહદનાં બાપને ભુલવા ન જોઈએ. હવે તમે સ્વર્ગમાં જવા માટે ભણી રહ્યા છો. સ્વયંની રાજધાની સ્થાપન કરવા માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છો. આ રાવણની રાજધાની ખલાસ થઈ જવાની છે. તો અંદરમાં કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. આપણે આ સ્વર્ગ તો અનેકવાર બનાવ્યું છે, રાજાઈ લીધી પછી ગુમાવી છે. આ પણ યાદ કરો તો બહુ જ સારું. આપણે સ્વર્ગનાં માલિક હતા, બાપએ આપણને આવા બનાવ્યા હતાં. બાપ ને યાદ કરો તો તમારા પાપ ભસ્મ થશે. કેટલી સહજ રીતે તમે સ્વર્ગની સ્થાપના કરી રહ્યા છો. જૂની દુનિયાનાં વિનાશ માટે કેટલી ચીજો નીકળતી રહે છે. કુદરતી આપદાઓ, મુશળ (મિસાઈલ) વગેરે દ્વારા આખી દુનિયા ખતમ થશે. હવે બાપ આવ્યા છે તમને શ્રેષ્ઠ મત આપવા, શ્રેષ્ઠ સ્વર્ગની સ્થાપના કરવા. અનેકવાર તમે આ સ્થાપના કરી છે તો બુદ્ધિમાં યાદ રાખવું જોઈએ. અનેકવાર રાજ્ય લીધું ફરી ગુમાવ્યું છે. જે બુદ્ધિમાં ચાલતું રહે અને એક-બે ને પણ આ વાત સંભળાવો. દુનિયાની વાતોમાં સમય ન ગુમાવો જોઈએ. બાપ ને યાદ કરો, સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો. અહીંયા બાળકોએ સારી રીતે સાંભળી પછી બહુ જ વાગોળવાનું છે, સિમરણ કરવાનું છે, બાબાએ શું સંભળાવ્યું. શિવબાબા અને વારસાને તો જરૂર યાદ કરવો જોઈએ. બાપ હથેળી પર બહિશ્ત (સ્વર્ગ) લઈને આવ્યા છે, પવિત્ર પણ બનવાનું છે. પવિત્ર નહીં બનશો તો સજા ખાવી પડશે. પદ પણ બહુ નાનું પામી લેશો. સ્વર્ગમાં ઊંચું પદ પામવું છે તો સારી રીતે ધારણા કરો. બાપ રસ્તો તો બહુ જ સહજ બતાવે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ જે સંભળાવે છે તેને સારી રીતે સાંભળી પછી વાગોળવાનું છે. દુનિયાની વાતોમાં પોતાનો સમય નથી ગુમાવવાનો.
2. બાપ ની યાદમાં આંખો બંધ કરી નથી બેસવાનું. શ્રીકૃષ્ણ ની રાજધાનીમાં આવવા માટે ભણતર સારી રીતે ભણવાનું છે.

વરદાન :- મન મ ના ભવ થઈ અલૌકિક વિધિથી મનોરંજન મ ના વવા વાળા બાપ સમાન ભવ :

સંગમયુગ પર યાદગાર મનાવવું અર્થાત્ બાપ સમાન બનવું. આ સંગમ યુગનાં સુહેજ (મનોરંજન) છે. ખૂબ મનાવો પરંતુ બાપ થી મિલન મનાવતા મનાવો. ફક્ત મનોરંજનનાં રુપમાં નહીં પરંતુ મનમનાભવ થઈ મનોરંજન મનાવો. અલૌકિક વિધિથી અલૌકિકતાનું મનોરંજન અવિનાશી થઈ જાય છે. સંગમયુગી દીપમાળા (દિવાળી) ની વિધિ - જૂનાં ખાતા ખતમ કરવાં, દરેક સંકલ્પ, દરેક ઘડી નવી અર્થાત્ અલૌકિક હોય. જૂનાં સંકલ્પ, સંસ્કાર-સ્વભાવ, ચાલ-ચલન આ રાવણનો કર્જો છે આને એક દ્રઢ સંકલ્પ થી સમાપ્ત કરો.

સ્લોગન :- વાતોને જોવાને બદલે સ્વયંને અને બાપને જુઓ.

“ મીઠા બાળકો - બુદ્ધિને રિક્કાઈન (શુદ્ધ) બ ના વ વી છે તો એક બા પ ની યાદમાં રહો , યાદથી જ આત્મા સ્વચ્છ બનતી જશે ”

પ્રશ્ન :- વર્તમાન સમય મનુષ્ય પોતાનો સમય અને પૈસા નો દુર્વ્યય કેવી રીતે કરી રહ્યા છે?

ઉત્તર :- જ્યારે કોઈ શરીર છોડે છે તો તેમની પાછળ કેટલાં પૈસા વગેરે ખર્ચ કરતા રહે છે. જ્યારે શરીર છોડીને ચાલી ચાલ્યા ગયા તો તેમની કોઈ કિંમત તો રહી નહીં, એટલે તેમની પાછળ જે કંઈ કરે છે એમાં પોતાનો સમય અને પૈસા વેસ્ટ (દુર્વ્યય) કરે છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ બેસી રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે, આ પણ આમ જ કહે છે ને, પછી બાપ છે અથવા દાદા છે. દાદા પણ કહેશે રુહાની બાપ આપ બાળકોને આ જ્ઞાન સંભળાવે છે - પાસ્ટ (ભૂતકાળ), પ્રેજન્ટ (વર્તમાન કાળ), ફ્યુચર (ભવિષ્ય કાળ) નું. હકીકતમાં સતયુગ થી લઈને ત્રેતા અંત સુધી શું થયું છે, એ છે મુખ્ય વાત. બાકી દ્વાપર-કળયુગમાં કોણ-કોણ આવ્યા, શું થયું, તેની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી (ઇતિહાસ-ભૂગોળ) તો બહુજ છે. સતયુગ-ત્રેતાની કોઈ હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી છે નહીં બીજા તો બધાંની હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી છે, બાકી દેવી-દેવતાઓને લાખો વર્ષ પહેલા લઈ ગયા છે. આ છે બેહદની બેસમજી. તમે પણ બેહદની બેસમજી માં હતા. હવે થોડું-થોડું સમજી રહ્યા છો. કોઈ તો હમણાં પણ કંઈ સમજતા નથી. ઘણું બધું સમજવાનું છે. બાપએ આબૂની મહિમા પર સમજાવ્યું છે, એનાં પર વિચાર કરવો જોઈએ. તમારી બુદ્ધિમાં આવવું જોઈએ તમે અહીં બેઠા છો. તમારું યાદગાર દેલવાડા મંદિર ક્યારે બન્યું છે, કેટલા વર્ષ પછી બન્યું છે. કહે છે. ૧૨૫૦ વર્ષ થયા છે તો બાકી કેટલા વર્ષ રહ્યા? ૩૭૫૦ વર્ષ રહ્યા. તો તેમણે પણ હમણાંનો યાદગાર અને વૈકુંઠનું યાદગાર બનાવ્યું છે. મંદિરોની પણ કોમ્પિટિશન (હરીફાઈ) હોય છે ને. એક-બીજાથી સારું બનાવશે. હવે તો પૈસા જ ક્યાં છે જે બનાવે. પૈસા તો ઘણા હતા, તો સોમનાથનું મંદિર કેટલું મોટું બનાવ્યું છે. હવે તો બનાવી ન શકે. ભલે આગરા વગેરેમાં બનાવતા રહે છે પરંતુ તે બધું છે ફાલતું. મનુષ્ય તો અંધારામાં છે ને. જ્યાં સુધી બનાવે ત્યાં સુધી વિનાશ પણ આવી જશે. આ વાતો કોઈ પણ નથી જાણતા. તોડે છે અને બનાવતા રહે છે. પૈસા મફતમાં આવતા રહે છે, બધુંજ વેસ્ટ થતું રહે છે. વેસ્ટ ઓફ ટાઈમ (સમય નો દુર્વ્યય), વેસ્ટ ઓફ મની (પૈસા નો દુર્વ્યય), વેસ્ટ ઓફ એનર્જી (શક્તિ નો દુર્વ્યય). કોઈ મરે છે તો કેટલો સમય ગુમાવે છે. આપણે કંઈ પણ નથી કરતા. આત્મા તો ચાલી ગઈ, બાકી ચામડી શું કામની. સાપ ચામડી છોડી દે છે, એની કોઈ કિંમત છે શું? કંઈ પણ નહીં. ભક્તિમાર્ગમાં ચામડીની વેલ્યુ છે. જડ ચિત્ર ની કેટલી પૂજા કરે છે. પરંતુ આ ક્યારે આવ્યા, કેવી રીતે આવ્યા. કંઈ પણ ખબર નથી. આને કહેવાય છે ભૂત પૂજા. પાંચ તત્વોની પૂજા કરે છે. જો આ લક્ષ્મી-નારાયણ સ્વર્ગમાં રાજ્ય કરતા હતા, અચ્છા ૧૫૦ વર્ષ આયુ પૂરી થઈ, શરીર છોડી દીધું, બસ. શરીર તો કંઈ કામનું ન રહ્યું. તેની ત્યાં શું કિંમત હશે. આત્મા ચાલી ગઈ શરીર ચંડાળ નાં હાથમાં દઈ દીધું, તે રીત-રિવાજ પ્રમાણે બાળી દેશે. એવું નથી તેમની માટીને લઈને ઉડાવશે નામ કરવા માટે. કંઈ પણ નહીં. અહીં તો કેટલું કરે છે. બ્રાહ્મણ જમાડે છે, આ કરે છે. ત્યાં કંઈ હોતું નથી. ચામડી તો કોઈ કામની નથી રહી. ચામડીને તો બાળી દે છે. બાકી ચિત્ર રહે છે. એ પણ એક્ચ્યુરેટ ચિત્ર મળી ન શકે. આદિદેવ ની પથ્થરની મૂર્તિ એક્ચ્યુરેટ થોડી છે. પૂજા જ્યારે શરૂ કરી છે ત્યારનાં પથ્થરની છે. અસલ માં જે હતું તે તો બળીને ખતમ થઈ ગયું ને. પછી ભક્તિમાર્ગમાં આ નીકળ્યા છે. આ વાતો પર પણ વિચાર તો ચાલે છે ને. આબૂ ની મહિમા ને સારી રીતે સિદ્ધ કરવાની છે. તમે પણ અહીં બેઠા છો. અહીં જ બાપ આખા વિશ્વને નર્કથી સ્વર્ગ બનાવી રહ્યા છે તો આ જ સૌથી ઊંચામાં ઊંચું તીર્થ થયું. હવે એટલી ભાવના નથી ફક્ત એક શિવમાં ભાવના છે, ક્યાંય પણ જાઓ શિવનું મંદિર જરૂર હશે. અમરનાથમાં પણ શિવનું જ છે. કહે છે શંકરે પાર્વતીજી ને કથા સંભળાવી. ત્યાં તો કથાની વાત જ નથી. મનુષ્યને કંઈ પણ સમજ નથી. હવે તમને સમજ આવી છે, પહેલા ખબર હતી શું.

હમણાં બાબા આબૂ ની કેટલી મહિમા કરે છે. સર્વ તીર્થોમાં આ મહાન તીર્થ છે. બાબા સમજાવે તો બહુજ છે, પરંતુ જ્યારે અનન્ય બાળકોની બુદ્ધિમાં બેસે, હમણાં તો દેહ-અભિમાન બહુ જ છે. જ્ઞાન તો બહુ જ વધારે જોઈએ. રિક્કાઈનનેસ (શુદ્ધતા) બહુ આવવાની છે. હમણાં તો યોગ બહુ જ મુશ્કેલ કોઈનો લાગે છે. યોગની સાથે પછી

જ્ઞાન પણ જોઈએ. એવું નથી ફક્ત યોગમાં રહેવાનું છે. યોગમાં જ્ઞાન જરૂર જોઈએ. દિલ્હીમાં જ્ઞાન-વિજ્ઞાન ભવન નામ રાખ્યું છે, પરંતુ એનો અર્થ શું છે, આ સમજે થોડી છે. જ્ઞાન-વિજ્ઞાન તો સેકન્ડનું છે. શાંતિધામ, સુખધામ. પરંતુ મનુષ્યોમાં જરા પણ બુદ્ધિ નથી. અર્થ થોડી સમજે છે. ચિન્મિયાનંદ વગેરે કેટલા મોટા-મોટા સન્યાસી વગેરે છે, ગીતા સંભળાવે છે, કેટલા તેમનાં અસંખ્ય ફોલોઅર્સ (અનુયાયી) છે. સૌથી મોટા જગતનાં ગુરુ તો એક જ બાપ છે. બાપ અને શિક્ષક થી મોટા ગુરુ હોય છે. સ્ત્રી ક્યારેય બીજો પતિ નહિ કરશે તો ગુરુ પણ બીજા ન કરવા જોઈએ. એક ગુરુ કર્યા, તેઓ ને જ સદ્ગતિ કરવાની છે પછી બીજા ગુરુ શા માટે? સદ્ગુરુ તો એક જ બાપ છે. સર્વની સદ્ગતિ કરવાવાળા છે. પરંતુ આ વાતોને ઘણા છે જે બિલકુલ સમજતા નથી. બાપ એ સમજાવ્યું છે આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે તો નંબરવાર હશે ને. કોઈ તો રિંચક (અંશમાત્ર) પણ સમજી નથી શકતા. ડ્રામામાં પાર્ટ એવો છે. શિક્ષક તો સમજી શકે છે. જે શરીર દ્વારા સમજાવે છે તેમને પણ તો ખબર પડતી હશે. યહ તો ગુડ જાને, ગુડ કિ ગોથરી જાને. ગુડ (ગોળ) શિવબાબા ને કહેવાય છે, એ બધાંની અવસ્થાને જાણે છે. દરેકનાં ભણતરથી સમજી શકે છે - કોણ કેવું ભણે છે. કેટલી સર્વિસ (સેવા) કરે છે. કેટલું બાબાની સેવા માં જીવન સફળ કરે છે. એવું નથી આ બ્રહ્માએ ધર છોડ્યું છે એટલે લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. મહેનત કરે છે ને. આ જ્ઞાન બહુ જ ઊંચું છે. કોઈ જો બાપની અવજ્ઞા કરે છે તો એકદમ પથ્થર બની જાય છે. બાબા એ સમજાવ્યું હતું - આ ઇન્દ્રસભા છે. શિવબાબા જ્ઞાન વર્ષા કરે છે. એમની અવજ્ઞા કરી તો શાસ્ત્રોમાં લખેલું છે પથ્થરબુદ્ધિ થઈ ગયા એટલે બાબા બધાંને લખતા રહે છે. સાથે સંભાળીને કોઈને લઈ આવો. એવું નહીં વિકારી અપવિત્ર અહિયાં આવીને બેસે. નહીં તો પછી લઈ આવવાવાળી બ્રાહ્મણી (ટીચર બેન) પર દોષ ચઢી જાય. એવાં કોઈને લઈ નથી આવવાનું. મોટી રેસ્પોન્સિબિલિટી (જવાબદારી) છે. બહુ જ ઊંચેથી ઊંચા બાપ છે. તમને વિશ્વની બાદશાહી આપે છે તો એમનો કેટલો રીગાર્ડ (માન) રાખવો જોઈએ. ઘણાને મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરે યાદ આવે છે, બાપની યાદ છે જ નહીં. અંદર જ ઘુટકા ખાતા રહે છે. બાપ સમજાવે છે - આ છે આસુરી દુનિયા. હવે દેવી દુનિયા બને છે, આપણો લક્ષ-હેતુ આ છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું છે. જે પણ ચિત્ર છે, બધાંની બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) ને તમે જાણો છો. મનુષ્યોને સમજાવવા માટે કેટલી મહેનત કરાય છે. તમે પણ સમજતા હશો, આ કંઈક સારા બુદ્ધિવાન છે. આ તો કંઈ નથી સમજતા. આપ બાળકોમાં જેને જેટલું જ્ઞાન ઉપાડ્યું છે, એ પ્રમાણે જ સેવા કરી રહ્યા છે. મુખ્ય વાત છે જ ગીતાનાં ભગવાનની. સૂર્યવંશી દેવી-દેવતાઓનું આ એક જ શાસ્ત્ર છે. અલગ-અલગ નથી. બ્રાહ્મણોનું પણ અલગ નથી. આ બહુજ સમજવાની વાતો છે. આ જ્ઞાનમાર્ગમાં પણ ચાલતા-ચાલતા જો વિકારમાં પડી ગયા, તો જ્ઞાન વહી જશે. બહુજ સારા-સારા જઈને વિકારી બન્યા તો પથ્થરબુદ્ધિ થઈ ગયા. એમાં બહુજ સમજ જોઈએ. બાપ તો સમજાવે છે એને વાગોળવું જોઈએ. અહીં તો તમને બહુજ સહજ છે, કોઈ ગોરખધંધા, હંગામા વગેરે નથી. બહાર રહેવાથી ધંધા વગેરેની કેટલી ચિંતા રહે છે. માયા બહુજ તોફાનમાં લાવે છે. અહીં તો કોઈ ગોરખધંધા નથી. એકાંત છે. બાપ તો પણ બાળકોને પુરુષાર્થ કરાવતા રહે છે. આ બાબા પણ પુરુષાર્થી છે. પુરુષાર્થ કરાવવા વાળા તો બાપ છે. આમાં વિચાર સાગર મંથન કરવું પડે છે. અહીં તો આપ બાળકોની સાથે બેઠા છે. જે પૂરી આંગળી આપે છે તેમને જ સર્વિસેબુલ (સેવાધારી) કહેશે. બાકી ઘુટકા ખાવાવાળા તો નુકસાન કરે છે અને વધારે જ ડિસસર્વિસ કરે છે, વિઘ્ન નાખે છે. આ તો જાણો છો - મહારાજા મહારાણી બનશે તો તેમનાં દાસ-દાસીઓ પણ જોઈએ. તે પણ અહીંથી જ આવશે. બધો આધાર ભણતર પર છે. આ શરીરને પણ ખુશીથી છોડવાનું છે, દુઃખની વાત નથી. પુરુષાર્થ માટે સમય તો મળેલો છે. જ્ઞાન સેકન્ડનું છે, બુદ્ધિમાં છે શિવબાબા થી વારસો મળે છે. થોડું પણ જ્ઞાન સાંભળ્યું, શિવબાબા ને યાદ કર્યા તો પણ આવી શકે છે. પ્રજા તો બહુજ બનવાની છે આપણી રાજધાની સૂર્યવંશી-ચંદ્રવંશી અહીં સ્થાપન થઈ રહી છે. બાપનાં બનીને જો ઝ્લાનિ કરે છે તો બહુજ બોજો ચઢે છે. એકદમ જાણે રસાતાળમાં ચાલ્યા જાય છે. બાબા એ સમજાવ્યું છે જે પોતાની પૂજા બેસી કરાવે છે તે પૂજ્ય કેવી રીતે કહેવાશે. સર્વનાં સદ્ગતિ દાતા, કલ્યાણ કરવાવાળા તો એક જ બાપ છે. મનુષ્ય તો શાંતિનો પણ અર્થ નથી સમજતા. હઠયોગથી પ્રાણાયામ વગેરે ચઢાવવું, તેને જ શાંતિ સમજે છે. તેમાં પણ બહુજ મહેનત લાગે છે, કોઈનું બ્રેન (મગજ) ખરાબ થઈ જાય છે. પ્રાપ્તિ કંઈ પણ નથી. એ છે અલ્પકાળ ની શાંતિ. જેમ સુખને અલ્પકાળ કાગ વિષ્ટા સમાન કહે છે તેમ આ શાંતિ પણ કાગ વિષ્ટા સમાન છે. તે છે જ અલ્પકાળ માટે. બાપ તો ૨૧૪૦ માટે તમને સુખ-શાંતિ બંને આપે છે. કોઈ તો શાંતિધામ માં છેલ્લે સુધી રહેતા હશે. જેમનો પાર્ટ છે, તે આટલું સુખ થોડી જોઈ શકશે. ત્યાં પણ નંબરવાર મર્તબા (પદ) હશે ને. ભલે દાસ-દાસીઓ હશે પરંતુ અંદર થોડી આવી શકશે. કૃષ્ણને પણ જોઈ ન શકે. બધાંનાં અલગ-અલગ મહેલ હશે ને. કોઈ સમય હશે જોવાનો. જેમ જુઓ પોપ આવે છે તેમનાં દર્શન કરવા માટે કેટલા લોકો જાય છે. એવાં ઘણાં નિકળશે, જેમનો બહુજ પ્રભાવ હશે. લાખો મનુષ્ય જશે દર્શન કરવા માટે. અહીં

શિવબાબાનાં દર્શન કેવી રીતે થશે? આ તો સમજવાની વાત છે.

હવે દુનિયાને કેવી રીતે ખબર પડે કે આ સૌથી ઉંચું તીર્થ છે. દેલવાડા જેવું મંદિર કદાચ આસપાસ બીજું પણ હોય, એ પણ જઈને જોવું જોઈએ. કેવીરીતે બનાવેલું છે. તેમને જ્ઞાન આપવાની પણ જરૂર નથી. તેઓ પછી તમને જ્ઞાન આપવા લાગી જશે. સલાહ આપે છે ને - આ કરવું જોઈએ, આ કરવું જોઈએ. એ તો જાણતા નથી કે આમને ભણાવવા વાળા કોણ છે. એક-એકને સમજાવવામાં મહેનત લાગે છે. તેનાં પર વાર્તાઓ પણ છે. કહેતા હતાં વાઘ આવ્યો, વાઘ આવ્યો.. તમે પણ કહો છો મોત આવ્યું કે આવ્યું તો તેઓ વિશ્વાસ નથી કરતા. સમજે છે હજી તો ૪૦ હજાર વર્ષ પડ્યા છે, મોત ક્યાંથી આવશે. પરંતુ મોત આવવાનું તો જરૂર છે, બધાંને લઈ જશે. ત્યાં કોઈ પણ કિચડો હોતો નથી. અહીંની ગાય અને ત્યાંની ગાય માં પણ કેટલો ફરક છે. કૃષ્ણ થોડી ગાયો ચરાવતા હતા. તેમની પાસે તો દૂધ હેલિકોપ્ટરમાં આવતું હશે. આ કિચડપટ્ટી દૂર રહેતી હશે. સામેનાં ઘરમાં થોડી કિચડો રહેશે. ત્યાં તો અપરમઅપાર સુખ છે, જેનાં માટે પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. કેટલા સારા-સારા બાળકો સેન્ટરથી આવે છે. બાબા જોઈને કેટલા ખુશ થાય છે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર ફૂલ નિકળે છે. ફૂલ જે છે એ પોતાને પણ ફૂલ સમજે છે. દિલ્હીમાં પણ બાળકો કેટલી સેવા કરે છે રાત-દિવસ. જ્ઞાન પણ કેટલું ઊંચું છે. પહેલા તો કંઈ પણ નહોતા જાણતા. હવે કેટલી મહેનત કરવી પડે છે. બાબાની પાસે તો બધાં સમાચાર આવે છે. કોઈનાં સંભળાવે છે, કોઈનાં નથી સંભળાવતા કારણકે ટ્રેટર (દગાબાજ) પણ બહુજ હોય છે. બહુજ ફર્સ્ટ ક્લાસ પણ ટ્રેટર બની જાય છે. થર્ડક્લાસ પણ ટ્રેટર છે. થોડું જ્ઞાન મળે તો સમજે છે અમે શિવ બાબાનાં પણ બાબા બની ગયા. ઓળખ તો છે નહીં કે કોણ નોલેજ આપે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિશ્વની બાદશાહી દેવા વાળા બાપનો બહુ-બહુ જ રીગાર્ડ (સમ્માન) રાખવાનો છે. બાપની સેવામાં પોતાનું જીવન સફળ કરવાનું છે, ભણતર પર પૂરે-પૂરું ધ્યાન દેવાનું છે.
2. બાપ થી જે જ્ઞાન મળે છે એનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. ક્યારે પણ વિઘ્નરૂપ નથી બનવાનું. ડિસ-સર્વિસ (કુસેવા) નથી કરવાની. અહંકારમાં નથી આવવાનું.

વરદાન :- નિરાકાર અને સાકાર બંને રૂ પોની યાદગાર ને વિધિપૂર્વક મ ના વવા વાળા શ્રેષ્ઠ આત્મા ભવ :
દીપમાળા (દિવાળી) અવિનાશી અનેક પ્રગટાવેલા દીવા ની યાદગાર છે. તમે ચમકતી આત્માઓ દીવા ની વાટ ની જેમ દેખાઓ છો એટલે ચમકતી આત્માઓ દિવ્ય જ્યોતિ ની યાદગાર સ્થૂળ દીવા ની જ્યોતમાં દેખાડી છે તો એક તરફ નિરાકારી આત્માનાં રૂપનો યાદગાર છે, બીજી તરફ તમારા જ ભવિષ્ય સાકાર દિવ્ય સ્વરૂપ લક્ષ્મીનાં રૂપમાં યાદગાર છે. આજ દીપમાળા દેવ પદ પ્રાપ્ત કરે છે. તો તમે શ્રેષ્ઠ આત્માઓ પોતાનો યાદગાર સ્વયં જ મનાવી રહ્યા છો.

સ્લોગન :- નેગેટીવ (નકારાત્મક) ને પોઝિટિવ (સકારાત્મક) માં ચેંજ (પરિવર્તન) કરવાં માટે સ્વયંની ભાવનાઓને શુભ અને બેહદની બનાવો.

“શિવશક્તિ પાંડવ સેનાની વિશેષતાઓ”

આજે બાપદાદા અમૃતવેલા થી વિશેષ સમ્મુખ આવેલા દૂરદેશમાં રહેવાવાળા, દિલથી સમીપ રહેવાવાળા ડબલ વિદેશી બાળકોને જોઈ રહ્યા હતા. બાપ અને દાદાની પરસ્પરમાં આજે મીઠી રુહ-રુહાન ચાલી રહી હતી. કઈ વાત પર? બ્રહ્મા બાપ વિશેષ ડબલ વિદેશી બાળકોને જોઈ હર્ષિત થઈને બોલ્યા કે કમાલ છે બાળકોની જે આટલા દુર દેશવાસી હોવા છતાં પણ સદા સ્નેહથી એક જ લગનમાં રહેતા કે બધાંને કોઈ પણ રીતથી બાપદાદાનો સંદેશ જરૂર પહોંચાડીએ. એનાં માટે ઘણા બાળકો ડબલ કાર્ય કરવા છતાં લૌકિક અને અલૌકિકમાં ડબલ બીઝી (વ્યસ્ત) હોવા છતાં પણ સ્વયંનાં આરામને પણ ન જોતા રાત દિવસ એ જ લગનમાં લાગેલા છે. સ્વયંનાં ખાવા-પીવાની પણ પરવા ન કરતા સેવાની ધુનમાં લાગેલા રહે છે. જે ખ્યોરીટી (પવિત્રતા) ની વાતને અનનેચરલ (અસાધારણ) જીવન સમજતા રહ્યાં, તેજ પવિત્રતાને અપનાવવા માટે, અપવિત્રતાનો ત્યાગ કરવા માટે હિંમતથી, દૃઢ સંકલ્પથી, બાપનાં સ્નેહથી, યાદની યાત્રા દ્વારા શાંતિની પ્રાપ્તિનાં આધારથી, ભણતર અને પરિવારનાં સંગનાં આધારથી સ્વયંનાં જીવનમાં ધારણ કરી લીધી છે. જેને મુશ્કેલ સમજતા હતા તે સહજ કરી લીધું છે. બ્રહ્મા બાપ વિશેષ પાંડવ સેનાને જોઈને બાળકોની મહિમા ગાઈ રહ્યા હતા. કઈ વાત ની? દરેક નાં દિલમાં છે કે પવિત્રતા જ યોગી બનવાનું પહેલું સાધન છે. પવિત્રતા જ બાપનાં સ્નેહનો અનુભવ કરવાનું સાધન છે, પવિત્રતા જ સેવામાં સફળતાનો આધાર છે. આ શુભ સંકલ્પ દરેકનાં દિલમાં પાકે છે. અને પાંડવોની કમાલ એ છે જે શક્તિયોને આગળ રાખતા પણ સ્વયંને આગળ વધારવાનાં ઉમંગ-ઉત્સાહ માં ચાલી રહ્યા છે. પાંડવોનાં તીવ્ર પુરુષાર્થ કરવાની રફતાર (ગતિ), સારી ઉન્નતીને પામવા વાળી દેખાઈ રહી છે. મેજોરીટી આ રફતારથી આગળ વધતા જઈ રહ્યા છે.

શિવ બાપ બોલ્યા - પાંડવોએ પોતાનો વિશેષ રીગાર્ડ આપવાનો રેકૉર્ડ સારો દેખાડ્યો છે. સાથે-સાથે હસવાની વાત પણ કહી. વયમાં-વયમાં સંસ્કારોની રમત પણ રમી લે છે. પરંતુ છતાં પણ ઉન્નતિનાં ઉમંગનાં કારણે બાપથી અતિ સ્નેહ હોવાનાં કારણે સમજે છે સ્નેહની પાછળ આ પરિવર્તન જ બાપને પ્રિય છે એટલે બલિહાર થઈ જાય છે. બાપ જે કહેશે, જે ઇચ્છે છે. એ જ કરશું. આ સંકલ્પથી સ્વયં સ્વયંને પરિવર્તન કરી લે છે. મહોબ્બત ની પાછળ મહેનત, મહેનત નથી લાગતી. સ્નેહની માટે સહન કરવું, સહન કરવું નથી લાગતું એટલે તો પણ બાબા-બાબા કહીને આગળ વધતા જઈ રહ્યા છે. આ જન્મનાં શરીરનાં સંસ્કાર પુરુષત્વ અર્થાત હૃદનાં રચતાંપણ નાં હોવા છતાં પણ સ્વયંનું પરિવર્તન સારું કર્યું છે. રચતાં બાપને સામે રાખવાનાં કારણે નિરહંકારી અને નમ્રતા ભાવ આ ધારણાનું લક્ષ્ય અને લક્ષણ સારું ધારણ કર્યું છે અને કરી રહ્યા છે. દુનિયાનાં વાતાવરણની વચ્ચે સંપર્કમાં આવવા છતાં પણ યાદની લગનની છત્રછાયા હોવાનાં કારણે સેફ (સલામત) રહેવાનું પ્રમાણ સારું આપી રહ્યા છે. સાંભળ્યું - પાંડવોની વાતો. બાપદાદા આજે માશૂકનાં બદલે આશિક થઈ ગયા છે એટલે જોઈ-જોઈને હર્ષિત થઈ રહ્યા છે. બંનેનો બાળકોથી વિશેષ સ્નેહ તો છે ને. તો આજે અમૃતવેલા થી બાળકોની વિશેષતાઓની અથવા ગુણોની માળા સિમરણ કરી. તમે લોકોએ ૬૩ જન્મો માં માળાઓ સિમરણ કરી અને બાપ રિટર્નમાં (વળતરમાં) હમણાં માળા સિમરણ કરી રિસ્પોન્સ (પ્રતિઉત્તર) દઈ દે છે.

અચ્છા શક્તિઓની કઈ માળા સિમરણ કરી? શક્તિસેનાની સૌથી વધારે વિશેષતા એ છે - સ્નેહની પાછળ દરેક સમયે એક બાપમાં લવલીન રહેવાની, સર્વ સંબંધોનાં અનુભવોમાં સારી લગનથી આગળ વધી રહી છે. એક આંખમાં બાપ, બીજી આંખમાં સેવા બંને નયનોમાં સદા આ જ સમાયેલું છે. વિશેષ પરિવર્તન એ છે જે સ્વયંનાં અલબેલા પણ, નાજુક પણનો ત્યાગ કર્યો છે. હિંમતવાળી શક્તિ સ્વરૂપ બની છે. બાપદાદા આજે વિશેષ નાની-નાની ઉંમરવાળી શક્તિઓને જોઈ રહ્યા હતા. આ યુવા અવસ્થામાં અનેક પ્રકારનાં અલ્પકાળનાં આકર્ષણને છોડી એક જ બાપનાં આકર્ષણમાં સારાં ઉમંગ-ઉત્સાહથી ચાલી રહ્યા છે. સંસારને અસાર સંસાર અનુભવ કરી બાપને સંસાર બનાવી દીધા છે. સ્વયંનાં તન-મન-ધનને બાપ અને સેવામાં લગાડવાથી પ્રાપ્તિનો અનુભવ કરી આગળ ઉડતી કળામાં જઈ રહ્યા છે. સેવાની જવાબદારી નો તાજ ધારણ સારો કર્યો છે.

થકાવટ ક્યારેક-ક્યારેક મહેસૂસ કરવા છતાં, બુદ્ધિ પર ક્યારેક-ક્યારેક બોજ અનુભવ કરતા હોવા છતાં બાપને ફોલો (અનુકરણ) કરવાનું જ છે, બાપને પ્રત્યક્ષ કરવાનાં જ છે આ દ્રઢતાથી આ બધી વાતોને સમાપ્ત કરી ફરી પણ સફળતાને પામી રહી છે એટલે બાપદાદા જ્યારે બાળકોની મહોબ્બત ને જોવે છે તો વારં-વાર આજ વરદાન આપે છે - "હિંમત બચ્ચે મદદે બાપ". સફળતા આપનો જન્મ સિદ્ધ અધિકાર છે જ. બાપનો સાથ હોવાથી દરેક પરિસ્થિતિ એવી રીતે પાર કરી લે છે જેમ માખણમાંથી વાળ. સફળતા બાળકોનાં ગળાની માળા છે. સફળતાની માળા આપ બાળકોનું સ્વાગત કરવા વાળી છે. તો બાળકોનો ત્યાગ, તપસ્યા અને સેવા પર બાપદાદા પણ કુરબાન (બલિહાર) જાય છે. સ્નેહનાં કારણે કોઈપણ મુશ્કેલી અનુભવ નથી કરતા. એવું છે ને! જ્યાં સ્નેહ છે, સ્નેહની દુનિયામાં અથવા બાપનાં સંસારમાં બાપની ભાષામાં મુશ્કેલ શબ્દ છે જ નહીં. શક્તિસેના ની વિશેષતા છે મુશ્કેલને સહજ કરવું. દરેકનાં દિલમાં એ જ ઉમંગ છે કે સૌથી વધારે અને જલ્દીથી જલ્દી સંદેશ દેવાનાં નિમિત્ત બની બાપની આગળ રુહાની ગુલાબનો ગુલદસ્તો લાવીએ. જેમ બાપએ આપણને બનાવ્યા છે તેમ આપણે બીજાને બનાવીને બાપની આગળ લાવીએ. શક્તિસેના એક-બીજાનાં સહયોગથી સંગઠિત રૂપમાં ભારત થી પણ કોઈ વિશેષ નવીનતા વિદેશમાં કરવાનાં શુભ ઉમંગમાં છે. જ્યાં સંકલ્પ છે ત્યાં સફળતા અવશ્ય છે. શક્તિસેના દરેક સ્વયંનાં ભિન્ન-ભિન્ન સ્થાનો પર વૃદ્ધિ અને સિદ્ધિને પ્રાપ્ત કરવામાં સફળ થઈ રહી છે અને થતી રહેશે. તો બંનેનાં સ્નેહને જોઈ સેવાનાં ઉમંગને જોઈ બાપદાદા હર્ષિત થઈ રહ્યા છે. એક-એક ગુણ કેટલા ગાયન કરે પરંતુ વતનમાં એક-એક બાળકોનાં ગુણ બાપદાદા વર્ણન કરી રહ્યા હતા. દેશવાળા વિચારતા-વિચારતા ઘણા રહી જશે પરંતુ વિદેશવાળા ઓળખીને અધિકારી બની ગયા છે. તેઓ જોતા રહી જશે, તમે બાપની સાથે ઘરે પહોંચી જશો. તેઓ બૂમો પાડશે અને તમે વરદાનોની દ્રષ્ટિથી છતાં પણ કંઈ ને કંઈ અંચલી દેતા રહેશો.

તો સાંભળ્યું આજે વિશેષ બાપદાદાએ શું કર્યું? આખા સંગઠનને જોઈ બાપદાદા ભાગ્યવાન બાળકોનાં ભાગ્ય બનાવવાની મહિમા ગાઈ રહ્યા હતા. દૂરવાળા નજીકનાં થઈ ગયા અને નજીક આબૂમાં રહેવાવાળા કેટલા દુર થઈ ગયા છે! પાસે રહેતા પણ દૂર છે. અને તમે દૂર રહેતા પણ પાસે છો. તે જોવાવાળા અને તમે દિલતપ્ત પર સદા રહેવાવાળા. કેટલા સ્નેહથી મધુબન આવવાનું સાધન બનાવે છે. દર મહિને આ જ ગીત ગાયે છે - બાપથી મળવાનું છે, જવાનું છે. જમા કરવાનું છે. તો આ લગન પણ માયાજીત બનવાનું સાધન બની જાય છે. જો સહજ ટિકિટ મળી જાય તો આટલી લગન માં વિઘ્ન વધારે પડે. પરંતુ ટીપે ટીપે તળાવ કરે છે એટલે ટીપે-ટીપે જમા કરવામાં બાપની યાદ સમાયેલી હોય છે એટલે આ પણ ડ્રામામાં જે થાય છે, કલ્યાણકારી છે. જો વધારે પૈસા મળી જાય તો પછી માયા આવી જાય પછી સેવા ભૂલી જવાશે એટલે ધનવાન, બાપનાં અધિકારી બાળકો નથી બનતા.

કમાયું અને જમા કર્યું. સ્વયંની સાચી કમાણીને જમા કરવી એમાં જ બળ છે. સાચી કમાણીનું ધન બાપનાં કાર્યમાં સફળ થઈ રહ્યું છે. જો એમ જ ધન આવી જાય તો તન નહીં લાગશે. અને તન નહીં લાગશે તો મન પણ નીચે ઉપર થશે એટલે તન-મન-ધન ત્રણેય લાગી રહ્યાં છે એટલે સંગમયુગ પર કમાયા અને ઈશ્વરીય બેંકમાં જમા કર્યું, આ જીવન જ નંબરવન જીવન છે. કમાયા અને લૌકિક વિનાશી બેંકોમાં જમા કર્યું તો તે સફળ નથી થતું. કમાયા અને અવિનાશી બેંકમાં જમા કર્યું તો એકનું પદમગુણા બને છે. ૨૧ જન્મોનાં માટે જમા થઈ જાય છે. દિલથી કરેલું દિલારામની પાસે પહોંચે છે. જો કોઈ દેખાવની રીતેથી કરશે તો દેખાડો કરવામાં જ ખતમ થઈ જાય છે. દિલારામ સુધી નથી પહોંચતું એટલે તમે દિલથી કરવાવાળા સારા છો. દિલથી બે કરવાવાળા પણ પદ્માપદમ પતિ બની જાય છે અને દેખાડા થી હજાર કરવાવાળા પણ પદ્માપદમ પતિ નથી બનતા. દિલ ની કમાણી, સ્નેહની કમાણી સાચી કમાણી છે. કમાવો શેનાં માટે છો? સેવાનાં માટે ન કે સ્વયંનાં આરામ માટે? તો આ છે સાચી દિલની કમાણી. જે એક પણ પદમગુણા બની જાય છે. જો સ્વયંનાં આરામ માટે કમાવો અથવા જમા કરો છો તો અહિયાં ભલે આરામ કરશો પરંતુ ત્યાં બીજાને આરામ આપવા માટે નિમિત્ત બનશો! દાસ-દાસીઓ શું કરશે! રોયલ ફેમિલીને આરામ આપવા માટે હશે ને! અહીંયાનાં આરામથી ત્યાં આરામ આપવા માટે નિમિત્ત બનવું પડે એટલે જ મહોબ્બતથી સાચી દિલથી કમાવો છો, સેવામાં લગાવો છો તે જ સફળ કરી રહ્યા છો. અનેક આત્માઓની દુઆઓ લઈ રહ્યા છો. જેમનાં નિમિત્ત બનો છો તેઓ જ ફરી તમારાં ભક્ત બની તમારી પૂજા કરશે કારણ કે તમે તે આત્માઓનાં પ્રતિ સેવા કરી તો સેવાનું રિટર્ન (વળતર) તેઓ તમારા જડ ચિત્રોની સેવા કરશે! પૂજા કરશે! ૬૩ જન્મ સેવાનું રિટર્ન (વળતર) તમને દેતા રહેશે. બાકી તો

મળશે જ પરંતુ તે આત્માઓથી પણ મળશે. જેમને સંદેશો આપો છો અને અધિકારી નથી બનતા તો તેઓ આ રૂપમાં રીટર્ન આપશે. જે અધિકારી બને છે તેઓ તો તમારા સંબંધમાં આવી જાય છે. કોઈ સંબંધમાં આવી જાય છે. કોઈ ભક્ત બની જાય છે. કોઈ પ્રજા બની જાય છે. વેરાઈટી (વિવિધ) પ્રકારનું રીઝલ્ટ (પરિણામ) નિકળે છે. સમજ્યા! લોકો પણ પૂછે છે ને કે તમે સેવાની પાછળ કેમ પડી ગયા છો. ખાઓ પીઓ મોજ કરો. શું મળે છે જે આટલું દિવસ-રાત સેવાની પાછળ પડો છો. પછી તમે શું કહો છો? જે અમને મળ્યું છે તે અનુભવ કરીને જુઓ. અનુભવી જ જાણે આ સુખને. આ ગીત ગાયો છો ને! અચ્છા.

સદા સ્નેહમાં સમાયેલા, સદા ત્યાગને ભાગ્ય અનુભવ કરવાવાળા, સદા એકનું પદમગુણા બનાવવા વાળા, સદા બાપદાદાને ફોલો (અનુકરણ) કરવાવાળા, બાપને સંસાર અનુભવ કરવાવાળા આવાં દિલતપ્તનશીન બાળકોને દિલારામ બાપનાં યાદ-પ્યાર અને નમસ્તે.

વિદેશી ભાઈ-બહેનો થી પર્સનલ (વ્યક્તિગત) મુલાકાત

(૧) સ્વયંને ભાગ્યવાન આત્માઓ સમજો છો? આટલું ભાગ્ય તો બનાવ્યું જે ભાગ્યવિધાતાનાં સ્થાન પર પહોંચી ગયા. સમજો છો આ કયું સ્થાન છે? શાંતિનાં સ્થાન પર પહોંચવું પણ ભાગ્ય છે. તો આ પણ ભાગ્ય પ્રાપ્ત કરવાનો રસ્તો ખુલ્યો. ડ્રામા અનુસાર ભાગ્ય પ્રાપ્ત કરવાનાં સ્થાને પહોંચી ગયા. ભાગ્યની રેખા અહીંયા જ ખેંચાય છે. તો સ્વયંનું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય બનાવી લીધું. હવે ફક્ત થોડો સમય આપો. સમય પણ છે અને સંગ પણ કરી શકો છો. બીજી કોઈ મુશ્કેલીની વાત તો છે નહીં. જો મુશ્કેલી હોત તો તેના માટે થોડું વિચારાય છે. સહજ છે તો કરો. આનાથી જે પણ જીવનમાં અલ્પકાળની આશાઓ અથવા ઇચ્છાઓ છે તે બધી અવિનાશી પ્રાપ્તિમાં પૂરી થઈ જશે. આ અલ્પકાળની ઇચ્છાઓની પાછળ જવું એવું છે જેમ આપણા પડછાયાની પાછળ જવું. જેટલું પડછાયાની પાછળ જશો તેટલો તે આગળ વધતો જાય છે, પામી નથી શકતા. પરંતુ તમે આગળ વધતા જાઓ તો તે સ્વયં જ પાછળ-પાછળ આવશે. તો આવા અવિનાશી પ્રાપ્તિની તરફ જવાવાળા ની પાછળ વિનાશી વાતો બધી પૂરી થઈ જાય છે. સમજ્યા! સર્વ પ્રાપ્તિનું સાધન આ જ છે. થોડા સમયનો ત્યાગ સદાકાળ નું ભાગ્ય બનાવે છે. તો આ જ લક્ષ્ય ને સમજતા આગળ વધતા ચાલો. આમાં બહુ જ ખુશીનો ખજાનો મળશે. જીવનમાં સૌથી મોટામાં મોટો ખજાનો ખુશી છે. જો ખુશી નથી તો જીવન નથી. તો અવિનાશી ખુશીનો ખજાનો પ્રાપ્ત કરી શકો છો.

(૨) બાપદાદા બાળકોનો સદા આગળ વધવાનો ઉમંગ-ઉત્સાહ જુએ છે. બાળકોનો ઉમંગ બાપદાદાની પાસે પહોંચે છે. બાળકોની અંદર છે કે વિશ્વનાં વી.વી.આઈ.પી. બાપની સામે લઈ જઈએ - આ ઉમંગ પણ સાકારમાં આવતો જશે કારણ કે નિઃસ્વાર્થ સેવાનું ફળ જરૂર મળે છે. સેવા જ સ્વની સ્ટેજ (સ્થિતિ) બનાવી દે છે એટલે આ ક્યારેય નહીં વિચારતા કે સર્વિસ (સેવા) આટલી મોટી છે, મારી સ્ટેજ તો આવી છે નહીં. પરંતુ સર્વિસ તમારી સ્ટેજ બનાવી દેશે. બીજાની સર્વિસ સ્વ-ઉન્નતિનું સાધન છે. સર્વિસ આપોઆપ જ શક્તિશાળી અવસ્થા બનાવતી રહેશે. બાપની મદદ મળે છે ને. બાપની મદદ મળતાં-મળતાં તે શક્તિ વધતા-વધતા તે સ્ટેજ પણ થઈ જશે. સમજ્યા! એટલે એ ક્યારેય નહીં વિચારો કે આટલી સર્વિસ હું કેવી રીતે કરીશ, મારી સ્ટેજ એવી છે. નહી. કરતા જાઓ. બાપદાદાનું વરદાન છે આગળ વધવાનું જ છે. સેવાનું મીઠું બંધન પણ આગળ વધવાનું સાધન છે. જે દિલથી અને અનુભવની ઓથોરિટીથી બોલે છે તેમનો અવાજ દિલ સુધી પહોંચે છે. અનુભવની ઓથોરિટીનાં બોલ બીજાને અનુભવ કરવાની પ્રેરણા આપે છે. સેવામાં આગળ વધતાં-વધતાં જે પેપર આવે છે તે પણ આગળ વધારવાનું જ સાધન છે કારણ કે બુદ્ધિ ચાલે છે, યાદમાં રહેવાનું વિશેષ અટેન્શન (ધ્યાન) રહે છે. તો આ પણ વિશેષ લિફ્ટ બની જાય છે. બુદ્ધિમાં સદા રહે કે આપણે વાતાવરણને કેવી રીતે શક્તિશાળી બનાવીએ. કેટલું પણ મોટું રૂપ લઈને વિઘ્ન આવે પરંતુ આપ શ્રેષ્ઠ આત્માઓનો એમાં ફાયદો જ છે. તે મોટું રૂપ પણ યાદની શક્તિથી નાનું થઈ જાય છે. તે જેમ કાગળનો વાઘ અચ્છા!

વરદાન :- દીપમાળા (દિવાળી) પર યથાર્થ વિધિથી સ્વયં નાં દેવી પદનું આવાહન કરવાવાળા પૂજ્ય આત્મા ભવ :

દિવાળી પર પહેલા લોકો વિધિપૂર્વક દીવા પ્રગટાવતા હતા, દીવો બુઝાઈ ન જાય એ ધ્યાન રાખતા હતા, ધી નાખતા હતા, વિધિપૂર્વક આહવાનનાં અભ્યાસમાં રહેતા હતા. હવે તો દીવાની

જગ્યાએ બલ્બ લગાડે છે. દિવાળી નથી મનાવતા હવે તો મનોરંજન થઈ ગયું છે. આહવાન ની વિધિ અથવા સાધના સમાપ્ત થઈ ગઈ છે. સ્નેહ સમાપ્ત થઈ ફક્ત સ્વાર્થ રહી ગયો છે એટલે યથાર્થ દાતા રુપધારી લક્ષ્મી કોઈની પાસે આવતી નથી. પરંતુ તમે બધા યથાર્થ વિધિથી સ્વયંના દેવી પદનું આહવાન કરો છો એટલે સ્વયં પૂજ્ય દેવી-દેવતા બની જાઓ છો.

સ્લોગન :-

સદા બેહદની વૃત્તિ, દ્રષ્ટિ અને સ્થિતિ હોય ત્યારે વિશ્વ કલ્યાણનું કાર્ય સંપન્ન થશે.

“મીઠા બાળકો - વિશ્વનું રાજ્ય બાહુબળથી નથી લઈ શકાતું, એનાં માટે યોગબળ જોઈએ, આ પણ એક લો (કાયદો) છે.”

પ્રશ્ન :- શિવબાબા સ્વયં જ સ્વયં પર શું વન્ડર ખાય છે?

ઉત્તર :- બાબા કહે જુઓ કેવું વન્ડર છે - હું તમને ભણાવું છું, આ હું કોઈથી ક્યારેય ભણ્યો નથી. મારા કોઈ બાપ નથી, મારા કોઈ શિક્ષક નથી, ગુરુ નથી. હું સૃષ્ટિ ચક્રમાં પુનર્જન્મ લેતો નથી છતાં પણ તમને બધાં જન્મોની કહાની સંભળાવું છું. પોતે ૮૪નાં ચક્રમાં નથી આવતો પરંતુ ચક્રનું જ્ઞાન બિલકુલ એક્યુરેટ આપુ છું.

ઓમ શાંતિ! રુહાની બાપ આપ બાળકોને સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવે છે અર્થાત્ તમે આ ૮૪નાં ચક્રને જાણી જાઓ છો. પહેલા નહોતા જાણતા. હમણાં બાપ દ્વારા તમે જાણ્યું છે. ૮૪ જન્મોનાં ચક્રમાં તમે આવો છો જરૂર. આપ બાળકોને ૮૪ નાં ચક્રનું નોલેજ (જ્ઞાન) આપું છું. હું સ્વદર્શન ચક્રધારી છું પરંતુ પ્રેક્ટીકલમાં ૮૪ જન્મોનાં ચક્રમાં આવતો નથી. તો આનાંથી સમજી જવું જોઈએ શિવ બાપમાં બધું જ્ઞાન છે. તમે જાણો છો આપણે બ્રાહ્મણ હમણાં સ્વદર્શન ચક્રધારી બનીએ છીએ. બાબા નથી બનતા. પછી એમનામાં અનુભવ ક્યાંથી આવ્યો? આપણને તો અનુભવ પ્રાપ્ત થાય છે. બાબા ક્યાંથી અનુભવ લાવે છે જે તમને સંભળાવે છે? પ્રેક્ટિકલ અનુભવ હોવો જોઈએ ને. બાપ કહે છે મને જ્ઞાનનાં સાગર કહે છે પરંતુ હું તો ૮૪ જન્મોનાં ચક્રમાં આવતો નથી. પછી મારામાં આ જ્ઞાન ક્યાંથી આવ્યું? શિક્ષક ભણાવે છે તો જરૂર પોતે ભણેલા છે ને. આ શિવબાબા કેવી રીતે ભણ્યા? એમને કેવી રીતે ૮૪નાં ચક્રની ખબર પડી, જ્યારે પોતે ૮૪ જન્મોમાં નથી આવતા. બાપ બીજરૂપ હોવાનાં કારણે જાણે છે. સ્વયં ૮૪નાં ચક્રમાં નથી આવતા. પરંતુ તમને બધું સમજાવે છે. આ પણ કેટલું વન્ડર છે. એવું પણ નથી, બાપ કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે ભણેલા છે. કહેવાય છે ડ્રામા અનુસાર એમનામાં નોલેજ નોંધાયેલી છે જે તમને સંભળાવે છે. તો વન્ડરકુલ શિક્ષક થયા ને. વન્ડર ખાવું જોઈએ ને એટલે એમને મોટા-મોટા નામ આપ્યા છે. ઈશ્વર, પ્રભુ, અંતર્યામી વગેરે-વગેરે. તમે વન્ડર ખાઓ છો ઈશ્વરમાં કેવી રીતે બધું નોલેજ ભરેલું છે. એમનાંમાં આવ્યું ક્યાંથી જે તમને સમજાવે છે? એમનાં તો કોઈ બાપ પણ નથી, જેમનાંથી જન્મ લીધો હોય કે સમજ્યું હોય. તમે બધાં ભાઈ-ભાઈ છો. એ એક કેવાં તમારા બાપ છે, બીજરૂપ છે. કેટલું નોલેજ બેસી બાળકોને સંભળાવે છે. કહે છે ૮૪ જન્મ હું નથી લેતો, તમે લો છો. તો જરૂર પ્રશ્ન ઉઠશે ને - બાબા તમને કેવી રીતે ખબર પડી. બાબા કહે છે - બાળકો, અનાદિ ડ્રામા અનુસાર મારામાં પહેલાથી આ નોલેજ છે, જે તમને ભણાવું છું એટલે જ મને ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન કહેવાય છે. પોતે ચક્રમાં નથી આવતા પરંતુ એમનામાં આખી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું નોલેજ છે. આપ બાળકોને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. એમને ૮૪નાં ચક્રનું નોલેજ ક્યાંથી મળ્યું? તમને તો મળ્યું બાપથી. બાપમાં ઓરીજનલ (અસલી) નોલેજ છે. એમને કહેવાય જ છે નોલેજકુલ. કોઈથી ભણ્યા પણ નથી. તો પણ એમને ઓરીજનલી ખબર છે એટલે નોલેજકુલ કહેવાય છે. આ વન્ડર છે ને એટલે ઊંચેથી ઊંચું ભણતર ગવાય છે. બાળકોને પણ વન્ડર લાગે છે બાપ પર. એમને કેમ નોલેજકુલ કહેવાય છે - એક તો આ સમજવાની વાત છે, બીજી પછી શું વાત છે? આ ચિત્ર તમે દેખાડો છો તો કોઈ પૂછશે કે બ્રહ્મામાં પણ પોતાની આત્મા હશે અને આજ નારાયણ બને છે

એમનાંમાં પણ પોતાની આત્મા હશે. બે આત્માઓ છે ને. એક બ્રહ્મા, એક નારાયણની. પરંતુ વિચાર કરશે તો આ કોઈ બે આત્માઓ નથી. આત્મા એક જ છે. આ એક સેમ્પલ (ઉદાહરણ) દેખાડવામાં આવે છે દેવતાનું. આ બ્રહ્મા સો વિષ્ણુ અર્થાત નારાયણ બને છે, આને કહેવાય છે ગુહ્ય વાતો. બાપ બહુ જ ગુહ્ય નોલેજ સંભળાવે છે જે બીજા કોઈ ભણાવી ન શકે સિવાય બાપનાં. તો બ્રહ્મા અને વિષ્ણુની કોઈ બે આત્માઓ નથી. એવી રીતે જ સરસ્વતી અને લક્ષ્મી - આ બંનેની બે આત્માઓ છે કે એક? આત્મા એક છે, શરીર બે છે. આ સરસ્વતી જ ફરી લક્ષ્મી બને છે એટલે એક આત્મા ગણાશે. ૮૪ જન્મ એક જ આત્મા લે છે. આ બહુ જ સમજની વાત છે. બ્રાહ્મણ સો દેવતા, દેવતા સો ક્ષત્રિય બને છે. આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લે છે. આત્મા એક જ છે, એક આ સેમ્પલ દેખાડાય છે - કેવી રીતે બ્રાહ્મણ સો દેવતા બને છે. હમ સો નો અર્થ કેટલો સરસ છે. આને કહેવાય છે ગુહ્ય-ગુહ્ય વાતો. આમાં પણ પહેલા-પહેલા તો આ સમજ જોઈએ કે આપણે એક બાપનાં બાળકો છીએ. બધી આત્માઓ અસલમાં પરમધામમાં રહેવાવાળી છે. અહીંયા પાર્ટ ભજવવા આવી છે. આ ખેલ છે. બાપ તમને આ ખેલનાં સમાચાર બેસી સંભળાવે છે. બાપ તો ઓરીજનલી જાણે જ છે. એમને કોઈએ શીખવાડ્યું નથી. આ ૮૪નાં ચક્રને એ જ જાણે છે જે આ સમયે તમને સંભળાવે છે. ફરી તમે ભૂલી જાઓ છો. પછી એનું શાસ્ત્ર કેવી રીતે બની શકે. બાપ તો કોઈ શાસ્ત્ર ભણેલા નથી. પછી કેવી રીતે આવી નવી-નવી વાતો સંભળાવે છે, અડધો કલ્પ છે ભક્તિમાર્ગ. આ વાત પણ શાસ્ત્રોમાં નથી. આ શાસ્ત્ર પણ ડ્રામા અનુસાર ભક્તિમાર્ગમાં બને છે. તમારી બુદ્ધિમાં શરૂથી લઈને અંત સુધી આ ડ્રામાનું કેટલું ઊંચું નોલેજ છે. એમને જરૂર મનુષ્ય તનનો આધાર લેવો પડે. શિવબાબા આ બ્રહ્મા તનમાં બેસી સૃષ્ટિ ચક્રનું નોલેજ સંભળાવે છે. મનુષ્યએ તો ગપોડા (ગપ્પા) મારી સૃષ્ટિની આયુ જ કેટલી લાંબી કરી દીધી છે. નવી દુનિયા સો જૂની દુનિયા બને છે. નવી દુનિયાને કહેવાય છે સ્વર્ગ, જૂની ને કહેવાય છે નર્ક. દુનિયા તો એક જ છે. નવી દુનિયામાં રહે છે દેવી-દેવતા. ત્યાં અપાર સુખ છે. આખી સૃષ્ટિ નવી હોય છે. હમણાં આને જૂની કહેવાય છે. નામ જ છે આચરન એજ વર્લ્ડ (કળયુગી દુનિયા). જેમ જૂની દિલ્હી અને નવી દિલ્હી કહેવાય છે. બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, ન્યુ વર્લ્ડ (નવી દુનિયા) માં ન્યુ (નવી) દિલ્હી હશે. આતો જૂની દુનિયામાં જ કહી દે છે ન્યુ દિલ્હી. આને ન્યુ (નવી) કેવી રીતે કહેશો! બાપ સમજાવે છે નવી દુનિયામાં નવી દિલ્હી હશે. તેમાં આ લક્ષ્મી-નારાયણ રાજ્ય કરશે. તેને કહેવાશે સતયુગ. તમે આ આખા ભારતમાં રાજ્ય કરશો. તમારી ગાદી જમુનાં કિનારા પર હશે. અંતમાં રાવણ રાજ્ય ની ગાદી પણ અહીંયા જ છે. રામરાજ્ય ની ગાદી પણ અહીંયા હશે. નામ દિલ્હી નહીં હોય. તેને પરિસ્તાન કહેવાય છે પછી જે જેવા રાજા હોય છે તે પોતાની ગાદીનું એવું નામ રાખે છે. આ સમયે તમે બધાં જૂની દુનિયામાં છો. નવી દુનિયામાં જવા માટે તમે ભણી રહ્યા છો. ફરીથી મનુષ્ય થી દેવતા બની રહ્યા છો. ભણાવાવાળા છે બાપ. તમે જાણો છો ઊંચેથી ઊંચા બાપએ નીચે આવીને રાજયોગ શીખવાડ્યો છે. હમણાં તમે છો સંગમ પર જ્યારે કળયુગી જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. બાપએ આનો હિસાબ પણ બતાવ્યો છે, હું આવું છું બ્રહ્મા તનમાં. મનુષ્યોને તો ખબર જ નથી કે બ્રહ્મા કયા? સાંભળ્યું છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. તમે પ્રજા છો ને બ્રહ્માની એટલે પોતાને બી.કે. કહો છો. હકીકતમાં શિવબાબાનાં બાળકો શિવવંશી છો જ્યારે નિરાકાર આત્માઓ છો, પછી સાકારમાં પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો ભાઈ-બહેન છો બીજો કોઈ સંબંધ નથી. આ સમયે તમે તે કળયુગી સંબંધને ભૂલો છો કારણ કે તેમાં બંધન છે. તમે જાઓ છો નવી દુનિયામાં. બ્રાહ્મણોની ચોટી હોય છે. ચોટી બ્રાહ્મણોની નિશાની છે. આપ બ્રાહ્મણોનું આ કુળ છે. તે છે કળયુગી બ્રાહ્મણ. બ્રાહ્મણ મોટા ભાગે

પંડા હોય છે. એક ધામા ખાય છે, બીજા બ્રાહ્મણ ગીતા સંભળાવે છે. હમણાં તમે બ્રાહ્મણ આ ગીતા સંભળાવો છો, તેઓ પણ ગીતા સંભળાવે છે, તમે પણ ગીતા સંભળાવો છો. ફર્ક જુઓ કેટલો છે. તમે કહો છો કૃષ્ણને ભગવાન ન કહી શકાય. કૃષ્ણને તો દેવતા કહેવાય છે. એનામાં દેવી ગુણ છે. તેમને તો આ આંખોથી જોઈ શકાય છે. શિવનાં મંદિરમાં જોશો શિવને પોતાનું શરીર છે નહીં. એ છે પરમ આત્મા અર્થાત પરમાત્મા. ઈશ્વર, પ્રભુ, ભગવાન વગેરે અક્ષર નો કોઈ અર્થ નથી નિકળતો. પરમાત્મા જ સુપ્રીમ આત્મા છે. તમે નોન સુપ્રીમ છો. ફર્ક જુઓ કેટલો છે, તમારી આત્મા અને એ આત્મામાં. તમે આત્માઓ હમણાં પરમાત્મા થી શીખી રહ્યા છો. એ કોઈથી શીખ્યા નથી. આ તો ફાધર (પિતા) છે ને. એ પરમપિતા પરમાત્માને તમે ફાધર પણ કહો છો, શિક્ષક પણ કહો છો અને ગુરુ પણ કહો છો. છે એક જ. બીજી કોઈ પણ આત્મા બાપ, શિક્ષક, ગુરુ નથી બની સકતી. એક જ પરમાત્મા છે એમને કહેવાય છે સુપ્રીમ. દરેકને પહેલા ફાધર (પિતા) જોઈએ, પછી શિક્ષક જોઈએ, પછી અંતમાં ગુરુ જોઈએ. બાપ પણ કહે છે - હું તમારો બાપ પણ બનું છું, પછી શિક્ષક બનું છું અને પછી હું જ તમારો સદ્ગતિ દાતા સદ્ગુરુ પણ બનું છું. સદ્ગતિ દેવાવાળા ગુરુ છે જ એક. બાકી તો ગુરુ અનેક છે. બાપ કહે છે હું તમને બધાંને સદ્ગતિ આપું છું, તમે બધાં સતયુગમાં જશો, બાકી બધાં ચાલ્યા જશે શાંતિધામ, જેને પરમધામ કહે છે. સતયુગમાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. બાકી કોઈ ધર્મ છે નહીં બીજી આત્માઓ ચાલી જાય છે મુક્તિધામ. સદ્ગતિ કહેવાય છે સતયુગને, પાર્ટ ભજવતા-ભજવતા ફરી દુર્ગતિમાં આવી જાય છે. તમે જ સદ્ગતિ થી ફરી દુર્ગતિ માં આવો છો. તમે જ પૂરા ૮૪ જન્મ લો છો. યથા રાજા-રાણી તથા પ્રજા જે તે સમયે હશે. ૯ લાખ તો પહેલા આવશે. ૮૪ જન્મ ૯ લાખ તો લેશે ને પછી બીજા આવતા રહેશે - આ હિસાબ કરાય છે. જે બાપ સમજાવે છે. બધાં ૮૪ જન્મ નથી લેતા, પહેલા-પહેલા આવવા વાળા જ ૮૪ જન્મ લે છે પછી ઓછા-ઓછા લેતા જાય છે. મેક્સિમમ (વધુમાં વધુ) ૮૪, આ જે વાતો છે બીજા કોઈ મનુષ્ય નથી જાણતા. બાપ જ બેસી સમજાવે છે. ગીતામાં છે ભગવાનુવાચ. હમણાં તમે સમજી ગયા છો - આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ કોઈ કૃષ્ણએ નથી રચ્યો. આ તો બાપ જ સ્થાપન કરે છે. કૃષ્ણની આત્માએ ૮૪ જન્મોનાં અંતમાં આ જ્ઞાન સાંભળ્યું છે જે પહેલા નંબરમાં આવ્યા. આ વાતો સમજવાની છે. રોજ ભણવાનું છે તમે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છો ભગવાનનાં. ભગવાનુવાચ છે ને. હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. આ છે જૂની દુનિયા, નવી દુનિયા એટલે સતયુગ. હમણાં છે કળયુગ. બાપ આવીને કળયુગી પતિતથી સતયુગી પાવન દેવતા બનાવે છે. એટલે કળયુગી મનુષ્ય પોકારે છે - બાબા આવીને અમને પાવન બનાવો. કળયુગી પતિતથી સતયુગી પાવન બનાવો. ફર્ક જુઓ કેટલો છે. કળયુગમાં છે અપાર દુઃખ. બાળક જન્મ્યું સુખ થયું, કાલે મરી ગયો - દુઃખી થઈ જશે. આખું આયુષ્ય કેટલું દુઃખ હોય છે. આ છે જ દુઃખની દુનિયા. હમણાં બાપ સુખની દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યા છે. તમને સ્વર્ગવાસી દેવતા બનાવે છે. હમણાં તમે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ પર છો. ઉત્તમ થી ઉત્તમ પુરુષ કે નારી બનો છો. તમે આવો જ છો આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનવા માટે. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ટીચર (શિક્ષક) થી યોગ રાખે છે કારણ કે સમજે છે એમનાં દ્વારા અમે ભણી ફલાણા બનશું. અહીંયા તમે યોગ લગાવો છો પરમપિતા પરમાત્મા શિવ થી, જે તમને દેવતા બનાવે છે. કહે છે મને પોતાનાં બાપ ને યાદ કરો, જેનાં તમે સાલીગ્રામ બાળકો છો. સ્વયંને આત્મા સમજી બાપને યાદ કરો તેજ નોલેજફુલ છે. બાપ તમને સાચી ગીતા સંભળાવે છે પરંતુ સ્વયં ભણેલા નથી. કહે છે હું કોઈનો બાળક નથી, કોઈનાંથી ભણેલો નથી. મારા કોઈ ગુરુ નથી. હું પછી આપ બાળકોનો બાપ, શિક્ષક, ગુરુ છું. એમને કહેવાય છે પરમ

આત્મા. આ આખી સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતને જાણે છે, જ્યાં સુધી એ ન સંભળાવે, ત્યાં સુધી તમે આદિ-મધ્ય-અંતને સમજી ન શકો. આ ચક્રને જાણવાથી તમે ચક્રવર્તી રાજા બનો છો. તમને આ બાબા નથી ભણાવતા, આમનામાં શિવબાબા પ્રવેશ કરી આત્માઓને ભણાવે છે. આ નવી વાત છે ને. આ હોય જ છે સંગમ પર. જૂની દુનિયા ખતમ થઈ જશે, *કિસકી દબી રહી ધૂલ મેં, કિસકી રાજા ખાય.* બાળકોને કહે છે અનેકોનું કલ્યાણ કરવા માટે, ફરીથી દેવતા બનાવવા માટે પાઠશાળા મ્યુઝિયમ ખોલો. જ્યાં બહુ જ આવીને સુખનો વારસો પામશે. હમણાં રાવણ રાજ્ય છે ને. રામરાજ્ય માં હતું સુખ, રાવણ રાજ્યમાં છે દુઃખ કારણ કે બધાં વિકારી બની ગયા છે. એ છે જ નિર્વિકારી દુનિયા. બાળકો તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ વગેરેને પણ છે ને. પરંતુ ત્યાં છે યોગબળ. બાપ તમને યોગબળ શીખવાડે છે. યોગબળ થી તમે વિશ્વનાં માલિક બનો છો, બાહુબળ થી કોઈ વિશ્વનું માલિક બની ન શકે. લો (કાયદો) નથી કહેતો. આપ બાળકો યાદનાં બળથી આખા વિશ્વની બાદશાહી લઈ રહ્યા છો. કેટલું ઊંચું ભણતર છે. બાપ કહે છે - પહેલા-પહેલા પવિત્રતાની પ્રતિજ્ઞા કરો. પવિત્ર બનવાથી જ તમે પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) કળયુગી સંબંધ જે આ સમયે બંધન છે, એને ભૂલી સ્વયંને સંગમયુગી બ્રાહ્મણ સમજવાનું છે. સાચી ગીતા સાંભળવી અને સંભળાવાની છે.
- 2) જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે એટલે પોતાનું બધું સફળ કરવાનું છે. અનેકોનાં કલ્યાણ માટે, મનુષ્યોને દેવતા બનાવવા માટે આ પાઠશાળા અથવા મ્યુઝિયમ ખોલવાનાં છે.

વરદાન :- દ્રઢ સંકલ્પની તિલીથી આત્મિક બોમ્બની આતિશબાજી સળગાવવા વાળા સદા વિજયી ભવઃ
આજકાલ આતિશબાજીમાં બોમ્બ બનાવે છે પરંતુ તમે દ્રઢ સંકલ્પની તિલી થી આત્મિક બોમ્બની આતિશબાજી પેટાવો જેનાંથી જૂનું બધું સમાપ્ત થઈ જાય. તે લોકો તો આતિશબાજી માં પૈસા ગુમાવે અને તમે કમાણી જમા કરો છો. તે આતિશબાજી છે અને તમારી ઉડતી કળાની બાજી છે. આમાં તમે વિજયી બની જાઓ છો. તો ડબલ ફાયદો લો, પેટાવો પણ, કમાવો પણ - આ વિધિ અપનાવો.

સ્લોગન :- કોઈ વિશેષ કાર્યમાં મદદગાર બનવું જ દુઆઓ ની લિફ્ટ લેવું છે.

“મીઠા બાળકો - ઉઠતાં-બેસતાં બુદ્ધિમાં જ્ઞાન ઊછળતું રહે તો અપાર ખુશીમાં રહેશે”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોએ કોના સંગથી બહુ-બહુ જ સંભાળ કરવાની છે?

ઉત્તર :- જેની બુદ્ધિમાં બાપની યાદ નથી રહેતી, બુદ્ધિ અહીંયા-ત્યાં ભટકતી રહે છે, તેમનાં સંગથી તમારે સંભાળ કરવાની છે. તેમનાં અંગથી અંગ પણ ન લાગવું જોઈએ કારણકે યાદમાં ન રહેવાવાળા વાયુમંડળ ને ખરાબ કરે છે.

પ્રશ્ન :- મનુષ્યોને પશ્ચાતાપ ક્યારે થશે?

ઉત્તર :- જ્યારે તેમને ખબર પડશે કે આમને ભણાવવા વાળા સ્વયં ભગવાન છે તો તેમનો ચહેરો ફીકો પડી જશે અને પશ્ચાતાપ કરશે કે અમે ગફલત કરી, ભણવાનું ન ભણ્યા.

ઓમ શાંતિ! હવે રુહાની યાત્રાને તો બાળકો સારી રીતે સમજે છે. કોઈ પણ હઠયોગની યાત્રા હોતી નથી. આ છે યાદ. યાદ માટે કોઈ પણ તકલીફની વાત નથી. બાપને યાદ કરવું - એમાં કોઈ તકલીફ નથી. આ ક્લાસ છે એટલે ફક્ત કાયદેસર બેસવાનું હોય છે. તમે બાપનાં બાળકો બન્યા છો, બાળકોની પાલના (ઉછેર) થઈ રહી છે. કઈ પાલના? અવિનાશી જ્ઞાન રત્નોનાં ખજાનાં મળી રહ્યા છે. બાપને યાદ કરવામાં કોઈ તકલીફ નથી. ફક્ત માયા બુદ્ધિનો યોગ તોડી દે છે. બાકી, બેસો ભલે કેવી રીતે પણ, એનાંથી કોઈ યાદ નો સંબંધ નથી. ઘણાં બાળકો હઠયોગથી ૩-૪ કલાક બેસે છે. આખી રાત પણ બેસી જાય છે. પહેલા તમારી તો હતી ભક્તી, તે વાત બીજી હતી, ત્યાં તમને ધંધાધોરી તો હતું નહીં એટલે આ શીખવાડતાં હતાં. હવે બાપ કહે છે તમે ગૃહસ્થ વ્યવહારમાં રહો. ધંધાધોરી પણ ભલે કરો. કંઈ પણ કામકાજ કરતાં બાપને યાદ કરવાનાં છે. એવું પણ નથી કે હમણાં નિરંતર તમે યાદ કરી શકો છો. ના. આ અવસ્થામાં સમય લાગે છે. હમણાં નિરંતર યાદ રહી જાય પછી તો કર્માતીત અવસ્થા થઈ જાય. બાપ સમજાવે છે - બાળકો, ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર હવે બાકી થોડો સમય છે. બધો હિસાબ પણ બુદ્ધિમાં રહે છે. કહે છે. ક્રાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલા ભારત જ હતું. તેને સ્વર્ગ કહેવાતું હતું. હવે તેમનાં ૨ હજાર વર્ષ પુરા થાય છે, ૫૦૦૦ વર્ષનો હિસાબ થઈ જાય છે.

જોવા માં આવે છે તમારું નામ બધું વિદેશથી જ નિકળશે કારણ કે તેમની બુદ્ધિ તો પણ ભારતવાસીઓથી હોશિયાર છે. ભારતથી પીસ (શાંતિ) પણ તેઓ માંગે છે. ભારતવાસીઓએ જ લાખો વર્ષ કહીને અને સર્વવ્યાપીનું જ્ઞાન દઈને બુદ્ધિ બગાડી દીધી છે. તમોપ્રધાન બની ગયા છે. તેઓ એટલાં તમોપ્રધાન નથી બન્યા, તેમની બુદ્ધિ તો બહુ જ હોશિયાર છે. તેમનો જ્યારે અવાજ નિકળશે ત્યારે ભારતવાસી જાગશે કારણકે ભારતવાસી એકદમ ધોર નિદ્રામાં સૂતેલા છે. તેઓ થોડા સૂતેલા છે. તેમનાંથી અવાજ સારો નિકળશે, વિદેશથી આવ્યા પણ હતાં કે અમને કોઈ બતાવે - શાંતિ કેવી રીતે થઈ શકે છે? કારણ કે બાપ પણ ભારતમાં જ આવે છે. આ વાત આપ બાળકો જ બતાવી શકો છો - દુનિયામાં ફરીથી એ પીસ (શાંતિ) ક્યારે અને કેવી રીતે થશે? આપ બાળકો તો જાણો છો બરાબર પેરેડાઈઝ (વૈકુંઠ) અથવા હેવિન હતું. નવી દુનિયામાં ભારત પેરેડાઈઝ (વૈકુંઠ) હતું. આ બીજું કોઈ પણ નથી જાણતું. મનુષ્યની બુદ્ધિમાં આ વાત જ બેસી ગઈ છે કે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી છે અને કલ્પની આયુ લાખો વર્ષ કહી દીધી છે. સૌથી વધારે પથ્થર બુદ્ધિ આ ભારતવાસી જ બને છે. આ ગીતા શાસ્ત્ર વગેરે બધું છે ભક્તિમાર્ગનું. ફરી પણ આ બધું આમ જ બનશે. ભલે ડ્રામાને જાણે છે છતાં

પણ બાપ તો પુરુષાર્થ કરાવે છે. આપ બાળકો જાણો છો વિનાશ તો જરૂર થશે. બાપ આવ્યા જ છે નવી દુનિયાની સ્થાપના કરવા. આ તો ખુશીની વાત છે ને. જ્યારે કોઈ મોટી પરીક્ષા પાસ કરે છે તો અંદરમાં ખુશી થાય છે ને. આપણે આ બધું પાસ કરી આ (દેવતા) જઈને બનશું. બધો ભણતર પર આધાર છે. આપ બાળકો જાણો છો બરાબર બાપ આપણને ભણાવીને આ બનાવે છે. બરાબર પેરેડાઇઝ હેવિન હતું. મનુષ્ય તો બિચારા બિલકુલ જ મૂંઝાયેલા છે. બેહદનાં બાપ પાસે જે જ્ઞાન છે એ આપ બાળકોને આપી રહ્યા છે. બાપની તમે મહિમા કરો છો - બાબા નોલેજકુલ (જ્ઞાનથી ભરપૂર) છે પછી બ્લિસકુલ (આનંદથી ભરપૂર) પણ છે, ખજાનો પણ તેમની પાસે કુલ (ભરપૂર) છે. તમને આટલા સાહુકાર કોણ બનાવે છે? અહીં તમે કેમ આવ્યા છો? વારસો પામવા. જો કોઈની તંદુરસ્તી સારી છે પરંતુ ધન નથી તો ધન વગર શું થશે! વૈકુંઠમાં તો તમારી પાસે ધન રહે છે. અહીંયા જે-જે સાહુકાર છે, તેમને નશો રહે છે અમારી પાસે આટલું ધન છે, આ-આ કારખાનાં વગેરે છે. શરીર છોડ્યું ખલાસ. તમે તો જાણો છો આપણને બાબા ૨૧ જન્મો માટે આટલો ખજાનો આપી દે છે. બાપ પોતે તો ખજાનાનાં માલિક નથી બનતાં. આપ બાળકોને માલિક બનાવે છે. આ પણ તમે જાણો છો વિશ્વમાં શાંતિ તો સિવાય ગોડફાધરનાં કોઈ સ્થાપન કરી ન શકે. સૌથી ફર્સ્ટ ક્લાસ ચિત્ર છે - આ ત્રિમૂર્તિ ગોળાનું. આ ચક્રમાં જ બધું જ્ઞાન ભરેલું છે. તમારી એવી કોઈ વન્ડરકુલ ચીજ હશે ત્યારે એ સમજશે આમાં જરૂર કંઈક રહસ્ય છે. બાળકો કોઈ-કોઈ નાનાં-નાનાં રમકડા બનાવે છે, તે બાબાને પસંદ નથી આવતાં. બાબા તો કહે છે મોટા ચિત્ર લગાડો જે દૂરથી કોઈ વાંચીને સમજી શકે. મનુષ્ય અટેન્શન (ધ્યાન) મોટી ચીજ પર જ દેશે. આમાં ક્લિયર (સ્પષ્ટ) દેખાડ્યું છે, એક તરફ છે કળયુગ, બીજી તરફ છે સતયુગ. મોટા-મોટા ચિત્ર હશે તો મનુષ્યનું અટેન્શન ખેંચાશે. યાત્રાળુ પણ જોશે. સમજશે પણ સારી રીતે. આ પણ જાણે છે કાઈસ્ટથી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં સ્વર્ગ હતું. બહાર તો આવું નથી જાણતાં. ૫ હજાર વર્ષનો હિસાબ તમે ક્લિયર (સ્પષ્ટ) સમજાવો છો તો આ આટલું મોટું બનાવવું જોઈએ જે દૂરથી જોઈ શકે અને અક્ષર પણ વાંચે, જેનાંથી સમજે કે દુનિયાનો અંત તો બરાબર છે. બોમ્બ તો તૈયાર થતાં રહે છે. નેચરલ કેલામીટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) પણ થશે. તમે વિનાશનું નામ સાંભળો છો તો અંદરમાં ખુશી બહુ જ થવી જોઈએ. પરંતુ જ્ઞાન જ નહીં હોય તો ખુશ પણ થઈ ન શકે. બાપ કહે છે દેહ સહિત બધુંજ છોડી સ્વયંને આત્મા સમજો, પોતાંની આત્માનો યોગ મુજ બાપની સાથે લગાવો. આ છે મહેનતની વાત. પાવન બનીને જ પાવન દુનિયામાં આવવાનું છે. તમે સમજો છો આપણે જ બાદશાહી લઈએ છીએ, પછી ગુમાવીએ છીએ. આ તો બહુજ સહજ છે. ઊઠતાં, બેસતાં, ચાલતાં અંદરમાં ટપકવું જોઈએ, જેમ બાબાની પાસે જ્ઞાન છે ને. બાપ આવ્યા જ છે ભણાવીને દેવતા બનાવવા. તો આટલી અથાહ ખુશી બાળકોમાં રહેવી જોઈએ ને. સ્વયંથી પૂછો એટલી અથાહ ખુશી છે? બાપને એટલા યાદ કરીએ છીએ? ચક્રનું પણ બધું જ્ઞાન બુદ્ધિમાં છે, તો એટલી ખુશી રહેવી જોઈએ. બાપ કહે છે મને યાદ કરો અને બિલકુલ ખુશીમાં રહો. તમને ભણાવવા વાળા જુઓ કોણ છે! જ્યારે બધાંને ખબર પડશે તો બધાંનો ચહેરો ફીકો થઈ જશે. પરંતુ હમણાં એમને સમજવામાં થોડીવાર છે. હમણાં દેવતાં ધર્મનાં એટલા મેમ્બર્સ તો બન્યા નથી. આખી રાજાઈ સ્થાપન થઈ નથી. કેટલા બધાં મનુષ્યને બાપનો પૈગામ (સમાચાર) દેવાનો છે! બેહદનાં બાપ ફરીથી આપણને સ્વર્ગની બાદશાહી આપી રહ્યા છે. તમે પણ એ બાપને યાદ કરો. બેહદનાં બાપ તો જરૂર બેહદનું સુખ દેશે ને. બાળકોનાં અંદરમાં તો અથાહ જ્ઞાનની ખુશી હોવી જોઈએ અને જેટલા બાપને યાદ કરતાં રહેશે તો આત્મા પવિત્ર બનતી જશે. ડ્રામાનાં પ્લાન અનુસાર

આપ બાળકો જેટલી સેવા કરી પ્રજા બનાવો છો તો જેમનું કલ્યાણ થાય છે તેમનાં પછી આશીર્વાદ પણ મળી જાય છે. ગરીબોની સેવા કરો છો. નિમંત્રણ આપતાં રહો. ટ્રેનમાં પણ તમે બહુજ સેવા કરી શકો છો. આટલા નાનાં બેજમાં કેટલું જ્ઞાન ભરેલું છે. આખા ભણતરનો સાર આમાં છે. બેજ તો બહુજ સારા-સારા ઘણાં બધાં બનાવવા જોઈએ જે કોઈને સૌગાત પણ આપી શકીએ. કોઈને પણ સમજાવવું તો બહુ જ સહજ છે. ફક્ત શિવબાબા ને યાદ કરો. શિવબાબાથી જ વારસો મળે છે તો બાપ અને બાપનો વારસો સ્વર્ગની બાદશાહી, કૃષ્ણપુરી ને યાદ કરો. મનુષ્યની મત તો કેટલી મુંઝાયેલી છે. કંઈ પણ સમજતાં નથી. વિકાર માટે કેટલું હેરાન કરે છે. કામ (વિકાર) ની પાછળ કેટલા મરે છે. કોઈ વાત જ સમજતાં નથી. બધાંની બુદ્ધિ બિલકુલ ચટ થઈ ગઈ છે, બાપ ને જાણતાં જ નથી. આ પણ ડ્રામામાં નોંધ છે. બધાંની માનસિક શક્તિ ખલાસ થઈ ગઈ છે. બાપ કહે છે - બાળકો, તમે પવિત્ર બનો તો આવાં સ્વર્ગનાં માલિક બની જશો, પરંતુ સમજતાં જ નથી. આત્માની તાકાત બધી નિકળી ગઈ છે. કેટલું સમજાવે છે તો પણ પુરુષાર્થ કરવો અને કરાવવાનો છે. પુરુષાર્થમાં થાકવાનું નથી. હાર્ટ ફેઇલ પણ નથી કરવાનું. આટલી મહેનત કરી, ભાષણથી એક પણ ન નીકળ્યું. પરંતુ તમે જે સંભળાવ્યું, તે જેણે પણ સાંભળ્યું એનાં પર છાપ તો લાગી ગઈ. અંતમાં બધાં જાણશે જરૂર. તમારા બી.કે. ની અથાહ મહિમા નિકળવાની છે. પરંતુ એક્ટિવિટી (પ્રવૃત્તિ) જુએ છે તો જેમકે એકદમ બેસમજી ની. કોઈ રીગાર્ડ (સન્માન) જ નથી, પૂરી ઓળખ નથી. બુદ્ધિ બહાર ભટકતી રહે છે. બાપને યાદ કરે તો મદદ પણ મળે. બાપને યાદ કરતાં નથી તો એ પતિત છે. તમે બનો છો પાવન. જે બાપને યાદ નથી કરતાં તો એમની બુદ્ધિ જરૂર ક્યાંય ને ક્યાંય ભટકતી રહે છે. તો તેમની સાથે અંગથી અંગ ન મળવું જોઈએ કારણકે યાદમાં ન રહેવાનાં કારણે તેઓ વાયુમંડળને ખરાબ કરી દે છે. પવિત્ર અને અપવિત્ર, સાથે હોઈ ન શકે એટલે બાપ જૂની સૃષ્ટિને ખલાસ કરી દે છે. દિન-પ્રતિદિન કાયદા પણ કડક નિકળતાં જશે. બાપને યાદ નથી કરતાં તો ફાયદાને બદલે વધારે જ નુકસાન કરે છે. પવિત્રતાનો બધો આધાર યાદ પર છે. એક જગ્યાએ બેસવાની વાત નથી. અહીં સાથે બેસવાથી તો અલગ-અલગ પહાડી પર જઈને બેસવું એ સારું છે. જે યાદ નથી કરતાં તે છે પતિત. તેમનો તો સંગ પણ ન કરવો જોઈએ. ચલનથી પણ ખબર પડે છે. યાદ વગર પાવન તો બની ન શકે. દરેકનાં ઉપર પાપોનો બોજો તો બહુજ છે - જન્મ-જન્માંતરનો. તે વગર યાદની યાત્રાએ નિકળે કેવી રીતે. તે પતિત જ છે. બાપ કહે છે હું આપ બાળકો માટે આખી પતિત દુનિયાને ખલાસ કરી દઉં છું. તેમનો સંગ પણ ન હોય. પરંતુ એટલી પણ બુદ્ધિ નથી કે કોની સાથે જ સંગ કરવો જોઈએ. તમારો પ્રેમ પાવનનો પાવનની સાથે હોવો જોઈએ. આ પણ બુદ્ધિ જોઈએ ને. મીઠા બાપ અને મીઠી રાજધાનીનાં સિવાય બીજું કોઈ યાદ ન આવે. આટલું બધું ત્યાગ કરવું કંઈ માસીનું ઘર નથી. બાપને તો બાળકો પર અથાહ પ્રેમ છે. બાળકો પાવન બની જાઓ તો તમે પાવન દુનિયાનાં માલિક બની જશો. હું તમારા માટે પાવન દુનિયાની સ્થાપના કરી રહ્યો છું. આ પતિત દુનિયાને બિલકુલ ખલાસ કરાવી દે છે. અહી આ પતિત દુનિયામાં દરેક ચીજ તમને દુઃખ દે છે. આયુ પણ ઓછી થતી જાય છે, આને કહેવાય છે વર્થ નોટ અ પેની. કોડી અને હીરામાં ફરક તો હોય છે ને. તો આપ બાળકોને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. ગવાય પણ છે *સય તો બિઠો નય*. તમે સતયુગમાં ખુશીમાં ડાન્સ કરો છો. અહીંની કોઈપણ વસ્તુથી દિલ નથી લગાડવાની. આને તો જોતાં પણ જોવાની નથી, આંખો ખુલ્લી હોવા છતાં પણ જેમકે નિંદ્રા હોય, પરંતુ એ હિંમત, એ અવસ્થા જોઈએ. આ તો નિશ્ચય છે કે જૂની દુનિયા હશે જ નહીં. આટલો ખુશીનો પારો ચઢેલો હોવો જોઈએ.

ચુટલી ભરવી જોઈએ - અરે, આપણે શિવબાબા ને યાદ કરશું તો વિશ્વની બાદશાહી મળશે. હઠયોગથી પણ બેસવાનું નથી. ખાતાં-પીતાં, કામ કરતાં, બાપને યાદ કરો. આ પણ જાણો છો રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. બાપ થોડી કેહશે દાસી બનો. બાપતો કહેશે પુરુષાર્થ કરો પાવન બનવાનો. બાપ પાવન બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરાવે છે તમે પાછા પતિત બનો છો, કેટલા ખોટા પાપ કરો છો. હંમેશા શિવબાબા ને યાદ કરો તો પાપ બધાં સ્વાહા થઈ જાય. આ બાબાનો યજ્ઞ છે ને. બહુ મોટો યજ્ઞ છે. તે લોકો યજ્ઞ રચે છે - લાખો રૂપિયા ખર્ચ કરે છે. અહીં તો તમે જાણો છો આખી દુનિયા આમાં સ્વાહા થઈ જવાની છે. બહારથી અવાજ થશે, ભારતમાં પણ ફેલાશે. એક તો બાપની સાથે બુદ્ધિનો યોગ હોય તો પાપ કપાશે અને પછી ઉંચ પદ પણ મળે. બાપની તો ફરજ છે બાળકોને પુરુષાર્થ કરાવવાની. લૌકિક બાપતો બાળકોની સેવા કરે છે, સેવા લે પણ છે. આ બાપ તો કહે છે હું આપ બાળકોને ૨૧ જન્મોનો વારસો આપું છું, તો આવાં બાપને યાદ જરૂર કરવાનાં છે, જેનાંથી પાપ કપાઈ જાય. બાકી પાણીથી થોડી પાપ કપાય છે. પાણી તો જ્યાં-ત્યાં છે. વિદેશમાં પણ નદીઓ છે તો શું અહીંની નદીઓ પાવન બનાવવા વાળી, વિદેશની નદીઓ પતિત બનાવવા વાળી છે શું? કંઈ પણ મનુષ્યોમાં સમજ નથી. બાપને તો તરત પડે છે ને. બાપ સમજાવે છે - બાળકો, ગફલત નહીં કરો. બાપ આટલાં ગુલ-ગુલ બનાવે છે તો મહેનત કરવી જોઈએ ને. પોતાનાં પર રહેમ કરવાનો છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતાં બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) અહીંયાની કોઈ પણ વસ્તુમાં દિલ નથી લગાવવાનું. જોવા છતાં પણ નથી જોવાનું. આંખો ખુલ્લી હોવા છતાં પણ જેમ નિંદ્રાનો નશો રહે છે, એમ ખુશીનો નશો ચઢેલો હોય.
- 2) બધો આધાર પવિત્રતા પર છે, એટલે સંભાળ કરવાની છે કે પતિતના અંગથી અંગ ન મળે. મીઠા બાપ અને મીઠી રાજધાનીનાં સિવાય બીજું કોઈ યાદ ન આવે.

વરદાન :- સેવા દ્વારા મેવા પ્રાપ્ત કરવા વાળા સર્વ હૃદની ઇચ્છાઓથી પરે સદા સંપન્ન અને સમાન ભવઃ
સેવાનો અર્થ છે મેવા આપવા વાળી. જો કોઈ સેવા અસંતુષ્ટ બનાવે તો એ સેવા, સેવા નથી. એવી સેવા ભલે છોડી દો પરંતુ સંતુષ્ટતા નહીં છોડો. જેમ શરીરની તૃપ્તિ વાળા હંમેશા સંતુષ્ટ રહે છે એમ મનની તૃપ્તિ વાળા પણ સંતુષ્ટ હશે. સંતુષ્ટતા તૃપ્તિની નિશાની છે. તૃપ્ત આત્મામાં કોઈપણ હૃદની ઇચ્છા, માન, શાન, સૈલવેશન, સાધનની ભૂખ નહીં હશે. તેઓ હૃદની સર્વ ઇચ્છાઓથી પરે સદા સંપન્ન અને સમાન હશે.

સ્લોગન :- સાચા દિલથી નિઃસ્વાર્થ સેવામાં આગળ વધવું અર્થાત્ પુણ્યનું ખાતું જમા થવું.

“મીઠા બાળકો એક બાપ ની યાદ માં રહેવું જ અવ્યભિચારી યાદ છે, આ યાદ થી તમારા પાપ કપાય શકે છે”

પ્રશ્ન :- બાપ જે સમજાવે છે તેને કોઈ સહજ માની લે છે, કોઈ મુશ્કેલ સમજે છે - આનું કારણ શું છે.

ઉત્તર :- જે બાળકોએ બહુ સમય ભક્તિ કરી છે અડધા કલ્પથી જૂનાં ભક્ત છે, તેઓ બાપની દરેક વાત સહજ માની લે છે કારણ કે તેમને ભક્તિનું ફળ મળે છે. જે જૂનાં ભક્ત નથી તેમને દરેક વાત સમજવામાં મુશ્કેલી લાગે છે. બીજા ધર્મ વાળા તો આ જ્ઞાન ને સમજી પણ નથી શકતા.

ઓમ શાંતિ! મીઠા મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપ બેસી સમજાવે છે આપ બાળકો બધા શું કરી રહ્યા છો? તમારી છે અવ્યભિચારી યાદ. એક હોય છે વ્યભિચારી યાદ, બીજી હોય છે અવ્યભિચારી યાદ. તમારી બધાની છે અવ્યભિચારી યાદ. કોની યાદ છે? એક બાપની. બાપને યાદ કરતાં-કરતાં પાપ કપાઈ જશે અને તમે ત્યાં પહોંચી જશો. પાવન બની ને પછી નવી દુનિયામાં જવાનું છે. આત્માઓએ જવાનું છે. આત્મા જ આ ઓર્ગન (અંગો) દ્વારા બધા કર્મ કરે છે ને. તો બાપ કહે છે સ્વયં ને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. મનુષ્ય તો અનેકાનેક ને યાદ કરતા રહે છે. ભક્તિમાર્ગમાં તમારે યાદ કરવાનું છે એક ને. ભક્તિ પણ પહેલા-પહેલા તમે ઊંચેથી ઊંચા શિવબાબા ની જ કરી હતી. તેને કહેવાય છે અવ્યભિચારી ભક્તિ. તે જ સર્વને સદ્ગતિ આપવાવાળા રચયિતા બાપ છે. એમનાથી બાળકોને બેહદ નો વારસો મળે છે. ભાઈ-ભાઈ થી વારસો નથી મળતો. વારસો હંમેશા બાપથી બાળકોને મળે છે. થોડો ઘણો કન્યાઓને મળે છે. તે તો પછી જઈને હાફ પાર્ટનર (અર્ધી ભાગીદાર) બને છે. અહીંયા તો તમે બધી આત્માઓ છો. બધી આત્માનાં બાપ એક છે. બધાને બાપથી વારસો લેવાનો હક છે. તમે છો ભાઈ-ભાઈ, ભલે શરીર સ્ત્રી-પુરુષનું છે. આત્મા બધી ભાઈ-ભાઈ છે. તેઓ તો ફક્ત કહેવા માત્ર કહી દે છે હિન્દુ-મુસ્લિમ ભાઈ-ભાઈ. અર્થ નથી સમજતા. તમે હમણાં અર્થ સમજો છો. ભાઈ-ભાઈ એટલે બધી આત્માઓ એક બાપનાં બાળકો છે પછી પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં બાળકો ભાઈ-બહેન છે. હમણાં તમે જાણો છો આ દુનિયાથી બધાએ પાછા જવાનું છે. જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે, બધા નો પાર્ટ હવે પૂરો થાય છે. પછી બાપ આવીને જૂની દુનિયાથી નવી દુનિયામાં લઈ જાય છે, પાર લઈ જાય છે. ગાયે પણ છે - ખિવૈયા પાર લગાવો અર્થાત સુખધામ માં લઈ જાઓ. આ જૂની દુનિયા બદલાઈ ને પછી નવી દુનિયા જરૂર બનવાની છે. મૂળ વતન થી લઈને આખી દુનિયાનો નકશો તમારી બુદ્ધિમાં છે. આપણે આત્માઓ બધી સ્વીટ ધામ (શાંતિધામ) ની નિવાસી છીએ. આ તો બુદ્ધિમાં યાદ છે ને. આપણે બધા જ્યારે સતયુગી નવી દુનિયામાં છીએ તો બાકી બધી આત્માઓ શાંતિધામ માં રહે છે. આત્મા તો ક્યારે વિનાશ નથી થતી. આત્મા માં અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે. તે ક્યારેય પણ વિનાશ નથી થઈ શકતો. જો આ એન્જિનિયર છે પછી ૫ હજાર વર્ષ પછી હૂબહૂ આવો જ એન્જિનિયર બનશે. આજ નામ, રૂપ, દેશ, કાળ રહેશે. આ બધી વાતો બાપ જ આવી ને સમજાવે છે. આ અનાદિ અવિનાશી ડ્રામા છે. આ ડ્રામાની આયુ ૫ હજાર વર્ષ છે. સેકન્ડ પણ ઓછી વધારે નથી થઈ શકતી. આ અનાદિ બન્યો- બનાવેલો ડ્રામા છે. બધાને પાર્ટ મળેલો છે. દેહી-અભિમાની થઈ, સાક્ષી થઈ ને ખેલને જોવાનું છે. બાપને તો દેહ છે નહીં. એ તો નોલેજકુલ છે, બીજરૂપ છે. બાકી આત્માઓ જે ઉપર નિરાકારી દુનિયામાં રહે છે તે ફરી આવે છે નંબરવાર પાર્ટ ભજવવા. પહેલા-પહેલા નંબર શરૂ થાય છે દેવતાઓનો. પહેલા નંબરની જ ડિનાયસ્ટી (વંશ) નાં ચિત્ર છે પછી ચંદ્રવંશી ડિનાયસ્ટી ના પણ ચિત્ર છે.

સૌથી ઊંચું છે સૂર્યવંશી લક્ષ્મી-નારાયણનું રાજ્ય, તેમનું રાજ્ય ક્યારે કેવી રીતે સ્થાપન થયું - કોઈ પણ મનુષ્ય માત્ર નથી જાણતા. સતયુગ ની આયુ જ લાખો વર્ષ લખી દીધી છે. કોઈની પણ જીવન કહાની ને નથી જાણતા. આ લક્ષ્મી-નારાયણની જીવન કહાની ને જાણવું જોઈએ. વગર જાણે માથું ઝૂકાવવું અથવા મહિમા કરવી આ તો ખોટું છે. બાપ બેસીને મુખ્ય મુખ્ય જે છે તેમની જીવન કહાની સંભળાવે છે. હમણાં તમે જાણો છો - કેવી રીતે તેમની રાજધાની ચાલે છે. સતયુગમાં શ્રીકૃષ્ણ હતા ને. હવે તે કૃષ્ણપુરી ફરીથી સ્થાપન થઈ રહી છે. કૃષ્ણ તો છે સ્વર્ગનાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર). લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની કેવી રીતે સ્થાપન થઈ - આ બધું તમે સમજો છો.

નંબરવાર માળા પણ બનાવે છે. ફલાણા-ફલાણા માળા નાં દાણા બનશે. પરંતુ ચાલતા- ચાલતા પછી હાર પણ ખાઈ લે છે. માયા હરાવી દે છે. જ્યાં સુધી સેના માં છે, કહેવાશે આ કમાંડર છે, આ ફલાણા છે. પછી મરી પડે છે. અહીંયા મરવું અર્થાત અવસ્થા ઓછી થવી, માયાથી હારવું. ખતમ થઈ જાય છે. આશ્ચર્યવંત, સુનન્તી, કથન્તી, ભાગન્તી...ફારકતી દેવન્તી થઈ જાય છે. મરજીવા બને છે, બાપ નાં બને છે પછી રામરાજ્ય થી રાવણ રાજ્યમાં ચાલ્યા જાય છે. આના પર જ પછી યુદ્ધ દેખાડ્યું છે - કૌરવ અને પાંડવોનું. પછી અસુરો અને દેવતાઓનું પણ યુદ્ધ દેખાડ્યું છે. એક યુદ્ધ દેખાડો ને. બે કેમ? બાપ સમજાવે છે અહીંયા ની જ વાત છે. લડાઈ તો હિંસા થઈ જાય, આ તો છે જ અહિંસા પરમો દેવી-દેવતા ધર્મ. તમે હમણાં ડબલ અહિંસક બનો છો. તમારી છે જ યોગબળની વાત. હથિયાર વગેરેથી તમે કોઈને કંઈ કરતા નથી. તે તાકાત તો ખ્રિસ્તીઓ માં પણ ઘણી છે. રશિયા અને અમેરિકા બે ભાઈ છે. આ બંનેની છે હરિફાઈ, બોમ્બ્સ વગેરે બનાવવાની. બંને એક-બીજાથી તાકાતવાળા છે. એટલી તાકાત છે, જો બંને પરસ્પર માં મળી જાય તો આખા વિશ્વ પર રાજ્ય કરી શકે છે. પરંતુ કાયદો નથી જે બાહુબળથી કોઈ વિશ્વ પર રાજ્ય પામી શકે. વાર્તાઓ પણ દેખાડે છે - બે બિલાડી પરસ્પર લડી, માખણ વચમાં ત્રીજો ખાઈ ગયો. આ બધી વાતો હવે બાપ સમજાવે છે. આ થોડી કંઈ જાણતા હતા. આ ચિત્ર વગેરે પણ બાપએ જ દિવ્ય દૃષ્ટિથી બનાવડાવ્યા છે અને હવે સમજાવી રહ્યા છે, તેઓ પરસ્પર માં લડે છે. આખા વિશ્વની બાદશાહી તમે લઈ લો છો. તે બંને છે બહુ જ પાવરફૂલ (શક્તિશાળી). જ્યાં-ત્યાં આપસ માં લડાવી દે છે. પછી મદદ દેતા રહે છે કારણ કે તેમનો પણ વ્યાપાર છે જબરદસ્ત. સો જ્યારે બિલાડી આપસ માં લડે ત્યારે તો બારુદ વગેરે કામ આવે. જ્યાં-ત્યાં બે ને લડાવી દે છે. આ હિન્દુસ્તાન-પાકિસ્તાન પહેલા અલગ હતું શું. બંને ભેગા હતા, આ બધું ડ્રામા માં નોંધ છે. હમણાં તમે પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છો - યોગબળ થી વિશ્વના માલિક બનીએ. તેઓ આપસ માં લડે છે, માખણ વચ્ચે તમે ખાઈ લો છો. માખણ અર્થાત વિશ્વની બાદશાહી તમને મળે છે અને બહુ જ સરળ રીતે મળે છે. બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. પવિત્ર બની પવિત્ર દુનિયામાં ચાલવાનું છે. તેને કહેવાય છે વાઈસલેસ વલ્ડ. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી દુનિયા. દરેક ચીજ સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમો માં જરૂર આવે છે. બાપ સમજાવે છે-તમારામાં આ બુદ્ધિ ન હતી કારણ કે શાસ્ત્રો માં લાખો વર્ષ કહી દીધા છે. ભક્તિ છે જ અજ્ઞાન અંધારું. આ પણ પહેલા તમને ખબર થોડી હતી. હવે સમજો છો તેઓ કહી દે છે કળયુગ હમણાં ૪૦ હજાર વર્ષ હજી ચાલશે. અચ્છા, ૪૦ હજાર વર્ષ પુરા થઈ પછી શું થશે? કોઈને પણ આ ખબર નથી એટલે કહેવાય છે અજ્ઞાન નિદ્રામાં સૂતેલા છે. ભક્તિ છે અજ્ઞાન. જ્ઞાન આપવાવાળા તો એક જ બાપ જ્ઞાનના સાગર છે. તમે છો જ્ઞાન નદીઓ. બાપ આવીને આપ બાળકોને અર્થાત આત્માઓને ભણાવે છે. તે બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ

છે, સદ્ગુરુ પણ છે. બીજા કોઈ પણ આમ નહીં કહે, આ અમારા બાપ, શિક્ષક, ગુરુ છે. આતો છે બેહદની વાત. બેહદ ના બાપ, શિક્ષક, સદ્ગુરુ છે. સ્વયં બેસી ને સમજાવે છે હું તમારો સુપ્રીમ બાપ છું, તમે બધા મારા બાળકો છો. તમે પણ કહો છો - બાબા, તમે એ જ છો. બાપ પણ કહે છે તમે કલ્પ- કલ્પ મળો છો. તો એ છે પરમ આત્મા, સુપ્રીમ. એ આવીને બાળકોને બધી વાતો સમજાવે છે. કળયુગ ની આયુ ૪૦ હજાર વર્ષ હજુ કહેવું બિલકુલ ગપોડા છે. ૫ હજાર વર્ષમાં બધું આવી જાય છે. બાપ જે સમજાવે છે તમે માનો છો, સમજો છો. એવું નથી કે તમે નથી માનતા. જો ન માનતા તો અહીંયા ન આવતા. આ ધર્મના નથી તો પછી માનતા નથી. બાપ એ સમજાવ્યું છે બધો આધાર ભક્તિ પર છે. જેમણે બહુ જ ભક્તિ કરી છે તો ભક્તિનું ફળ તેમને તો મળવું જોઈએ. તેમને જ બાપથી બેહદ નો વારસો મળે છે. તમે જાણો છો *હમ સો દેવતા* વિશ્વના માલિક બનીએ છીએ. બાકી થોડા દિવસ છે. આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ તો દેખાડ્યો છે, અને બીજા કોઈ શાસ્ત્ર માં આવી વાત છે નહીં. એક ગીતા જ છે ભારતનું ધર્મ શાસ્ત્ર. દરેકએ સ્વયંનું ધર્મશાસ્ત્ર વાંચવું જોઈએ, અને એ ધર્મ જેના દ્વારા સ્થાપન થયો તેમને પણ જાણવા જોઈએ. જેમ ક્રિશ્ચન, કાઈસ્ટ ને જાણે છે, તેમને જ માને છે, પુજે છે. તમે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મનાં છો તો દેવતાઓને જ પૂજો છો. પરંતુ આજકાલ સ્વયંને હિન્દુ ધર્મના કહી દે છે.

આપ બાળકો હવે રાજયોગ શીખી રહ્યા છો. તમે રાજઋષિ છો. તેઓ હઠયોગ ઋષિ. રાત-દિવસનો ફરક છે. તેઓનો તો સન્યાસ છે કાયો, હદનો. ફક્ત ઘરબાર છોડવાનો. તમારો સન્યાસ અથવા વૈરાગ્ય છે આખી જૂની દુનિયાને છોડવાનો. પહેલા-પહેલા સ્વયંના ઘર સ્વીટ હોમ માં જઈને પછી નવી દુનિયા સતયુગમાં આવશો. બ્રહ્મા દ્વારા આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપના થાય છે. હમણાં તો આ પતિત જૂની દુનિયા છે. આ સમજવાની વાતો છે. બાપ દ્વારા ભણો છો. આ તો જરૂર સત્ય છે ને. આમાં નિશ્ચય ન હોવાની તો વાત જ નથી. આ નોલેજ બાપ જ ભણાવે છે. એ બાપ શિક્ષક પણ છે, સાચા સદ્ગુરુ પણ છે, સાથે લઈ જવાવાળા. એ ગુરુ લોકો તો અડધા પર છોડીને ચાલ્યા જાય છે. એક ગુરુ ગયા તો બીજા ગુરુ કરશે. તેમના ચેલાને ગાદી પર બેસાડશે. અહિયાં તો છે બાપ અને બાળકોની વાત. તે પછી છે ગુરુ અને ચેલા નાં વારસા નો હક. વારસો તો બાપનો જ જોઈએ ને. શિવબાબા આવે જ છે ભારત માં. શિવરાત્રી અને કૃષ્ણની રાત્રી મનાવે છે ને. શિવની જન્મપત્રી તો છે નહીં. સંભળાવે કેવી રીતે? એમની તિથિ- તારીખ તો હોતી નથી. કૃષ્ણ જે પહેલા નંબર વાળા છે તેમની દેખાડે છે. દિવાળી મનાવવી તો દુનિયાનાં મનુષ્ય નું કામ છે. આપ બાળકો માટે થોડી દિવાળી છે. આપણું નવું વર્ષ, નવી દુનિયા સતયુગ ને કહેવાય છે. હમણાં તમે નવી દુનિયા માટે ભણી રહ્યા છો. હમણાં તમે છો પુરુષોત્તમ સંગમ યુગ પર. તે કુંભના મેળામાં કેટલા બધા મનુષ્ય જાય છે. તે હોય છે પાણીની નદીઓ પર મેળો. કેટલા બધા મેળા લાગે છે. તેમની પણ અંદર ઘણી પંચાયત હોય છે. ક્યારેક-ક્યારેક તો તેમના આપસમાં જ મોટા ઝઘડા થઈ જાય છે કારણ કે દેહ-અભિમાની છે ને. અહીંયા તો ઝઘડા વગેરેની વાત જ નથી. બાપ ફક્ત કહે છે - મીઠા-મીઠા લાડકા બાળકો, મને યાદ કરો. તમારી આત્મા જે સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન બની છે, ખાદ પડી છે ને, તે યોગ અગ્નિથી જ નિકળશે. સોની લોકો જાણે છે, બાપ ને જ પતિત-પાવન કહેવાય છે. બાપ સુપ્રીમ સોની થયા. બધાની ખાધ નીકાળીને સાચું સોનું બનાવી દે છે. સોનું અગ્નિમાં નાખવામાં આવે છે. આ છે યોગ અર્થાત્ યાદની અગ્નિ કારણકે યાદથી જ પાપ ભસ્મ થાય છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન યાદની યાત્રાથી જ બનવાનું છે. બધા તો સતોપ્રધાન નહીં બને. કલ્પ પહેલા

ની જેમજ પુરુષાર્થ કરશે. પરમ આત્મા નો પણ ડ્રામામાં પાર્ટ નોંધાયેલો છે, જે નોંધ છે તે થતી રહે છે. બદલી નથી શકાતું, રીલ ફરતી જ રહે છે. બાપ કહે છે આગળ જઈ તમને ગુહ્ય-ગુહ્ય વાતો સંભળાવશું. પહેલા-પહેલા તો આ નિશ્ચિય કરવાનો છે - એ છે બધી જ આત્માઓના બાપ. તેમને યાદ કરવાના છે. મનમનાભવ નો પણ અર્થ આ છે. બાકી કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ તો છે જ નહીં. સમજો કૃષ્ણ હોય તો બધા તેમની પાસે ચાલ્યા જાય. બધા ઓળખી લે. તો એમ કેમ કહે છે કે મને કોટોમાં કોઈ જાણે છે. આતો બાપ સમજાવે છે એટલે મનુષ્યને સમજવામાં તકલીફ થાય છે. પહેલા પણ આવું થયું હતું. મેં જ આવીને દેવી-દેવતા ધર્મની સ્થાપન કરી હતી, પછી આ શાસ્ત્ર વગેરે બધું લુપ્ત થઈ જાય છે પછી પાછા પોતાના સમય પર ભક્તિમાર્ગના શાસ્ત્ર વગેરે બધું નીકળશે. સતયુગમાં એક પણ શાસ્ત્ર નથી હોતા. ભક્તિ નું નામ નિશાન નથી. હમણા તો ભક્તિનું રાજ્ય છે. બધામાં મોટા થી મોટા છે શ્રી શ્રી ૧૦૮ જગતગુરુ કહેવાવાવાળા. આજકાલ તો ૧૦૦૮ પણ કહી દે છે. હકીકતમાં આ માળા છે અહીંયા ની. માળા જ્યારે ફેરવે છે તો જાણે છે ફૂલ નિરાકાર છે, પછી છે મેરુ. બ્રહ્મા-સરસ્વતી યુગલ દાણા કારણકે પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે ને. પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળા નિવૃત્તિ માર્ગવાળા ને ગુરુ કરશે તો શું આપશે? હઠયોગ શીખવો પડે. તે તો અનેક પ્રકારના હઠયોગ છે, રાજયોગ છે જ એક પ્રકારનો. યાદ ની યાત્રા છે જ એક, જેને રાજયોગ કહેવાય છે. બાકી બીજું બધું છે હઠયોગ શરીરની તંદુરસ્તી માટે, આ રાજયોગ બાપ જ શીખવાડે છે. આત્મા છે ફર્સ્ટ અને પછી છે શરીર. તમે પછી સ્વયંને આત્મા ને બદલે શરીર સમજી ઉલ્ટા થઈ પડ્યા છો. હવે સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. અચ્છા !

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) આ અનાદિ અવિનાશી બન્યો-બનાવેલ ડ્રામામાં દરેક નાં પાર્ટ ને દેહી-અભિમાની બની, સાક્ષી થઈને જોવાનો છે. સ્વયંના સ્વીટ હોમ અને સ્વીટ રાજધાનીને યાદ કરવાની છે, આ જૂની દુનિયાને બુદ્ધિથી ભૂલી જવાનું છે.
- 2) માયાથી હારવાનું નથી. યાદની અગ્નિથી પાપોનો નાશ કરી આત્માને પાવન બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- હદ નાં નાઝ-નખરા થી નીકળી રુહાની નાઝ માં રહેવાવાળા પ્રીત બુદ્ધિ ભવ:

ઘણા બાળકો હદનાં સ્વભાવ, સંસ્કાર નાં નાઝ-નખરા બહુ કરે છે. જ્યાં મારો સ્વભાવ, મારા સંસ્કાર આ શબ્દ આવે છે ત્યાં આવાં નાઝ-નખરા શરૂ થઈ જાય છે. આ ‘મારું’ શબ્દ જ ફેરા માં લાવે છે. પરંતુ જે બાપથી ભિન્ન છે તે મારું છે જ નહીં. મારો સ્વભાવ બાપનાં સ્વભાવથી ભિન્ન થઈ નથી શકતો, એટલે હદનાં નાઝ-નખરા થી નીકળી રુહાની નાઝ માં રહો. પ્રીત બુદ્ધિ બની મહોબ્બત ની પ્રીત નાં નખરા ભલે કરો.

સ્લોગન :- બાપ થી, સેવાથી અને પરિવારથી મહોબ્બત છે તો મહેનત થી છુટી જશો.

“મીઠા બાળકો - બાપ ખેવૈયા (નાવિક) બની આવ્યા છે તમારા બધાંની નાવ ને વિષય સાગર થી નિકાળી ક્ષીર સાગરમાં લઈ જવા, હવે તમારે આ પારથી પેલી પાર જવાનું છે.”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો દરેક નો પાર્ટ જોવા છતાં કોઈની પણ નિંદા નથી કરી શકતાં - કેમ?

ઉત્તર :- કારણકે તમે જાણો છો આ અનાદિ બન્યો-બનાવેલ ડ્રામા છે. આમાં દરેક એક્ટર પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવી રહ્યા છે. કોઈનો પણ કોઈ દોષ નથી. આ ભક્તિમાર્ગ પણ ફરીથી પસાર થવાનો છે, આમાં જરા પણ ચેન્જ (પરિવર્તન) નથી થઈ શકતું.

પ્રશ્ન :- કયા બે શબ્દોમાં આખા ચક્રનું જ્ઞાન સમાયેલું છે.

ઉત્તર :- આજ અને કાલ. કાલે આપણે સતયુગમાં હતાં, આજ ૮૪ જન્મો નું ચક્ર લગાવી નર્કમાં પહોંચ્યા, કાલે ફરી સ્વર્ગમાં જઈશું.

ઓમ શાંતિ! હમણાં બાળકો સામે બેઠા છે, જ્યાંથી આવે છે ત્યાં પોતાનાં સેન્ટર (સેવાકેન્દ્ર) પર જ્યારે રહે છે તો ત્યાં એવું નહીં સમજશે કે અમે ઊંચેથી ઊંચા બાબાનાં સમુખ બેઠા છીએ. એ અમારા શિક્ષક પણ છે, એ જ અમારી નાવ ને પાર લગાડવા વાળા છે, જેમને જ ગુરુ કહે છે. અહીંયા તમે સમજો છો અમે સમુખ બેઠા છીએ, અમને આ વિષય સાગર થી નિકાળી ક્ષીર સાગરમાં લઈ જાય છે. પાર લઈ જવાવાળા બાપ પણ સમુખ બેઠા છે, એ એક જ શિવ બાપની આત્મા છે, જેમને જ સુપ્રીમ અથવા ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન કહેવાય છે. હવે આપ બાળકો સમજો છો આપણે ઊંચેથી ઊંચા ભગવાન શિવબાબાની સામે બેઠા છીએ. તે આમનાંમાં (બ્રહ્મા તનમાં) બેઠા છે, એ તમને પાર પણ પહોંચાડે છે. એમને રથ પણ જરુર જોઈએ ને. નહીં તો શ્રીમત કેવી રીતે આપે. હવે આપ બાળકોને નિશ્ચય છે - બાબા આપણા બાબા પણ છે, શિક્ષક પણ છે, પાર લઈ જવાવાળા પણ છે. હવે આપણે આત્માઓ આપણા ઘરે શાંતિધામમાં જવાવાળી છીએ. એ બાબા આપણને રસ્તો બતાવી રહ્યા છે. ત્યાં સેન્ટર પર બેસવું અને અહીંયા સમુખ બેસવામાં રાત-દિવસનો ફરક છે. ત્યાં એવું નહીં સમજશો કે આપણે સમુખ બેઠા છીએ. અહીંયા આ અનુભવ થાય છે. હમણાં આપણે પુરુષાર્થ કરી રહ્યા છીએ. પુરુષાર્થ કરાવાવાળાને ખુશી રહેશે. હવે આપણે પાવન બનીને ઘરે જઈ રહ્યા છીએ. જેમ નાટકનાં એક્ટર્સ હોય છે તો સમજે છે હવે નાટક પૂરું થયું. હવે બાપ આવ્યા છે આપણને આત્માઓને લઈ જવા. આ પણ સમજાવે છે તમે ઘરે કેવી રીતે જઈ શકો છો, એ બાપ પણ છે, નાવ ને પાર કરવાવાળા નાવિક પણ છે. તે લોકો ભલે ગાયે છે પરંતુ સમજતાં કંઈ પણ નથી કે નાવ કોને કહેવાય છે, શું એ શરીરને લઈ જશે? હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણી આત્માને પાર લઈ જાય છે. હમણાં આત્મા આ શરીરની સાથે વૈશ્યાલયમાં વિષય વૈતરણી નદીમાં પડી છે. આપણે અસલી રહેવાવાળા શાંતિધામનાં હતાં, આપણને પાર લઈ જવાવાળા અર્થાત ઘરે લઈ જવાવાળા બાપ મળ્યા છે. તમારી રાજધાની હતી જે માયા રાવણે આખી છીનવી લીધી છે. તે રાજધાની ફરી જરુર લેવાની છે. બેહદનાં બાપ કહે છે - બાળકો, હવે આપણા ઘરને યાદ કરો. ત્યાં જઈને ફરી ક્ષીરસાગરમાં આવવાનું છે. અહીંયા છે. વિષનો સાગર, ત્યાં છે ક્ષીરનો સાગર અને મૂળ વતન છે શાંતિનો સાગર. ત્રણેય ધામ છે. આ તો છે દુઃખધામ. બાપ સમજાવે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, સ્વયંને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. કહેવાવાળા કોણ છે, કોનાં દ્વારા કહે છે? આખો દિવસ 'મીઠા-મીઠા

બાળકો' કહેતાં રહે છે. હમણાં આત્મા પતિત છે, જેનાં કારણે પછી શરીર પણ એવું મળશે. હવે તમે સમજો છો આપણે પાક્કા-પાક્કા સોનાનાં ઘરેણા હતાં, પછી ખાદ્ય પડતાં-પડતાં જુઠ્ઠા બની ગયા છો. હવે તે જૂઠું કેવી રીતે નિકળે, એટલે આ યાદની યાત્રા ની ભઠ્ઠી છે. અગ્નિ માં સોનું પાકું થાય છે ને. બાપ વારં-વાર સમજાવે છે, આ સમજણ જે તમને આપું છું, દરેક કલ્પ આપતો આવ્યો છું. મારો પાર્ટ છે ફરી ૫ હજાર વર્ષ પછી આવીને કહું છું કે બાળકો પાવન બનો. સતયુગમાં પણ તમારી આત્મા પાવન હતી, શાંતિધામમાં પણ પાવન આત્મા રહે છે. એ તો છે આપણું ઘર. કેટલું સ્વીટ ઘર છે. જ્યાં જવા માટે મનુષ્ય કેટલા માથા મારે છે. બાપ સમજાવે છે હવે બધાએ જવાનું છે, પછી પાર્ટ ભજવવા માટે આવવાનું છે. આ તો બાળકોએ સમજ્યું છે. બાળકો જ્યારે દુઃખી થાય છે તો કહે છે - હૈં ભગવાન, અમને તમારી પાસે બોલાવો. અમને અહિંયાં દુઃખમાં કેમ છોડ્યા છે. જાણે છે બાપ પરમધામમાં રહે છે. તો કહે છે - હૈં ભગવાન, અમને પરમધામમાં બોલાવો. સતયુગમાં એવું નહીં કહેશે. ત્યાં તો સુખ જ સુખ છે. અહીંયાં અનેક દુઃખ છે, ત્યારે પોકારે છે - હૈં ભગવાન! આત્માને યાદ રહે છે. પરંતુ ભગવાનને જાણતાં બિલકુલ નથી. હવે આપ બાળકોને બાપ નો પરિચય મળ્યો છે. બાપ રહે જ છે પરમધામમાં. ઘરને જ યાદ કરે છે. એવું ક્યારેય નહીં કેહશે રાજધાનીમાં બોલાવો. રાજધાનીનાં માટે ક્યારેય નહીં કહેશે. બાપ તો રાજધાનીમાં રહેતાં પણ નથી. એ રહે જ છે શાંતિધામમાં. બધાં શાંતિ માંગે છે. પરમધામમાં ભગવાનની પાસે તો જરૂર શાંતિ જ હશે જેને મુક્તિધામ કહેવાય છે. એ છે આત્માઓનું રહેવાનું સ્થાન, જ્યાંથી આત્માઓ આવે છે. સતયુગ ને ઘર નથી કહેવાતું, તે છે રાજધાની. હમણાં તમે ક્યાં-ક્યાંથી આવો છો. અહીંયાં આવી સમ્મુખ બેઠા છો. બાપ 'બાળકો-બાળકો' કહીને વાત કરે છે. બાપનાં રૂપમાં 'બાળકો-બાળકો' પણ કહે છે, પછી શિક્ષક બની સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતનું રહસ્ય અથવા હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી સમજાવે છે. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રોમાં નથી. આપ બાળકો જાણો છો મૂળવતન છે આપણી આત્માઓનું ઘર. સૂક્ષ્મવતન તો છે જ દિવ્ય દ્રષ્ટિની વાત. બાકી સતયુગ, ત્રેતાં, દ્વાપર, કળયુગ તો અહીંયાં જ હોય છે. પાર્ટ પણ તમે અહીં ભજવો છો. સૂક્ષ્મવતન નો કોઈ પાર્ટ નથી. આ સાક્ષાત્કારની વાત છે. કાલ અને આજ, આ તો સારી રીતે બુદ્ધિમાં હોવું જોઈએ. કાલે આપણે સતયુગમાં હતાં પછી ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં આજે નર્કમાં આવી ગયા છીએ. બાપને બોલાવે પણ નર્કમાં છે. સતયુગમાં તો અથાહ સુખ છે, તો કોઈ બોલાવતાં જ નથી. અહીંયાં તમે શરીરમાં છો ત્યારે વાત કરો છો. બાપ પણ કહે છે હું જાનીજાનનહાર છું અર્થાત સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંતને જાણું છું. પરંતુ સંભળાવું કેવી રીતે! વિચારવાની વાત છે ને એટલે લખેલું છે - બાપ રથ લે છે. કહે છે મારો જન્મ તમારા જેમ સદ્રશ્ય નથી. હું આમાં પ્રવેશ કરું છું. રથનો પણ પરિચય આપે છે. આ આત્મા પણ નામ-રૂપ ધારણ કરતાં-કરતાં તમોપધાન બની છે. આ સમયે બધાં છોકરા છે, બાપને જાણતાં નથી. બધાં છોકરા અને છોકરીઓ થઈ ગયા. પરસ્પરમાં લડે છે તો કહે છે ને - છોકરા-છોકરીઓ લડો કેમ છો! તો બાપ કહે છે મને તો બધાં ભૂલી ગયા છે. આત્મા જ કહે છે છોકરા-છોકરીઓ. લૌકિક બાપ પણ એવું કહે છે, બેહદનાં બાપ પણ કહે છે છોકરા-છોકરીઓ આ હાલત કેમ થઈ છે? કોઈ ઘણી ધોરી છે? તમને બેહદનાં બાપ જે સ્વર્ગનાં માલિક બનાવે છે, જેમને તમે અડધા કલ્પથી પોકારતાં આવ્યા છો, એમનાં માટે કહો છો ઠિક્કર-ભિત્તરમાં છે. બાપ હવે સમ્મુખ બેસીને સમજાવે છે. હમણાં આપ બાળકો સમજો અમે બાબાની પાસે આવ્યા છીએ. આ બાબા જ અમને ભણાવે છે. અમારી નાવ પાર કરે છે કારણ કે નાવ બહુજ જૂની થઈ ગઈ છે. તો કહે છે આને પાર લગાવો પછી અમને નવી આપો. જૂની નાવ ખતરનાક હોય છે. ક્યાંક રસ્તા માં તૂટી પડે, અકસ્માત થઈ

જાય. તમે કહો છો અમારી નાવ જૂની થઈ ગઈ છે, હવે નવી આપો. આને વસ્ત્ર પણ કહે છે, નાવ પણ કહે છે. બાળકો કહે બાબા અમને તો આવાં (લક્ષ્મી-નારાયણ) વસ્ત્ર જોઈએ. બાપ કહે છે - મીઠા-મીઠા બાળકો, સ્વર્ગવાસી બનવા ઈચ્છો છો? દર ૫ હજાર વર્ષ પછી તમારા આ કપડા જૂનાં થાય છે પછી નવાં આપું છું. આ છે આસુરી શરીર. આત્મા પણ આસુરી છે. મનુષ્ય ગરીબ હશે તો કપડાં પણ ગરીબીનાં પહેરશે. સાહુકાર હશે તો કપડાં પણ સાહુકારીનાં પહેરશે. આ વાતો હમણાં તમે જાણો છો. અહીંયા તમને નશો ચઢે છે અમે કોની સામે બેઠા છીએ. સેન્ટર પર બેસો છો તો ત્યાં તમને આ ભાસના નહિ આવશે. અહીંયા સમુખ હોવાથી ખુશી થાય છે કારણ કે બાપ ડાયરેક્ટ બેસી સમજાવે છે. ત્યાં કોઈ સમજાવશે તો બુદ્ધિયોગ ક્યાં-ક્યાં ભાગતો રહેશે. કહે છે ને - ગોરખધંધામાં ફસાયેલા રહે છે. કુરસદ ક્યાં મળે છે. હું તમને સમજાવી રહ્યો છું. તમે પણ સમજો છો - બાબા આ મુખ દ્વારા અમને સમજાવે છે. આ મુખની પણ કેટલી મહિમા છે. ગૌમુખ થી અમૃત પીવા માટે ક્યાં-ક્યાં જઈને ધક્કા ખાય છે. કેટલી મહેનતથી જાય છે. મનુષ્ય સમજતાં જ નથી આ ગૌમુખ શું છે? કેટલા મોટા સમજદાર મનુષ્ય ત્યાં જાય છે, આમાં ફાયદો શું? વધારે જ સમય ખોટી થાય છે. બાબા કહે છે આ સૂર્યાસ્ત વગેરેમાં શું જોવાનું. ફાયદો તો આમાં કંઈ નથી. ફાયદો થાય છે ભણવામાં. ગીતામાં ભણવાનું છે ને. ગીતા કોઈપણ હઠયોગ વગેરેની વાત નથી. એમાં તો રાજ્યોગ છે. તમે આવો પણ છો રાજાઈ લેવા માટે. તમે જાણો છો આ આસુરી દુનિયામાં તો કેટલા લડાઈ-ઝઘડા વગેરે છે. એ બાબા તો આપણને યોગબળથી પાવન બનાવી વિશ્વનાં માલિક બનાવી દે છે. દેવીઓને હથિયાર દઈ દીધા છે પરંતુ હકીકતમાં આમાં હથિયાર વગેરે ની કોઈ વાત છે નહીં. કાળી (મહાકાળી) ને જુઓ કેટલી ભયાનક બનાવી છે. આ બધું પોત-પોતાનાં મનની ભ્રાંતિઓથી બેસી બનાવ્યું છે. દેવીઓ કોઈ આવી ૪-૮ ભુજાઓવાળી થોડી હશે. આ બધો ભક્તિમાર્ગ છે. સો બાપ સમજાવે છે - આ એક બેહદનું નાટક છે. આમાં કોઈની નિંદા વગેરેની વાત નથી. અનાદિ ડ્રામા બનેલો છે. આમાં ફર્ક કંઈ પણ પડતો નથી. જ્ઞાન કોને કહેવાય, ભક્તિ કોને કહેવાય, આ બાપ સમજાવે છે. ભક્તિમાર્ગ થી છતાં પણ તમારે પસાર થવું પડશે. આવી રીતે જ તમે ૮૪નું ચક્ર લગાવતાં-લગાવતાં નીચે આવશો. આ અનાદિ બન્યો-બનાવેલ બહુજ સરસ નાટક છે જે બાપ સમજાવે છે. આ ડ્રામાનાં રહસ્યને સમજવાથી તમે વિશ્વનાં માલિક બની જાઓ છો. વઠ્ઠર છે ને! ભક્તિ કેવી રીતે ચાલે છે, જ્ઞાન કેવી રીતે ચાલે છે, આ ખેલ અનાદિ બનેલો છે. આમાં કંઈ પણ ચેન્જ (પરિવર્તન) નથી થઈ શકતું. તેઓ તો કહી દે છે બ્રહ્મ માં લીન થઈ ગયા, જ્યોતિ જ્યોત સમાઈ, આ સંકલ્પની દુનિયા છે, જેને જે આવડે છે તે કહેતાં રહે છે. આતો બન્યો-બનાવેલ ખેલ છે. મનુષ્ય બાઈસ્કોપ જોઈને આવે છે. શું તેને સંકલ્પનો ખેલ કહેશે? બાપ બેસી સમજાવે છે - બાળકો, આ બેહદનું નાટક છે જે હૂબહૂ રિપીટ થશે. બાપ જ આવીને આ નોલેજ આપે છે કારણ કે એ નોલેજકુલ છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં બીજરૂપ છે, ચૈતન્ય છે, એમને જ બધું નોલેજ છે. મનુષ્યોએ તો લાખો વર્ષ આયુ દેખાડી દીધી છે. બાપ કહે છે આટલી આયુ થોડી હોઈ શકે છે. બાઈસ્કોપ લાખો વર્ષનો હોય તો કોઈની બુદ્ધિમાં નહીં બેસે. તમે તો બધું વર્ણન કરો છો. લાખો વર્ષની વાત કેવી રીતે વર્ણન કરશે. તો તે બધું છે ભક્તિમાર્ગ. તમે જ ભક્તિમાર્ગનો પાર્ટ ભજવ્યો. આવું-આવું દુઃખ ભોગવતાં-ભોગવતાં હવે અંતમાં આવી ગયા છો. આખું ઝાડ જડજડીભૂત અવસ્થાને પામ્યું છે. હવે ત્યાં જવાનું છે. સ્વયંને હલકા કરી દો. આમને પણ હલકું કરી દીધું ને. તો બધાં બંધન તૂટી જાય. નહીં તો બાળકો, ધન, કારખાનાં, ગ્રાહક, રાજા, રજવાડા વગેરે યાદ આવતું રહેશે. ધંધો જ છોડી દીધો તો પછી યાદ કેમ આવશે. અહીંયા તો બધું જ

ભૂલવાનું છે. આને ભૂલી પોતાનાં ઘર અને રાજધાનીને યાદ કરવાની છે. શાંતિધામ અને સુખધામને યાદ કરવાનાં છે. શાંતિધામ થી ફરી આપણે અહીંયા આવવું પડે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો, એને જ યોગ અગ્નિ કહેવાય છે. આ રાજયોગ છે ને. તમે રાજઋષિ છો. ઋષિ પવિત્ર ને કહેવાય છે. તમે પવિત્ર બનો છો રાજાઈ માટે. બાપ જ તમને બધું સત્ય બતાવે છે. તમે પણ સમજો છો આ નાટક છે. બધાં એક્ટર્સ અહીંયા જરૂર હોવા જોઈએ. પછી બાપ બધાંને લઈ જશે. આ ઈશ્વરની બારાત (જાન) છે ને. ત્યાં બાપ અને બાળકો રહે છે ફરી અહીં આવે છે પાર્ટ ભજવવા. બાપ તો સદૈવ ત્યાં રહે છે. મને યાદ જ દુઃખમાં કરે છે. ત્યાં પછી હું શું કરીશ. તમને શાંતિધામ, સુખધામમાં મોકલ્યા બાકી શું જોઈએ! તમે સુખધામમાં હતાં બાકી બધી આત્માઓ શાંતિધામમાં હતી પછી નંબરવાર આવતાં ગયા. નાટક આવીને પૂરું થયું. બાપ કહે છે - બાળકો, હવે ગફલત નહીં કરો. પાવન તો જરૂર બનવાનું છે. બાપ કહે છે આ એ જ ડ્રામા અનુસાર પાર્ટ ચાલી રહ્યો છે. તમારા માટે ડ્રામા અનુસાર હું કલ્પ-કલ્પ આવું છું. નવી દુનિયામાં હવે ચાલવું છે ને. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતાં બાપદાદાનાં યાદ પ્યાર અને ગુડ મોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર:-

- 1) હવે આ ઝાડ જૂનું જડજડીભૂત થઈ ગયું છે, આત્માએ ફરી ઘરે જવાનું છે એટલે સ્વયંને બધાં બંધનોથી મુક્ત કરી હલકા બનાવી લેવાનું છે. અહીંયા નું બધુંજ બુદ્ધિથી ભૂલી જવાનું છે.
- 2) અનાદિ ડ્રામાને બુદ્ધિમાં રાખી કોઈ પણ પાર્ટધારી ની નિંદા નથી કરવાની. ડ્રામાનાં રહસ્ય ને સમજી વિશ્વનાં માલિક બનવાનું છે.

વરદાન :- બુદ્ધિનાં સાથ અને સહયોગનાં હાથ દ્વારા મોજ નો અનુભવ કરવા વાળા ખુસનશીબ આત્મા ભવઃ જેમ સહયોગ ની નિશાની હાથમાં હાથ દેખાડે છે. એવી રીતે બાપનાં સદા સહયોગી બનવું - આ છે હાથમાં હાથ અને સદા બુદ્ધિથી સાથે રહેવું અર્થાત મનની લગન એક માં હોય. સદા એ જ સ્મૃતિ રહે કે ગોડલી ગાર્ડન (ઈશ્વરીય બગીચા) માં હાથમાં હાથ આપી સાથે-સાથે ચાલી રહ્યા છીએ. આનાંથી સદા મનોરંજનમાં રહેશો, સદા ખુશ અને સંપન્ન રહેશો. આવી ખુસનશીબ આત્માઓ સદા મોજ નો અનુભવ કરતી રહેશે.

સ્લોગન :- દુઆઓ નું ખાતું જમા કરવાનું સાધન છે - સંતુષ્ટ રહેવું અને સંતુષ્ટ કરવું.